

Biblia pentru fiecare zi

Oferit lui

.....

de

.....

cu ocazia

.....

Societatea Biblică Interconfesională din România

VECHIUL TESTAMENT

La început 10
Ziua întâi 11
Cerul, marea și pământul 12
Soarele, luna și stelele 13
Pești și păsări 14
Viața pe pământ 16
Oamenii 17
Adam și Eva 18
Toate au fost terminate 19
În grădina Edenului 20
Pomul din mijlocul grădinii Eden 21
În grădină este pace 22
Șarpele vorbește 24
Fructul interzis 25
Cine era de vină? 26
Adam și Eva izgoniți din Grădina Edenului 27
Muncind din greu 28
Doi fii 29
Fratele cel rău 30
Lucrurile se înrăutățesc 31
Un om bun 32
Planul lui Dumnezeu pentru Noe 33
Noe muncește din greu 34
Câte o pereche din fiecare specie de animale 35
În arcă 36
Plutind pe apă 38
Toți în siguranță, la bord 39
Debarcarea 40
Porumbelul și frunza 41
Ușa se deschide 42
Curcubeul 43
Turnul înalt 44
Totul se încurcă! 45
Un nou început 46
Călătoria misterioasă 47
O nouă țară 48

Cearta pentru pământ 49
O alegere egoistă 50
Lot este capturat 51
Avram se plânge 52
Sarai nu mai are răbdare 53
Numele cel nou al lui Avram 54
Cei trei oaspeți 55
Sara râde 56
Avraam se târguie cu Dumnezeu 57
Avertismentul îngerilor 58
Focul nimitor 59
Mai multă veselie 60
Ismael este alungat 61
Apă în deșert 62
Isaac își caută o soție 63
Cămilele însetate 64
O soție pentru Isaac 65
Mireasa sosește 66
Rebeca se roagă 67
Gemeni diferiți 68
Iacov îl înșală pe Esau 69
O altă înșelăciune 70
Brațe păroase 71
Fuga lui Iacov 72
Un vis minunat 73
Casa lui Dumnezeu 74
Iacov se îndrăgostește 75
Iacov primește o lovitură 76
Bucuria lui Iacov 77
Iacov se întoarce acasă 78
În sfârșit prietenii! 79
Haina lui Iosif 80
Visele lui Iosif 82
Un alt vis 83
Iosif și frații săi 84
Planul lui Ruben 85
Iosif vândut ca sclav 86
Iacov plânge după Iosif 87

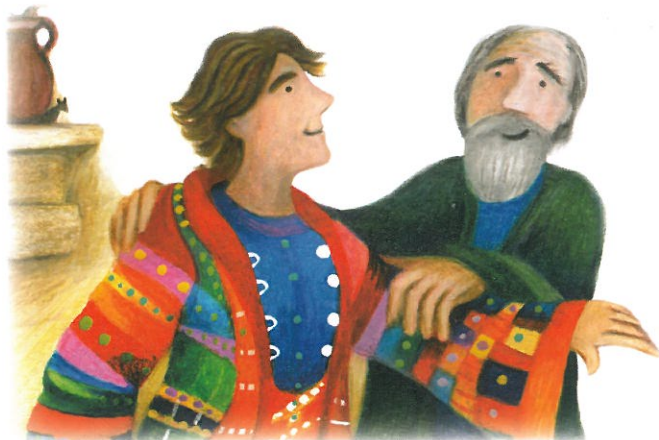
Iosif în Egipt 88
Minciuni 89
Visele din temniță 90
Iosif tălmăcește un alt vis 91
Visele lui Faraon 92
Mai puțin înțelepți 93
Chemați-l pe Iosif! 94
Dumnezeu spune înțeleșul viselor 95
Iosif tălmăcește visele Faraonului 96
Avertisment pentru Faraon 97
Depozite de hrană 98
Iosif cel înțelept 99
Vizita fraților lui Iosif 100
Grâne în Egipt 101
Din nou împreună 102
Farsa lui Iosif 103
Frații lui Iosif schimbăți în bine 104
Israelii, urmașii lui Iacov 105
Egiptenii nemiloși 106
Bebelusul din coș 107
Prințesa se scaldă 108
Prințul Egiptului 110
Fuga lui Moise 111
Păstorul Moise 112
Rugul care ardea 113
Dumnezeu vorbește cu Moise 114
Toiagul lui Moise 115
Ajutor pentru Moise 116
La palatul lui Faraon 117
Mai multă muncă pentru israeliți 118
Moise se plânge lui Dumnezeu 119
Toiagul transformat în șarpe 120

Încăpățânarea lui Faraon 121
Vremuri grele pentru Egipt 122
Broaște, broaște, broaște 123
Păduchii 124
Muște câinești 125
Animalele bolnave 126
Bube și răni 127
Cea mai grea pedeapsă 128
Sângele mielului 129
Ordinul lui Faraon 130
Fuga din timpul nopții 131
Marșul 132
Israelii la Marea Roșie 133
Drumul prin Marea Roșie 134
În sfârșit, liberi! 136
Apă de băut 137
Mâncare din cer 138
Pâinea zilnică 139
Apa din stâncă 140
Bătălia 141
Victoria israeliților 142
Muntele Sinai 143
Moise pe Muntele Sinai 144
Legi pentru viață 145
Plăcut lui Dumnezeu 146
Vișelul de aur 147
Moise este mânios 148
Fața strălucitoare a lui Moise 149
Cortul întâlnirii 150
Construirea cortului lui Dumnezeu 151
Aaron, Marele Preot 152
Sărbătorile 153
Plecarea de la muntele Sinai 154
Spioni în Țara Canaanului 155
Nemulțumirea israeliților 156

Pe muntele Nebo 157
Conducătorul Iosua 158
Rahav ascunde spionii israeliți 159
Funia roșie 160
Trecerea râului Iordan 161
Un oraș impunător 162
Iosua întâlnește un străin 163
Căderea Ierihonului 164
Israel, înfrânt în orașul Ai 166
Comoara ascunsă! 167
Judecători pentru Israel 168
Dumnezeu îl alege pe Ghedeon 169
O armată mică 170
Atacul neașteptat! 171
Samson cel puternic 172
Isprăvile lui Samson 173
Prinderea lui Samson 174
Secretul lui Samson 175
Capul lui Samson este ras 176
Un oaspete în lanțuri 177

Ultima victorie a lui Samson 178
Naomi se întoarce acasă 180
Rut culege grâne 181
Iov cel bun 182
Încercările prin care trece Iov 183
Prietenii lui Iov 184
Dumnezeu îl binecuvântează pe Iov 185
Fuga lui Iona 186
O furtună mare 187
Iona aruncat peste bord 188
Un pește mare 190
Pe țarm 191
Iona ascultă de Dumnezeu 192
Rugăciunea Anei 193
Un copilăș pentru Ana 194
Vocea din timpul nopții 195
Samuel ascultă 196
Chivotul este furat 197
Zeul sfărâmat 198
Întoarcerea Chivotului în Israel 199

Israel vrea să aibă împărat 200
 Samuel îl recunoaște pe Saul 201
 Locul de onoare 202
 Saul – primul împărat al Israelului 203
 Păstorul care cântă 204
 Trimiterea lui Samuel la Betleem 205
 Samuel îl recunoaște pe David ca viitor împărat 206
 Goliat cel înfiorător 207
 Provocarea uriașului 208
 Tânărul și neînfricatul David 209
 Goliat cade în luptă 210
 Invidia lui Saul 212
 Cei mai buni prieteni 213
 Saul în timpul somnului 214
 Moartea lui Saul 215
 David – împăratul Israelului 216
 În întâmpinarea Chivotului 217

David își ține promisiunea 218
 Un împărat bun 219
 Solomon cere înțelepciune 220
 Cearta pentru un copil 221
 Hotărârea lui Solomon 222
 Solomon construiește un Templu 223
 Templul este terminat 224
 Împărăteasa din Seba și înțeleptul Solomon 225
 Ahab – împăratul cel rău 226
 Ilie fuge de Ahab 227
 Ilie și văduva din Sarepta 228
 Viu din nou! 229
 Ahab și Ilie 230
 Întrecerea 231
 Niciun răspuns! 232
 Foc din cer 233
 Norișorul 234
 Dumnezeu trimite ploaie 235
 Ilie hrănit de un înger 236
 Elisei – un ajutor pentru Ilie 237

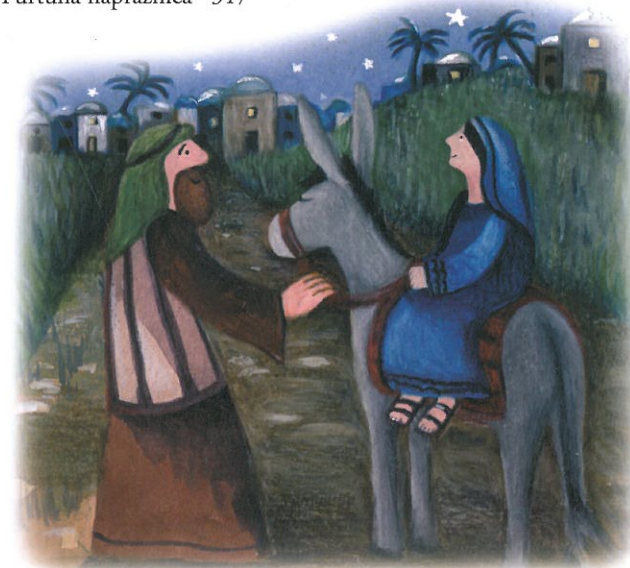
Ahab fură o vie 238
 Carul de foc 239
 Apa bună de băut 240
 Înmulțirea uleiului 241
 O cameră pentru Elisei 242
 Boala lui Naaman 243
 Leacul lui Elisei 244
 Vindecarea lui Naaman 245
 Ezechia face curățenie în Templu 246
 Sărbătoarea Paștelui 247
 Băiatul Iosia – împărat 248
 Iosia ascultă de Legea lui Moise 249
 Templul în flăcări 250
 Daniel mănâncă diferit decât babilonienii 251
 Prietenii lui Daniel refuză să se închine statuii lui Nebucadnețar 252
 Cei trei tineri aruncați în foc 253
 Mâna misterioasă 254
 Daniel – un om fără pată 255
 Complotul împotriva lui Daniel 256
 Sfetnicii împăratului sunt invidioși 257
 În groapa cu lei 258
 Estera își salvează poporul 260
 Înapoi acasă la Ierusalim 261
 Reconstruirea Ierusalimului 262
 Pereți subțiri 263
 Evreii lucrau purtând săbiile cu ei 264
 Sărbătoare pentru poporul evreu 265

NOUL TESTAMENT

Neîncrederea lui Zaharia 268
 Vizitatorul Mariei 269
 „Numele lui este Ioan.” 270
 Visul lui Iosif 271
 O lungă călătorie 272
 Nicio cameră liberă! 273
 Nașterea lui Isus 274
 Mesajul îngerului 276
 Păstorii pornesc să-L caute pe Isus 277
 Păstorii au găsit staulul 278
 Un bătrân fericit 279
 O nouă stea 280
 Un nou Împărat 281
 Minciuna lui Irod 282
 Daruri bogate 283
 Pe un alt drum 284
 Fuga în Egipt 285
 Isus creștea plin de înțelepciune 286
 Isus vizitează Ierusalimul 287
 În Casa lui Dumnezeu 288
 Maria îl găsește pe Isus la Templu 289
 Ioan, vârul lui Isus 290
 Ioan botează mulți oameni 291
 Isus este botezat 292
 Ispitirea lui Isus 294
 O altă încercare 295
 „Pleacă de aici, Satana!” 296
 Isus vindecă mulți bolnavi 297
 Isus își alege un grup de prieteni 298
 O mulțime de pești 299
 Pescari de oameni 300

Vameșul Matei 301
 Apa transformată în vin la nunta din Cana 302
 Născut din nou! 303
 Apa vie 304
 Vindecarea unui băiat bolnav 305
 Coborât prin acoperiș! 306
 Ridică-te în picioare! 307
 Predica de pe Munte 308
 Opriți răul! 309
 Rugăciunea Tatăl nostru 310
 Isus își trimite ucenicii în lume 311
 Doi constructori de case 312
 Casa construită pe nisip 313
 Lăcomia de bani 314
 Semințele 315
 Mesajul lui Dumnezeu 316
 Furtuna năpraznică 317

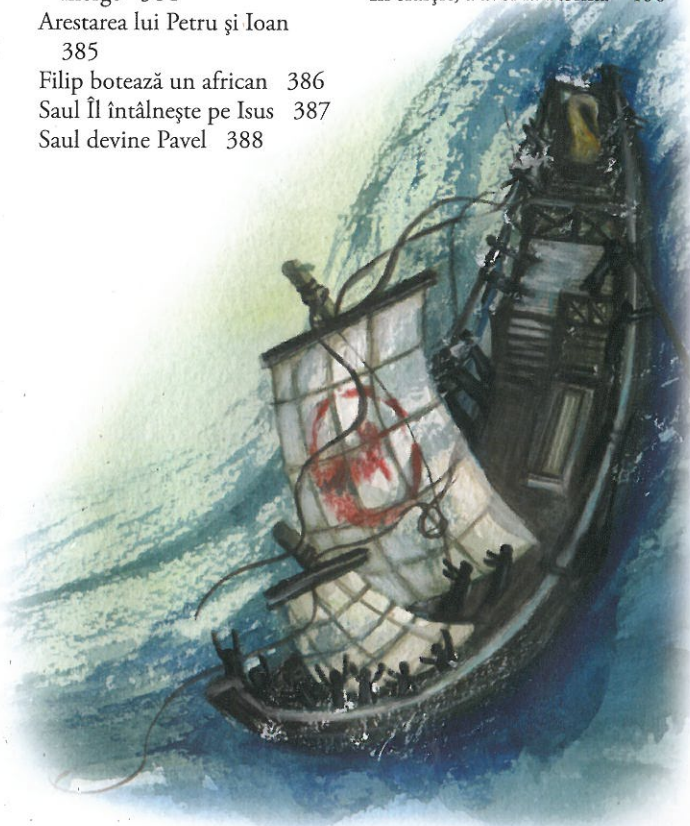
Oprirea furtunii 318
 Fetița lui Iair 320
 Vești rele 321
 Trezește-te! 322
 O mulțime de oameni fără mâncare 323
 Masa de prânz a unui băiat 324
 Hrană pentru toată mulțimea 326
 Mergând pe apă 327
 Vindecarea orbului 328
 Pilda Bunului Samaritean 329
 Adevăratul prieten 330
 Marta și Maria 331
 Moartea lui Lazăr 332
 Învierea lui Lazăr 333

Un om recunoscător 334
 Femeia gârbovă 335
 Oaia pierdută 336
 Moneda pierdută 337
 Pilda fiului risipitor 338
 Regretul fiului risipitor 339
 Întoarcerea fiului risipitor 340
 Fratele mâniaș 341
 Isus iubește copiii 342
 Bartimeu își recapătă vederea 343
 Zacheu în copac 344
 O mare schimbare 345
 Ultimul Paște al lui Isus 346
 Un măgăruș 347
 Intrarea în Ierusalim 348
 Complotul preoților și trădarea lui Iuda 350
 Isus se mânie 351
 Cine va intra în Împărăția lui Dumnezeu 352
 Vasul cu mir 353
 Sărbătorirea Paștelui 354
 Spălarea picioarelor 355
 Iubiți-vă unii pe alții 356
 Pâine și vin 358
 Dorința lui Petru 360
 În grădina Ghetsimani 361
 Ucenicii au adormit 362
 Sărutul lui Iuda 364
 Părăsit de toți! 365
 Petru aude cocoșul 366
 În fața Marelui Preot 367
 Întrebarea lui Pilat 368
 Judecarea lui Isus 369
 Ce s-a întâmplat cu Iuda? 370
 Răstignirea lui Isus 371
 Isus moare pe cruce 372

Cererea lui Iosif 373
 Mormântul gol 374
 Isus a înviat! 376
 Isus se arată Mariei 377
 Doi ucenici triști 378
 Un „străin” la cină 379
 „Străinul” de pe malul mării 380
 După patruzeci de zile de la Înviere 382
 Isus se înalță 383
 Vindecarea celui ce nu putea merge 384
 Arestarea lui Petru și Ioan 385
 Filip botează un african 386
 Saul îl întâlnește pe Isus 387
 Saul devine Pavel 388

Petru este eliberat din lanțuri 390
 Un înger îl scoate pe Petru din temniță 391
 Călătoriile lui Pavel 392
 Credința temnicerului 393
 Supărarea meșteșugarilor din Efes 394
 Revolta meșteșugarilor 395
 Pavel judecat la Roma 396
 Pe mare spre Roma 397
 Naufragiul 398
 În sfârșit, Pavel la Roma! 400

VECHIUL TESTAMENT

La început,
Dumnezeu a
făcut cerurile și
pământul.

Geneza 1:1

Ghicești oare
ce a făcut
Dumnezeu
apoi?

La început

La început de tot, Dumnezeu a făcut cerurile și
pământul. Nu existau oameni. Nici animale.
Nu era viață.
Și nu era nici lumină. Era întuneric și totul era gol.

Ziua întâi

În ziua întâi, Dumnezeu a zis: „Să fie lumină!”
Și a fost lumină.
Dumnezeu a numit lumina „zi”, iar întunericul
„noapte”.
Și Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.
Asta s-a întâmplat în ziua întâi!

Dumnezeu
a zis: „Să fie
lumină!”

Geneza 1:3

În câte zile
a făcut
Dumnezeu
pământul?

Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

Geneza 1:10

Câte feluri de flori și copaci cunoști?

Cerul, marea și pământul

În ziua a doua, Dumnezeu a pus apă în mare și nori pe cer.

Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

Apoi, în ziua a treia, Dumnezeu a făcut oceanele, lacurile, râurile, cascadele și izvoarele.

El a făcut și uscatul – munții, dealurile și văile.

„Pământul să înverzească” a zis Dumnezeu. „Să crească iarba, florile și copacii. Să facă semințe și fructe!”

Pe pământ au început să crească iarbă deasă, flori frumoase și copaci înalți. Erau atât de multe feluri, că nimeni nu putea să le numere.

Soarele, luna și stelele

În ziua a patra, Dumnezeu a zis să fie niște lumini pe cer ca să despartă timpul în ore, zile, luni și ani.”

Așa că, Dumnezeu a făcut primăvara și vara, toamna și iarna.

El a făcut ca soarele strălucitor să încălzească pământul în timpul zilei.

Dumnezeu a văzut că noaptea era foarte întuneric și a pus pe cer luna și stelele. În acea noapte, luna și stelele sclipitoare au răsărit pentru prima dată.

Astfel lucrarea zilei a patra a fost terminată!

Și totul era bun.

Dumnezeu a zis: „Să fie niște luminători în întinderea cerului.”

Geneza 1:14

Ai privit vreodată cu uimire cerul în timpul nopții?

Dumnezeu le-a
binecuvântat.

Geneza 1:22

Imaginează-ți
cât de multe
viețuitoare au
apărut în ziua
a cincea!

Pești și păsări

„Să fie apele pline de viețuitoare” a spus Dumnezeu în ziua a cincea, „și să zboare păsări deasupra pământului!” Așa că a făcut peștii și multe alte creaturi care înoată: meduze, țipari, rechini, balene și broaște țestoase. Scoici, pești zburători, delfini, crabi și căluți de mare. Dumnezeu a făcut păsările și multe alte creaturi zburătoare. Vulturi care planează, șoimi care se năpustesc și colibri care țâșnesc ca o săgeată. Ciocârlii care cântă și bufnițe care țipă. Și Dumnezeu a văzut că toate erau bune. Aceasta a fost ziua a cincea!

Dumnezeu
a spus: „Să
dea pământul
viețuitoare
după soiul lor.”

Geneza 1:24

Crezi că lipsea
ceva de pe
pământ?

Viață pe pământ

Dumnezeu a spus în ziua a șasea să fie viață pe pământ. Așa că El a creat toate viețuitoarele care trăiesc pe pământ. Pe cele uriașe, cum sunt elefanții și pe cele mici, cum ar fi șoriceii. Pe cele frumoase, precum câprioarele și pe cele care arată amuzant, precum furnicile. Unele, cum sunt gheparzii, pot alerga foarte repede, altele precum țestoasele, se mișcă încetșor. Dumnezeu a creat insectele – unele zboară, altele se târăsc și altele sar.

Dumnezeu a văzut că toate erau foarte bune.

Oamenii

Dar Dumnezeu a fost de părere că lipsea ceva.

Așa că S-a gândit să creeze omul.

Dumnezeu a luat pământ și l-a modelat, dându-i forma unui trup de bărbat.

A suflat asupra lui, iar bărbatul a prins viață.

Dumnezeu i-a dat acestui bărbat numele Adam.

Adam era diferit de animale, pentru că el fusese creat după chipul lui Dumnezeu.

Dumnezeu a
făcut pe om
după chipul
Său.

Geneza 1:27

Care sunt
diferențele
dintre oameni
și animale?

Domnul
Dumnezeu
a zis: „Nu este
bine ca omul
să fie singur.”

Geneza 2:18

De ce a creat-o
Dumnezeu pe
Eva?

Adam și Eva

Dumnezeu știa că nu este bine ca Adam să fie singur.

El avea nevoie să fie împreună cu cineva.

Așa că Dumnezeu a creat o femeie din coasta lui

Adam. Numele ei era Eva.

Dumnezeu i-a spus lui Adam că împreună cu

Eva, vor fi o familie și cu timpul familia lor se

va răspândi pe tot pământul. Va fi datoria lor să

aibă grijă de pești, de păsări și de toate

viețuitoarele pământului.

Toate au fost terminate

Pământul și cerurile, plantele, animalele și oamenii au
fost creați cu toții în șase zile.

Dumnezeu s-a uitat la tot ce făcuse. Toate erau foarte
bune!

Iar în ziua a șaptea Dumnezeu s-a odihnit. Nu a mai
creat nimic nou.

„Am terminat acum ceea ce trebuia făcut” a spus El.

În felul acesta a creat Dumnezeu cerurile și pământul.

În ziua a șaptea,
... Dumnezeu
s-a odihnit
după toată
lucrarea pe care
o făcuse.

Geneza 2:2

Unde crezi
că trăiau Adam
și Eva?

Și omul a
pus nume
tuturor vitelor,
păsărilor
cerului și
tuturor fiarelor
câmpului.

Geneza 2:20

Ce nume de
animal ți se
pare cel mai
amuzant?

În grădina Edenului

Dumnezeu le-a dat lui Adam și Eva o grădină minunată în care să locuiască. Aceasta se numea Grădina Edenului.

„Dați acum nume tuturor animalelor pe care le-am creat” a spus Dumnezeu.

Adam a dat nume tuturor viețuitoarelor: aligatori și omizi, hipopotami și țestoase, veverițe și delfini.

Pomul din mijlocul Grădinii Eden

Grădina Eden era plină de pomi fructiferi minunați.

„Bucurați-vă de grădină!” i-a spus Dumnezeu lui Adam. „Puteți mânca tot ce doriți.”

Dar le-a dat lui Adam și Eva un avertisment: „Să nu mâncați niciodată din fructele aceluia pom deosebit care se găsește în mijlocul Grădinii Edenului” a spus Dumnezeu. Acela este pomul cunoașterii binelui și răului. Dacă gustați din fructele sale, veți muri.”

Domnul
Dumnezeu
a luat pe om
și l-a așezat
în grădina
Edenului ca s-o
lucreze și s-o
păzească.

Geneza 2:15

Au gustat ei
acele fructe?

Un râu ieșea
din Eden și uda
grădina.

Geneza 2:10

Îți poți
imagina cum
era viața în
Grădina Ede-
nului?

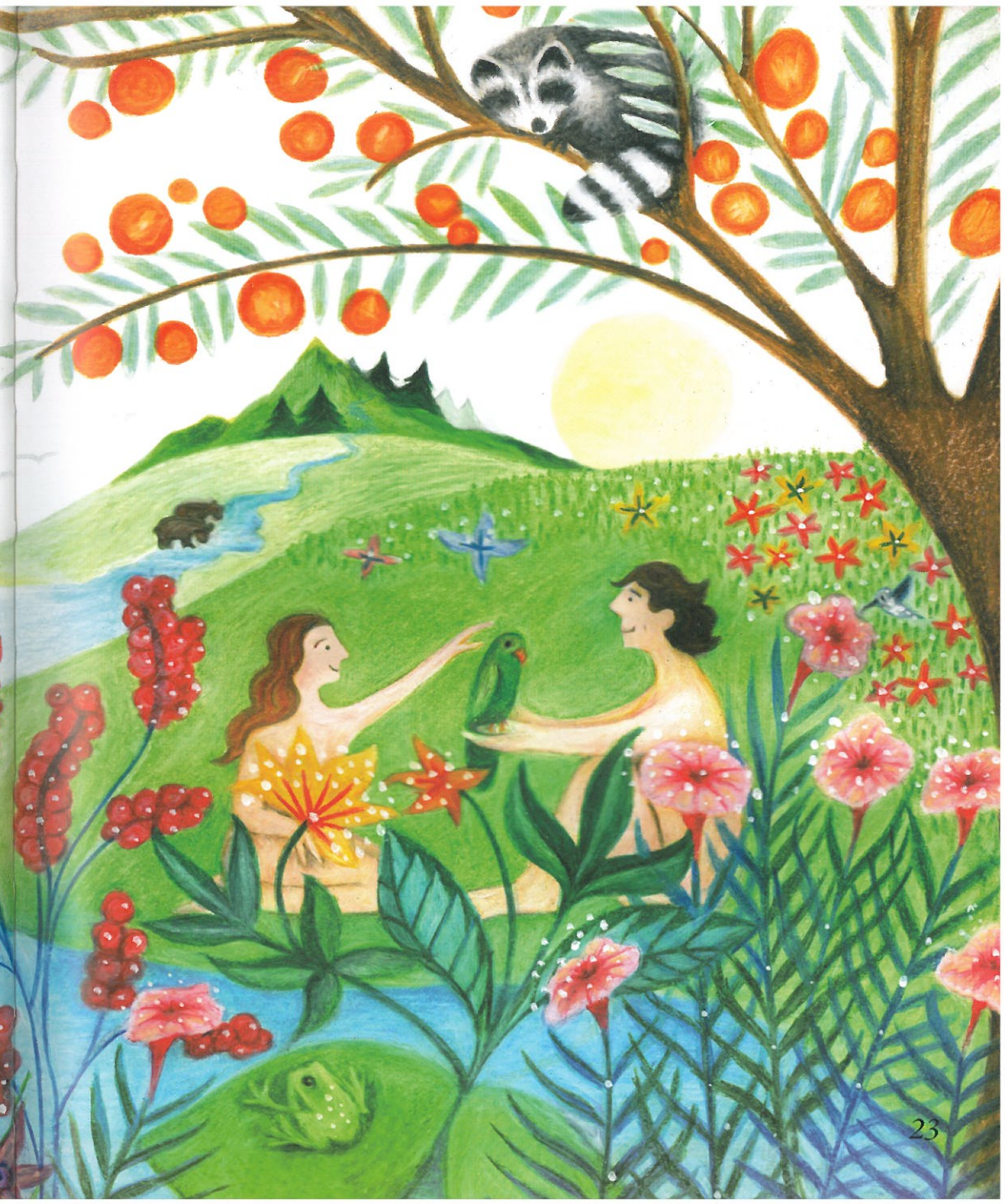
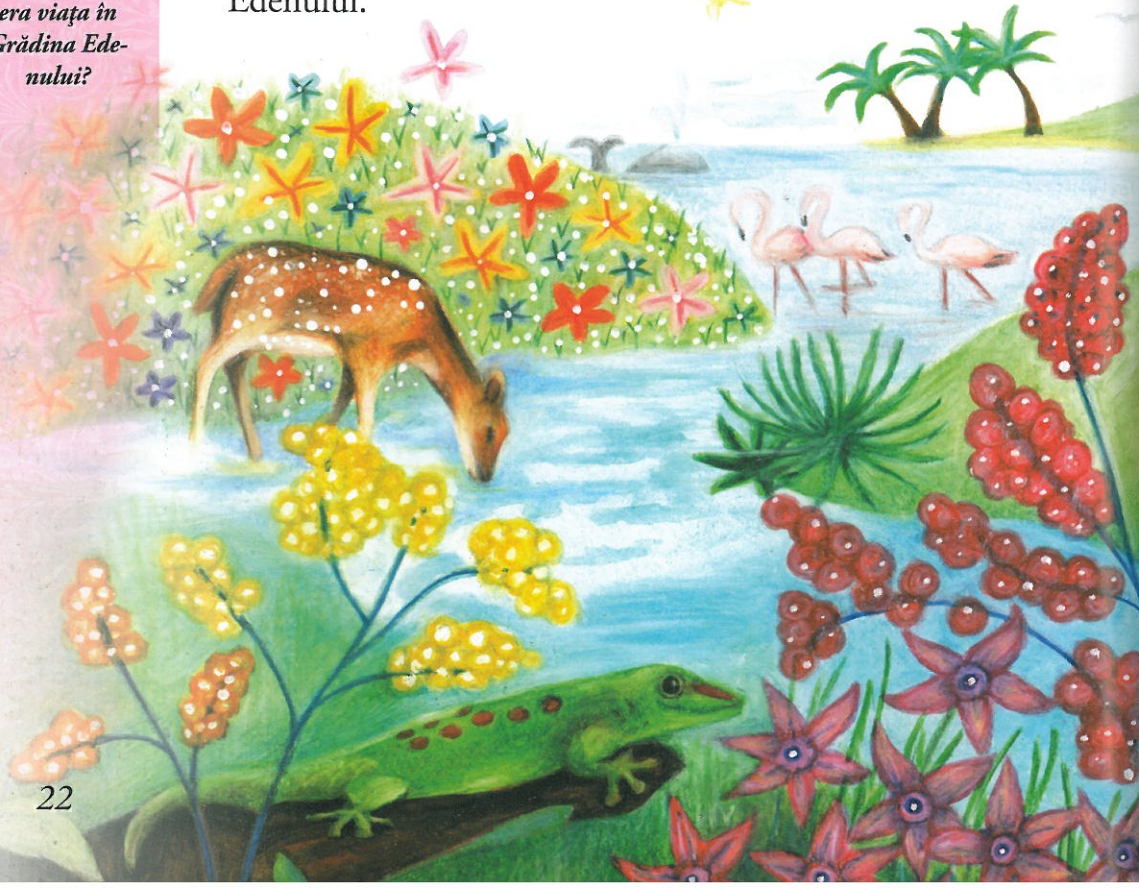
În grădină este pace

Adam și Eva au pornit să exploreze Grădina Edenului.

Se bucurau de flori și de fructe și se așezau lângă izvoare și pe malul lacurilor.

Se plimbau printre copaci și se odihneau în iarba fragedă.

Adam și Eva aveau grijă de toate viețuitoarele care locuiau în pace alături de ei, în Grădina Edenului.

Șarpele era
mai șiret decât
toate fiarele
câmpului.

Geneza 3:1

De ce crezi că
a mâncat Eva
din fruct?

Șarpele vorbește

Într-o zi, un șarpe rău a venit la Eva.

„Sssss” a rânjit el. „De ce nu muști pe furiș din fructul acestui copac?”

„Nu!” a răspuns Eva. „Noi avem voie să mâncăm din toții pomii, dar nu din pomul cunoașterii binelui și răului.

Dumnezeu a spus că dacă mâncăm din *acel* fruct, vom muri.”

„Nu, nu veți muri!” i-a spus șarpele. „Ia doar o mușcătură mică din el. Nu ți se va întâmpla nimic rău. Îți voi spune un secret: te va face înțeleaptă ca Dumnezeu!”

Așa că Eva a mușcat din fructul copacului interzis.

Fructul interzis

Nu mult după aceea, Adam a venit s-o caute pe Eva.

„Gustă din fruct!” i-a spus ea lui Adam. „Eu am gustat și nu mi s-a întâmplat nimic rău.”

I-a dat și lui să muște din fructul interzis. Și Adam a mușcat.

Femeia a văzut
că pomul era
bun de mâncat
și plăcut de
privit și că
pomul era
de dorit ca să
deschidă cuiva
mintea.

Geneza 3:6

Ce a spus
Dumnezeu
despre asta?

Atunci au
auzit glasul
Domnului
Dumnezeu,
care umbla
prin grădină în
răcoarea zilei.

Geneza 3:8

Aceasta a fost
ultima lor zi
în Grădina
Edenului.

Cine era de vină?

În acea după-amiază, Dumnezeu se plimba prin Grădina Edenului.

Adam și Eva s-au ascuns în spatele unor copaci.

„Adam! Eva! Unde sunteți?” a strigat Dumnezeu.

Curând i-a găsit.

„De ce vă ascundeți de Mine? i-a întrebat El.

„Mi-a fost teamă” a răspuns Adam.

„De ce?” a întrebat Dumnezeu. „Ai mâncat fructul din care ți-am spus să nu mănânci?”

„Eva mi-a dat din el” a spus Adam, „iar eu am mâncat.”

„Șarpele cel rău m-a amăgit” a explicat Eva, învinovățind și ea pe altcineva. „De aceea am mâncat din fruct.”

Adam și Eva izgoniți din Grădina Edenului

„Pentru că ați mâncat din fructul din care v-am spus să nu mâncați” a spus Dumnezeu, „va trebui mereu să lucrați din greu și să cultivați pământul. Și, într-o zi, veți muri amândoi.”

Dumnezeu era foarte trist. Adam și Eva nu făcuseră ceea ce El le spusese.

Așa că Dumnezeu i-a alungat pe Adam și pe Eva din Grădina Edenului. Pentru totdeauna.

El a pus îngeri cu săbii de foc să păzească Grădina, ca Adam și Eva să nu se mai poată întoarce în ea.

Niciodată nu aveau să mai vadă florile și pomii săi minunați sau să se bucure de plimbări liniștite pe malul râurilor sale.

Domnul
Dumnezeu
i-a izgonit
din grădina
Edenului.

Geneza 3:23

De ce era
Dumnezeu
trist?

„Țărăna ești și
în țărăna te vei
întoarce.”

Geneza 3:19

În afara
Grădinii,
erau ciulini și
spini, urzici și
buruieni.

Muncind din greu

Lui Adam și Eva le-a părut rău că au mâncat din fructul interzis și au fost foarte triști. În afara Grădinii Edenului, ei munceau din greu. Trebuiau să se ocupe de propria hrană, plantând semințe, smulgând buruieni și având grijă de plante. Ei trudeau zi după zi. Săpau și sădeau, prășeau și greblau, smulgeau buruieni și udau plantele. Uneori se gândeau la momentele fericite din Grădina Edenului.

Doi fi

Eva a avut doi fii care se numeau Cain și Abel. Când au crescut, Cain a devenit fermier, iar Abel păstor.

A venit momentul ca fiecare din ei să ofere un dar deosebit lui Dumnezeu. Cain a adus grâne și fructe, iar Abel a adus un miel. Lui Dumnezeu i-a plăcut jertfa lui Abel, dar nu a acceptat darurile lui Cain.

Dacă faci bine,
vei fi bine
primit.

Geneza 4:7

Crezi că a fost
bucuros Cain?

„Sunt eu
păzitorul
fratelui meu?”

Geneza 4:9

*Cain a trebuit
să trăiască
rătăcind prin
lume, la est de
Eden.*

Fratele cel rău

Cain a început să-l urască pe Abel, pentru că Dumnezeu a fost mulțumit de darul lui Abel și nu de al său.

Într-o zi, pe când erau la câmp, Cain l-a atacat pe fratele său și l-a omorât.

„Unde este fratele tău?” l-a întrebat mai târziu Dumnezeu pe Cain.

„De unde să știu?” a răspuns Cain mânios. „Trebuie să am grijă de el?”

„Ți-ai ucis fratele” a răspuns Dumnezeu. „Acum, trebuie să-ți părăsești casa. Vei cutreiera lumea. Iar recoltele tale nu vor mai fi niciodată bune.”

Lucrurile se înrăutățesc

În scurt timp, pe pământ locuiau sute de oameni. Oamenii se răneau unul pe altul. Furau unul de la altul. Mințeau. Ucideau. Pământul a devenit un loc rău.

Dumnezeu îi tot avertiza să nu mai facă rău. Dar cei mai mulți nu Îl băgau în seamă. Lui Dumnezeu a început să-i pară rău că a creat pământul și oamenii.

„Voi trimite un potop” a spus Dumnezeu. „Apa va acoperi pământul. Va îneca toate viețuitoarele: oameni, animale, șerpi, păsări și insecte.”

*I-a părut rău
Domnului că
a făcut pe om
pe pământ și
S-a mâhnit în
inima Lui.*

Geneza 6:6

*Va supraviețui
cineva
potopului?*

Noe a căpătat
milă înaintea
Domnului.

Geneza 6:8

De ce a ales
Dumnezeu să-l
salveze pe Noe?

Un om bun

Dumnezeu a văzut că pe pământ locuia un singur om bun. Numele său era Noe.

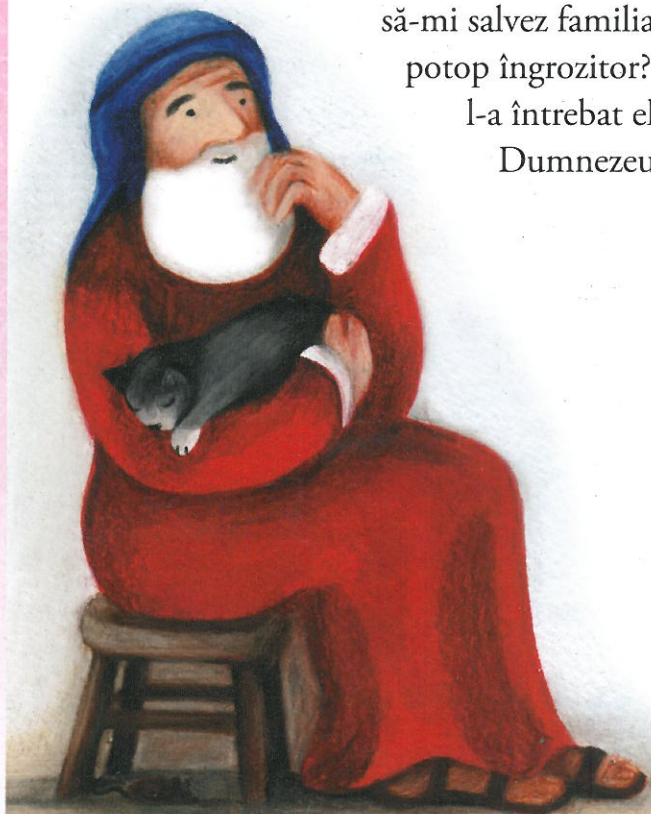
Dumnezeu a vrut să-i salveze de potop pe Noe și familia sa.

„Voi trimite un potop” i-a spus Dumnezeu lui Noe.

„Va acoperi cu apă tot pământul. Când potopul se va sfârși, voi face o altă lume.”

Noe era îngijorat. „Cum pot să-mi salvez familia de acest potop îngrozitor?”

l-a întrebat el pe Dumnezeu.

Planul lui Dumnezeu pentru Noe

„Am făcut un plan pentru a te salva pe tine și familia ta” i-a spus Dumnezeu lui Noe. „Trebuie să construiești o corabie uriașă. O voi numi arcă. Va fi suficient de mare pentru tine, soția și cei trei fii ai tăi – Sem, Ham și Iafet și nevestele lor.”

„Voi face așa cum îmi spui” a zis Noe.

„Arca va avea și camere pentru animale – cel puțin câte o pereche din fiecare – păsări, reptile și insecte” i-a explicat Dumnezeu lui Noe.

Dumnezeu i-a descris lui Noe cum să construiască această mare arcă. Cât de lungă trebuie să fie. Câte uși să aibă. Câte ferestre. Cum să se asigure că apa nu va intra înăuntru.

Noe era un om
neprihănit și
fără pată între
cei din vremea
lui.

Geneza 6:9

Ce credeți
că au spus
prietenii lui
Noe când
l-au văzut
construind o
barcă uriașă?

Așa a și făcut
Noe: a făcut tot
ce-i poruncise
Dumnezeu.

Geneza 6:22

De ce crezi că
se grăbea Noe
să contruiască
arca?

Noe muncește din greu

Noe a început să contruiască arca. Nu avea timp de pierdut. Cei trei fii ai săi îl ajutau.

Au doborât copaci. Au tăiat scânduri. Au bătut cu ciocanele, au netezit și au vopsit.

Au muncit lună de lună, pentru că această corabie trebuia să fie cea mai mare corabie construită vreodată. Avea trei etaje și o mulțime de camere mari. Dar avea doar o ușă și o fereastră.

Câte o pereche din fiecare specie de animale

Apoi Dumnezeu i-a dat lui Noe următoarele Sale instrucțiuni.

„Adună acum animale, câte o pereche din fiecare fel” i-a spus lui Noe.

Așa că Noe și fiii săi au adunat perechi, câte o parte bărbătească și una femeiască, din toate creaturile de pe pământ. Doi lei feroși, doi tigri înspăimântători, doi urși polari, doi elefanți greoi, doi purici săltăreți, două ciori croncănitore, doi porumbei gingași - chiar și doi păianjeni țesători și două furnici roșii.

Toate vor fi în siguranță din calea potopului ce urma să vină.

Au intrat în
corabie la Noe,
două câte două,
câte o parte
bărbătească
și câte o parte
femeiască, așa
cum poruncise
Dumnezeu lui
Noe.

Geneza 7:8-9

Dumnezeu s-a
asigurat că
animale din
toate felurile
vor supraviețui
potoșului.

Apoi, Domnul
a închis ușa
după el.

Geneza 7:16

Ce credeți că
s-a întâmplat
mai departe?

În arcă

Într-un final arca a fost terminată.

Apoi, dintr-o dată, vremea s-a schimbat. Cerul
a devenit întunecat. Tunetele bubuiau pe cer.

„Se pornește potopul!” a spus Noe familiei sale.

„A venit momentul să intrăm în arcă.”

Noe a deschis ușa arcăi și a adus toate viețuitoarele

înăuntru. Leii feroși, tigrii înspăimântători, elefanții

greoi, puricii săltăreți, ciorile croncănitore, porumbeii

gingași - chiar și păianjenii țesători și furnicile roșii.

„Trebuie să intri și tu acum” i-a spus Dumnezeu lui

Noe, „cu soția, fiii tăi și nevestele lor.”

Așa că Noe și familia sa au intrat
în arca uriașă.

S-au deschis
stăvilarele
cerurilor.

Geneza 7:11

Cât timp a
plouat?

Plutind pe apă

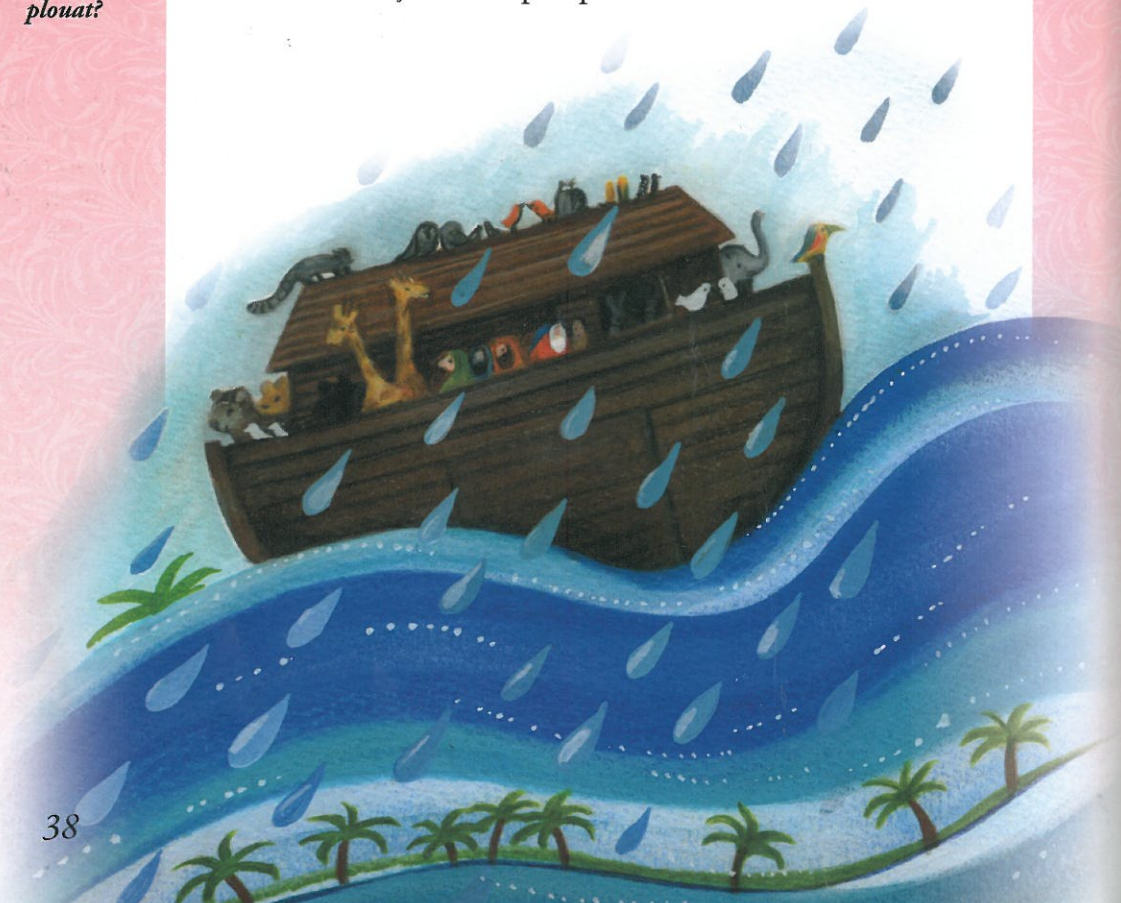
Vântul urla, iar arca se scutura. Fulgerele străluceau și tunetele bubuiau. Picături mari de ploaie au început să cadă. Ploua din ce în ce mai tare.

Apele au început ușor să crească.

Curând, apa a acoperit tot pământul și toate viețuitoarele de pe el.

Într-un final, apa a ridicat arca de pe pământ.

Pluteau cu toții acum pe apă.

Toți în siguranță, la bord

A plouat continuu mai mult de o lună.

Dar Noe și familia sa erau în siguranță în corabia lor.

Treptat s-au obișnuit să audă tunetele urlând și ploaia căzând pe acoperișul arcăi.

Ei erau ocupați. Animalele trebuiau hrănite și adăpate.

Erau multe de făcut.

Într-un final, vântul a început să se potolească. Treptat și ploaia s-a oprit.

Păsările au început să bată din aripi. Curând vor putea din nou să zboare în siguranță afară.

Apele s-au retras încetîșor.

Dumnezeu și-a
adus aminte de
Noe, de toate
viețuitoarele și
de toate vitele
care erau cu el
în corabie.

Geneza 8:1

Cum a aflat
Noe că a sosit
momentul să
părăsească
arca?

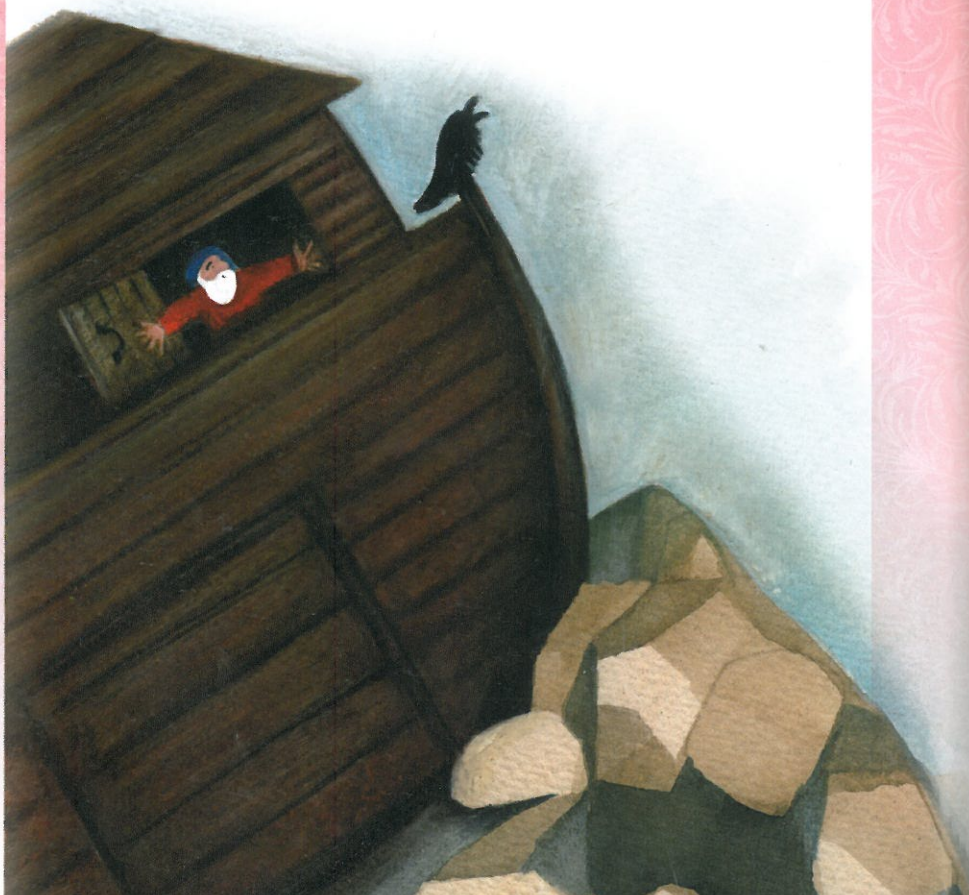
După patruzeci
de zile, Noe
a deschis
fereastra
corabiei pe care
o făcuse.

Geneza 8:6

Cum putea ști
Noe că apa s-a
retras?

Debarcarea

Apoi, într-o zi, arca s-a oprit cu un trosnet și un
bubuit. Se opriseră pe pantele munților Ararat.
Noe și familia sa au rămas în arcă, așteptând ca
Dumnezeu să le spună că pot ieși în siguranță.
„Voi trimite afară un corb” a spus Noe familiei sale.
Corbul a zburat – dar nu s-a mai întors.
A zburat înapoi și încolo până a găsit pământ uscat ca
să coboare.

Porumbelul și frunza

După aceea, Noe a dat drumul unui porumbel.
Dar porumbelul s-a întors curând: nu găsisese niciun loc
pe care să se așeze și să se odihnească.
Așa că Noe a mai așteptat cam o săptămână înainte de
a-l trimite iar afară. Încă o dată el s-a întors la arcă.
Dar, de data aceasta, porumbelul avea în cioc o frunză
verde, fragedă.
Toți au zâmbit: însemna că
vârfurile copacilor erau
acum deasupra apei.

Porumbelul s-a
întors la el... și
iată că în ciocul
lui era o frunză
de măsline ruptă
de curând.

Geneza 8:11

Cum crezi că
s-a simțit Noe
când a văzut
porumbelul
întorcându-se
cu o frunză
verde?

„Scoate afară împreună cu tine toate viețuitoarele de tot felul, care sunt cu tine: să mișune pe pământ, să crească și să se înmulțească pe pământ.”

Geneza 8:17

Când pământul s-a uscat, Dumnezeu i-a spus lui Noe că este momentul să iasă din arcă.

Ușa se deschide

După încă o săptămână, Noe a dat drumul porumbelului a treia oară. De data aceasta, el nu s-a mai întors.

Curând, pământul era suficient de uscat pentru a putea merge din nou pe el.

„A venit momentul să ieșiți din arcă” a spus Dumnezeu. Ușa a fost deschisă. Noe, familia sa și toate viețuitoarele au părăsit arca.

Leii feroși, tigrii înspăimântători, elefanții greoi, puricii săritori, ciorile croncănitoare, porumbeii gingași, păianjenii țesători și furnicile roșii au ieșit din arcă. Animalele au fugit să caute hrană. Păsările au zburat sus, departe.

Curcubeul

Noe și familia sa au ieșit și ei din arcă.

Noe a construit un altar, unde putea să se închine lui Dumnezeu. El i-a mulțumit lui Dumnezeu că i-a salvat pe toți de potop.

„Chiar dacă oamenii nu M-au ascultat, niciodată nu voi mai trimite un potop pe pământ” a promis Dumnezeu. „Cât timp va exista pământul, va fi un timp pentru semănat și unul pentru cules, pentru vară și pentru iarnă. Când plouă, uită-te la cer. Uneori vei vedea un curcubeu minunat. El îți va aminti de promisiunea Mea.”

Apele nu se vor mai face un potop, ca să nimicească orice făptură.

Geneza 9:15

Când ai văzut ultima oară un curcubeu?

„Haidem să ne
zidim o cetate
și un turn al
cărui vârf să
atingă cerul.”

Geneza 11:4

Care este cea
mai înaltă
clădire pe care
o știți?

Turnul înalt

Fiii lui Noe au avut
mulți copii și ne-
poți.

Aceștia au făcut multe
lucruri care L-au
mâniat pe
Dumnezeu.

În vremurile acelea
toți vorbeau aceeași
limbă.

Câțiva oameni au
hotărât să constru-
iască un turn uriaș
care să ajungă până
la cer.

„Acest turn imens
va demonstra cât
de grozavi suntem
noi!” s-au lăudat ei.

Totul se încurcă!

Dumnezeu s-a mâniat când a văzut turnul pe care îl
construiau oamenii aceștia. Erau prea îngâmfați!
Așa că Dumnezeu a hotărât să-i oprească.

Într-o dimineață, când s-au trezit, vorbeau cu toții
limbi diferite. Nimeni nu putea înțelege un cuvânt
din ceea ce spuneau ceilalți.

În felul acesta, nu mai puteau lucra împreună. Trebu-
iau să lase turnul neterminat.

Acest turn a fost numit
„Babel”, care înseamnă
„încurcătură”. Limbi-
le au fost încurcate
și așa au fost și
oamenii!

Și Domnul
i-a împrăștiat
de acolo pe
toată fața
pământului.

Geneza 11:8

Aveți prieteni
care vorbesc o
altă limbă?

Domnul zise
lui Avram:
„Toate familiile
pământului vor
fi binecuvântate
în tine.”

Geneza 12:3

Cum te-ai simți
dacă ar trebui
să te muți
într-o țară
străină?

Un nou început

Cu mult timp în urmă, într-un ținut îndepărtat, numit Ur, locuia un om pe nume Avram.

Avram era căsătorit cu Sarai. Amândoi erau bătrâni și nu aveau copii.

Într-o zi, Dumnezeu i-a spus lui Avram: „Părăsește-ți casa și prietenii. Călătorește departe, cu Sarai, către o altă țară. Îți voi dăruia un ținut nou, deosebit.”

Această țară era Canaanul. Deoarece Dumnezeu a promis-o lui Avram, o mai numim și „Țara promisă”.

Călătoria misterioasă

Avram și Sarai erau curajoși. L-au crezut pe Dumnezeu și erau gata să-și părăsească casa.

Împreună cu nepotul lui Avram, Lot, ei au pornit către Canaan, luându-și servitorii, cămilele, vacile și oile lor.

Avram era bogat în vremea aceea; avea multe animale era ca și cum ai fi avut mulți bani.

Avram nu avea o hartă pentru călătoria sa. Dar Dumnezeu i-a spus: „Îți voi arăta încotro să mergi și cum să ajungi în țara pe care ți-am promis-o.”

Domnul S-a
arătat lui
Avram și i-a
zis: „Toată țara
aceasta o voi da
seminței tale.”

Geneza 12:7

Cum știau
Avram și Sarai
pe unde să
meargă?

„Scoală-te,
străbate țara în
lung și în lat,
căci ție ți-o voi
da.”

Geneza 13:17

Avram și Sarai
erau bătrâni.
Le era lor
ușor să creadă
promisiunea
lui Dumnezeu?

O nouă țară

După ce au călătorit multe luni, Avram și Sarai au ajuns în țara pe care Dumnezeu le-o promisese. Pe tărâmul Canaanului erau văi verzi, cu iarbă mare și râuri rezezi.

„Aceasta este țara despre care ți-am spus” i-a zis Dumnezeu lui Avram. „Îți dau acest pământ ție, copiilor și nepoților tăi.”

Avram i-a mulțumit lui Dumnezeu pentru că i-a adus pe el și familia sa într-o țară atât de minunată.

Iar Avram își amintea tot timpul promisiunea lui Dumnezeu: „Într-o zi, vei avea mulți copii, nepoți și strănepoți.”

Cearta pentru pământ

Avram avea multe cămile, vite și turme de oi și capre. Lot, nepotul său, avea și el multe animale.

Servitorii celor doi au început să se certe pentru cele mai bune terenuri pentru animalele lor.

Așa că Avram i-a spus lui Lot: „Acesta este o țară mare. Hai să împărțim pământurile între noi doi. Tu alegi primul!”

Avram a zis lui
Lot: „Te rog,
să nu fie ceartă
între mine
și tine, căci
suntem frați.”

Geneza 13:8

A fost Avram
binevoitor cu
Lot? În ce fel?

„Căci toată țara
pe care o vezi
ți-o dau ție și
seminței tale în
veac.”

Geneza 13:15

În povestirile
ce vor urma,
vei vedea că
Dumnezeu
îi face multe
promisiuni lui
Avram.

O alegere egoistă

Lot a ales cel mai bun teren, lângă râul Iordan, unde se găsea apă din abundență pentru animale. Și-a dorit să trăiască în apropierea orașului cel păcătos, Sodoma. Avram ar fi putut să păstreze pentru sine pământul cel mai bun. Dar el a fost generos și l-a lăsat pe Lot să aleagă.

După ce Lot s-a mutat, Dumnezeu i-a făcut mai multe promisiuni minunate lui Avram.

Lot este capturat

În vremea aceea, patru împărați au atacat Sodoma. Ei au furat bani, mâncare, haine și bijuterii. Au capturat chiar și oameni din Sodoma, printre care și pe Lot.

Când Avram a aflat că Lot era în primejdie, și-a adunat servitorii și a pornit în urmărirea armatelor celor patru împărați.

I-au ajuns pe împărați și i-au învins în luptă. Avram l-a salvat pe Lot, nepotul său.

Cuvântul
Domnului
a vorbit lui
Avram într-o
vedenie și a zis:
„Eu sunt scutul
tău și răsplata
ta cea foarte
mare.”

Geneza 15:1

Cu toate că Lot
fusesse lacom și
luase cel mai
bun pământ,
Avram tot a
dorit să-l ajute.

Avram a crezut
pe Domnul,
și Domnul
i-a socotit
lucrul acesta ca
neprihănire.

Geneza 15:6

Era prima
oară când
îi promitea
Dumnezeu
acest lucru lui
Avram?

Avram se plânge

Sarai era deja prea bătrână pentru a mai avea copii.

Avram era și mai bătrân.

„Am așteptat mulți ani ca să avem copii” s-a plâns Avram lui Dumnezeu. „Vom muri amândoi înainte de a avea copii!”

„Ieși din cort” i-a spus Dumnezeu lui Avram în acea noapte. „Privește acum stelele!”

Avram și-a ridicat privirea.

„Poți să le numeri?” a întrebat Dumnezeu.

Avram și-a clătinat capul.

„Vei avea tot atât de mulți copii, nepoți și strănepoți pe cât de multe stele sunt pe cerul nopții” i-a promis Dumnezeu lui Avram. „Nu vei putea nici măcar să-i numeri.”

Sarai nu mai are răbdare

Dar Sarai a devenit nerăbdătoare pentru că își dorea un copil.

„Ia-o pe Agar, servitoarea mea, să-ți fie a doua soție” i-a spus ea lui Avram. „Apoi vom avea un copilăș în familia noastră.”

Așa că Avram s-a căsătorit cu Agar, iar Agar a născut un băiețel.

I-au dat numele Ismael.

Când Agar
s-a văzut ea
însărcinată, a
privit cu dispreț
pe stăpână-sa.

Geneza 16:4

De ce crezi că
a devenit Sarai
nerăbdătoare?

Domnul i S-a arătat și i-a zis: „Eu sunt Dumnezeu cel Atotputernic.”

Geneza 17:1

Ce nume nou ai alege?

Numele cel nou al lui Avram

Era ziua de naștere a lui Avram. Împlinise nouăzeci și nouă de ani.

De ziua sa, Dumnezeu i-a dat un alt nume: „Avraam”.

Înseamnă „tată al unei mulțimi”.

„Amintește-ți promisiunile pe care ți le-am făcut” i-a spus Dumnezeu lui Avram. „Toate se vor împlini!”

Cei trei oaspeți

Nu mult după aceste întâmplări, Avraam stătea în fața cortului său, la amiază. Era foarte cald.

Dintr-o dată, s-au apropiat trei bărbați pe care Avraam nu-i cunoștea.

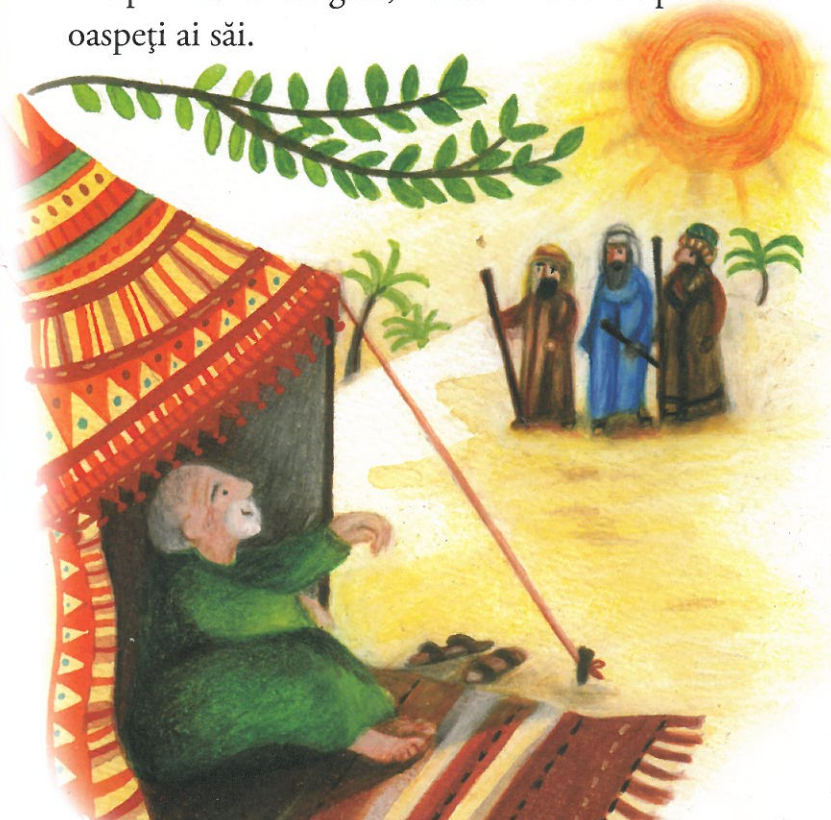
„Veniți și așezați-vă la umbră” a strigat Avraam către ei.

„Apoi puteți lua masa împreună cu mine.”

„Repede! Coace niște pâine!” i-a spus Avraam soției sale.

„Pregătiți un ospăț” a poruncit el servitorilor.

Când prânzul a fost gata, Avraam i-a servit pe cei trei oaspeți ai săi.

Domnul i S-a arătat la stejarii lui Mamre.

Geneza 18:1

În timpurile biblice, era nepoliticos ca bărbații să intre în corturile femeilor.

„Este oare
ceva prea
greu pentru
Domnul?”

Geneza 18:14

Crezi că
Dumnezeu
și-a respectat
promisiunea
făcută lui
Avraam și
Sarei?

Sara râde

După ce au prânzit, unul din străini l-a întrebat pe

Avraam: „Unde este soția ta, Sara?”

„În cort” a răspuns Avraam.

Unul din cei trei oaspeți era Domnul Dumnezeu.

„Anul viitor, Sara va naște un copil” i-a spus el lui

Avraam. „Un băiețel.”

Sara asculta prin pânza cortului. Ea a început să râdă.

„La vârsta mea, nu mai pot avea un copil” și-a spus ea.

„De ce a râs Sara?” l-a întrebat străinul pe Avraam.

„Nimic nu este imposibil pentru Dumnezeu.”

Avraam se târguie cu Dumnezeu

Când oaspeții au fost gata să plece, Avraam i-a însoțit

pe drumul către Sodoma, orașul în care locuia Lot.

„Dacă oamenii din Sodoma fac lucruri rele” a spus

Domnul, „îi voi pedepsi.”

Avraam nu voia ca Lot să sufere.

„Dacă sunt cincizeci de oameni buni în Sodoma” i-a

spus Avraam Domnului, „te vei răzgândi?”

„Da” a spus Domnul.

„Dacă sunt patruzeci de oameni buni în Sodoma, te

vei răzgândi?”

„Da.”

„Dacă sunt treizeci?”

„Da.”

„Dacă sunt douăzeci?”

„Da.”

„Dacă sunt zece oameni buni în

Sodoma, te vei răzgândi?”

Și Domnul Dumnezeu a răspuns: „Da.”

Apoi Avraam s-a întors acasă.

„Căci Eu îl
cunosc și
știu că are să
poruncească
fiilor lui și casei
lui după el,
să țină Calea
Domnului,
făcând ce este
drept și bine.”

Geneza 18:19

Te-ai târguit
vreodată cu
tatăl tău așa
cum a făcut
Avraam cu
Dumnezeu?

Unul din îngeri
a zis: „Scapă-ți
viața.”

Geneza 19:17

Ce lucru
îngrozitor i
s-a întâmplat
soției lui Lot?

Avertismentul îngerilor

În acea seară, doi îngeri au mers la Sodoma pentru a-l avertiza pe Lot că se vor abate nenorociri asupra orașului.

„Pleacă repede de aici” au spus ei. „Dumnezeu va distruge acest oraș. Nu a găsit aici nici măcar zece oameni buni.”

Așa că Lot, soția și ficele sale au plecat.

„Nu vă uitați înapoi” i-au avertizat îngerii. „Fugiți în munți și ascundeți-vă.”

Soția lui Lot s-a întors pentru a arunca o ultimă privire asupra casei sale din Sodoma.

Într-o clipă, ea s-a transformat într-un stâlp de sare.

Dar Lot și ficele sale
s-au grăbit mai
departe.

Focul nimicitor

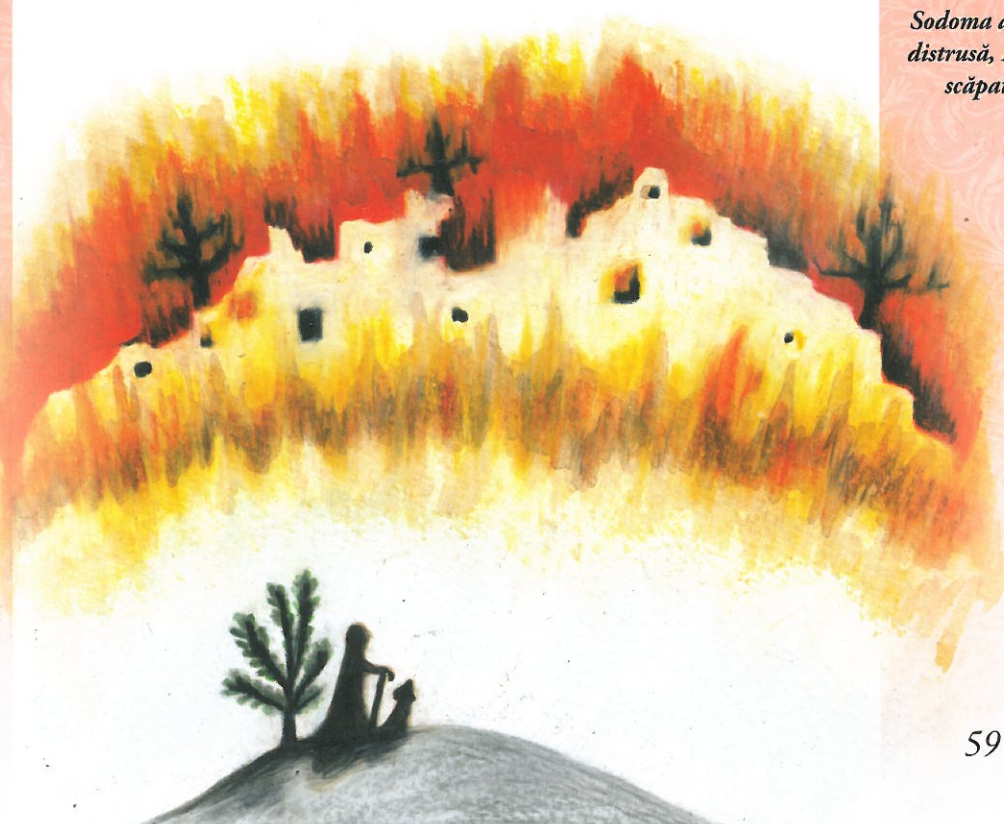
Lot și ficele sale au scăpat.

Dar asupra Sodomei a plouat cu foc.

Totul a ars – clădiri, animale și plante.

De departe, Avraam a văzut fumul ridicându-se.

A înțeles că Domnul nu găsisese nici măcar zece oameni buni în Sodoma.

Dumnezeu și-a
adus aminte
de Avraam și a
scăpat pe Lot
din mijlocul
prăpădului.

Geneza 19:29

Chiar dacă
Sodoma a fost
distrușă, Lot a
scăpat?

Domnul a
împlinit față
de Sara ce
făgăduise.

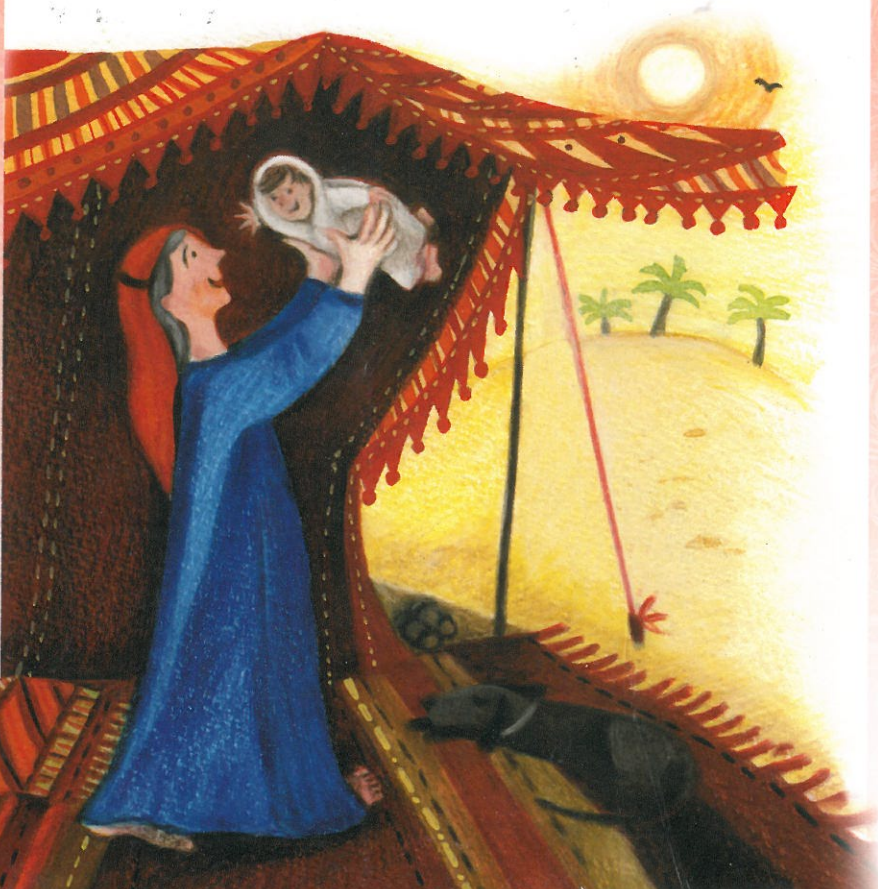
Geneza 21:1

Și-a împlinit
Dumnezeu
promisiunea
făcută lui
Avraam și
Sarei?

Mai multă veselie

La aproape un an după ce cei trei bărbați l-au vizitat pe Avraam, Sara a născut un băiețel – așa cum promise-se Dumnezeu.

„Dumnezeu m-a făcut atât de fericită” a spus Sara. I-a dat bebelușului ei numele Isaac, care înseamnă „râset”.

Ismael este alungat

Când Isaac a mai crescut, Avraam a dat o petrecere pentru el. Fiul mai mare al lui Avraam, Ismael, era și el acolo și a început să-l necăjească pe Isaac.

Sara era furioasă.

„Alungă-i pe Ismael și pe mama sa, Agar!” a strigat ea la Avraam.

„Lasă-i să plece” i-a spus Dumnezeu lui Avraam.

„Voi avea grijă de ei.”

Așa că Avraam le-a dat lui Agar și lui Ismael mâncare și apă și apoi i-a trimis în deșert.

„Dar și pe fiul
roabei tale îl
voi face un
neam, căci este
sămânța ta.”

Geneza 21:13

Cum au
supraviețuit
Agar și Ismael
în deșert?

Dumnezeu a
fost cu copilul,
care a crescut, a
locuit în pustie.

Geneza 21: 20

A auzit
Dumnezeu
strigătul de
ajutor al lui
Agar?

Apă în deșert

Mergând Agar și Ismael prin deșertul fierbinte, în scurt timp au rămas fără apă. Lui Agar i-a fost teamă că fiul său ar putea muri de sete.

Ismael s-a întins la umbra unei tufe.

Agar ședea singură și plângea.

„Dumnezeu a auzit glasul copilului” i-a spus un înger lui Agar. „Du-te și ai grijă de copilul tău.”

Pe când se întorcea la Ismael, Agar a observat un izvor de apă. Și-a umplut burduful cu apă și i-a dat lui Ismael să bea.

Curând, băiatul s-a simțit în putere să-și continue călătoria prin deșert.

Isaac își caută o soție

Isaac a ajuns un tânăr minunat. El îl ajuta pe bătrânul său tată, Avraam, să aibă grijă de turmele sale de oi și de cirezile de vite.

Curând a venit timpul ca Isaac să se însoare.

Avraam l-a chemat pe robul său, Eliezer. „Întoarce-te

în țara de unde am venit” i-a spus Avraam.

„Acolo trebuie să găsești o soție bună pentru fiul meu, Isaac.”

Așadar, Eliezer a încărcat cămilele cu daruri și a pornit într-o călătorie lungă să-i găsească o soție lui Isaac.

Avraam era
bătrân, înaintat
în vârstă,
și Domnul
binecuvântase
pe Avraam în
orice lucru.

Geneza 24:1

Cum avea să
știe Eliezer
pe cine a ales
Dumnezeu
să-i fie soție lui
Isaac?

„Binecuvântat
să fie Domnul,
Dumnezeul
stăpânului
meu Avraam,
care n-a părăsit
îndurarea și
credințioșia
Lui față de
stăpânul meu!”

Geneza 24:27

Credea Eliezer
că această
tânără avea o
inimă bună?

Cămilele însetate

În cele din urmă, Eliezer a ajuns în țara din care, cu ani în urmă, plecase Avraam. Abia atunci s-a întrebat: „Cum voi găsi o soție pentru Isaac?”

„Femeia care va da de băut cămilelor tale, va fi soția lui Isaac” i-a spus Dumnezeu.

Chiar atunci o tânără a venit la fântână să-și umple găleata cu apă.

„Pot să beau puțină apă?” a întrebat Eliezer.

„Bea, domnule!” i-a răspuns tânăra. „Cu dragă inimă am să scot apă și pentru cămilele tale.”

Tânăra a scos apă pentru cămile, până când acestea și-au potolit setea.

Eliezer a înțeles că ea trebuie să fie femeia pe care Dumnezeu o dorea ca soție pentru Isaac.

O soție pentru Isaac

„Cum te cheamă?” a întrebat-o robul lui Avraam pe tânără.

„Rebeca” i-a răspuns fata.

„Vino cu mine acasă, să-mi cunoști familia.”

Când au ajuns acasă la Rebeca, Eliezer a luat darurile pe care le adusese și le-a dat familiei ei.

„Eu sunt robul lui Avraam din Canaan”, le-a explicat Eliezer. „M-am rugat ca Dumnezeu

să-mi arate o soție pentru Isaac. Cred că Dumnezeu a ales-o pe Rebeca.”

„Vedem că Dumnezeu te-a adus aici” a zis tatăl Rebecăi. „Și eu aș fi foarte bucuros ca fiica mea să se mărite cu Isaac.”

„De la Domnul
vine lucrul
acesta.”

Geneza 24:50

Crezi că este
ciudat că Isaac
nu a întâlnit-o
încă pe Rebeca?

„Isaac a luat pe Rebeca, ea a fost nevasta lui, și el a iubit-o.”

Geneza 24:67

Isaac și Rebeca nu s-au întâlnit niciodată, cum au ajuns ei să se cunoască?

Mireasa sosește

Dimineața următoare, Rebeca și-a făcut bagajele și, împreună cu Eliezer, a plecat la drum spre Țara Promisă, ca să-l cunoască pe Isaac.

Ei au călătorit multe zile.

Într-o seară, înainte de asfințit, cămilele au făcut popas. Un tânăr mergea pe câmp. Când a ridicat privirea, a văzut cămilele.

Era Isaac. Curând, el a văzut o tânără frumoasă pe una din cămile.

Venise mireasa lui!

Rebeca se roagă

Isaac s-a rugat Domnului pentru nevastă-sa, căci era stearpă, și Domnul l-a ascultat.

Geneza 25:21

A ascultat Dumnezeu rugăciunea Rebecăi?

După puțin timp, Isaac și Rebeca erau căsătoriți.

Știau că, acum mulți ani, Dumnezeu îi promisese lui

Avraam: „Într-o zi, vei avea atât de mulți copii, nepoți și strănepoți, câte stele sunt pe cer.”

La început, Rebeca nu a avut copii.

Isaac și Rebeca s-au rugat arzător lui Dumnezeu.

Apoi, nu după mult timp, Rebeca a rămas însărcinată cu gemeni.

Primul din cei doi gemeni era acoperit cu păr roșatic — chiar și ca bebeluș. I-au dat numele Esau.

Iacov, cel de-al doilea geamăn, era diferit. El avea o piele moale și fină.

Isaac iubea pe Esau...; Rebeca însă iubea mai mult pe Iacov.

Geneza 25:28

Cunoști cumva niște gemeni? Cât de asemănători sunt?

Gemeni diferiți

Pe măsură ce creșteau, cei doi frați gemeni deveneau din ce în ce mai diferiți unul de altul.

Arătau diferit, făceau lucruri diferite și nici nu se înțelegeau unul cu altul.

Esau a devenit un vânător curajos, vânând căprioare sălbatice pentru hrană.

Iacov era mai liniștit și-i plăcea să stea acasă. Era fiul favorit al Rebecăi. Iacov era mereu pus pe șotii.

Iacov îl înșală pe Esau

Într-o zi, Esau s-a întors de la vânătoare obosit și flămând. L-a văzut pe Iacov care gătea ciorbă de linte. „Dă-mi și mie puțin!” a spus Esau. „Sunt lihnit!” Iacov a găsit momentul potrivit să-l înșele.

„Dă-mi mie drepturile care îți revin ca fiu mai mare al lui Isaac” a zis Iacov, gândindu-se rapid. „Apoi poți să mănânci ciorbă cât vrei.”

„De acord” s-a pripit Esau. „Ce afacere! Aș da orice pentru ceva de mâncare.”

Așa că Iacov i-a dat lui Esau un bol cu ciorbă de linte. Esau nu și-a dat seama că fratele său l-a înșelat.

El a mâncat și a băut; apoi s-a sculat și a plecat. Astfel și-a nesocotit Esau dreptul de întâi născut.

Geneza 25:34

A luat Esau o decizie bună?

„Cine ești tu, fiule?” Iacov a răspuns tatălui său: „Eu sunt Esau, fiul tău cel mai mare.”

Geneza 27:18-19

De ce crezi că a legat Rebeca pielea de animal pe brațele lui Iacov?

O altă înșelăciune

În vremea aceea, Isaac era foarte bătrân și își pierduse vederea.

A vrut să-l binecuvânteze pe Esau, pentru că era fiul cel mare. Însă Rebeca a vrut ca Iacov să primească aceste binecuvântări.

În timp ce Esau era la vânatoare, Rebeca a legat bucăți de piele de animal pe brațele lui Iacov. Apoi, Iacov s-a dus să-și vadă tatăl.

„Tată, binecuvântează-mă” a spus Iacov, încercând să imite vocea gravă a lui Esau.”

Brațe păroase

Isaac nu era sigur că acela era Esau.

„Întinde-ți mâinile” a spus el. „Dă-mi voie să-ți simt pielea. Dacă este păroasă, voi ști că ești într-adevăr Esau, fiul meu mai mare.”

Iacov a întins brațele învelite în piele de animal. Isaac a atins pielea. Era păroasă, așa că Isaac s-a gândit că trebuie să fie Esau.

Apoi, Isaac i-a dat lui Iacov binecuvântările sale speciale.

Isaac a zis: „Glasul este glasul lui Iacov, dar mâinile sunt mâinile lui Esau.”

Geneza 27:22

A făcut bine Iacov că l-a înșelat pe Isaac?

„Dumnezeul
cel Atotpu-
ternic să te
binecuvânteze,
să te facă să
crești și să te
înmulțești, ca să
ajungi o ceată
de noroadе!”

Geneza 28:3

Înșelăciunea
lui Iacov a avut
consecințe bune
pentru el?

Fuga lui Iacov

Curând după aceea, Esau s-a întors de la vânătoare. Când a descoperit ce a făcut Iacov, s-a înfuriat. „Iacov mi-a furat binecuvântările” a strigat el. „Pentru asta, îl voi ucide!” „Plecă la fratele meu, Laban, până când Esau se liniștește” i-a spus Rebeca lui Iacov. „Îți voi da de știre când te vei putea întoarce acasă în siguranță.” Așa că Iacov a fugit la unchiul său, Laban.

Un vis minunat

Într-o noapte, pe când fugea de Esau, Iacov s-a culcat singur, în deșert. Ca pernă a folosit o piatră mare. Iacov a avut un vis minunat. A văzut o scară care ducea în cer, iar îngerii urcau și coborau pe ea. „Sunt Dumnezeuul lui Avraam și al lui Isaac” a spus o voce. „Vei avea mulți copii, iar acest pământ va fi al tău pentru totdeauna.”

„Iată, Eu
sunt cu tine;
te voi păzi
pretutindeni
pe unde vei
merge.”

Geneza 28:15

Dumnezeu a
mai promis
aceste lucruri și
altcuiva. Cui?

Iacov s-a trezit
din somn și
a zis: „Cu
adevărat,
Domnul este în
locul acesta, și
eu n-am știut.”

Geneza 28:16

De ce a dat
Iacov acelu
loc numele de
Betel?

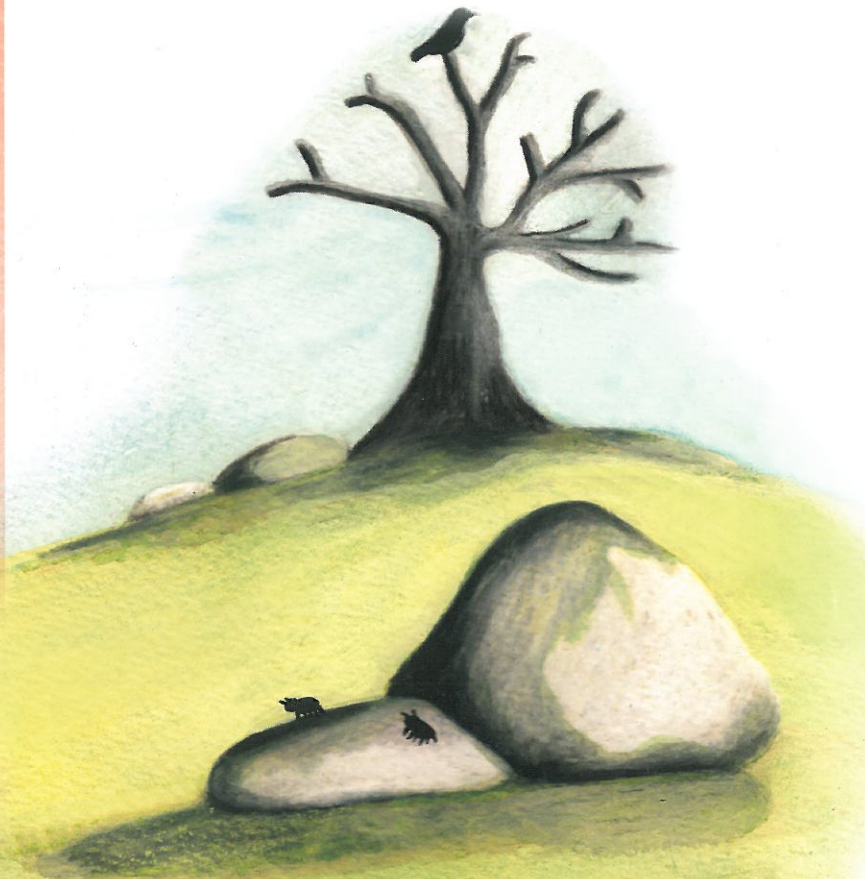
Casa lui Dumnezeu

Iacov s-a trezit încântat dar și înfricoșat pentru că îi
vorbiise în vis Dumnezeu.

El a dat acelu loc numele de Betel, care înseamnă
„casa lui Dumnezeu”.

Apoi a plecat mai departe în călătoria sa.

După multe săptămâni, Iacov a ajuns la locuința un-
chiului său, Laban. Deocamdată era în siguranță,
departe de fratele său cel mânios, Esau.

Iacov se îndrăgostește

Laban avea două fiice, Lea și
Rahela.

După puțin timp, Iacov s-a
îndrăgostit de Rahela,
fica mai mică a lui
Laban. Și și-a dorit să
se însoare cu ea.

Unchiul Laban i-a spus
lui Iacov: „Dacă
muncești pentru
mine șapte ani, vei
avea permisie-
nea să te însori
cu fica mea.”

Așa că Iacov a
așteptat șapte
ani lungi. A
muncit din
greu ca să se
poată însura cu
Rahela, femeia
pe care o iubea.

Astfel, Iacov a
slujit șapte ani
pentru Rahela;
și anii aceștia
i s-au părut ca
vreo câteva zile,
pentru că o
iubea.

Geneza 29:20

Există ceva
pentru care ai
aștepta șapte
ani?

Atunci, Iacov a
zis lui Laban:
„Pentru ce m-ai
înșelat?”

Geneza 29:25

Cum crezi că
s-a simțit Iacov
când și-a dat
seama că a fost
înșelat?

Iacov primește o lovitură

În sfârșit a sosit momentul nunții lui Iacov.
Mireasa lui purta un văl care îi acoperea chipul.
Apoi Iacov a primit o lovitură teribilă!
Când mireasa lui și-a dat jos vălul, Iacov a descoperit
că se însurase cu Lea.

Laban l-a înșelat pe Iacov.

I-a dat lui Iacov pe fiica
sa cea mare, Lea, și
nu pe Rahela.

Bucuria lui Iacov

Iacov era într-adevăr foarte supărat.
„Ce mi-ai făcut?” a strigat el.
„Mai lucrează încă șapte ani pentru mine – apoi ți-o
voi da pe Rahela de soție” a spus Laban.
Iacov o iubea pe Rahela atât de mult, încât a mai mun-
cit șapte ani pentru Laban.
Apoi, într-un final, Iacov s-a căsătorit cu mult iubita
sa, Rahela.

Iacov a intrat
și la Rahela,
pe care o iubea
mai mult decât
pe Lea.

Geneza 29:30

Cum crezi că
se simțea acum
Iacov?

Căci am trecut
Iordanul acesta
numai cu
toiagul meu, și
iată că acum fac
două tabere.

Geneza 32:10

Ce crezi că s-a
întâmplat când
cei doi frați
s-au reîntâlnit?

Iacov se întoarce acasă

După mulți ani în care a locuit cu familia lui Laban, Iacov s-a hotărât că venise momentul să se întoarcă acasă. Și-a luat turmele și a plecat în timp ce Laban era departe, la tunsul oilor.

Când Iacov a ajuns aproape de casă, un servitor l-a înștiințat: „Fratele tău, Esau, vine în întâmpinarea ta.”

Iacov s-a speriat.

Poate că Esau era încă furios pe el.

„Doamne, apără-mă de fratele meu!” s-a rugat el.

În sfârșit prieteni!

În dimineața următoare Esau a sosit în tabăra lui Iacov. Iacov a îngenunchiat înfricoșat în fața lui.

Dar Esau a fugit către Iacov și l-a îmbrățișat. Era bucuros să-și revadă fratele după atât de mulți ani.

„Iacov, spune-mi” a întrebat Esau, „cine sunt toți acești oameni care călătoresc cu tine?”

„Soțiile mele, Lea și Rahela” a răspuns Iacov, „copiii mei, servitorii și turmele mele. Dumnezeu mi-a dat atât de multe lucruri bune.”

După asta, cei doi frați au trăit în pace, ca doi prieteni.

„Dumnezeu
m-a umplut de
bunătăți și am
de toate.”

Geneza 33:11

Cât de trist era
faptul că Isaac
nu mai trăia,
ca să-și vadă
băieții fiind
prieteni!

Israel iubea
pe Iosif mai
mult decât pe
toți ceilalți fii
ai săi, pentru
că îl născuse la
bătrânețe, și i-a
făcut o haină
pestriță.

Geneza 37:3

*Tă simți uneori
invidios pe
fratele sau pe
sora ta?*

Haina lui Iosif

În momentul în care a plecat din casa unchiului său
Laban, Iacov avea o familie mare.
Avea doisprezece fii - și îi iubea mult pe fiecare în
parte.

Dar Iacov îl iubea pe mezin, pe
Iosif, mai mult decât pe toți
ceilalți.

Într-o zi Iacov i-a dat lui
Iosif o haină deosebită.

Cât de bine arăta el
îmbrăcat cu aceasă
haină! Frații lui însă
erau invidioși.

De ce trebuia Iosif
să primească cele
mai bune da-
ruri?

Și l-au urât
și mai mult
din pricina
viselor lui și
din pricina
cuvintelor lui.

Geneza 37:8

La ce crezi că
s-au gândit
frații când
au auzit visul
despre snopi?

Visele lui Iosif

Uneori Iosif avea vise ciudate.

„Am avut un vis neobișnuit” le-a spus el într-o dimineață fraților săi. „Eram pe câmp, la vremea secerișului. Toți aveam snopi de grâne. Dar apoi snopii voștri s-au plecat în fața snopului meu.”

Frații lui Iosif erau furioși.

„Deci crezi că ar trebui să ne plecăm în fața ta?” a întrebat unul din ei.

„Nu ești împăratul nostru!” a spus altul.

Un alt vis

Mai târziu Iosif a mai avut un vis neobișnuit.

„Am visat că soarele, luna și șapte stele se închinau în fața mea” a povestit el familiei sale.

De data aceasta Iacov s-a mâniat pe el.

„Chiar crezi că eu, mama ta și frații tăi ar trebui să ne închinăm ție – ca soarele, luna și stelele din visul tău?” a întrebat el furios.

Deja frații lui Iosif ajunseseră să-l urască.

Tatăl său a ținut
minte visul
acesta.

Geneza 37:11

Ce au făcut
apoi frații lui
Iosif?

Ei au zis unul
cătreltut:
„Iată că vine
făuritorul de
vise!”

Geneza 37:19

De ce îl urau
atât de mult
frații pe Iosif?

Iosif și frații săi

„Frații tăi au luat oile la pășunat cale de o zi” i-a spus într-o zi Iacov lui Iosif. „Mergi și du-le ceva de mâncare.”

Așa încât Iosif a plecat cu mâncare pentru frații săi. Pe când era încă departe, frații săi l-au văzut venind.

„Haideți să scăpăm de el!” a spus un frate.

„Da, asta este ocazia potrivită!” a aprobat altul.

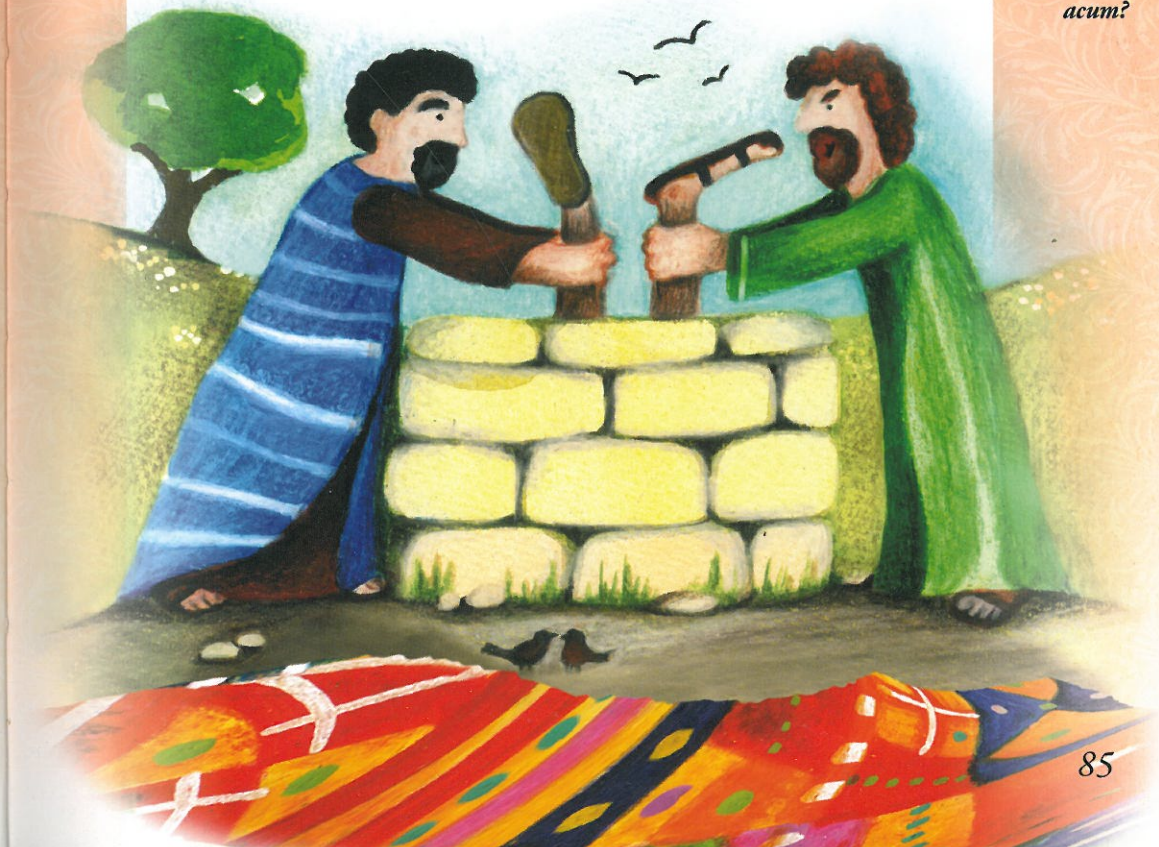
Planul lui Ruben

Ruben, fratele cel mai mare, nu a fost de acord cu ideea uciderii fratelui lor.

„Haideți să-l aruncăm în această fântână secată” a spus el. „Va muri oricum acolo.”

Ceilalți au fost de acord cu planul acesta. Însă Ruben se gândea de fapt să-l salveze pe Iosif mai târziu.

Așa că atunci când Iosif a sosit, frații l-au apucat, i-au smuls haina pestriță și l-au aruncat în fântână.

Ruben... a zis:
„Să nu-i luăm
viața!”

Geneza 37:21

Sărmanul
Iosif! Ce se va
întâmpla cu el
acum?

L-au vândut
cu douăzeci de
sicli de argint.

Geneza 37:28

Cât de
îngrozitor să-ți
vinzi fratele!

Iosif vândut ca sclav

Pe când Ruben era plecat, ceilalți frați au văzut niște negustori care treceau pe acolo, pe cămile.

„Am o idee grozavă” a spus unul din ei. „Haideți să-l vindem pe Iosif acelor negustori.”

„Te-ai gândit foarte bine!” a spus altul.

Așa că frații l-au tras pe Iosif afară din fântână și l-au vândut negustorilor.

Aceștia au plecat mai departe către Egipt, luându-l cu ei pe sărmanul Iosif.

Iacov plânge după Iosif

Când Ruben s-a întors la frații săi,

Iosif nu mai era.

„Ce îi vom spune tatălui nostru?” a întrebat el.

Au hotărât să spună că

Iosif a fost mâncat de un animal sălbatic.

Au ucis un țap și

au stropit haina lui Iosif cu sângele lui.

Apoi s-au întors acasă.

„Am găsit asta lângă drum” i-au spus ei lui Iacov, dându-i haina ruptă.

„O fi fost atacat de un animal sălbatic.”

Nimeni nu-l putea liniști pe Iacov. Credea că Iosif, fiul său mult iubit, murise.

„Plângând
mă voi coborî
la fiul meu,
în Locuința
morților.”

Geneza 37:35

Îl va mai vedea
oare vreodată
Iacov pe Iosif?

Domnul a fost
cu Iosif, așa că
toate îi mergeau
bine.

Geneza 39:2

Avea grijă
Dumnezeu în
continuare de
Iosif?

Iosif în Egipt

În tot acest timp negustorii au ajuns cu Iosif în Egipt.

L-au dus să-l vândă.

Un egiptean bogat, numit Potifar, l-a cumpărat pe Iosif
ca să muncească în casa lui.

Iosif se gândea că nu o să-și mai vadă casa vreodată.

Dar a muncit din greu pentru Potifar și a făcut tot ce
i se cerea.

Curând Potifar l-a pus pe Iosif să-i administreze casa.

Minciuni

O vreme Iosif a fost destul de mulțumit.

Dar, în scurt timp, alte nenorociri s-au abătut asupra
lui.

Soția lui Potifar s-a supărat pe Iosif pe nedrept, așa că
l-a mințit pe soțul său.

„Iosif m-a atacat” i-a spus ea.

Potifar s-a înfuriat atât de tare încât l-a aruncat pe Iosif
în temniță.

În temniță
Domnul a
fost cu Iosif
și Și-a întins
bunătața
peste el.

Geneza 39:20-21

Potifar l-a
tratat nedrept
pe Iosif. Însă
Dumnezeu
avea un plan
cu Iosif.

Visele din temniță

Chiar și în temniță, oamenii au ajuns să aibă încredere în Iosif.

După puțin timp, mai-marele temniței l-a pus pe Iosif să se ocupe de lucrurile de acolo.

Paharnicul și brutarul regelui erau în aceeași temniță cu Iosif. Într-o noapte, ei au avut câte un vis neobișnuit. I-au povestit visele lui Iosif, iar Dumnezeu l-a ajutat pe Iosif să le explice înțelesul lor.

„Înțelesul visului tău este acesta” i-a spus Iosif paharnicului: „Peste trei zile, Faraon, regele Egiptului, va trimite după tine. Vei sta din nou lângă el, să-l servești cu vin.”

Dumnezeu l-a ajutat pe Iosif să tălmăcească visele oamenilor.

Iosif tălmăcește un alt vis

Apoi Iosif s-a adresat brutarului.

„Îmi pare foarte rău” a zis el: „Visul tău înseamnă că peste trei zile

Faraon te va osândi la moarte.

Toate s-au întâmplat exact așa cum spusese Iosif.

„Amintește-ți de mine, când

îți vei lua locul lângă

Faraon!” i-a spus Iosif

paharnicului, când

acesta a fost eliberat

din temniță. „Nu

vreau să-mi petrec

viața aici.”

Dar paharnicul a uitat curând de Iosif.

Totul s-a întâmplat după tălmăcirea pe care le-o dăduse Iosif.

Geneza 40:22

Și-a petrecut Iosif viața în temniță?

Dimineața,
Faraon s-a
tulburat și
a trimis să
cheme pe toți
magii și pe
toți înțelepții
Egiptului.
Le-a istorisit
visele lui.

Geneza 41:8

Ai uneori vise
înfricoșătoare?

Visele lui Faraon

Într-o noapte, Faraon, regele Egiptului, a avut niște vise ciudate.

El a povestit visele înțelepților săi.

„În primul meu vis” a spus Faraon, „stăteam lângă râu, când șapte vaci grase au ieșit din apă. Apoi au venit șapte vaci slabe care le-au înghițit pe cele șapte vaci grase.”

Mai puțin înțelepți

„Spune-ne acum cel de-al doile vis al tău” au spus înțelepții Faraonului.

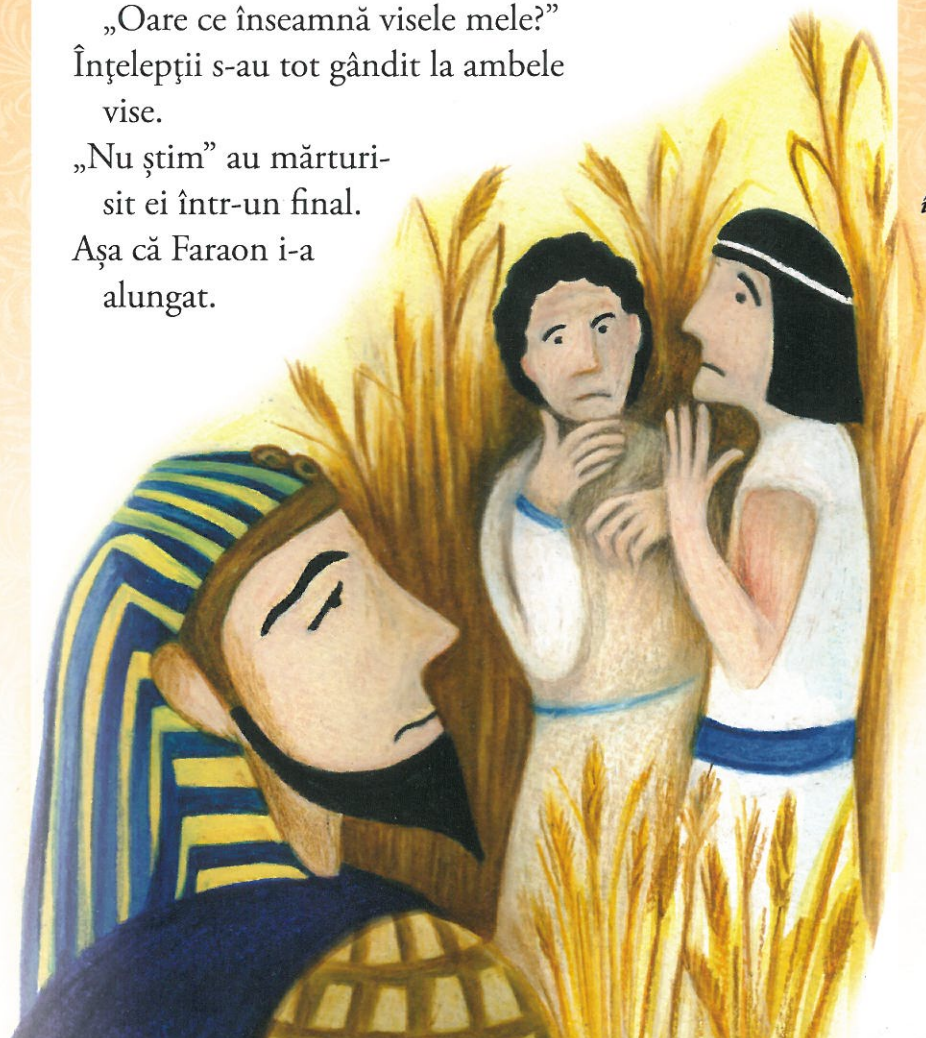
Faraonul a continuat: „În celălalt vis, am văzut crescând șapte spice de grâu frumoase. Apoi șapte spice de grâu urâte au înghițit pe cele bune”.

„Oare ce înseamnă visele mele?”

Înțelepții s-au tot gândit la ambele vise.

„Nu știm” au mărturisit ei într-un final.

Așa că Faraon i-a alungat.

Dar nimeni
n-a putut să le
tălmăcească
visele lui
Faraon.

Geneza 41:8

Tu ce crezi că
însemnau visele
lui Faraon?

Chemați-l pe Iosif!

Chiar în clipa aceea, paharnicul Faraonului, și-a adus aminte de prietenul său, Iosif. „În temniță” a spus paharnicul lui Faraon, „este un tânăr care tălmăcește visele. Odată a tălmăcit un vis extraordinar de-al meu.”

„Chemați-l imediat!” a ordonat Faraon. Și, imediat, Iosif a venit în fața Faraonului.

„Era acolo cu noi un tânăr evreu, rob al căpeteniei străjerilor. I-am istorisit visele noastre, și el ni le-a tălmăcit și ne-a spus întocmai ce înseamnă visul fiecăruia. Lucrurile s-au întâmplat întocmai după tălmăcirea pe care ne-o dăduse el.”

Geneza 41:12-13

Dumnezeu ducea la bun sfârșit planul său pentru Iosif.

Dumnezeu spune înțelesul viselor

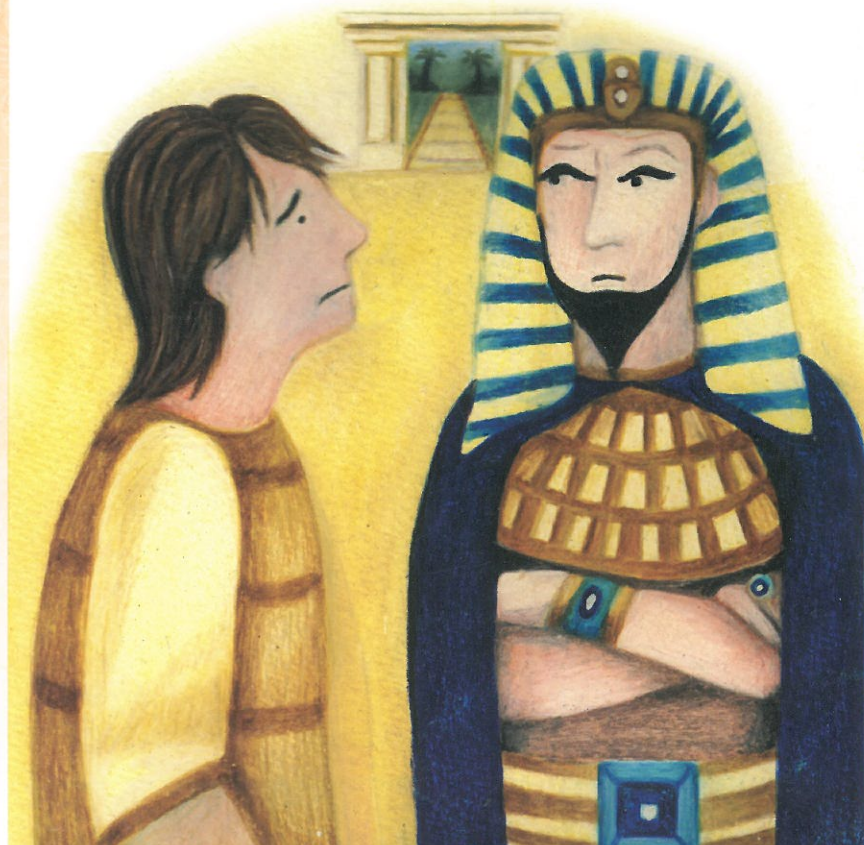
„Pentru început, am să-ți istorisesc visele mele” i-a spus Faraon lui Iosif.

„Apoi tu trebuie să-mi spui ce înseamnă ele.”

„Eu nu pot să fac asta!” a spus Iosif.

Faraon s-a încruntat la el.

„Vedeți, Dumnezeu este acela care îmi spune înțelesul viselor” a explicat Iosif.

Iosif a răspuns lui Faraon: „Nu eu! Dumnezeu este Acela care va da un răspuns prielnic lui Faraon!”

Geneza 41:16

Îți aduci aminte de cineva care a avut un vis deosebit?

Dumnezeu
a arătat lui
Faraon ce are să
facă.

Geneza 41:28

Cine l-a ajutat
pe Iosif să
tălmăcească
visele lui
Faraon?

Iosif tălmăcește visele Faraonului

Faraon a repovestit visele sale și Iosif l-a ascultat cu atenție. După ce Faraon a terminat, Iosif s-a rugat lui Dumnezeu. Apoi a vorbit.

„O, Faraon! Cele două vise ale tale înseamnă același lucru” a explicat el. „Cele șapte vaci frumoase sunt șapte ani cu recolte bogate. Cele șapte vaci slabe sunt șapte ani de foamete. Cele șapte spice frumoase sunt și ele șapte ani de belșug” a continuat el. „Cele șapte spice goale sunt șapte ani de foamete.”

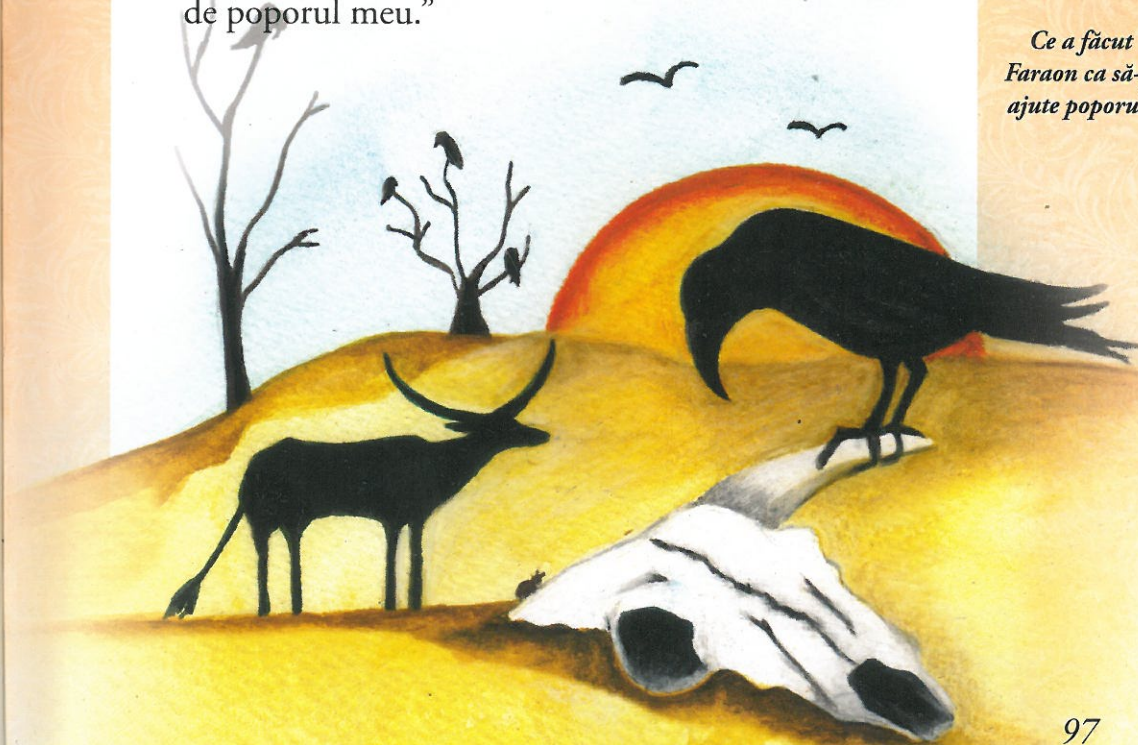

Avertisment pentru Faraon

„Dumnezeu a trimis aceste vise ca să te avertizeze” a explicat Iosif lui Faraon. „că timp de șapte ani toată lumea va avea de mâncare din belșug. Dar, în următorii șapte ani, nu va fi nicio recoltă și nu va fi nimic de mâncare.”

Faraon a devenit foarte îngrijorat.

„Cum aș putea să-mi scap poporul de la înfometare în acei șapte ani răi?” a întrebat el. „Trebuie să am grijă de poporul meu.”

Lucrul este
hotărât din
partea lui
Dumnezeu și
că Dumnezeu
Se va grăbi
să-l aducă la
îndeplinire.

Geneza 41:32

Ce a făcut
Faraon ca să-și
ajute poporul?

Acum, Faraon
să aleagă un
om priceput și
înțelept și să-l
pună în fruntea
țării Egiptului.

Geneza 41:33

Pe cine a ales
Faraon ca să-l
ajute?

Depozite de hrană

„O, mărite Faraon, trebuie să găsești un om foarte înțelept” a zis Iosif. „Acest om trebuie să pună deo- parte grâne în timpul celor șapte ani de belșug.”

Iosif s-a gândit profund, apoi a continuat:

„Trebuie să construiești depozite. Păstrează grânele în aceste depozite până la venirea celor șapte ani sece- toși – apoi deschide depozitele și vinde grânele. În acest fel, oamenii vor avea grâne să facă pâine și să mănânce.”

Iosif cel înțelept

„Iosif, tu ai rezolvat toate problemele mele” a spus Faraon. „Tu ai înțeles visele mele și apoi mi-ai arătat cum să-mi ajut poporul. Tu o să fii mai-mare peste țara mea!”

Timp de șapte ani, Iosif a lucrat din greu pentru Faraon. În fiecare an, el a păstrat o parte din grâne, pe care a pus-o în depozite. Când au venit cei șapte ani de foamete, el a deschis depozitele și a vândut grânele.

Așa că oamenii din Egipt au avut destulă mâncare, chiar și în anii cei mai grei de foamete.

Și Faraon a
zis slujitorilor
săi: „Am
putea noi oare
să găsim un
om ca acesta,
care să aibă în
el Duhul lui
Dumnezeu?”

Geneza 41:38

Dumnezeu l-a
folosit pe Iosif
ca să ajute
oamenii din
Egipt.

Și Faraon a zis lui Iosif:
„Fiindcă Dumnezeu ți-a făcut cunoscut toate aceste lucruri, nu este nimeni care să fie atât de priceput și atât de înțelept ca tine.”

Geneza 41:39

Ce crezi că a simțit Iosif când și-a revăzut frații?

Vizita fraților lui Iosif

Iacov și familia sa locuiau încă în Canaan. Când au venit cei șapte ani secetoși, ei nu aveau pâine suficientă.

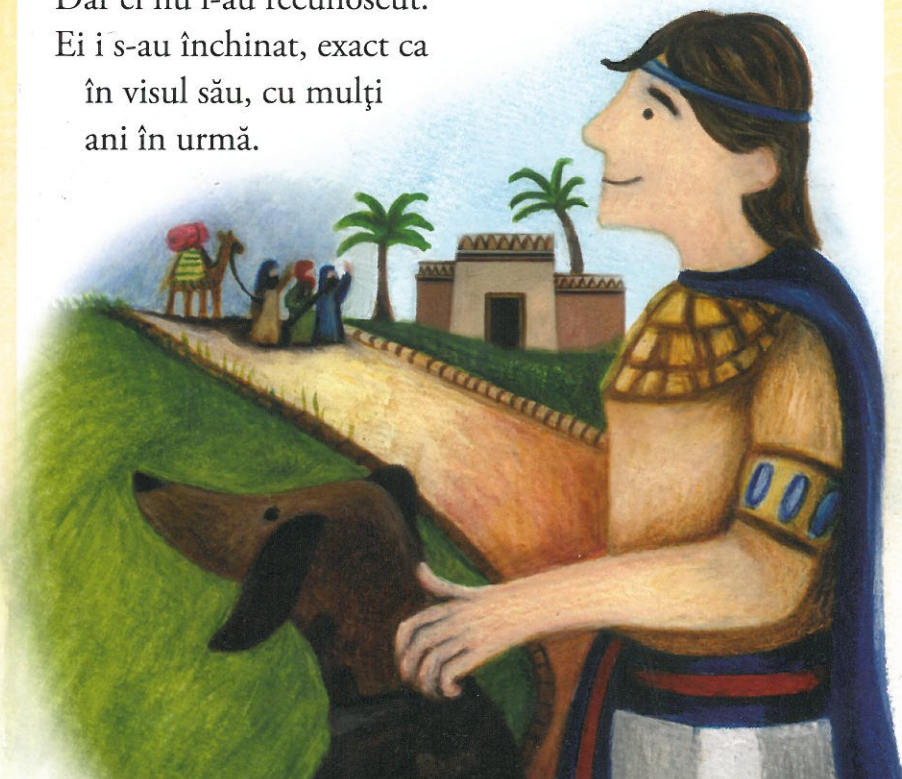
Iacov le-a zis fiilor săi: „Duceți-vă în Egipt și cumpărați grâne!”

Așa că, cei zece frați au pornit spre Egipt să găsească mâncare. Mezinul, Beniamin, a rămas acasă cu bătrânul său tată.

Când Iosif i-a văzut pe frații săi venind după grâne, i-a recunoscut imediat.

Dar ei nu l-au recunoscut.

Ei i s-au închinat, exact ca în visul său, cu mulți ani în urmă.

Grâne în Egipt

„Voi ați venit să spionați Egiptul” le-a spus Iosif cu asprime fraților săi, pentru a-i pune la încercare.

„Nu!” au spus ei. „Am venit doar să cumpărăm hrană.

Familia noastră din Canaan este foarte înfometată.”

Iosif le-a dat grâne.

„Dacă mai veniți în Egipt să cumpărați grâne” le-a zis el, „trebuie să îl aduceți și pe fratele vostru cel mai mic.”

Iacov le-a zis fiilor săi: „Iată, aud că este grâu în Egipt; coborâți-vă și cumpărați-ne grâu de acolo, ca să trăim și să nu murim.”

Geneza 42:2

Crezi că Iacov a fost bucuros să-l lase pe Beniamin să plece în Egipt?

Iosif a cunoscut
pe frații săi,
dar ei nu l-au
cunoscut.

Geneza 42:8

De ce era Iosif
fericit să-l vadă
îndeosebi pe
Beniamin?

Din nou împreună

Frații și-au luat sacii cu grâne și au plecat înapoi în Canaan.

Nu după mult timp, ei au avut din nou nevoie de grâne. Așadar frații s-au întors în Egipt luându-l de data asta și pe tânărul Beniamin cu ei.

„Pregătește un ospăț pentru acești frați” a poruncit Iosif.

Iosif a venit la ospăț. Era foarte fericit să-l vadă din nou pe fratele său, Beniamin.

Iosif le-a dat fraților săi toate grânele pe care le-au cerut.

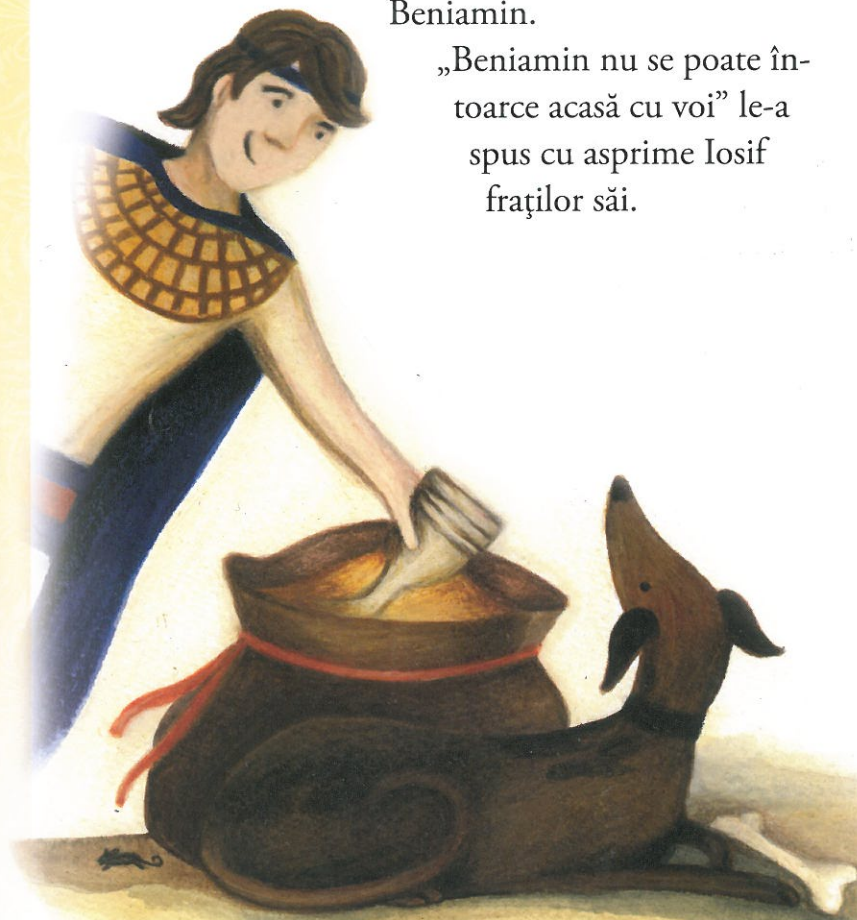

Farsa lui Iosif

Iosif le-a făcut o farsă fraților săi. El a ascuns un pahar de argint în sacul cu grâne al lui Beniamin. Apoi Iosif a strigat: „Paharul meu prețios de argint a dispărut! Cineva l-a furat.”

„Caută în toți sacii” a poruncit Iosif. Îndată gărzile sale au găsit paharul ascuns în sacul lui Beniamin.

„Beniamin nu se poate întoarce acasă cu voi” le-a spus cu asprime Iosif fraților săi.

Iuda, fratele
lui Iosif, a
răspuns: „Ce
să mai spunem
domnului
nostru? Cum
să mai vorbim?
Cum să ne mai
îndreptăm?
Dumnezeu
a dat pe față
nelegiuirea
robilor tăi.”

Geneza 44:16

De ce le era
frică fraților
lui Iosif?

„Eu sunt fratele
vostru Iosif,
pe care l-ați
vândut ca să fie
dus în Egipt. „

Geneza 45:4

*Iosif i-a testat
pe frații săi.
Erau ei mai
buni decât
înainte?*

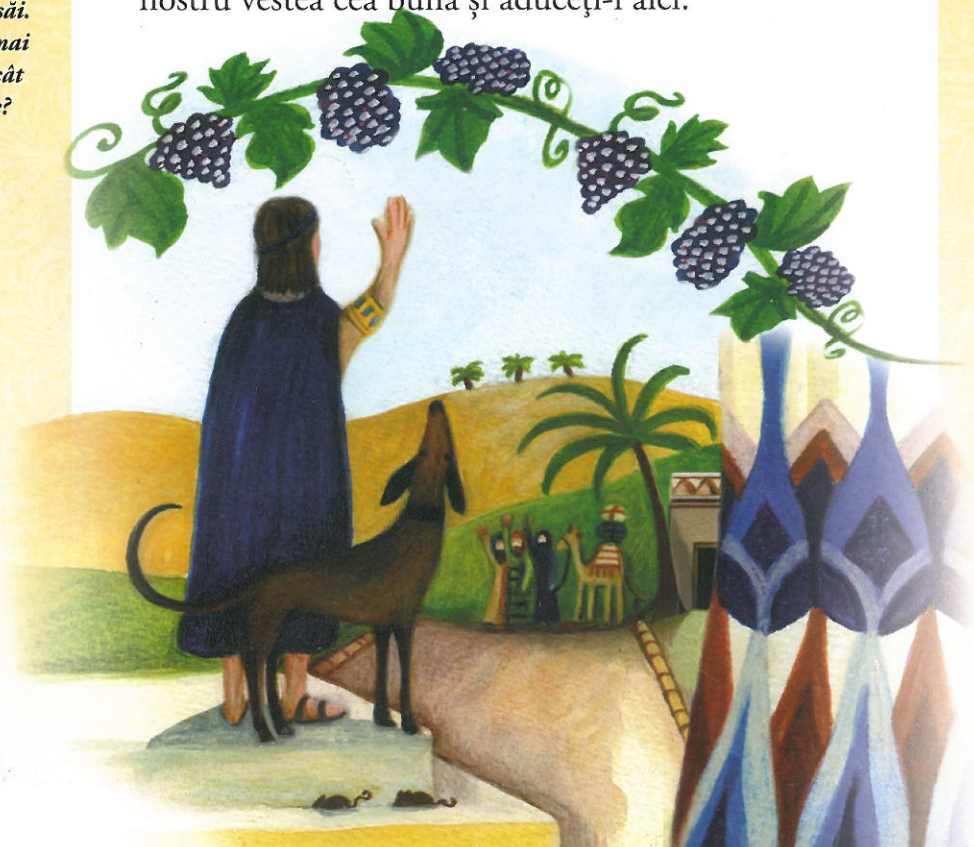
Frații lui Iosif schimbați în bine

„Te rugăm, nu-l reține pe Benjamin în Egipt!” au implorat frații lui Iosif, plângând. „Vestea îl va uide pe bătrânul nostru tată, Iacov.”

Iosif a văzut că frații lui au devenit mai buni și că își iubeau tatăl foarte mult. A început și el să plângă.

„Eu sunt fratele vostru Iosif!” le-a spus el într-un final.

„Acum duceți-vă în grabă acasă, spuneți-i tatălui nostru vestea cea bună și aduceți-l aici.”

Israeliții, urmașii lui Iacov

Bătrânul Iacov a fost uimit când a auzit povestea de la fii săi.

Iacov, fiii lui și familiile lor au călătorit în Egipt. Cât de bucuros a fost Iacov să-l revadă pe preaiubitul său fiu, Iosif!

Iosif l-a prezentat pe tatăl său lui Faraon, iar acesta l-a primit cu bunăvoință. Familia lui Iacov s-a mutat în Egipt.

Lui Iacov i s-a dat un nume nou: „Israel”. Biblia îi numește familia și pe urmașii săi „israeliți”. Mai târziu numele lor va fi „evrei”.

Dumnezeu a
zis: „Eu Însumi
Mă voi coborî
cu tine în Egipt
și Eu Însumi
te voi scoate
iarăși de acolo,
iar Iosif îți va
închide ochii.”

Geneza 46:3-4

*Uneori
israeliților li se
spune „copiii
lui Israel”.*

Peste Egipt s-a ridicat un nou împărat, care nu cunoscuse pe Iosif.

Exodul 1:8

De ce acest faraon era atât de îngrijorat din cauza israeliților?

Egiptenii nemiloși

După moartea lui Iacov, numărul israeliților a continuat să crească. Cu trecerea timpului, copiii, nepoții, strănepoții și stră-strănepoții lui s-au înmulțit așa de mult încât nimeni nu putea să-i numere. Cu mulți ani în urmă, Dumnezeu îi promisese lui Avraam că asta avea să se întâmple, iar acum se și întâmpla! Faraonul care domnea acum în Egipt nu știa nimic despre Iosif. Însă era îngrijorat de mulțimea israeliților care locuiau în țara sa. Se gândea că ei ar putea deveni atât de puternici încât să se întoarcă împotriva sa.

De aceea, el a spus poporului său, egiptenilor, să-i pună pe israeliți să muncească din greu pentru ei, ca sclavi.

Bebelușul din coș

Cu toate acestea familiile israeliților creșteau.

Faraon a dat o poruncă înfiorătoare. „Aruncați în râul Nil pe orice băiat nou-născut!” a spus el. „Nu va mai crește nici un alt bărbat israelit pe pământul meu.”

O mamă israelită, pe nume Iochebed, a născut un băiețel. De teamă că soldații îi vor lua bebelușul, ea a pus la cale un plan.

Împreună cu fiica sa, Maria, ea s-a apucat să facă un coș din trestie.

După ce coșul a fost gata, Iochebed a spus Mariei: „Acum, pune bebelușul în el.”

Apoi ele s-au dus în grabă la râu și au lăsat coșul să plutească pe apă.

Maria s-a ascuns în stufăriș ca să nu piardă coșul din ochi.

Faraon a dat următoarea poruncă la tot poporul său: „Să aruncați în râu pe orice băiat care se va naște”

Exodul 1:22

A avut oare Iochebed un plan bun pentru bebelușul său?

Era un băiețuș
care plângea.
I-a fost milă
de el.

Exodul 2:6

Maria a avut
o idee foarte
bună să-i ceară
mamei sale să
aibă grijă de
bebeluș.

Prințesa se scaldă

Nu după mult timp prințesa Egiptului a venit să se scalde în râu. Ea a văzut coșul și a spus slujitoarei să i-l aducă. Când s-a uitat înăuntru, a fost uimită să vadă un copilăș atât de frumos!

„Am să-l cresc ca pe copilul meu” a zis ea.

În clipa aceea, Maria a ieșit din ascunzătoare.

„Ai vrea să găsec o doică pentru el?” a întrebat ea.

„Da, te rog!” a spus prințesa. Maria a alergat acasă și a adus-o pe mama sa.

Așadar, Iochebed a avut grijă de băiețelul său până ce acesta a crescut destul de mare ca prințesa să poată avea grijă de el.

Copilul a crescut și ea l-a adus fetei lui Faraon, și el i-a fost fiu. I-a pus numele Moise (Scos), „căci”, a zis ea, „l-am scos din ape”.

Exodul 2:10

Dumnezeu l-a făcut pe Moise un prinț al Egiptului. În viitor urmau să se întâmple surprize și mai mari!

Prințul Egiptului

A venit ziua când Iochebed și-a dus băiețelul să locuiască la palat.

Prințesa i-a dat numele „Moise”.

După aceasta, Moise a fost crescut ca un prinț al Egiptului.

Dar Moise nu a uitat niciodată că era fiul unei slave israelite. Lui îi părea tare rău pentru poporul său, care muncea din greu să facă cărămizi sub soarele arzător.

„Într-o zi,” se gândea Moise, „trebuie să-mi salvez poporul.”

Fuga lui Moise

Pe când era puțin mai mare, Moise se plimba într-o zi pe lângă gropile cu noroi, unde israeliții făceau cărămizi pentru Faraon. El a văzut cum un egiptean îl bătea cu cruzime pe un muncitor israelit. Moise s-a mâniat atât de tare încât l-a omorât pe egiptean. Imediat după aceea, Moise s-a speriat. Trebuia să scape înainte ca soldații egipteni să-l prindă!

Moise a fugit dinaintea lui Faraon și a locuit în țara Madian.

Exodul 2:15

Ce se va întâmpla cu Moise?

Copiii lui Israel
gemeau încă
din pricina
robiei și
scoteau strigăte
deznădăjduite.
Dumnezeu a
auzit gemetele
lor.

Exodul 2:23-24

Oare Moise se
va mai întoarce
vreodată în
Egipt?

Păstorul Moise

Moise a fugit din Egipt în țara Madian.

Odată a ajutat câteva femei madianite să scoată apă dintr-o fântână, pentru oile tatălui lor. Tatăl acestora a fost recunoscător lui Moise și l-a lăsat să lucreze pentru el ca păstor.

Moise obișnuia să ducă oile în deșertul pustiu. El conducea oile la apă, alunga animalele sălbatice și păzea turma în timpul nopții.

Viața lui era atât de diferită față de când fusese prinț al Egiptului.

Rugul care ardea

Într-o zi pe când Moise își conducea oile prin deșertul fierbinte, s-a apropiat de un munte, numit Sinai. În apropiere el a văzut un rug arzând. Dar era ceva ciudat! Rugul ardea și ardea și totuși nu se mistuia deloc.

„Nemaipomenit!” se gândea Moise.

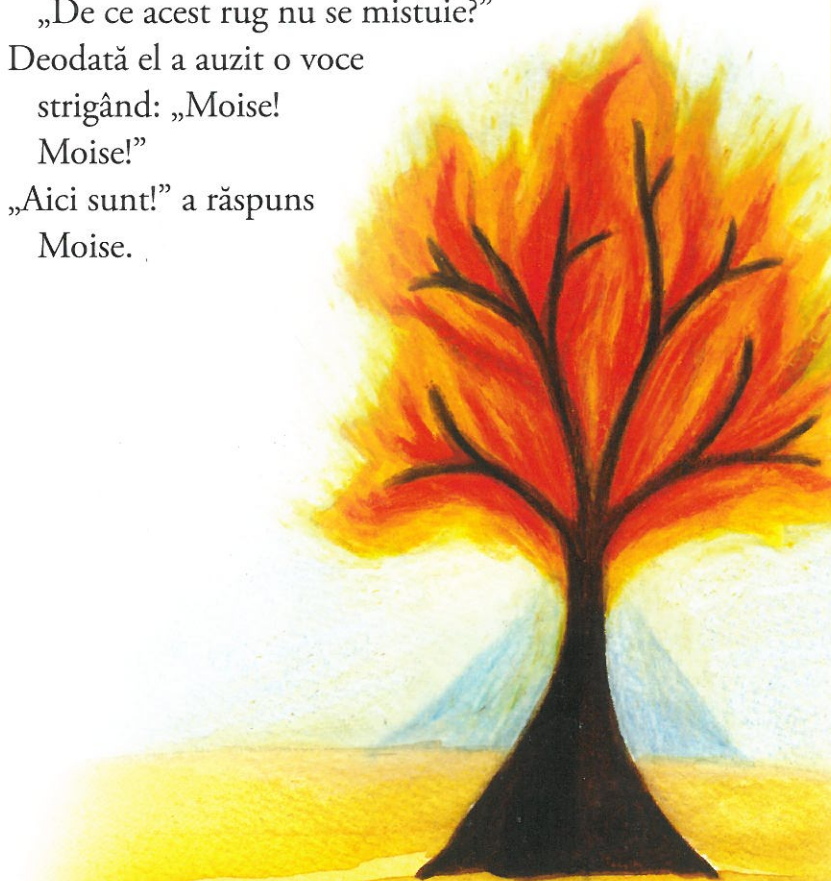
„De ce acest rug nu se mistuie?”

Deodată el a auzit o voce

strigând: „Moise!

Moise!”

„Aici sunt!” a răspuns Moise.

Moise a zis:
„Am să mă
întorc să văd
ce este această
vedenie
minunată și
pentru ce nu se
mistuie rugul.

Exodul 3:3

Îți poți
imagina de ce
acest rug ardea
în felul acesta
și focul nu se
stingea?

Dumnezeu vorbește cu Moise

„Nu te apropia!” a poruncit vocea solemnă.
„Scoate-ți sandalele. Locul pe care stai este sfânt...”
Eu, Dumnezeu, vorbesc!”
De îndată, Moise a început să tremure. El a ascultat cu
multă atenție.
„Am văzut cu câtă cruzime îi tratează egiptenii pe isra-
eliți, poporul Meu” i-a spus Dumnezeu lui Moise.
„Îi voi ajuta. Tu trebuie să te duci la Faraon și să-i
spui să elibereze poporul meu. Apoi vei conduce
poporul meu afară din Egipt.”

„Cum, eu?” a spus Moise, care era înfricoșat.
„Nu pot să fac asta! Nu!”
„Eu te voi ajuta!” i-a promis
Dumnezeu.

*De ce crezi că
Moise nu a
vrut să facă
ce i-a cerut
Dumnezeu?*

Toiagul lui Moise

Moise era încă speriat. Așa că Dumnezeu i-a arătat lui
Moise cât este El de puternic.
„Aruncă toiagul tău de păstor”
a spus Dumnezeu.
Moise a făcut întocmai -
și toiagul s-a pre-
schimbat într-un
șarpe viu. Moise a
sărit cât colo.
„Apucă șarpele de coa-
dă!” a zis Dumnezeu.
Moise a apucat șarpele cu
grijă. Imediat șarpele s-a
transformat din nou în
toiag.
„Eu te voi ajuta să faci acest
miracol în fața oameni-
lor” i-a spus Dumnezeu
lui Moise, „și ei vor
crede că Eu te-am
trimis.”

Dumnezeu a
zis lui Moise:
„Eu sunt Cel ce
sunt.”

Exodul 3:14

*De ce a făcut
Dumnezeu
acest miracol
în fața lui
Moise?*

Domnul i-a zis:
„Cine a făcut
gura omului?”

Exodul 4:11

Dumnezeu i-a
dat un ajutor
lui Moise – pe
fratele lui.

Ajutor pentru Moise

Moise era în continuare speriat.

„Nu mă pricep să vorbesc în fața oamenilor” a zis el.

„Niciodată nu știu ce să spun... Mă bâlbâi și bâigui.”

„Când vei vorbi, Moise, Eu îți voi da cuvintele pe care să le spui” i-a promis Dumnezeu.

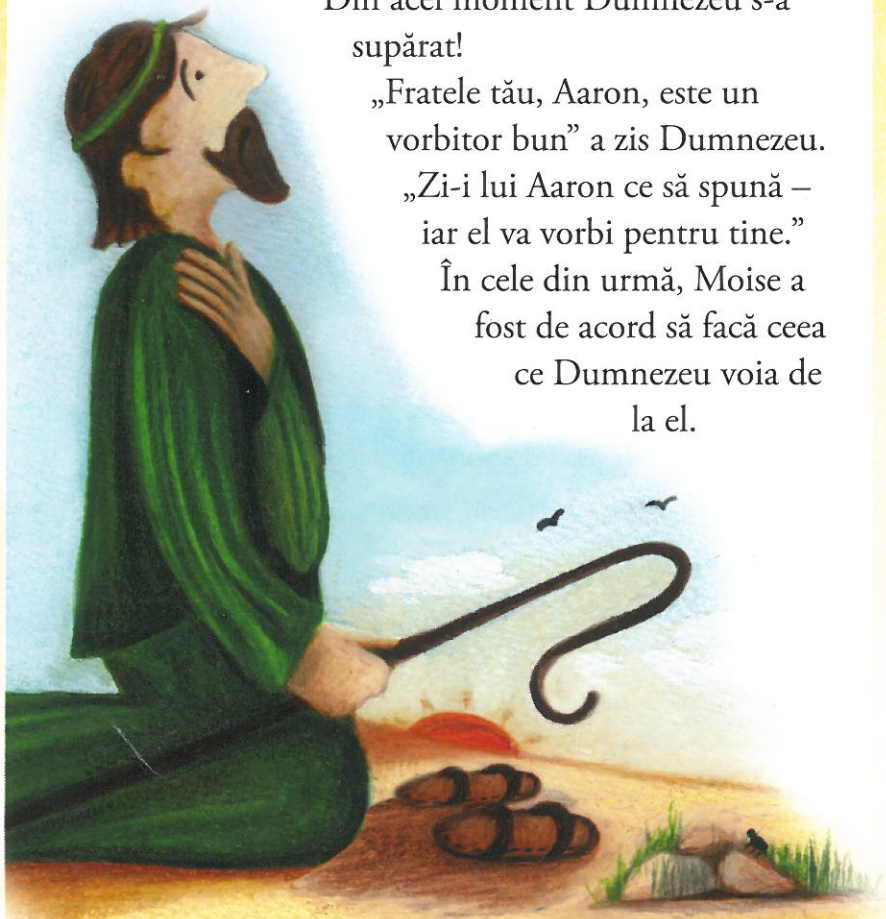
„Doamne, Te rog să trimiți pe altcineva, nu pe mine!” a insistat Moise.

Din acel moment Dumnezeu s-a supărat!

„Fratele tău, Aaron, este un vorbitor bun” a zis Dumnezeu.

„Zi-i lui Aaron ce să spună – iar el va vorbi pentru tine.”

În cele din urmă, Moise a fost de acord să facă ceea ce Dumnezeu voia de la el.

La palatul lui Faraon

Moise și-a lăsat oile și s-a întors în Egipt.

El a mers plin de îndrăzneală până la palatul Faraonului, alături de fratele său Aaron.

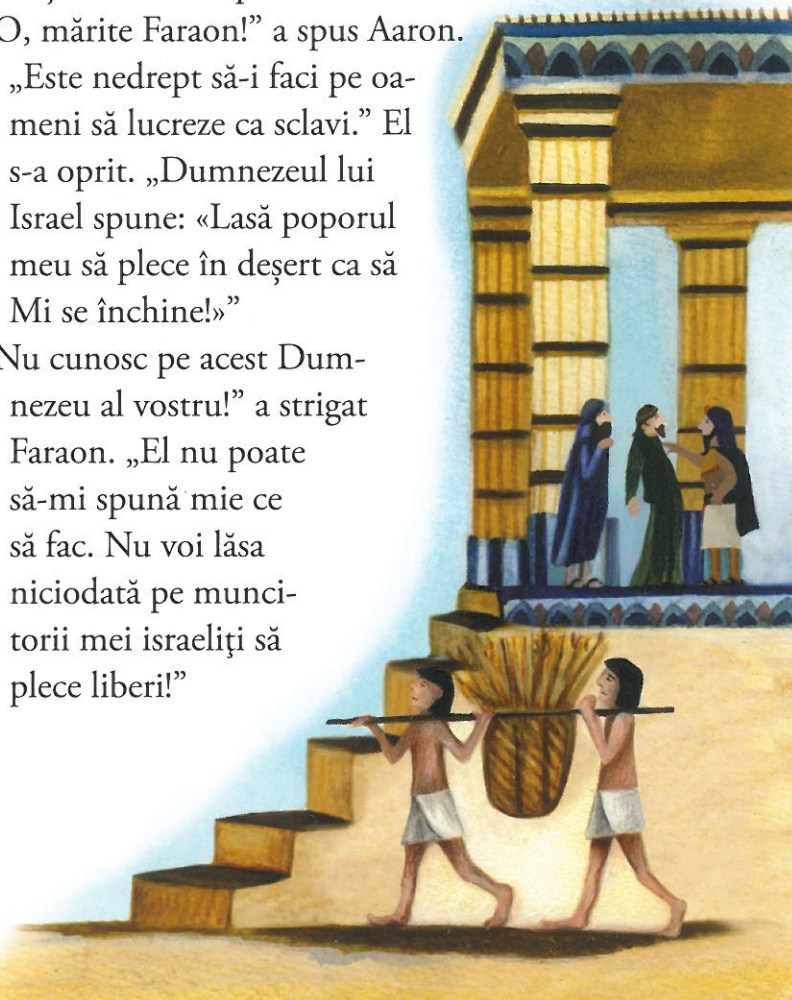
Ei împreună au stat în fața împăratului Egiptului.

Dumnezeu i-a dat lui Moise cuvintele ce trebuiau spusese și Moise i le spunea lui Aaron.

„O, mărite Faraon!” a spus Aaron.

„Este nedrept să-i faci pe oameni să lucreze ca sclavi.” El s-a oprit. „Dumnezeul lui Israel spune: «Lasă poporul meu să plece în deșert ca să Mi se închine!»”

„Nu cunosc pe acest Dumnezeu al vostru!” a strigat Faraon. „El nu poate să-mi spună mie ce să fac. Nu voi lăsa niciodată pe muncitorii mei israeliți să plece liberi!”

Așa vorbește
Domnul,
Dumnezeul lui
Israel: „Lasă pe
poporul Meu să
plece.”

Exodul 5:1

Oare va
renunța Moise
la dorința de
a-și elibera
poporul?

Mai multă muncă pentru israeliți

Faraon era furios pentru că Moise și Aaron au îndrăznit să vină la palatul său, să-i spună lui ce să facă. I-a chemat pe căpitani săi.

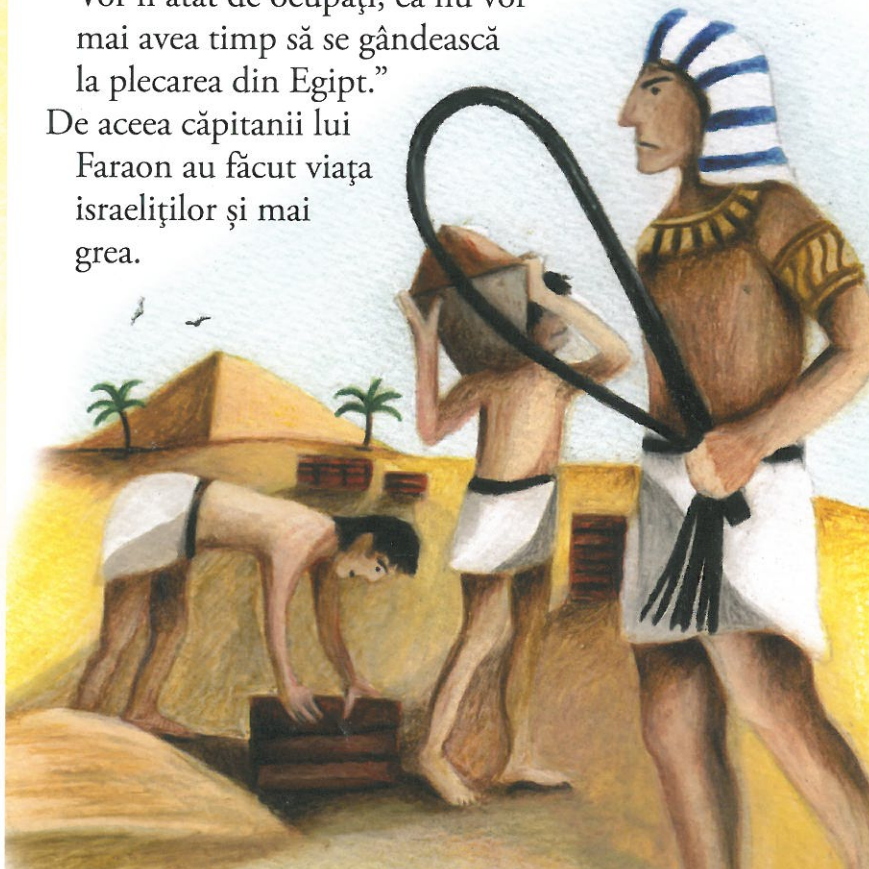
„Forțați-i pe sclavii mei israeliți să muncească mai mult” a poruncit Faraon. „Să nu le mai dați paie pentru cărămizi. Ei trebuie să facă la fel de multe cărămizi ca înainte și să-și adune totodată și paie. Vor fi atât de ocupați, că nu vor mai avea timp să se gândească la plecarea din Egipt.”

De aceea căpitani lui Faraon au făcut viața israeliților și mai grea.

*Eu sunt
Domnul. Eu
vă voi izbăvi
din muncile cu
care vă apasă
egiptenii,
vă voi izbăvi
din robia lor.*

Exodul 6:6

*Crezi că Moise
a greșit venind
la Faraon?*

Moise se plânge lui Dumnezeu

Sclavii israeliți munceau din greu sub soarele arzător.

Dacă încetineau, cruzii egipteni îi băteau.

Israelii îl acuzau pe Moise pentru problemele lor.

„Toate s-au înrăutățit de când i-ai cerut lui Faraon să ne lase să plecăm” au suspinat ei.

„Am crezut că îmi vei salva oamenii” s-a plâns Moise lui Dumnezeu. „Dar ei suferă mai mult decât înainte ca eu să merg la Faraon.”

„Întoarce-te la Faraon!” i-a spus Dumnezeu lui Moise. „Dacă nu lasă poporul Meu să plece, Egiptul va suferi îngrozitor.”

*„Eu vă voi
duce în țara pe
care am jurat
că o voi da lui
Avraam.”*

Exodul 6:8

*Ce fel de viață
aveau israeliții,
fiind sclavi la
Faraon?*

Moise și Aaron
au făcut ce
le poruncise
Domnul.

Exodul 7:6

Ce încerca
Dumnezeu
să-i arate
lui Faraon,
când șarpele
lui Aaron a
înghițit ceilalți
șerpi?

Toiagul transformat în șarpe

Moise și Aaron s-au întors la palatul lui Faraon.
„Aruncă jos toiagul tău” i-a spus Dumnezeu lui Aaron.
Aaron a făcut asta și, dintr-o dată, toiagul său s-a transformat într-un șarpe.

Vrăjitorii lui Faraon l-au imitat și și-au aruncat toiagele
pe pământ. Și acestea s-au transformat în șerpi.

Însă șarpele lui Aaron a înghițit pe toți ceilalți șerpi.

Cu toate acestea, Faraon nu
i-a lăsat să plece pe
sclavii israeliți.

Încăpățânarea lui Faraon

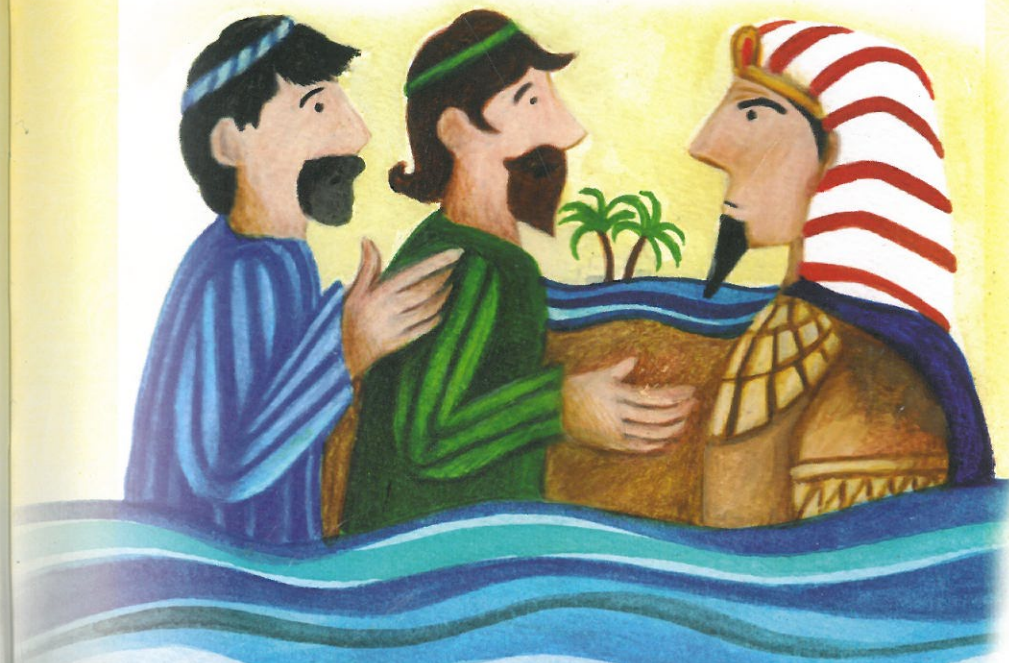
Dumnezeu a trimis niște vremuri foarte grele peste
Egipt.

Moise și Aaron au intrat din nou în palatul Faraonului.
„Dumnezeul lui Israel spune: Lasă poporul meu să
plece!” a zis Aaron.

„Crezi că am de gând să fac ce spune Dumnezeuul tău?”
a răspuns Faraon. „Încetează cu asta! Am nevoie de
israeliți să facă pentru mine cărămizi și să-mi con-
struiască palate. Acum plecați și nu mă mai deran-
jați!”

„Dacă nu ascuți de Dumnezeu” a avertizat Moise, „El
va preface apa râului Nil în sânge.”

„Nu voi lăsa poporul tău să plece!” a repetat Faraon.

Inima lui
Faraon s-a
împietrit și
n-a ascultat
de Moise și de
Aaron.

Exodul 7:13

Crezi că
Faraon s-a
răzgândit după
asta?

Așa vorbește
Domnul:
„Iată cum vei
cunoaște că Eu
sunt Domnul.”

Exodul 7:17

Uneori,
oamenii pur și
simplu nu vor
să asculte de
Dumnezeu –
ca Faraon.

Vremuri grele pentru Egipt

Dumnezeu a preschimbat apa Nilului în sânge.
Nimeni nu putea să bea din ea. Toți peștii au murit.
Moise și Aaron s-au dus la palat încă odată.
„Cere-i Dumnezeului tău să transforme la loc sângele
în apă” s-a rugat Faraon. „Când va face asta, voi lăsa
poporul tău să plece.”

Așa că Moise s-a rugat: „Doamne, Te rog să transformi
sângele din nou în apă.”

Și Dumnezeu a făcut cum L-a rugat Moise.
Cu toate acestea Faraon nu i-a lăsat pe israeliți să plece.

Broaște, broaște, broaște

Moise și Aaron au revenit la palatul lui Faraon.

„Lasă poporul meu să plece!” a spus

Aaron. „Dacă nu, Dumnezeu va tri-
mite broaște în toată țara voastră.”

„Nu voi lăsa poporul tău să plece”
a spus Faraon.

Așa că Dumnezeu a trimis broaș-
te în palatul Faraonului și în
toată țara.

Faraon a cerut să vină Moise.

„Roagă-l pe Dumnezeu să
alunge broaștele” a spus Faraon. „Apoi voi
lăsa poporul tău să plece.”

Moise s-a rugat: „Doamne Dumnezeule, Te rog
îndepărtează aceste broaște.”

Broaștele au murit.

Dar Faraon nu i-a lăsat nici
de această dată pe israeliți
să plece.

„Ca să știi că
nimeni nu este
ca Domnul,
Dumnezeul
nostru.”

Exodul 8:10

Cât de mult
trebuiau să se
înărățească
lucrurile, ca
Faraon să se
răzgândească?

„Aici este
degetul lui
Dumnezeu.”

Exodul 8:19

Care din aceste
„urgi” crezi că
a fost cea mai
neplăcută?

Păduchii

Moise și Aaron au revenit la palat.

„Lasă poporul meu să plece” a zis Moise. „Dacă nu îl vei lăsa, Dumnezeu va trimite o mulțime de păduchi în tot Egiptul.”

„Nu voi lăsa poporul tău să plece!” a spus Faraon.

De aceea Dumnezeu a trimis o mulțime de păduchi peste tot Egiptul.

Faraon s-a grăbit să ceară să vină Moise.

„Cere-i Dumnezeului tău să îndepărteze păduchii” a cerut el. „Atunci voi lăsa poporul tău să plece.”

Moise s-a rugat: „Doamne, îndepărtează toată mulțimea asta de păduchi!”

Și păduchii au dispărut.

Nici de această dată Faraon nu i-a lăsat pe israeliți să plece.

Muște câinești

Moise și Aaron s-au dus încă o dată la palat.

„Lasă poporul meu să plece” a zis Moise. „Dacă vei refuza, Dumnezeu va trimite o mulțime de muște câinești pe toată întinderea țării tale.”

„Nu voi lăsa poporul tău să plece!” a spus Faraon.

De aceea Dumnezeu a trimis o mulțime de muște câinești peste tot Egiptul.

Faraon a cerut să vină imediat Moise.

„Cere-i Dumnezeului tău să îndepărteze toate muștele” a cerut el. „Atunci voi lăsa poporul tău să plece – dar să nu se îndepărteze prea mult.”

Moise s-a rugat, „Doamne, îndepărtează muștele acestea!”

Și toate muștele au dispărut.

Dar chiar și așa Faraon nu i-a lăsat încă pe israeliți să plece.

Moise a ieșit
de la Faraon
și s-a rugat
Domnului.
Domnul a
făcut cum cerea
Moise.

Exodul 8:30-31

Ce l-ar
putea face pe
Faraon să se
răzgândească?

*Dar inima lui
Faraon s-a
împietrit și n-a
lăsat pe popor
să plece.*

Exodul 9:7

*De ce crezi că
Faraon se tot
răzgânde?*

Animalele bolnave

Moise și Aaron au revenit la palat.

„Lasă poporul meu să plece!” a spus Moise. „Altfel

Dumnezeu va face să se îmbolnăvească orice vietate
din țara ta.”

„Nu voi lăsa poporul tău să plece” a zis Faraon.

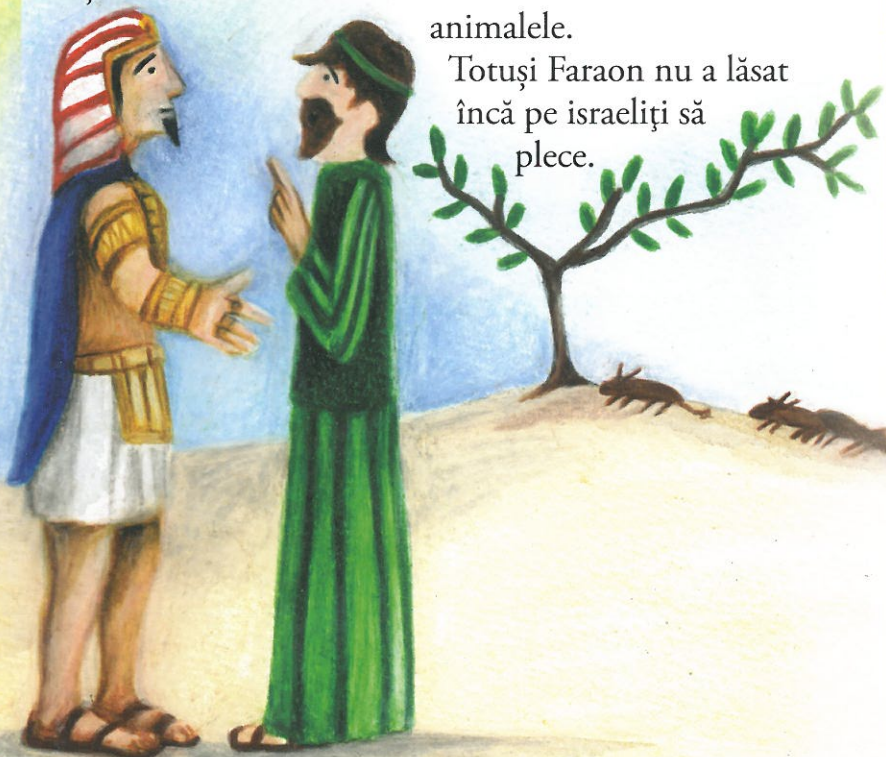
Atunci Dumnezeu a făcut ca toate animalele să se îmbolnăvească.

Disperat Faraon a cerut să vină Moise.

„Cere-i Dumnezeului tău să vindece animalele” a spus el. „Atunci chiar am să las poporul tău să plece.”

Așadar Moise i-a cerut lui Dumnezeu să vindece animalele.

Totuși Faraon nu a lăsat
încă pe israeliți să
plece.

Bube și răni

După aceea bube și răni dureroase au apărut pe pielea egiptenilor.

Apoi pietre uriașe au căzut pe câmpuri.

Au apărut roiuri de lăcuste. Ele au mâncat fiecare frunză din fiecare copac și fiecare spic din fiecare snop de grâu.

Apoi a fost întuneric beznă peste toată țara Egiptului.

Nu se mai putea vedea nimic!

Cu toate acestea, nici acum Faraon nu a lăsat încă pe israeliți să plece.

*Ce l-ar face
pe Faraon să-i
lase pe israeliți
să plece?*

*Domnul a
împietrit inima
lui Faraon.*

Exodul 9:12

În toată țara
Egiptului vor fi
țipete mari.

Exodul 11:6

Acum Moise
trebuia să-și
pregătească
poporul să
plece repede
din Egipt.

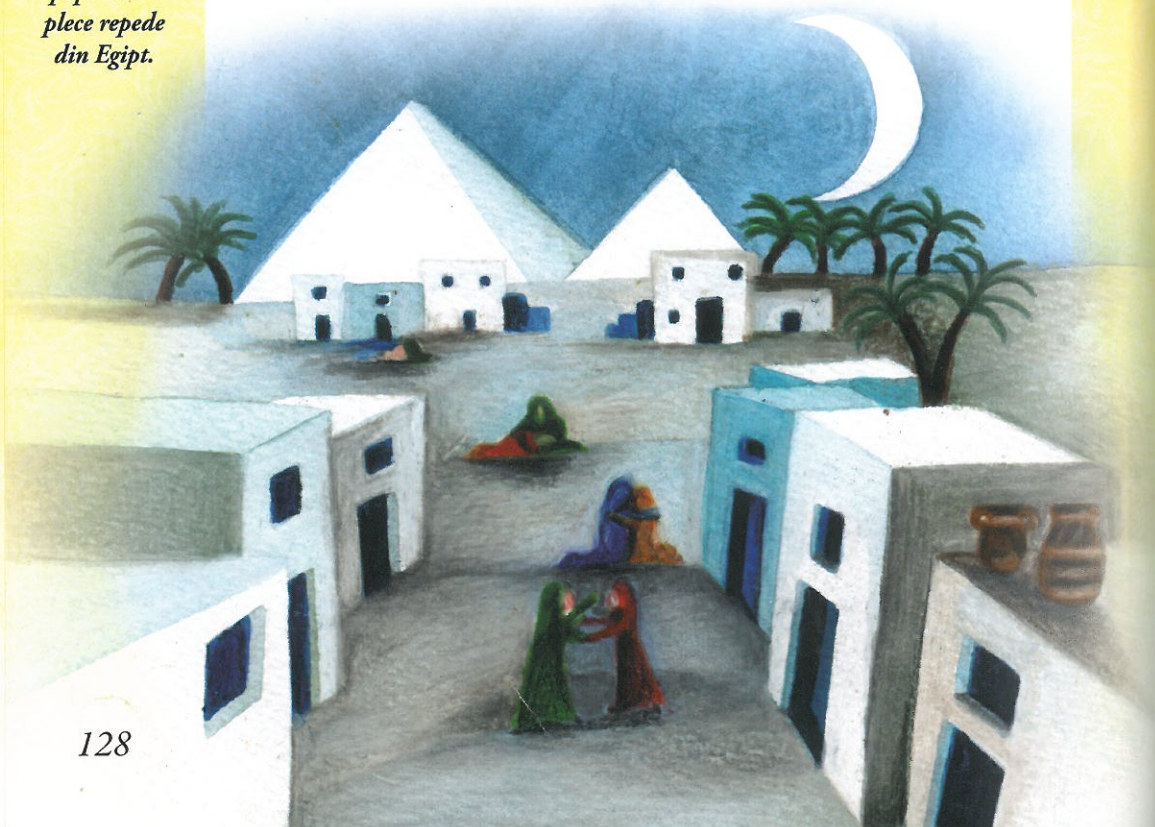
Cea mai grea pedeapsă

Dumnezeu i-a spus lui Moise: „Trimit o ultimă pedeapsă cumplită. După asta, Faraon vă va implora să plecați.”

Deci Moise s-a dus la Faraon pentru ultima dată.

„În timpul nopții, fiul cel mai mare din fiecare familie egipteană va muri” i-a spus Moise lui Faraon. „După asta, vei implora israeliții să plece din țara ta. Atunci îmi voi lua poporul și voi pleca.”

Moise s-a întors și s-a grăbit să iasă din palat.

Sângele mielului

Dumnezeu i-a dat lui Moise instrucțiuni anume pentru acea noapte.

„Spune israeliților să sacrifice un miel și să însemneze ușorii ușilor cu sângele aceluia miel” a spus el. „Eu voi merge prin țară să iau viața fiilor egiptenilor. Unde voi vedea sânge deasupra ușii, voi trece mai departe și nu voi omorî pe fiii voștri.”

În noaptea aceea, israeliții au însemnat ușorii ușilor cu sânge de miel și au mâncat o mâncare specială din miel, așa cum i-a spus Dumnezeu lui Moise. Ei au mâncat îmbrăcați în haine de drum și ținând în mână un toiag.

De atunci, în fiecare an, israeliții își amintesc de această noapte, la o sărbătoare pe care au numit-o „Paște”. Sărbătoarea le reamintește că Dumnezeu i-a salvat din robia Egiptului.

Și pomenirea
acestei zile s-o
păstrați și s-o
prăznuiți.

Exodul 12:14

Cunoști vreo
familie de evrei
care sărbătorește
Paștele?

În aceeași
noapte Faraon
a chemat pe
Moise și pe
Aaron și le-a
zis: „Sculăți-
vă, ieșiți din
mijlocul
poporului meu,
voi și copiii lui
Israel.”

Exodul 12:31

Ordinul lui Faraon

În acea noapte cumplită, fiul cel mai mare din fiecare familie egipteană a murit. Chiar și fiul lui Faraon a murit.

Înainte de a se lumina, Faraon a chemat pe Moise la palatul său.

„Ia-ți poporul și pleacă din Egipt!” i-a spus lui Moise.
„Grăbește-te, altfel ne vom îmbolnăvi cu toții și vom muri.”

A fost ultima
oară când
Moise și Aaron
au auzit de
Faraon?

Fuga din timpul nopții

Era încă mijlocul nopții.

Fiecare familie israelită și-a împachetat repede toate bunurile.

Apoi israeliții au plecat în liniște, luând cu ei turmele și cirezile lor. Ei nu voiau ca egiptenii să-i audă plecând.

Poporul lui Israel și-a început lunga călătoria spre Canaan, Țara Promisă lor de către Dumnezeu.

Și chiar în ziua
aceea, Domnul
a scos din țara
Egiptului pe
copiii lui Israel.

Exodul 12:51

Dumnezeu
își iubea
poporul și
a avut grijă
de el în timpul
călătoriei sale.

Faraon și
slujitorii lui
au zis: „Ce am
făcut de am
lăsat pe Israel să
plece și să nu ne
mai slujească?”

Exodul 14:5

Îi aștepta pe
israeliți un
mare pericol
din partea lui
Faraon și a
armatei sale?

Marșul

Israelii mergeau zi și noapte ca să scape de Faraon. Dar când egiptenii s-au trezit și au văzut că israeliții au plecat, s-au înfuriat foarte tare.

„Cine va munci acum pentru noi?” au întrebat ei.

„Cine ne va face cărămizile și ne va construi palatele?”

Și astfel Faraon s-a răzgândit încă odată. „Înhămați caii la carele voastre! Urmăriți-i pe israeliții aceia și târâți-i înapoi în Egipt” le-a poruncit Faraonul soldaților săi.

Israelii la Marea Roșie

Curând israeliții au ajuns la țărmul Mării Roșii. Acolo s-au oprit. Cum aveau să treacă prin apele adânci ale Mării Roșii?

Dintr-o dată israeliții au zărit nori de praf și au auzit tropăit de copite. Era Faraon cu armata sa! Egiptenii veneau grăbiți în carele lor, ca să-i ia pe israeliți înapoi în Egipt.

„Ce ne facem acum?” s-au întrebat israeliții. „Marea Roșie este în fața noastră și Faraon cu armata sa este în spatele nostru. Cu siguranță vom muri cu toții aici!”

Cum crezi că
se simțeau
israeliții acum?

„Nu vă temeți
de nimic, stați
pe loc și veți
vedea izbăvirea
pe care v-o va
da Domnul în
ziua aceasta.”

Exodul 14:13

Faraon și
slujitorii lui
au zis: „Ce am
făcut de am
lăsat pe Israel să
plece și să nu ne
mai slujească?”

Exodul 14:5

Îi aștepta pe
israeliți un
mare pericol
din partea lui
Faraon și a
armatei sale?

Marșul

Israeliții mergeau zi și noapte ca să scape de Faraon. Dar când egiptenii s-au trezit și au văzut că israeliții au plecat, s-au înfuriat foarte tare.

„Cine va munci acum pentru noi?” au întrebat ei.

„Cine ne va face cărămizile și ne va construi palatele?”

Și astfel Faraon s-a răzgândit încă odată. „Înhămați caii la carele voastre! Urmăriți-i pe israeliții aceia și târați-i înapoi în Egipt” le-a poruncit Faraonul soldaților săi.

Israeliții la Marea Roșie

Curând israeliții au ajuns la țărmul Mării Roșii. Acolo s-au oprit. Cum aveau să treacă prin apele adânci ale Mării Roșii?

Dintr-o dată israeliții au zărit nori de praf și au auzit tropăit de copite. Era Faraon cu armata sa! Egiptenii veneau grăbiți în carele lor, ca să-i ia pe israeliți înapoi în Egipt.

„Ce ne facem acum?” s-au întrebat israeliții. „Marea Roșie este în fața noastră și Faraon cu armata sa este în spatele nostru. Cu siguranță vom muri cu toții aici!”

Cum crezi că
se simțeau
israeliții acum?

„Nu vă temeți
de nimic, stați
pe loc și veți
vedea izbăvirea
pe care v-o va
da Domnul în
ziua aceasta.”

Exodul 14:13

Domnul ... a
uscat marea,
și apele s-au
despărțit în
două.

Exodul 14:21

Cum crezi
că era să
traversezi
Marea Roșie
mergând prin
ea pe pământ
uscat?

Drumul prin Marea Roșie

Atunci Dumnezeu i-a spus lui Moise ce era de făcut.

„Întinde-ți mâna!” i-a zis lui Moise.

Moise și-a întins mâna.

Dintr-o dată un vânt puternic s-a pornit. El a făcut un drum prin Marea Roșie, iar apele s-au despărțit.

Israelii au început să meargă pe pământul uscat, pe fundul mării. Nu a durat mult până au ajuns cu toții în siguranță pe malul opus.

„Domnul
este tăria mea
și temelul
cântărilor mele
de laudă: El
m-a scăpat.”

Exodul 15:2

Israelii i-au
mulțumit lui
Dumnezeu
pentru că
i-a scăpat de
Faraon și de
egipteni.

În sfârșit, liberi!

Soldații lui Faraon îi urmăreau încă pe israeliți și au ajuns curând pe malul Mării Roșii. Egiptenii s-au aruncat înainte printre zidurile de apă. Dar roțile lor s-au împotmolit în noroi și carele de luptă s-au răsturnat.

Imediat ce ultimul israelit a ajuns în siguranță pe malul opus, Moise și-a ridicat din nou brațul. Vântul s-a oprit, iar apele au revenit în albia lor.

Faraon, carele sale și soldații s-au înecat. În sfârșit israeliții erau liberi.

Apă de băut

Israelii mai aveau de străbătut un drum lung. Au înaintat prin deșertul fierbinte. Tuturor li s-a făcut sete; limba le era uscată și pielea arsă.

Trei zile au căutat ei apă. În final au găsit o fântână și au scos apă. Vai! Era atât de amară, că nu o puteau bea.

„Vrei să murim de sete aici?” au întrebat ei mânioși pe Moise. „Puteam la fel de bine să rămânem în Egipt. Acolo, cel puțin, aveam apă de băut.”

Apoi, Dumnezeu i-a arătat lui Moise o bucată de lemn ce era pe pământ. Moise a aruncat-o în fântână. Israelii au scos iar apă. Acum avea gust bun! Toți au băut cât au poftit.

„Eu sunt
Domnul, care
te vindecă.”

Exodul 15:26

Avea grijă
Dumnezeu
de israeliți în
multe feluri?

Domnul a zis
lui Moise: „Iată
că voi face să vă
plouă pâine din
ceruri.”

Exodul 16:4

Ce au văzut
israeliții când
s-au sculat
dimineața
următoare?

Mâncare din cer

Curând israeliții au rămas fără pâine. Din cauza foamei, toți se simțeau slăbiți.

„De ce ne-ai condus în acest deșert îngrozitor?” au întrebat ei furioși. „Vom muri de foame cu toții. Mai bine rămâneam în Egipt! Acolo cel puțin aveam suficientă mâncare.”

„Nu veți muri” le-a spus Moise. „Dumnezeu va avea grijă de voi. Aveți răbdare până mâine dimineață – atunci veți găsi ceva minunat.”

Pâinea zilnică

Cum era de așteptat, când s-au sculat dimineața, israeliții au descoperit că pământul era acoperit cu o pudră albă și neobișnuită. Un om a luat puțin cu degetul și a gustat-o. Era dulce și bună. Imediat toți au mâncat din această mâncare nouă.

Israeliții au numit-o „mană”. Ea a apărut în fiecare dimineață, cu excepția zilelor de Sabat, pe parcursul întregii călătorii a israeliților către Canaan.

„Veți ști că Eu
sunt Domnul,
Dumnezeul
vostru.”

Exodul 16:12

Noi ne rugăm:
„Dă-ne nouă
astăzi pâinea
noastră cea de
toate zilele...”

Moise le-a
răspuns:
„Pentru ce
ispitiți pe
Domnul?”

Exodul 17:2

Mai târziu Isus
avea să spună:
„Dar oricui va
bea din apa pe
care i-o voi da
Eu în veac nu-i
va fi sete.”

Ioan 4:14

Apa din stâncă

Curând oamenii au rămas iar fără apă.

„Este vina ta” s-au plâns ei lui Moise. „Ne-ai scos din Egipt și ne-ai adus în acest deșert uscat. Acum vom muri toți de sete.”

„Mergi la stâncă pe care ți-o voi arăta” i-a spus Dumnezeu lui Moise. „Apoi ia-ți toiagul și lovește stâncă. Apa va țâșni imediat din ea.”

Moise a făcut cum i-a spus Dumnezeu și apa a curs din stâncă.

Era din abundență pentru toți.

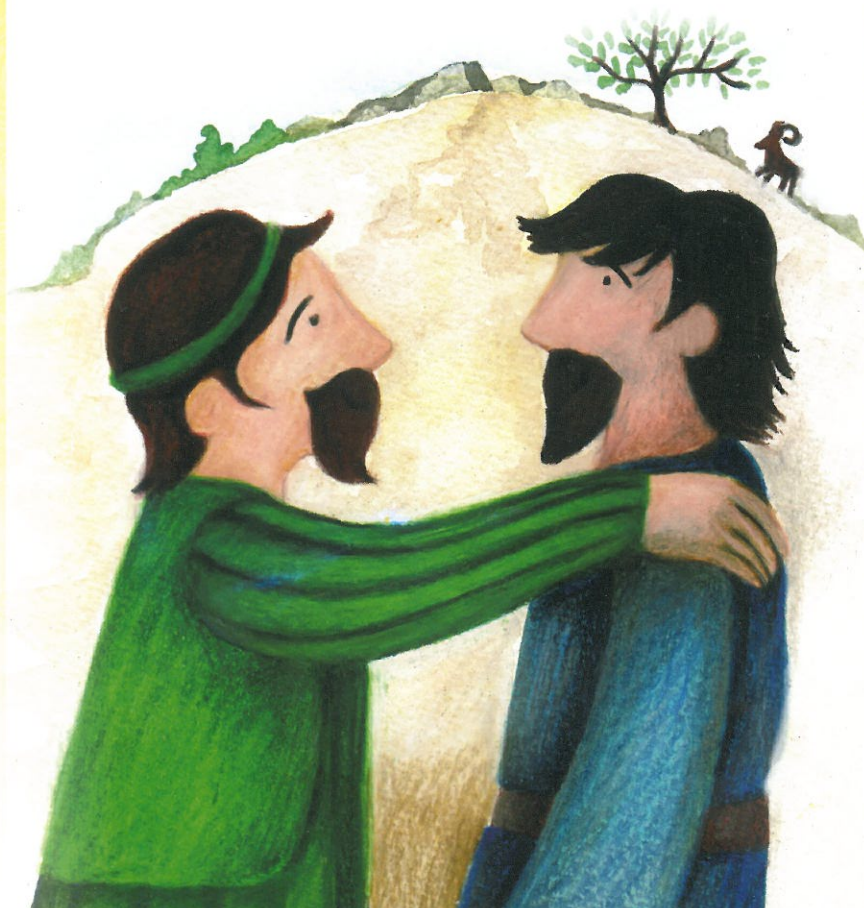

Bătălia

Curând israeliții au ajuns într-un loc numit Refidim.

Acolo au fost atacați de o armată inamică.

„Voi sta pe un deal și voi privi” a spus Moise. „Voi ține toiagul ridicat. Cât timp îl țin așa, Dumnezeu ne va ajuta să câștigăm.”

„V-am purtat
pe aripi de
vultur și v-am
adus aici la
Mine.”

Exodul 19:4

Cine va câștiga
bătălia?

„Domnul,
steagul meu”

Exodul 17:15

De ce credeți
că au câștigat
israeliții?

Victoria israeliților

Cât timp Moise a ținut toiagul ridicat, israeliții au câștigat. Dar după un timp, brațele sale au obosit și el a început să coboare toiagul. Atunci inamicii lor au început să câștige.

Doi prieteni au găsit o piatră mare pe care să se așeze bătrânul Moise. Ei au stat de o parte și de alta a lui Moise și i-au susținut brațele, în așa fel încât toiagul său să fie îndreptat către câmpul de luptă.

În cele din urmă bătălia s-a sfârșit și israeliții au câștigat.

Muntele Sinai

Israeliții se târau prin deșertul fierbinte, săptămână după săptămână.

Într-un final ei au ajuns în deșertul Sinai. Semeț, deasupra deșertului, se înălța muntele Sinai.

Muntele era atât de înalt, încât vârful său era adeseori ascuns în nori.

Acesta era locul în care, cu mulți ani în urmă, Moise văzuse rugul arzând.

Israel și-a așezat
tabăra acolo, în
fața muntelui.

Exodul 19:2

Ghicești ce a
făcut Moise
după aceea?

„Eu sunt
Domnul,
Dumnezeul
tău, care te-a
scos din țara
Egiptului, din
casa robiei.”

Exodul 20:2

De ce
Dumnezeu i-a
dat lui Moise
legi după care
oamenii să
trăiască? Există
și astăzi astfel
de legi?

Moise pe Muntele Sinai

Moise a decis să urce muntele singur, ca să se întâlnească cu Dumnezeu.

Când Moise a ajuns în vârf, Dumnezeu i-a făcut o promisiune lui și poporului lui Israel.

„Eu voi fi Dumnezeul vostru” a spus el, „și voi veți fi poporul Meu. Trebuie să trăiți într-un mod plăcut mie.”

„Eu vă voi da legi după care să trăiți” i-a spus apoi Dumnezeu lui Moise. „Trebuie să le scrii pe niște table mari, de piatră.”

Legi pentru viață

Astfel Moise a scris pe două table de piatră legile speciale ale lui Dumnezeu pentru viața oamenilor.

Noi numim aceste legi „Cele zece porunci”:

Să nu te închini la alți dumnezei în afară de Mine.

Să nu te închini la idoli.

Să nu arăți lipsă de respect față de Numele Meu.

Ai șase zile în care să muncești; a șaptea, Sabatul, este o zi de odihnă.

„Să nu ai alți
dumnezei afară
de Mine.”

Exodul 20:3

Îți aduci
aminte de
prima zi de
odihnă după
ce Dumnezeu a
creat lumea?

„Nu vă
însământați,
căci Dumnezeu
a venit tocmai
ca să vă pună
la încercare și
la încercare și
Lui înaintea
ochilor voștri,
pentru ca să nu
păcătuți.”

Exodul 20:20

De ce crezi că
Dumnezeu a
dat toate aceste
legi?

Plăcut lui Dumnezeu

Restul poruncilor sunt despre felul în care să ne purtăm unii cu alții:

Respectă pe tatăl tău și pe mama ta.

Să nu ucizi.

Fii credincios soțului sau soției tale.

Să nu furi.

Să nu spui minciuni despre alți oameni.

Să nu râvnești nimic din ceea ce are altul.

Vițelul de aur

Moise a fost plecat atât de mult timp pe muntele Sinai, încât mulți israeliți au crezut că nu se mai întoarce.

„S-a întâmplat ceva cu Moise” i-au spus lui Aaron.

„Fă-ne un dumnezeu care să aibă grijă de noi.”

Așa că Aaron le-a spus să-i aducă inele de aur, brățări și cercei. Apoi el a le-a topit pe toate și a făcut un vițel de aur.

Aaron a așezat vițelul de aur în mijlocul taberei israeliților. Oamenii au început să i se închine și să danseze în jurul lui. Ei au uitat de Dumnezeu care i-a scos din Egipt. În schimb, au început să i se închine vițelului făcut de Aaron din cercei și brățări de aur.

Ei au zis:
„Israel, iată
dumnezeul
tău care te-a
scos din țara
Egiptului!”

Exodul 32:4

Ce crezi că va
spune Moise
despre toate
acestea?

Domnul a
zis lui Moise:
„Scoală și
coboară-te,
căci poporul
tău, pe care l-ai
scos din țara
Egiptului, s-a
stricat.”

Exodul 32:7

De ce a fost
Moise atât de
mânios?

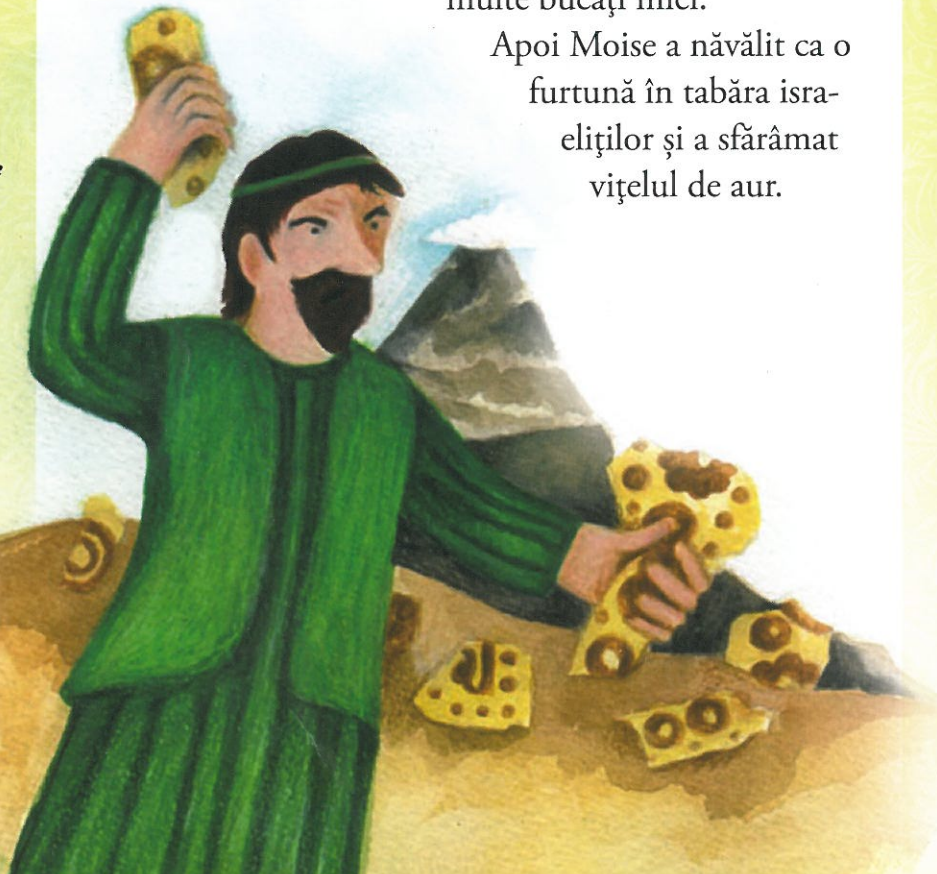
Moise este mânios

În cele din urmă Moise a coborât de pe muntele Sinai. În timp ce cobora pe pantele abrupte, a auzit cântece și strigăte. Nu știa de ce era atâta zarvă în mijlocul poporului.

După ce a mai coborât puțin, a văzut vițelul de aur.

S-a înfuriat atât de tare încât a aruncat tablele mari de piatră pe care erau scrise legile lui Dumnezeu. Ele s-au sfărâmat în multe bucăți mici.

Apoi Moise a năvălit ca o furtună în tabăra israeliților și a sfărâmat vițelul de aur.

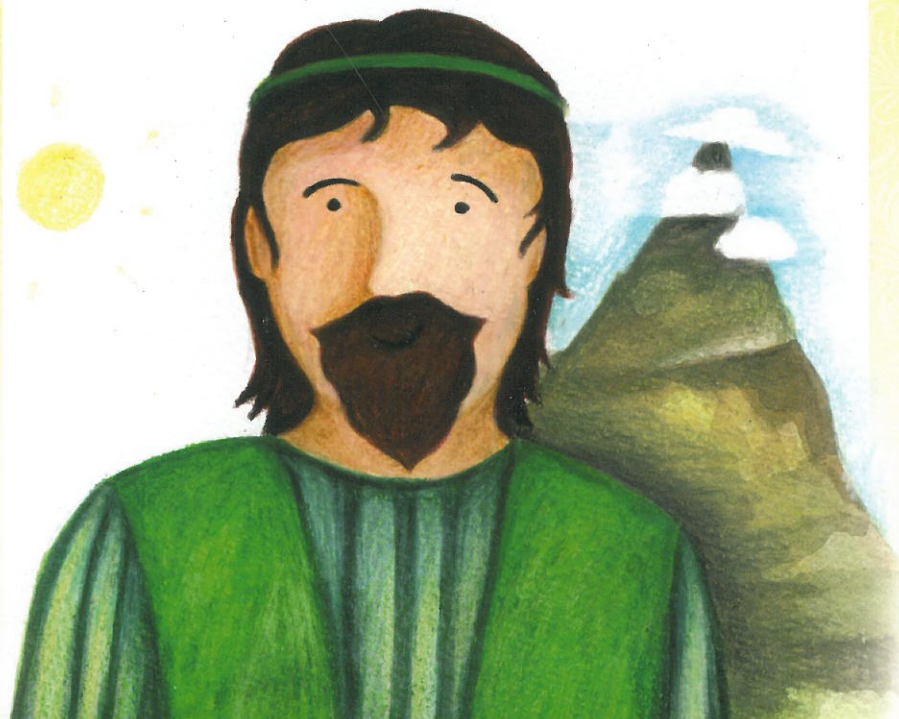

Fața strălucitoare a lui Moise

Israeliiții au înțeles cât de tare l-au mâniat pe Dumnezeu. Ei I-au spus că le pare foarte rău că au făcut vițelul de aur. Moise a trebuit să urce încă o dată pe muntele Sinai, ca să ia alte table de piatră cu legile lui Dumnezeu scrise pe ele.

De data asta, Dumnezeu i-a mai explicat lui Moise cum ar trebui să se închine israeliții și cum trebuie celebrate sărbătorile speciale.

Când Moise a coborât de pe munte, fața lui strălucea pentru că fusese cu Dumnezeu.

Domnul a
răspuns: „Voi
merge Eu
Însumi cu tine
și îți voi da
odihnă.”

Exodul 33:14

Israeliiții au
fost cuprinși de
spaimă când
au văzut fața
strălucitoare
a lui Moise.
De ce?

Toți cei iscușiți
dintre voi
să vină și să
facă tot ce
a poruncit
Domnul.

Exodul 35:10

De ce
Dumnezeu i-a
cerut lui Moise
să contruiască
un cort mare?

Cortul întâlnirii

Dumnezeu i-a mai spus lui Moise: „Construiește un cort foarte mare în care oamenii să se poată ruga.” În Biblie, acest cort este deseori numit „cortul întâlnirii”.

Dumnezeu i-a descris lui Moise obiectele ce trebuiau să fie în cortul întâlnirii: „Cel mai important este «chivotul legământului» - o cutie frumoasă de lemn, acoperită toată cu aur. Tot acolo va fi și un sfeșnic de aur cu șapte candelă și altarul pe care preoții vor aduce ofrandele.”

Construirea cortului lui Dumnezeu

„E timpul să construim cortul întâlnirii” a spus Moise poporului său. „Toată lumea să ajute aducând lucruri care pot fi folosite la construirea și mobilarea lui.”

Israelii i-au dat lui Moise cerceii, brățărilor și pietrele prețioase – cele mai de preț lucruri pe care le aveau. Cu toții doreau ca locul de închinare înaintea lui Dumnezeu să fie cât mai frumos.

Curând marele cort a fost terminat. Înăuntru după o perdea exista o cameră specială, numită „Locul Preasfânt”. Acolo era păstrat Chivotul Legământului. Numai Marele Preot avea voie să intre acolo, doar o dată pe an.

Înăuntrul chivotului, Moise a pus tablele pe care erau scrise Cele Zece Porunci.

Când israeliții plecau în alt loc, puteau strânge cortul întâlnirii ca să îl ia cu ei.

Astfel au
fost isprăvite
toate lucrările
locașului cortului
întâlnirii.

Exodul 39:32

De ce crezi că
Moise a pus Cele
Zece Porunci
înăuntrul
cortului
întâlnirii?

Au făcut apoi
și placa de aur
curat, cununa
împărătească
sfântă, și au
săpat pe ea,
cum se sapă pe
o pecete: „Sfânt
Domnului”.

Exodul 39:30

Știi că
aproape toate
triburile lui
Israel erau
numite după
fiii lui Iacov?

Aaron, Marele Preot

Pe fratele lui Moise, Aaron și pe familia lui, Dumnezeu i-a însărcinat să aibă grijă de cortul întâlnirii. Aaron era Mare Preot, iar cei patru fii ai săi îl ajutau. Slujba preotului era să sacrifice animalele aduse de israeliți, ca jertfă lui Dumnezeu.

Preoții purtau haine speciale. Aaron avea o mantie brodată, acoperită cu o tunică albastră. Pe marginea mantiei erau clopoței. Peste tunică, Aaron purta o vestă pe pieptarul căreia erau cusute douăsprezece pietre prețioase. Fiecare piatră simboliza unul din cele douăsprezece triburi ale lui Israel.

Sărbătorile

Dumnezeu i-a zis lui Moise: „Israelii trebuie să țină anumite sărbători în fiecare an.” Dintre acestea, trei erau mai importante.

Paștele Domnului era sărbătoarea în care israeliții își aduceau aminte cum, în Egipt, Dumnezeu a dus la împlinire ultima urgie și i-a ajutat să fugă de Faraon. După ce strângeau recolta, israeliții îi mulțumeau lui Dumnezeu la sărbătoarea Rusaliilor.

La sărbătoarea Corturilor, israeliții rememorați faptul că în timpul călătoriei lor spre Țara Promisă, locuiseră în corturi. Timp de o săptămână ei locuiau în colibe făcute din crengi de copaci.

La fiecare din aceste sărbători, poporul aducea daruri de fructe sau animale la cortul întâlnirii.

De asemenea, în fiecare săptămână, israeliții țineau Sabatul, o zi în care se odihneau și se rugau lui Dumnezeu. Ei își aminteau cum Dumnezeu s-a odihnit după ce a creat lumea.

„Iată
sărbătorile
Domnului,
pe care le veți
vesti ca adunări
sfinte, iată
sărbătorile
Mele.”

Leviticul 23:2

Care este ziua
de odihnă a
creștinilor?

Iar când
așezau cortul
întâlnirii,
Moise zicea:
„Întoarce-Te,
Doamne, la
zecile de mii
ale miilor lui
Israel!”

Numeri 10:36

Ei erau
poporul lui
Dumnezeu,
iar El i-a iubit
întotdeauna.

Plecarea de la muntele Sinai

Israelii au stat un timp lângă Muntele Sinai.
„Mergeți mai departe, spre țara pe care v-am promis-o”
le-a spus Dumnezeu. „Să nu uitați, Eu voi fi cu voi
întotdeauna.”

Așadar, poporul și-a strâns corturile, au plecat de la
Muntele Sinai și au mers mai departe. Călătoria a
fost lungă și periculoasă și au avut multe peripeții.
Deseori ei protestau și se plângeau. Uneori nu ascultau
de Dumnezeu.

Dar Dumnezeu nu i-a abandonat niciodată.

Spioni în Țara Canaanului

„Trimite în Canaan doisprezece bărbați ca să vadă cum
este acolo” i-a spus într-o zi Dumnezeu lui Moise.
„Spune-le să aducă înapoi fructe pe care le găsesc în
Țara Promisă.”

Astfel Moise a trimis doisprezece spioni să cerceteze
Canaanul. După câteva săptămâni s-au întors, adu-
când cu ei struguri zemoși, rodii și smochine.
„E o țară frumoasă” au spus zece dintre ei. „Dar oame-
nii din Canaan sunt de temut ! Niciodată nu vom
reuși să-i alungăm de-acolo.”

Totuși, doi spioni, Caleb și Iosua, au spus: „Este o țară
minunată. Ar trebui să ne așezăm în ea!”

Dacă Domnul
va fi binevoitor
cu noi, ne va
duce în țara
aceasta și ne-o
va da: este o
țară în care
curge lapte și
miere.

Numeri 14:8

De ce a trimis
Moise spioni în
Țara Promisă?

„Până când
voi lăsa această
rea adunare
să cârtească
împotriva
Mea? Am
auzit cârțirile
copiilor
lui Israel,
care cârteau
împotriva
Mea.”

Numeri 14:27

A intrat
Moise în Țara
Promisă?
Haideți să
aflăm.

Nemulțumirea israeliților

Israelii au auzit pe cei zece spioni spunând lui Moise:
„Oamenii din Canaan sunt de temut!”

Ei au început să se plângă din nou: „De am fi rămas în
Egipt!” „Să alegem un alt conducător care să ne ducă
înapoi.”

Dumnezeu era mânios: israelii nu aveau încredere
în El. De aceea, El a făcut ca israelii să cutreiere
deșertul încă patruzeci de ani, în loc să intre în
Canaan.

Pe muntele Nebo

După patruzeci de ani, Moise i-a condus pe israeliți la
un alt munte, numit muntele Nebo.

Din vârful muntelui se vedea Canaanul, țara pe care
Dumnezeu le-o promisese.

Dar Moise a murit pe muntele Nebo, înainte de a
putea intra în Țara Promisă. Avea 120 de ani.
El a adus poporul său din Egipt până la marginea
Canaanului.

„Domnul
Însuși va merge
înaintea ta, El
Însuși va fi cu
tine, nu te va
părăsi și nu te
va lăsa; nu te
teme și nu te
însăimânta!”

Deuteronomul
31:8

Unde a murit
Moise?

Moise a chemat
pe Iosua și
i-a zis în fața
întregului
Israel:

„Întărește-te și
îmbărbățează-
te. Căci tu
vei intra cu
poporul acesta
în țara pe care
Domnul a jurat
părinților lor că
le-o va da.”

Deuteronomul
31:7

Cum vor
trece râul
israeliții?

Conducătorul Iosua

Dumnezeu l-a desemnat acum pe Iosua să fie conducătorul israeliților.

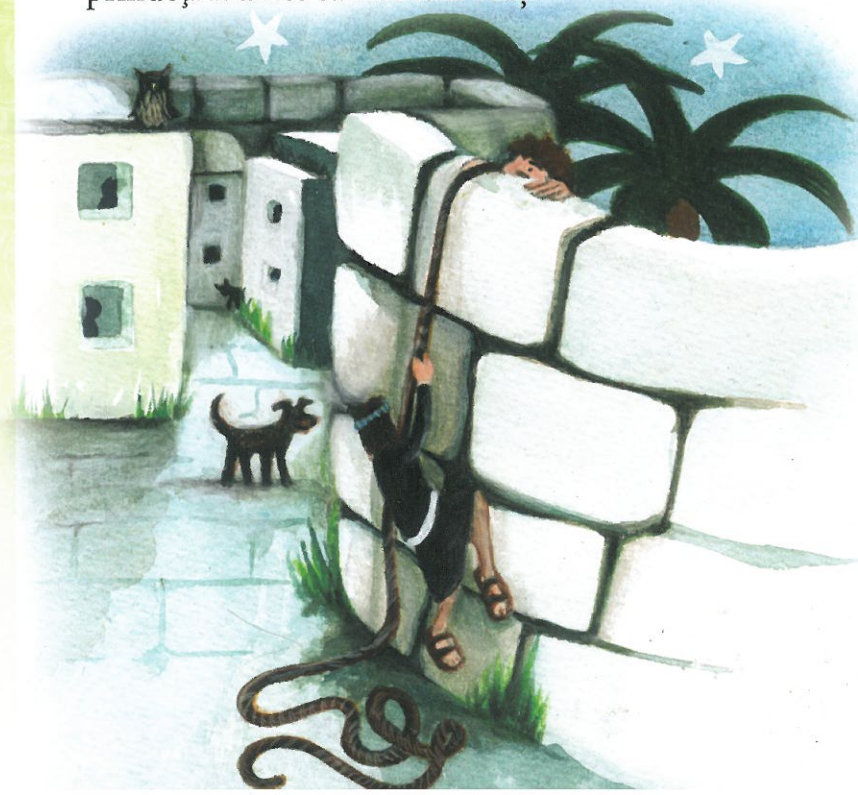
„Pregătește poporul să treacă râul Iordan” i-a spus Dumnezeu lui Iosua. „Să nu-ți fie frică! Eu voi fi cu tine și voi avea grijă de tine.”

Așa că Iosua a spus poporului său să se pregătească să treacă râul Iordan și să intre în Țara Promisă.

Rahav ascunde spionii israeliți

Iosua a trimis înainte doi spioni ca să cerceteze orașul Ierihon, situat pe malul celălalt al râului. În Ierihon spionii au stat în casa unei femei pe nume Rahav. Împăratul Ierihonului a auzit că sunt spioni în orașul său și a trimis soldați să-i caute. Rahav i-a ascuns pe cei doi bărbați pe acoperișul casei sale. Când au ajuns soldații la casa ei, ea le-a spus: „Spionii israeliți tocmai au plecat. Grăbiți-vă! E posibil să-i prindeți înainte să iasă din oraș!”

„Știu că
Domnul v-a dat
țara aceasta.”

Iosua 2:9

În ce fel
i-a ajutat
Dumnezeu
pe spionii
israeliți?

Ei au zis lui Iosua: „Cu adevărat, Domnul a dat toată țara în mâinile noastre.”

Iosua 2:24

Crezi că Dumnezeu a salvat pe Rahav și familia ei?

Funia roșie

Rahav s-a dus să-i găsească pe spionii care se ascundeau pe acoperișul casei ei.

„Știu că Dumnezeuul vostru vă va ajuta să învingeți Ierihonul” a spus ea. „Vă rog, salvați-mi familia și pe mine, pentru că v-am ajutat astăzi.”

„Atârnă o funie roșie la fereastră și rămâi în casă împreună cu familia ta” i-au spus ei. „Când vom cuceri Ierihonul, vom vedea funia și vom ști că este casa ta.” Apoi israeliții s-au întors în siguranță în tabăra israelită.

Trecerea râului Iordan

Iosua a adunat poporul pe malul râului. Dar cum vor reuși să treacă pe partea cealaltă? Nu existau poduri, iar apa curgea repede.

„Pășiți în apele Iordanului” le-a spus Dumnezeu preoților, „purtând pe umeri chivotul legământului!”

Preoții au făcut cum li s-a spus, iar Dumnezeu a creat un drum uscat prin apă. Israeliții i-au urmat pe preoți pe partea cealaltă a râului. Odată ce au trecut cu toții, apa a început să curgă din nou.

În sfârșit poporul lui Dumnezeu a ajuns în Țara Promisă.

Israel a trecut Iordanul acesta pe uscat.

Iosua 4:22

Când au ajuns în Țara Promisă, Dumnezeu nu le-a mai dat mană israeliților.

Domnul a zis
lui Iosua: „Iată,
dau în mâinile
tale Ierihonul.”

Iosua 6:2

De ce a fost
bine să-și
aducă aminte
israeliții
cum i-a scos
Dumnezeu din
Egipt?

Un oraș impunător

Primul loc în care au ajuns israeliții a fost orașul cel mare și frumos, Ierihon. Avea ziduri groase și porți impunătoare. Gărzi vigilente erau de pază peste tot. Toate porțile erau închise. Nimeni nu putea intra sau ieși din oraș. Așa că israeliții și-au așezat tabăra în afara zidurilor orașului.

Apoi au sărbătorit Paștele. Și-au amintit cum, cu ani în urmă, pe vremea lui Moise, Dumnezeu i-a eliberat din sclavia egiptenilor.

Iosua întâlnește un străin

Iosua se întreba cum să cucerească Ierihonul. Deodată a apărut un bărbat ce ținea o sabie în mână. „Ești de partea noastră sau de partea dușmanilor noștri?” a întrebat Iosua.

„Eu sunt conducătorul oștirii Domnului!” a răspuns bărbatul.

Apoi Dumnezeu i-a explicat lui Iosua cum să cucerească Ierihonul.

„Timp de șase zile, în fiecare zi, oamenii tăi să înconjoare zidurile orașului: șapte preoți să meargă în față, urmași de oamenii care vor duce chivotul legământului.”

„În ziua a șaptea, înconjurați orașul de șapte ori. Apoi să spui preoților să sufle din trâmbițe, iar toți ceilalți oameni să strige. Dacă vei face cum ți-am spus, zidurile vor cădea, iar Ierihonul va fi al vostru!”

„Eu sunt
Căpetenia
oștirii
Domnului și
acum am venit.”

Iosua 5:14

Ce crezi că au
spus israeliții
când Iosua
le-a dat aceste
instrucțiuni
neobișnuite?

Domnul a fost
cu Iosua și i s-a
dus vestea în
toată țara.

Iosua 6:27

Când Ierihonul
s-a prăbușit,
Rahav și
familia ei au
fost salvate?

Căderea Ierihonului

În fiecare zi israeliții au ieșit și au înconjurat zidurilor Ierihonului, așa cum îi spusese Dumnezeu lui Iosua. Oamenii din Ierihon se uitau foarte nedumeriți. Ce pun la cale israeliții?

În ziua a șaptea, israeliții au înconjurat de șapte ori zidurile înalte, urmându-i pe preoți și chivotul legământului, ca de fiecare dată.

A șaptea oară, preoții au sunat din trâmbițe și fiecare israelit a strigat cu toată puterea. Ce zgomot mare! Zidurile s-au prăbușit, așa cum promisese Dumnezeu. În scurt timp, israeliții au capturat tot orașul. Iosua și-a adus aminte să aibă grijă de Rahav și familia ei, așa cum promisese.

Domnul a zis
lui Iosua: „Nu
te teme și nu te
înpăimânta!”

Iosua 8:1

De ce israeliții
au pierdut
lupta cu orașul
Ai?

Israel, înfrânt în orașul Ai

Aceasta a fost doar prima din multe lupte duse în Canaan.

Apoi Iosua a trebuit să cucerească Ai, orașul vecin. „Sunt doar câțiva soldați acolo” i-au spus lui Iosua spionii săi. „Nu vom avea nevoie de o armată mare ca să-l cucerim.”

Iosua a trimis trei mii de soldați să captureze orașul Ai. Dar armata din Ai i-a învins ușor.

„De ce nu am învins?” a întrebat Iosua.

„Cineva a furat aur din Ierihon” i-a spus Dumnezeu.

„Îți voi arăta cine este hoțul.”

Era un bărbat pe numele Acan.

„Am furat aur și argint și l-am ascuns în cortul meu” a spus el cu tristețe.

Comoara ascunsă!

Oamenii lui Iosua au căutat în cortul lui Acan. Acolo au găsit aur și argint îngropat în pământ.

„Din cauza ta, armata noastră a fost înfrântă” i-a spus Iosua lui Acan.

Iosua a atacat Ai-ul din nou. De data asta el a ascuns treizeci de mii de soldați în spatele orașului, în timp ce restul a atacat din față. Când armata din Ai a ieșit din cetate la luptă, cei treizeci de mii de israeliți ascunși au ieșit și au dat foc orașului.

Și poporul a
zis lui Iosua:
„Noi vom sluji
Domnului
Dumnezeului
nostru și vom
asculta glasul
Lui.”

Iosua 24:24

Deși Acan
a făcut un
lucru rău,
a continuat
Dumnezeu
să-și ajute
poporul?

*Copiii lui
Israel au făcut
ce nu plăcea
Domnului,
au uitat pe
Domnul.*

Judecătorii 3:7

*Cum se
numeau
conducătorii
israeliților?*

Judecători pentru Israel

Cu Iosua în frunte, israeliții au cucerit treptat toată țara. Acum Țara Promisă era a lor.

Dar după moartea lui Iosua, unii israeliți au început să se închine la dumnezeii popoarelor din Canaan. Dumnezeu a văzut acest lucru și a trimis armatele dușmanilor ca să se lupte cu israeliții. Aceștia își cereau iertare în fața lui Dumnezeu, spunându-I că vor avea din nou încredere în El.

Acest lucru s-a întâmplat în repetate rânduri. De fiecare dată Dumnezeu își ierta poporul și le dădea în ajutor câte un conducător puternic. Acești conducători se numeau „judecători”.

Dumnezeu îl alege pe Ghedeon

Odată un popor pe nume madianiți a atacat pe poporul lui Dumnezeu. „Ajută-ne!” s-au rugat israeliții.

Așa că Dumnezeu le-a găsit un conducător nou.

Un bărbat pe nume Ghedeon treiera într-o zi grâul când, deodată, a apărut un înger.

„Dumnezeu este cu tine, viteazule!” a strigat îngerul.

„Eu nu sunt un viteaz. Sunt doar un țăran” a răspuns Ghedeon. „Și dacă Dumnezeu este cu noi, de ce lasă pe madianiți să ne asuprească?”

„Dumnezeu te va ajuta să-ți salvezi poporul” a spus îngerul.

*Ghedeon a zidit
acolo un altar
Domnului și
i-a pus numele
„Domnul
păcii”.*

Judecătorii 6:24

*Dumnezeu
alege tot felul
de oameni să-L
ajute – nu doar
pe cei viteji sau
deștepți.*

Domnul a zis
lui Ghedeon în
timpul nopții:
„Scoală-te și
coboară-te în
tabără, căci am
dat-o în mâinile
tale.”

Judecătorii 7:9

De ce i-a spus
Dumnezeu lui
Ghedeon că
are nevoie doar
de o armată
mică pentru
a învinge
inamicul?

O armată mică

Ghedeon a chemat mii de bărbați israeliți pentru a lupta cu madianiții.

„Trimite înapoi pe toți cei cărora le este frică să lupte” i-a spus Dumnezeu. Astfel mii de bărbați s-au întors acasă.

„În continuare, ai prea mulți soldați” i-a spus Dumnezeu lui Ghedeon.

„Du-te cu ei până la izvor. Ia cu tine la război pe toți cei care beau apă ducând-o la gură cu mâna.”

Doar trei sute de soldați au băut apa în acest fel.

„Te voi ajuta să bați pe madianiți doar cu această armată mică” i-a promis Dumnezeu lui Ghedeon.

Atacul neașteptat!

Ghedeon i-a dat fiecărui soldat câte o trâmbiță și un ulcior cu o făclie în el.

„Când vom ajunge în tabăra madianiților” a explicat el, „vom suna din trâmbițe, vom sparge ulcioarele și vom striga: «Sabia Domnului și a lui Ghedeon!»”

În acea noapte, ei au atacat pe madianiți. La semnal, oamenii lui Ghedeon au spart ulcioarele și au început să strige. Făcliile luminau și zgomotul era asurzitor.

Madianiții s-au trezit îngroziți. Ei au crezut că o armată uriașă îi atacă și au fugit.

Israel a fost eliberat din mâna cruzilor madianiți!

Ghedeon le-a
zis: „Eu nu voi
domni peste
voi, nici fiii mei
nu vor domni
peste voi, ci
Domnul va
domni peste
voi.”

Judecătorii 8:23

Cu ajutorul
lui Dumnezeu,
poporul Lui
i-a învins pe
madianiți.

Copilul a
crescut și
Domnul l-a
binecuvântat.

Judecătorii 13:24

Samson cel puternic

În scurt timp, israeliții au uitat din nou de Dumnezeu.

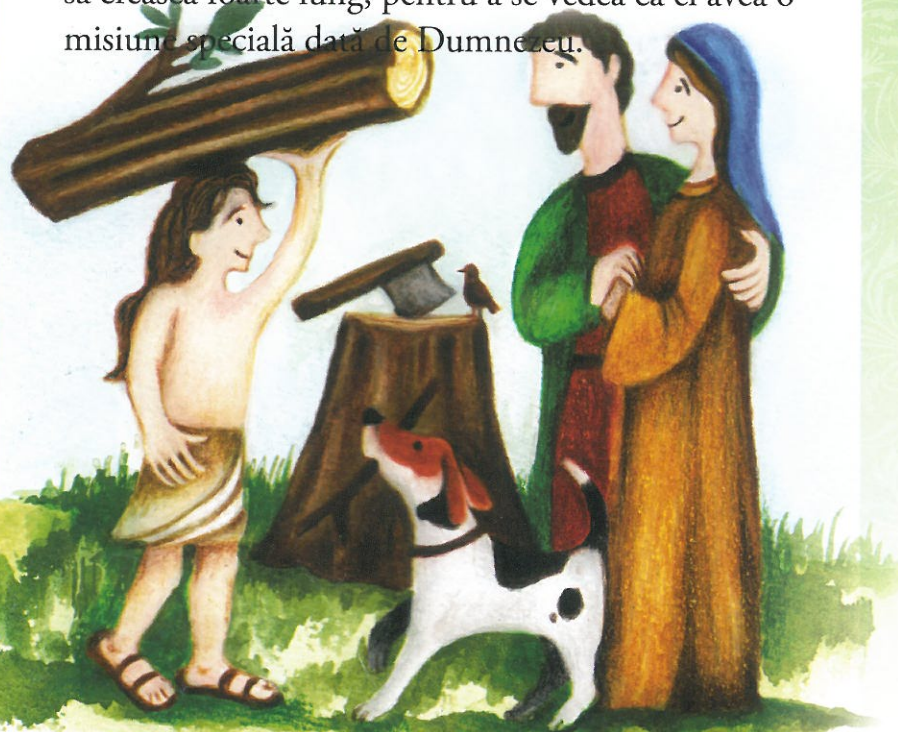
De aceea Dumnezeu i-a lăsat pe filistenii cei răi să atace pe Israel.

Într-o zi Dumnezeu a trimis un înger la un bărbat israelit.

„Soția ta va naște un băiețel” i-a spus îngerul. „El va avea o misiune deosebită. Când va crește mare, va apăra poporul tău de filistenii.”

Băiatul s-a născut și părinții lui i-au dat numele Samson. Ei nu i-au tăiat părul niciodată. I-au lăsat părul să crească foarte lung, pentru a se vedea că el avea o misiune specială dată de Dumnezeu.

Mai știi pe
cineva a cărui
naștere a fost
prevestită de
un înger?

Isprăvile lui Samson

Într-o vară, Samson a văzut lanurile de grâu copt ale filistenilor. El a prins câteva vulpi, le-a atârnat niște făclii de cozi și le-a lăsat să alerge pe câmpii. Curând, lanurile filistenilor erau în flăcări. În acel an ei nu au avut recolte.

Altă dată, Samson a fost atacat de o mie de filistenii. El a luat o falcă de măgar neuscată și a început să-i lovească. Curând a nimicit toată mulțimea de filistenii!

Samson era întotdeauna mai tare decât inamicii săi.

El învingea de fiecare dată și reușea să scape de fiecare dată. Era pur și simplu prea puternic pentru filistenii.

Duhul
Domnului a
venit peste el.

Judecătorii 14:19

Samson deși
era foarte
puternic,
nu era
întotdeauna și
foarte înțelept.

„Spune-mi, te
rog, de unde-ți
vine puterea ta
cea mare.”

Judecători 16:6

*Samson a fost
necugetat că
a ales-o pe
Dalila să-i fie
prietenă.*

Prinderea lui Samson

Filistenii doreau cu disperare să-l prindă pe Samson.

Dar cum s-o facă, pentru că el era de neînvingător!

Într-un final ei au găsit o ocazie potrivită. Samson s-a îndrăgostit de o fată filisteană foarte frumoasă, pe care o chema Dalila.

Când au aflat, împărații filistenii i-au spus Dalilei: „Îți vom da mulți bani dacă îl vei face pe Samson să-ți spună ce anume îl face să fie atât de puternic.”

Dalila a fost de acord.

Secretul lui Samson

La un moment dat Dalila l-a întrebat pe Samson:

„Dragul meu, ce te face să fii atât de puternic?”

Dar de fiecare dată când Dalila îi cerea să-i spună secretul său, Samson născocea câte o poveste.

„Dacă mă legi cu șapte funii noi” i-a spus el, „voi fi la fel de puternic ca oricine altcineva.”

Ea a încercat asta, dar Samson a rupt funiile de parcă ar fi fost de lână.

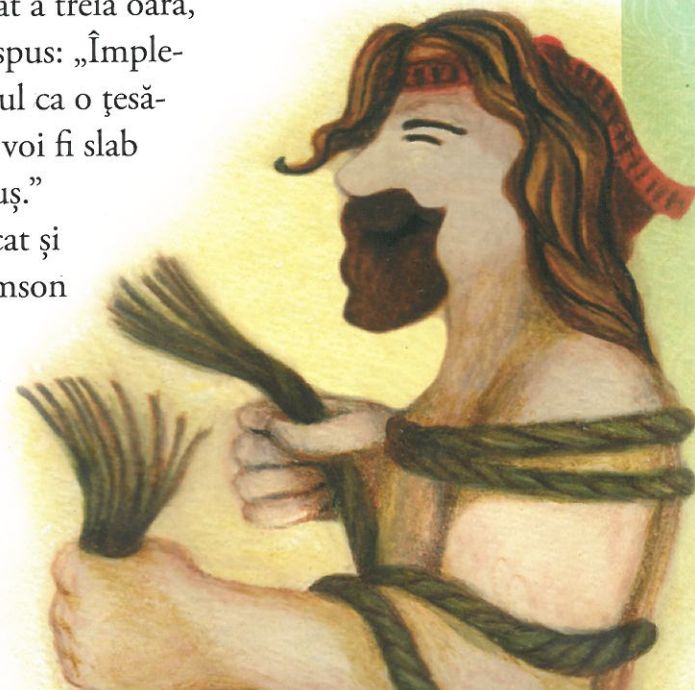
Altă dată, el i-a spus Dalilei: „Leagă-mă cu o funie nouă; atunci puterea mea va dispărea.”

A încercat și asta, dar Samson a rupt funia de parcă ar fi fost o ață de bumbac.

Când a întrebat a treia oară,

Samson i-a spus: „Împletește-mi părul ca o țesătură; atunci voi fi slab ca un bebeluș.”

Dalila a încercat și asta, dar Samson și-a smuls părul din împletire.

Ea i-a zis: „Iată
că de trei ori
ți-ai bătut joc
de mine.”

Judecători 16:15

*Va descoperi
Dalila secretul
lui Samson?*

Și-a deschis
toată inima față
de ea și i-a zis:
„Sunt închinat
Domnului
din pântecul
maicii mele.”

Judecătorii 16:17

Crezi că i-a
părut foarte
rău lui Samson
că a avut
încredere în
Dalila?

Capul lui Samson este ras

„Dacă nu îmi spui ce te face să fii atât de puternic” s-a plâns Dalila, „înseamnă că nu mă iubești.”

Ea s-a îmbufnat și s-a văitat, până când, într-un final, Samson s-a dat bătut.

„Dacă îmi este ras capul” i-a șoptit el Dalilei, „îmi voi pierde toată puterea. Sunt puternic datorită părului meu lung.”

În acea noapte, imediat după ce a adormit, Dalila i-a tăiat părul lui Samson.

În acel moment, Samson și-a pierdut puterea.

Soldații filistenii au pătruns în casă, l-au legat și l-au târât în temniță. Samson nu mai avea putere ca să se opună.

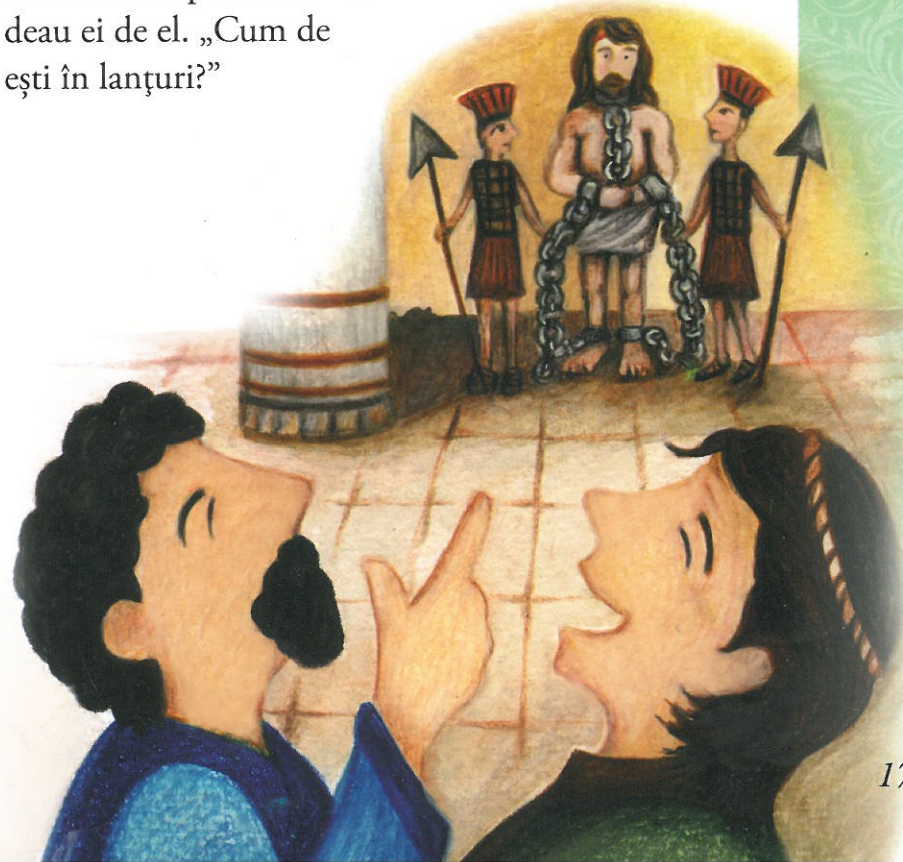
Un oaspete în lanțuri

După câteva luni, filistenii au organizat o petrecere pentru dumnezeul lor, Dagon.

„Să-l aducem pe Samson aici!” a strigat cineva. „Ne vom putea bate joc cu toții de bărbatul cel puternic. Este atât de neputincios acum!”

Așa că soldații l-au adus pe Samson din temniță în locul în care se ținea petrecerea.

Filistenii își băteau joc de el. „Nu trebuia să fii puternic?” râdeau ei de el. „Cum de ești în lanțuri?”

El și-a pierdut
puterea.

Judecătorii 16:19

Ce uitaseră ei?

Atunci Samson
a strigat către
Domnul și a
zis: „Doamne
Dumnezeule!
Adu-ți
aminte de
mine, Te rog,
Dumnezeule,
dă-mi putere
numai de data
aceasta.”

Judecătorii 16:28

Cine l-a făcut
pe Samson așa
de puternic?

Ultima victorie a lui Samson

În timp ce era în închisoare, părul lui Samson a început din nou să crească. Filistenii nu au observat! Acum părul lui era iar destul de lung.

Samson a auzit cum filistenii râdeau de el.

„Doamne, dă-mi înapoi puterea pe care o aveam!” s-a rugat el.

Dumnezeu a răspuns rugăciunii lui.

Samson a împins stâlpii clădirii cu toată puterea lui. Stâlpii s-au înclinat. Pereții au căzut. Acoperișul s-a prăbușit.

Toți filistenii care se aflau în clădire au fost omorâți. La fel și Samson. A fost ultima lui faptă măreață în care și-a arătat puterea.

Rut a răspuns:
„Poporul tău va
fi poporul meu
și Dumnezeuul
tău va fi
Dumnezeul
meu.”

Rut 1:16

Cum i-a arătat
Rut lui Naomi
că o iubește?

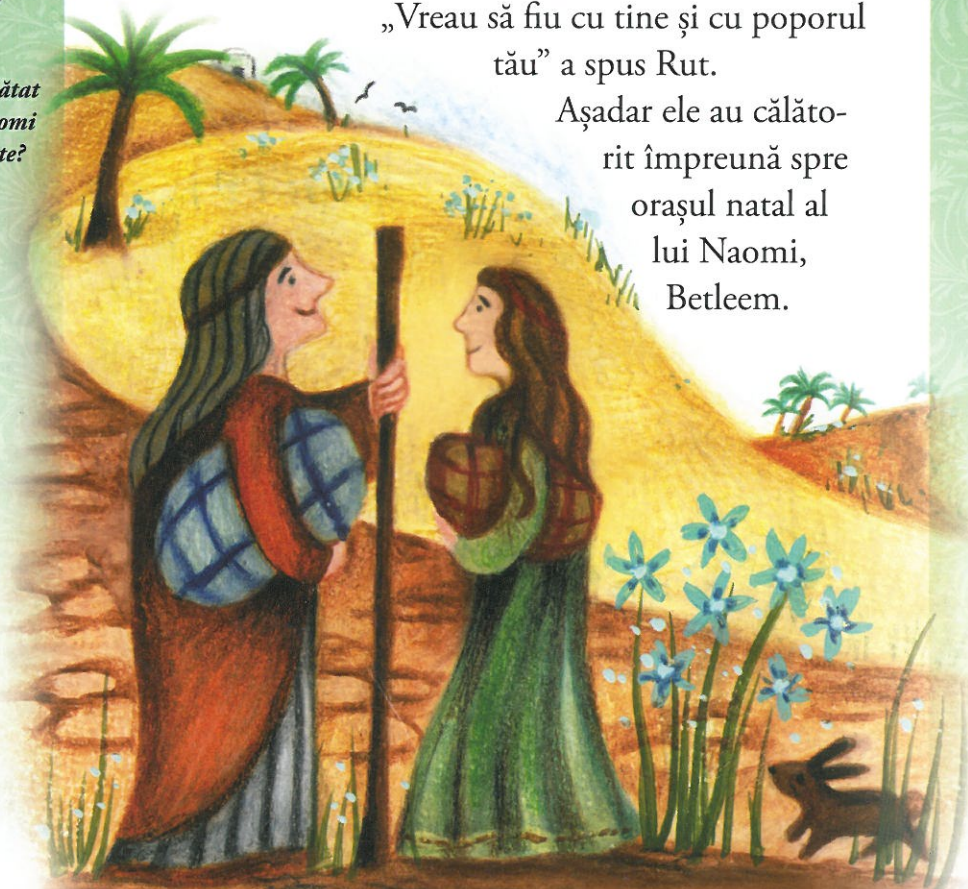
Naomi se întoarce acasă

Deoarece în țară era foamete, un israelit și-a luat soția, pe Naomi, în țara Moab, ca să găsească de mâncare. După un timp el a murit. Când fiii lui au crescut, s-au căsătorit cu femei moabite, pe nume Orpa și Rut. Însă ambii fii au murit și ei.

Când Naomi a auzit că foametea a luat sfârșit în Israel, s-a hotărât să se întoarcă acasă. Nora sa, Rut, a vrut să vină cu ea.

„Vreau să fiu cu tine și cu poporul
tău” a spus Rut.

Așadar ele au călătore-
rit împreună spre
orașul natal al
lui Naomi,
Betleem.

Rut culege grâne

Naomi și Rut au ajuns în Betleem la începutul secerișului.

Ele aveau nevoie de mâncare, de aceea Rut s-a dus pe câmp să culeagă grânele lăsate în urmă de secerători. Legea spunea că grânele căzute trebuiau lăsate pentru cei săraci.

Rut lucra pe câmpurile unui fermier bogat pe nume Boaz. Când a auzit că Rut avea grijă de soacra sa, Naomi, el a vrut să o ajute.

„Te rog să vii în fiecare zi să aduni câte grâne ai nevoie” a spus el.

În scurtă vreme, Boaz s-a îndrăgostit de Rut.

În curând ei s-au căsătorit și au
avut un băiețel.

Boaz i-a
zis lui Rut:
„Domnul să-ți
răsplătească ce
ai făcut și plata
să-ți fie deplină
din partea
Domnului,
Dumnezeului
lui Israel, sub
ale cărui aripi
ai venit să te
adăpostești!”

Rut 2:12

Cum a
avut grijă
Dumnezeu de
Rut când a
venit în altă
țară?

Domnul a zis
Satanei: „Ai
văzut pe robul
Meu Iov? Nu
este nimeni ca
el pe pământ.
Este un om
fără prihană și
curat la suflet,
care se teme de
Dumnezeu și se
abate de la rău.”

Iov 1:8

Sărmanul
Iov! El nu
știa ce lucruri
îngrozitoare
urmasu să i se
întâmpie.

Iov cel bun

Iov era un om foarte bogat.

El avea o soție, șapte fii, trei fiice, turme și cirezi nenumărate.

Iov îl iubea pe Dumnezeu și încerca să-I fie plăcut Lui. „Iov te iubește doar pentru că Tu l-ai făcut bogat și i-ai dat o familie frumoasă” I-a spus Satana lui Dumnezeu. „Bine” a răspuns Dumnezeu. „Pune-l la încercare. Să vedem ce va face dacă îi vei lua aceste lucruri.”

Așa că Satana a trimis necazuri
îngrozitoare asupra
lui Iov.

Încercările prin care trece Iov

La început hoții au furat măgarii și boii lui Iov.

Apoi un foc a mistuit oile și pe ciobanii lui.

Câțiva oameni dintr-un trib au furat cămilele și au omorât păstorii.

O tornadă a distrus casa unuia din fiii lui Iov și pe toți copiii lui care se aflau înăuntru.

Iov avea inima îndurerată.

„Dumnezeu mi-a dat tot ce am” a spus el. „Acum Dumnezeu a luat totul. Dar, cu toate acestea, eu Îl iubesc.”

Satana încă nu terminase.

„Iov te iubește pentru că încă e sănătos” a spus Satana.

Atunci, Dumnezeu i-a spus

Satanei: „Îți dau voie
chiar să-l îmbolnăvești pe Iov.”

Și curând corpul
lui Iov s-a
acoperit cu
răni oribile.

În toate acestea,
Iov n-a păcătuit
deloc și n-a
vorbit nimic
necuviincios
împotriva lui
Dumnezeu.

Iov 1:22

Crezi că Iov i-a
întors spatele
lui Dumnezeu?

„Iată apărarea
mea, iscălită
de mine: să-mi
răspundă Cel
Atotputernic!”

Iov 31:35

*Prietenii
lui Iov i-au
adus lui vreo
alinare?*

Prietenii lui Iov

Iov era acum foarte deprimat.

Trei prieteni l-au vizitat. Iov le-a spus tot
ce se întâmplase.

„Aceste neazuri trebuie să fie o pedeapsă pentru că nu
L-ai ascultat pe Dumnezeu” au căzut ei de acord.

„Dar nu am greșit cu nimic” a spus Iov supărat. „Tot
timpul am încercat să trăiesc cum trebuie și să-i fiu
plăcut lui Dumnezeu.”

În final Iov s-a săturat de toate neazurile sale. El s-a
plâns că Dumnezeu nu era drept cu el.

Dumnezeu îl binecuvântează pe Iov

„Iov, vreau să te întreb ceva” a spus Dumnezeu. „Înțe-
legi tu oare tot ce am creat Eu? Să nu uiți niciodată:
tu ești doar un om, iar Eu sunt Domnul universului!”
„Știi cât de minunat ești Tu” a răspuns Iov. „Îmi pare
foarte rău că te-am acuzat.”

Apoi Dumnezeu l-a vindecat pe Iov și i-a dat mai
multe bogății decât avea înainte. Dumnezeu i-a dat
lui Iov și soției lui încă șapte fii și trei fiice – același
număr ca și înainte.

„Unde erai
tu când am
întemeiat
pământul?
Spune, dacă ai
pricepere.”

Iov 38:4

*Chiar și
atunci când
ni se întâmplă
lucruri rele,
Dumnezeu este
cu noi.*

„Scoală-te,
du-te la Ninive,
cetatea cea
mare, și strigă
împotriva ei.
Căci răutatea ei
s-a suit până la
Mine!”

Iona 1:2

Ce s-a
întâmpat
mai departe
în povestea
aventurii lui
Iona?

Fuga lui Iona

Într-o zi Dumnezeu i-a vorbit unui israelit pe nume Iona.

„Du-te în marele oraș Ninive!” i-a spus Dumnezeu.

„Spune-le oamenilor de acolo că fac lucruri foarte rele.

Dacă nu se schimbă, Eu îi voi pedepsi.”

„Nu vreau să mă duc să le spun oamenilor că Dumnezeu o să-i pedepsească” s-a gândit Iona. „Îmi este prea frică!”

De aceea Iona a fugit. El s-a îndreptat spre coasta mării și s-a urcat pe o corabie.

O furtună mare

Odată ce Iona a ajuns pe mare, Dumnezeu a trimis o furtună îngrozitoare. Valurile se ridicau din ce în ce mai sus, ploaia cădea și fulgerele scăpărau.

Vremea era atât de rea, încât corabia aproape că s-a rupt în două.

„Doamne, ajută-ne!” au strigat marinarii. „Te rugăm să nu ne lași să ne înecăm!”

Iona era sub punte și dormea dus. El nici măcar nu simțise furtuna. Capitanul a coborât sub punte ca să-l trezească.

„Trezește-te!” a strigat el. „Roagă-te și tu! Poate că Dumnezeul tău te va asculta!”

El le-a răspuns:

„Sunt evreu
și mă tem
de Domnul,
Dumnezeul
cerurilor, care
a făcut marea și
uscatul!”

Iona 1:9

A auzit
Dumnezeu
rugăciunea lui
Iona?

Atunci au
strigat către
Domnul și au
zis: „Doamne,
nu ne pierde
din pricina
vieții omului
acestuia!”

Iona 1:14

Să fie oare
acesta sfârșitul
sărmanului
Iona?

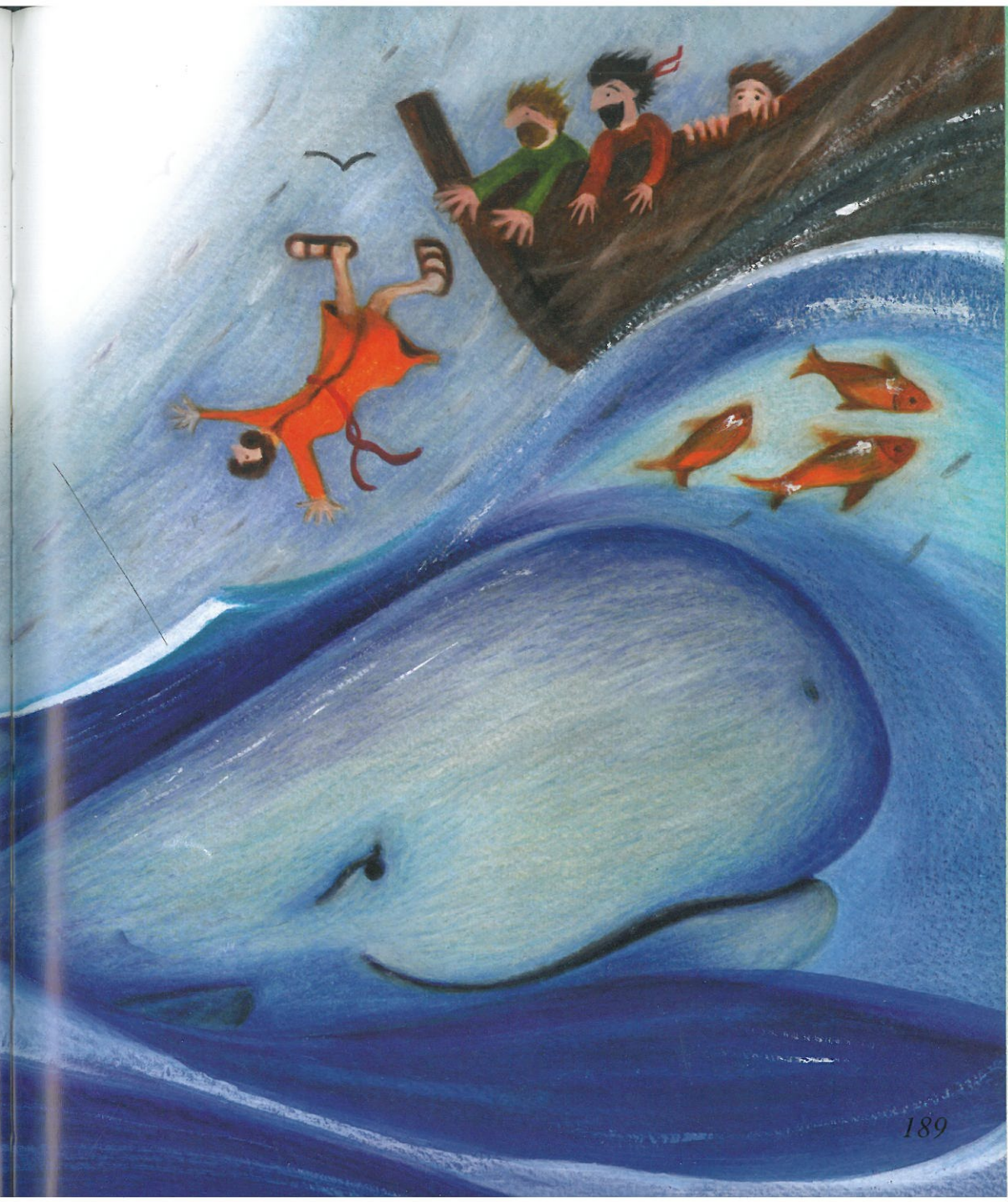
Iona aruncat peste bord

„Dar Dumnezeu nu mă va asculta” i-a spus Iona căpitanului.

„Tot ce se întâmplă este din cauza mea, pentru că nu am ascultat de Dumnezeu. Nici măcar nu ar trebui să fiu pe corabia ta. Ar fi trebuit să fiu în Ninive. Cred că din cauza asta Dumnezeu a trimis această furtună.”

Iona a urcat pe punte împreună cu căpitanul.

„Aruncați-mă în mare!” a strigat el la marinari. „Poate că atunci furtuna se va opri și voi veți fi în siguranță.”
Marinarii l-au ridicat pe Iona și l-au aruncat în apă. În clipa în care a atins apa, furtuna s-a oprit.

„În
strămtorarea
mea, am
chemat pe
Domnul și m-a
ascultat.”

Iona 2:2

Deși nu a
ascultat de
Dumnezeu,
s-a rugat Iona
când a dat de
necaz?

Un pește mare

Iona cădea tot mai adânc în apa învolburată. Era sigur
că se va îneca.

Apoi, dintr-o dată – hap! Ceva l-a înghițit pe Iona cu
totul.

El s-a trezit în burta unui pește imens, care înota pe
acolo. Iona a stat în burta peștelui trei zile și trei
noști.

„Doamne, salvează-mă!” s-a rugat el din burta
peștelui.

Pe țărm

Dumnezeu a auzit rugăciunea lui Iona.

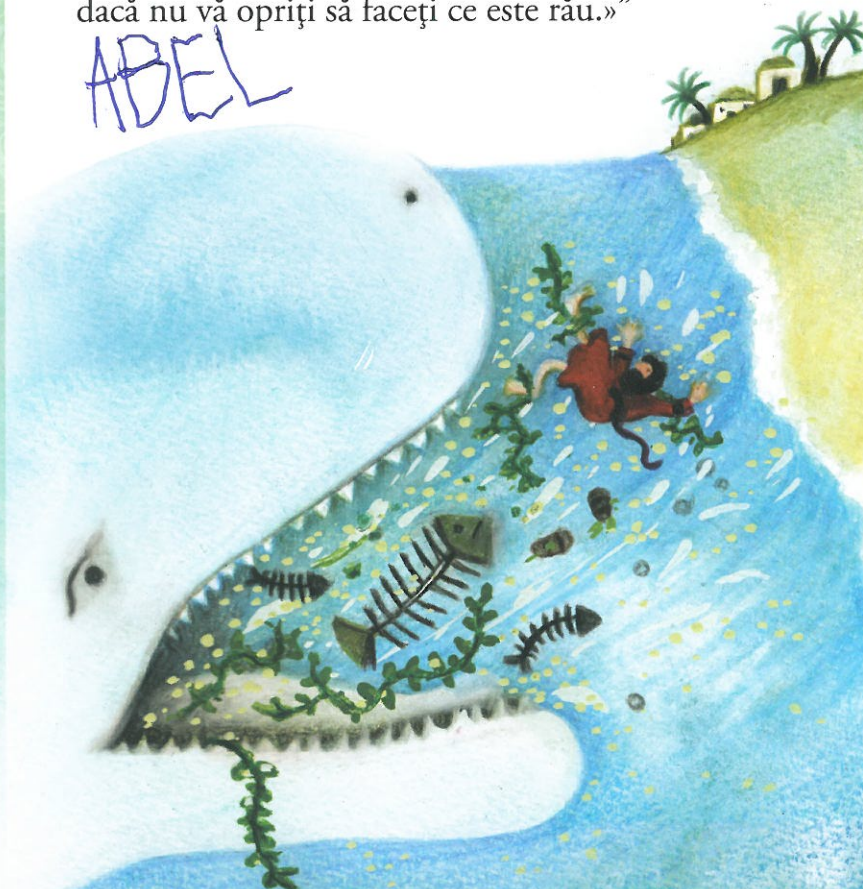
În ziua a treia, peștele gigantic, l-a scuipat pe Iona
afară, pe malul mării.

Iona s-a ridicat, a scuturat algele de pe el și s-a întrebat
ce să facă mai departe.

Atunci Dumnezeu i-a vorbit din nou.

„Iona, du-te în marele oraș Ninive!” și „Spune-le
oamenilor de acolo: «Dumnezeu vă va pedepsi,
dacă nu vă opriți să faceți ce este rău.»”

ABEL

„Mântuirea
vine de la
Domnul.”

Iona 2:9

Crezi că de
data asta Iona
a ascultat de
Dumnezeu?

Tânărul Samuel
creștea mereu
și era plăcut
Domnului și
oamenilor.
1 Samuel 2:26

A răspuns
Dumnezeu la
rugăciunea
Anei?

Un copilăș pentru Ana

Ana a plecat acasă simțindu-se mult mai bine. Era sigură că în curând va avea fiul pe care și-l dorea atât de mult.

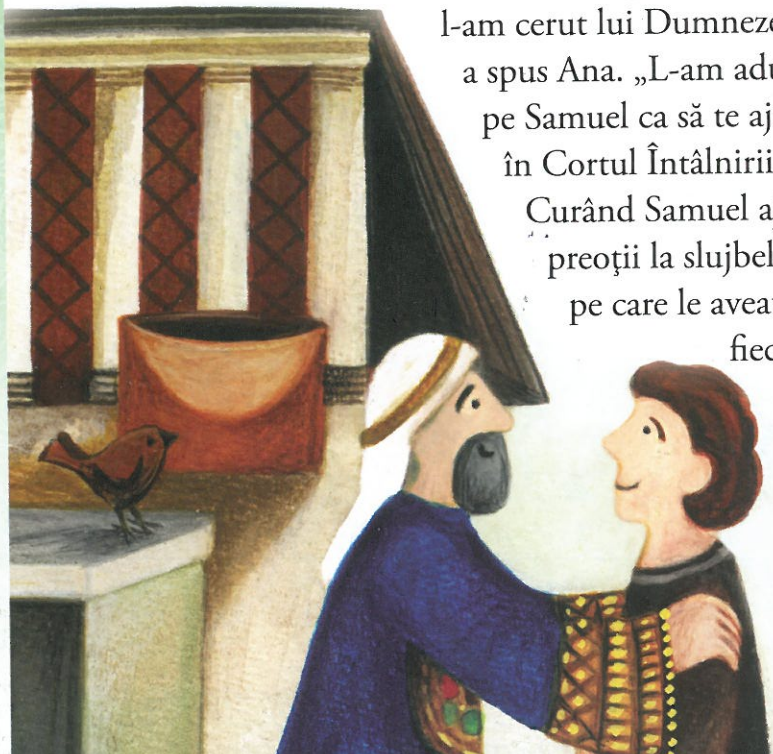
Și l-a avut.

„Îi vom pune băiețelului nostru numele Samuel” a spus ea când a născut. „Am să I-l dau lui Dumnezeu ca să ajute în Cortul Întâlnirii, așa cum am promis.”

Când Samuel a mai crescut, Ana l-a adus la cortul lui Dumnezeu.

Eli, Marele Preot, îl aștepta.

„Acesta este copilul pe care i l-am cerut lui Dumnezeu” a spus Ana. „L-am adus pe Samuel ca să te ajute în Cortul Întâlnirii.”
Curând Samuel ajuta preoții la slujbele pe care le aveau în fiecare zi.

Vocea din timpul nopții

Într-o noapte Samuel dormea în patul său.

O voce l-a chemat: „Samuel, Samuel!”

Samuel s-a trezit tresărind. El a crezut că l-a chemat Eli și a alergat la bătrân.

„Aici sunt, Eli!” a spus el. „M-ai chemat.”

„Nu te-am chemat” a zis Eli. „Du-te și culcă-te la loc.”

Samuel s-a culcat din nou. Dar a auzit iar vocea care îl chema: „Samuel!”

Băiatul a alergat din nou la Eli, zicând: „Aici sînt Eli, m-ai chemat.”

Bătrânul preot a spus din nou: „Nu te-am chemat! Du-te și culcă-te la loc.”

Apoi a treia oară s-a auzit vocea: „Samuel, Samuel!”

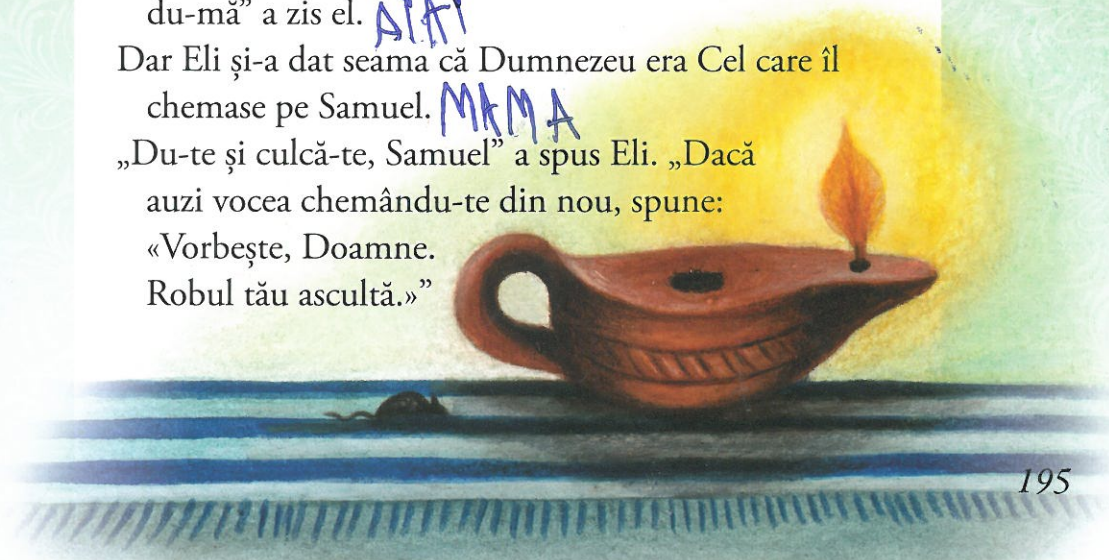
Și a treia oară Samuel s-a dus la Eli.

„Aici sunt, Eli! Sunt sigur că te-am auzit chemându-mă” a zis el. *AICI!*

Dar Eli și-a dat seama că Dumnezeu era Cel care îl chemase pe Samuel. *MAMA*

„Du-te și culcă-te, Samuel” a spus Eli. „Dacă auzi vocea chemându-te din nou, spune:

«Vorbește, Doamne. Robul tău ascultă.»”

„Vorbește,
căci robul Tău
ascultă.”

1 Samuel 3:10

Cine îl chema
pe Samuel?

*Eli a zis:
„Domnul este
Acesta, să faci
ce va crede!”*

1 Samuel 3:18

Samuel ascultă

Lui Samuel i-a fost puțin frică, atunci când Eli i-a spus asta. Dar s-a întors în camera lui să se culce.

Curând, în întuneric, vocea s-a auzit din nou: „Samuel, Samuel!”

De această dată, el a răspuns așa cum l-a învățat Eli:

„Vorbește, Doamne. Robul tău ascultă!”

Și Dumnezeu i-a vorbit lui Samuel.

Erau vești triste. Dumnezeu i-a spus lui Samuel că Eli și fiii lui făcuseră lucruri rele. Samuel era îngrijorat.

Nu voia să-i spună lui Eli despre asta.

Dimineața Eli l-a întrebat ce i-a

zis Dumnezeu, așa că Samuel a trebuit să-i spună. Bătrânul s-a întristat.

*De ce nu a
vrut Samuel
să-i zică lui Eli
ce îi spusese
Dumnezeu?*

Chivotul este furat

*S-a dus slava
din Israel, căci
chivotul lui
Dumnezeu este
luat.*

1 Samuel 4:22

*A fost oare o
idee bună să
pună chivotul
alături de
Dagon?*

Israelii se luptau din nou cu filistenii. Ei pierdeau fiecare bătălie.

Unii dintre israeliți au decis să ia cu ei în luptă chivotul legământului. Ei credeau că asta îi va ajuta să învingă!

Dar filistenii au capturat chivotul sfânt. Ei l-au adus în unul din orașele lor. Acolo ei l-au așezat într-un templu, alături de statuia zeului lor, Dagon.

Oamenii din
Asdod au zis:
„Chivotul
Dumnezeului
lui Israel să
nu rămână la
noi, căci mâna
Lui apasă
asupra noastră
și asupra
lui Dagon,
dumnezeul
nostru.”

1 Samuel 5:7

Ce au făcut
filistenii cu
chivotul?

Zeul sfărâmat

Chiar în dimineața următoare filistenii au descoperit statuia lui Dagon întinsă cu fața la pământ înaintea chivotului!

Ei au ridicat repede statuia.

Dimineața următoare, ei au găsit iarăși statuia lui Dagon întinsă în fața chivotului, având capul și mâinile tăiate.

Cât timp chivotul a rămas acolo, filistenii au avut probleme.

„Suntem pedepsiți de către Dumnezeu israeliților pentru că am furat chivotul” au spus ei.

„Trebuie să scăpăm de el, altfel vom muri cu toții!”

Întoarcerea Chivotului în Israel

Filistenii au hotărât să trimită chivotul în orașul Gat.

Dar în scurt timp, oamenii de acolo au început să moară. Ei l-au trimis în alt oraș.

Însă cei ce locuiau acolo au văzut că vine chivotul și s-au speriat.

„Nu! Vom muri și noi” au protestat ei. „Trimiteți-l în Israel sau noi, filistenii, vom muri cu toții.”

Așa că au pus chivotul într-un car și l-au trimis spre Israel.

Când israeliții au văzut întorcându-se chivotul sfânt al lui Dumnezeu, au fost foarte bucuroși.

Cine poate
sta înaintea
Domnului,
înaintea acestui
Dumnezeu
sfânt?

1 Samuel 6:20

Dumnezeu a
avut grijă de
chivotul sfânt,
chiar dacă
poporul său nu
a avut.

„Dă-ne un
împărat ca să ne
judece.”

1 Samuel 8:6

De ce își
doreau
israeliții
să aibă un
împărat?

Israel vrea să aibă împărat

Când tânărul Samuel a crescut, el a cârmuit peste poporul său, israeliții. El i-a învățat cum să trăiască într-un mod plăcut lui Dumnezeu.

Într-o zi câțiva oameni s-au dus să-l vadă.

„Ești foarte bătrân acum” i-au spus ei.

„Am vrea să avem un împărat care să domnească peste noi.”

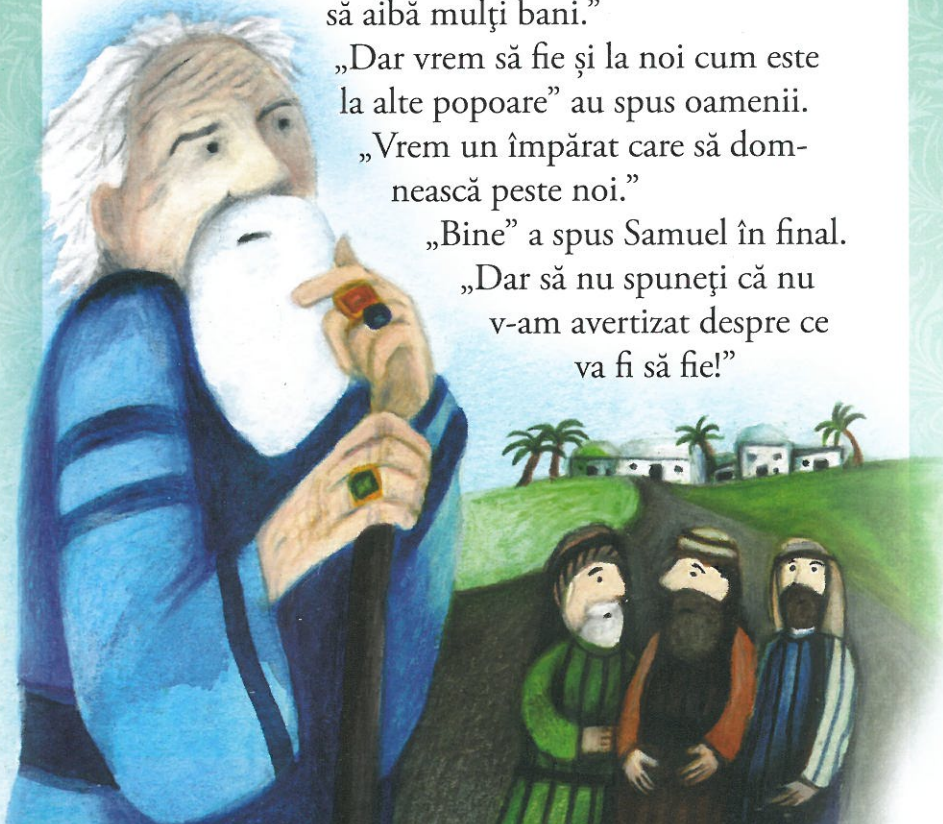
„Dacă veți avea un împărat, curând veți începe să vă plângeți din cauza lui” le-a spus lor Samuel. „El va face ceea ce toți împărații fac – va vrea să aibă mulți bani.”

„Dar vrem să fie și la noi cum este la alte popoare” au spus oamenii.

„Vrem un împărat care să domnească peste noi.”

„Bine” a spus Samuel în final.

„Dar să nu spuneți că nu v-am avertizat despre ce va fi să fie!”

Samuel îl recunoaște pe Saul

În vremea aceea, trăia un tânăr pe nume Saul.

Tatăl său, Chiș, avea turme mari de oi, cirezi de vite, dar și măgari sălbatici.

Într-o zi Chiș l-a chemat pe Saul.

„Câțiva măgari de-ai mei au fugit” a spus Chiș. „Du-te și vezi dacă poți să-i găsești.”

Așadar Saul a plecat împreună cu un servitor să caute măgarii. Însă nu-i găseau pe nicaieri.

„Hai să mergem acasă” i-a spus Saul servitorului său.

Dar nu mai știau drumul înapoi!

Atunci servitorul a avut o idee strălucită.

„Suntem aproape de casa bătrânului Samuel” i-a spus el lui Saul.

„Să-l întrebăm pe el care este drumul de întoarcere.”

Când Samuel le-a deschis ușa, primul său gând a fost:

„Tânărul acesta arată ca un împărat!”

El avea un fiu
cu numele Saul,
tânăr și frumos,
mai frumos
decât oricare
dintre copiii
lui Israel. Și-i
întrecea pe toți
în înălțime de la
umăr în sus.

1 Samuel 9:2

A devenit
Saul
împărat?

Samuel a luat
sticluța cu
untdelemn
și a turnat-o
pe capul lui
Saul. Apoi l-a
sărutat și a zis:
„Nu te-a uns
Domnul ca să
fii căpetenia
moștenirii
Lui?”

1 Samuel 10:1

Cum crezi că
s-a simțit Saul
după această
petrecere?

Locul de onoare

„O să dăm o petrecere mare” i-a spus Samuel lui Saul.

„Te rog să vii! Și nu te îngrijora din cauza măgarilor tăi – cineva i-a găsit deja.”

Saul a mers la petrecerea lui Samuel. O altă surpriză îl aștepta acolo: Samuel i-a oferit lui Saul locul de onoare la masă.

„Saul ar fi cu adevărat un împărat mare” și-au spus oaspeții unii altora. „El i-ar înfrânge repede pe dușmanii noștri.”

„Poporul vrea un împărat” i-a spus Samuel lui Saul. „El trebuie să fie tânăr, puternic și neînfricat. Când va veni vremea, tu vei fi acel împărat.”

Saul – primul împărat al Israelului

După ceva vreme, Samuel l-a chemat pe Saul.

„Iată împăratul ales de Dumnezeu!”

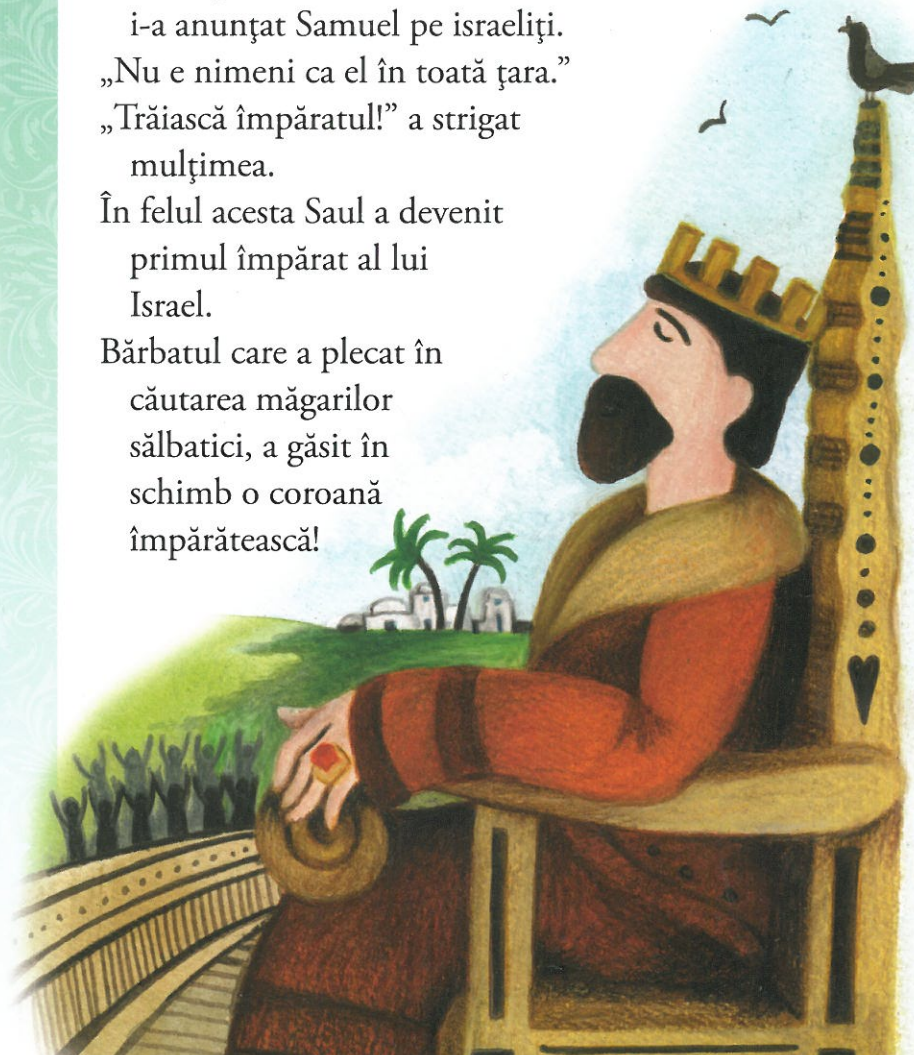
i-a anunțat Samuel pe israeliți.

„Nu e nimeni ca el în toată țara.”

„Trăiască împăratul!” a strigat mulțimea.

În felul acesta Saul a devenit primul împărat al lui Israel.

Bărbatul care a plecat în căutarea măgarilor sălbatici, a găsit în schimb o coroană împărătească!

Tot poporul
a strigat:
„Trăiască
împăratul!”

1 Samuel 10:24

Crezi că a
fost Saul un
împărat bun?

*Domnul este
Păstorul meu:
nu voi duce
lipsă de nimic.
El mă paște în
pășuni verzi și
mă duce la ape
de odihnă.*

Psalmi 23:1-2

*Îți mai aduci
aminte de un
alt băiat care
avea mulți
frați mai mari?*

Păstorul care cântă

În orașelul Betleem locuia un tânăr păstor, pe nume David. El avea șapte frați mai mari.

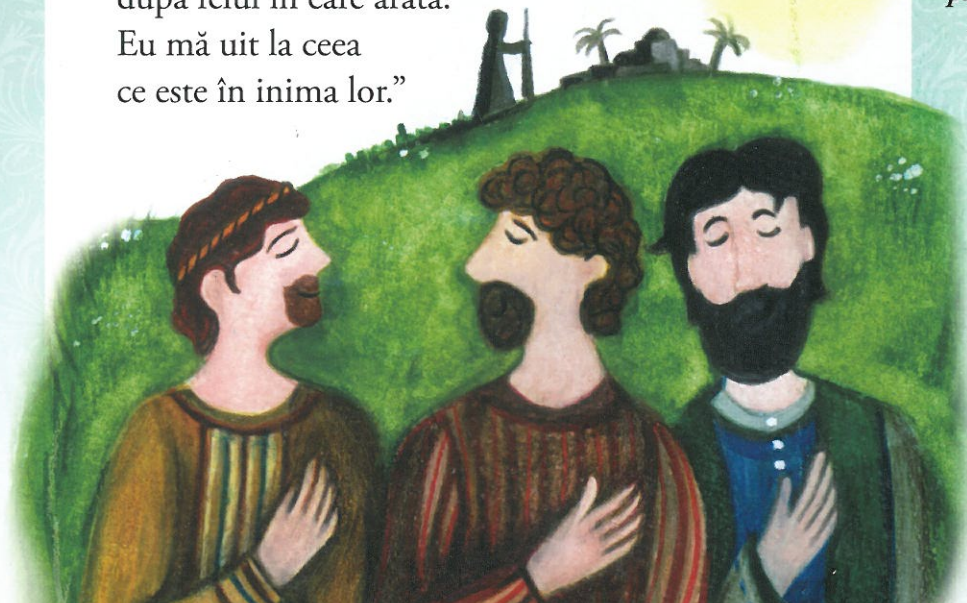
David era un păstor bun. Cu praștia sa, putea să arunce o piatră foarte departe și cu ajutorul ei chiar omorâse un leu flămând și un urs furios. David cânta foarte frumos la harpă dar și cu vocea.

Trimiterea lui Samuel la Betleem

La început împăratul Saul a fost un bun conducător al Israelului, dar, curând, a început să facă lucruri rele. După un timp Dumnezeu i-a zis lui Samuel: „Trebuie să găsești un alt împărat pentru Israel. Du-te la Betleem și caută pe un om numit Isai. Unul din fiii lui va fi următorul împărat.”

Așadar Samuel a plecat la Betleem. Isai a dat o petrecere mare pentru el. Samuel a cercetat cu mare atenție pe fiii lui Isai. Cu toții erau bărbați grozavi și puternici.

„Nici unul din ei nu este cel pe care L-am ales” i-a spus Dumnezeu lui Samuel. „Eu nu aleg pe oameni după felul în care arată. Eu mă uit la ceea ce este în inima lor.”

*Domnul nu se
uită la ce se uită
omul; omul se
uită la ceea ce
izbește ochii,
dar Domnul se
uită la inimă.*

1 Samuel 16:7

*Pentru ce
l-a trimis
Dumnezeu
pe Samuel la
Betleem?*

David era cu
păr bălai, cu
ochi frumoși și
față frumoasă.

1 Samuel 16:12

Pe cine a ales
Dumnezeu ca
viitor împărat?

Samuel îl recunoaște pe David ca viitor împărat

Samuel era nedumerit. El s-a întors și l-a întrebat pe

Isai: „Sunt toți fiii tăi aici?”

„Toți în afară de David, mezinul” a răspuns Isai. „El este plecat cu oile mele pe câmp.”

„Adu-l și pe el aici!” a spus Samuel.

Atunci unul din frați s-a dus să-l caute pe David.

De îndată ce tânărul păstor a venit, Samuel a știut:

„Acesta este alesul lui Dumnezeu. Când va crește mai mare, acest băiat va deveni împăratul lui Israel.”

Samuel a turnat ulei pe capul lui David, ca să arate tuturor că el va fi următorul împărat.

Goliat cel înfiorător

Filistenii au năvălit din nou asupra lui Israel.

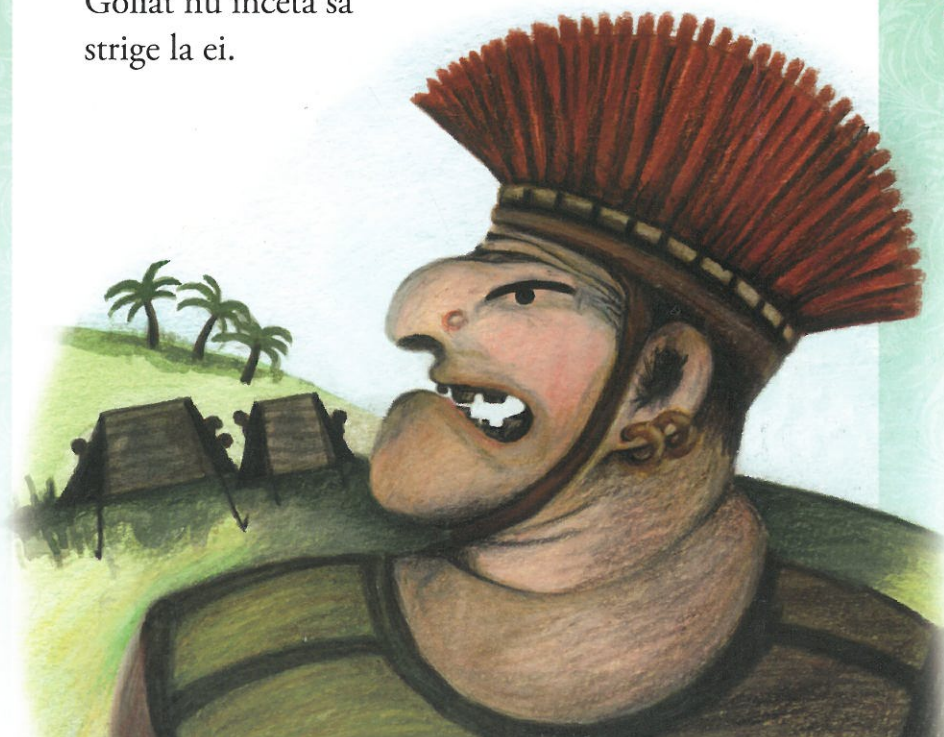
În armata lor era un uriaș pe nume Goliat. Lui nu-i era frică de nimeni.

„Nu este nevoie să fiți toți omorâți” a strigat Goliat la israeliți. „Trimiteți un singur soldat să se lupte cu mine. Dacă el va învinge, filistenii vor fi robii voștri. Dar, dacă eu îl omor, voi veți fi robii noștri! Hai - nu este nimeni dintre voi îndeajuns de curajos ca să se lupte cu mine?”

Lui Saul și tuturor soldaților săi le era frică de Goliat.

Ei au rămas în tabăra lor, însă zi de zi,

Goliat nu înceta să strige la ei.

„Arunc astăzi
o ocară asupra
oștirii lui Israel!
Dați-mi un om
ca să mă lupt
cu el.”

1 Samuel 17:10

Cine crezi că
va răspunde
provocării lui
Goliat?

„Cine este
filisteanul
acesta, acest
netăiat
împrejur, ca să
ocărasească oștirea
Dumnezeului
celui viu?”

1 Samuel 17:26

Ce-l făcea pe
David atât de
curajos?

Provocarea uriașului

Toți frații lui David au plecat la armată. David era prea tânăr și a rămas acasă.

Într-o zi David a adus ceva de mâncare fraților săi care erau în tabăra armatei. Pe când David vorbea cu frații săi, Goliat a ieșit din tabăra filistenilor.

„Cine are curaj să se lupte cu mine?” a urlat, ca de obicei, uriașul.

„Eu mă voi lupta cu Goliat” a spus tânărul David.

„Dar tu ești doar un copil!” au râs frații săi.

Tânărul și neînfricatul David

David s-a dus să-l caute pe împăratul Saul.

„Mie nu-mi este frică de acest uriaș” i-a spus David împăratului. „Îl voi înfrunta eu pe Goliat.”

„Dar ești prea tânăr!” a spus Saul.

„Am omorât un leu și un urs!” a răspuns

David. „Dumnezeu mă va ajuta să-l omor și pe acest uriaș obraznic.”

„Atunci, du-te!” a spus Saul.

Împăratul i-a dat lui David coiful său și cămașa de zale.

David a îmbrăcat cămașa grea și coiful uriaș și și-a pus la brâu sabia mare a lui Saul.

„Nu pot face nici măcar un pas îmbrăcat în acestea” a spus David și le-a dat jos.

Saul a zis lui David: „Du-te și Domnul să fie cu tine!”

1 Samuel 17:37

Cum crezi că se va lupta David cu uriașul?

David lua harpa
și cânta cu
mâna lui; Saul
răsufleta atunci
mai ușor, se
simțea ușurat
și duhul cel rău
pleca de la el.

1 Samuel 16:23

De ce se simțea
Saul mai bine
când David îi
cânta la harpă?

Invidia lui Saul

Împăratul Saul era deseori
cuprins de tristețe și te-
meri.

„Poate că muzica te-ar
putea ajuta să te simți
mai bine” au spus pri-
etenii săi. „Am auzit că
David cântă foarte frumos
la harpă.”

De aceea când se simțea trist, Saul îl chema pe David
să-i cânte la harpă.

Saul a început să fie invidios pe Da-
vid, pentru că oamenii spuneau că
David era mai curajos decât el.

Într-o zi, când tânărul a
început să cânte, Saul a
aruncat o suliță către el.

David a văzut-o venind
și s-a ferit. Apoi el a
fugit de la palat.

Cei mai buni prieteni

David a devenit cel mai bun prieten al lui Ionatan, fiul
lui Saul.

„De ce vrea Saul să mă omoare?” l-a întrebat el pe
Ionatan.

„Am să încerc să aflu” a spus Ionatan. „Dacă tatăl meu
mai este supărat pe tine, voi ieși pe câmp și voi trage
săgeți cu arcul.” Dacă voi striga: «Săgețile sunt mai
departe» vei ști că ești în pericol.”

Ionatan a înțeles că Saul, tatăl său, voia să-l omoare pe
David. Așa că a mers pe câmp și a dat semnalul pe
care îl convenise împreună cu David.

La semnalul dat de Ionatan, David a fugit.

Ionatan a
întărit și mai
mult față
de David
dragostea pe
care o avea
pentru el, căci
il iubea ca pe
sufletul lui.

1 Samuel 20:17

Tu ai un
prieten foarte
bun? Cum îl
poți ajuta?

Și Saul a zis lui David: „Tu ești mai bun decât mine, căci tu mi-ai făcut bine, iar eu ți-am făcut rău.”

1 Samuel 24:17

I-a făcut David rău lui Saul, care a vrut să-l omoare?

Saul în timpul somnului

Saul l-a căutat pe David peste tot. Dorea cu disperare să-l omoare.

Odată, David și oamenii săi, i-au găsit pe Saul și pe soldații săi dormind într-o peșteră.

David s-a strecurat și a tăiat o bucată din haina lui Saul, fără să-l trezească. Dar nu i-a făcut niciun rău regelui.

„Ar fi greșit din partea mea să-l rănesc pe cel pe care Dumnezeu l-a ales să fie rege” a spus David.

Moartea lui Saul

Nu mult timp după aceea, într-o mare bătălie, filistenii au învins armata lui Saul. Mulți israeliți au fost uciși, inclusiv Ionatan. Saul a fost grav rănit.

„Te rog, ucide-mă” i-a cerut Saul scutierului său, „ca să nu cad în mâinile filistenilor.”

Dar scutierul său nu a vrut să facă asta. Așa că Saul s-a sinucis.

Israelii i-au plâns pe împăratul lor timp de șapte zile. David s-a întristat foarte tare când a auzit că Saul și Ionatan muriseră.

Cum au căzut vitejii în mijlocul luptei!

2 Samuel 1:25

Cu toate că Saul a încercat să-l omoare pe David, David a fost foarte trist când împăratul Saul a murit.

„Tu vei păste pe
poporul Meu
Israel și vei fi
căpetenia lui
Israel.”

2 Samuel 5:2

Din acest
moment,
Ierusalimul
a devenit un
oraș foarte
important
pentru poporul
evreu.

David – împăratul Israelului

După ce Saul a murit, David a devenit împăratul Israelului, așa cum spusese Samuel.

În acea vreme, iebusiții locuiau în cetatea Ierusalimului. David i-a alungat de acolo.

El a făcut din Ierusalim capitala Israelului.

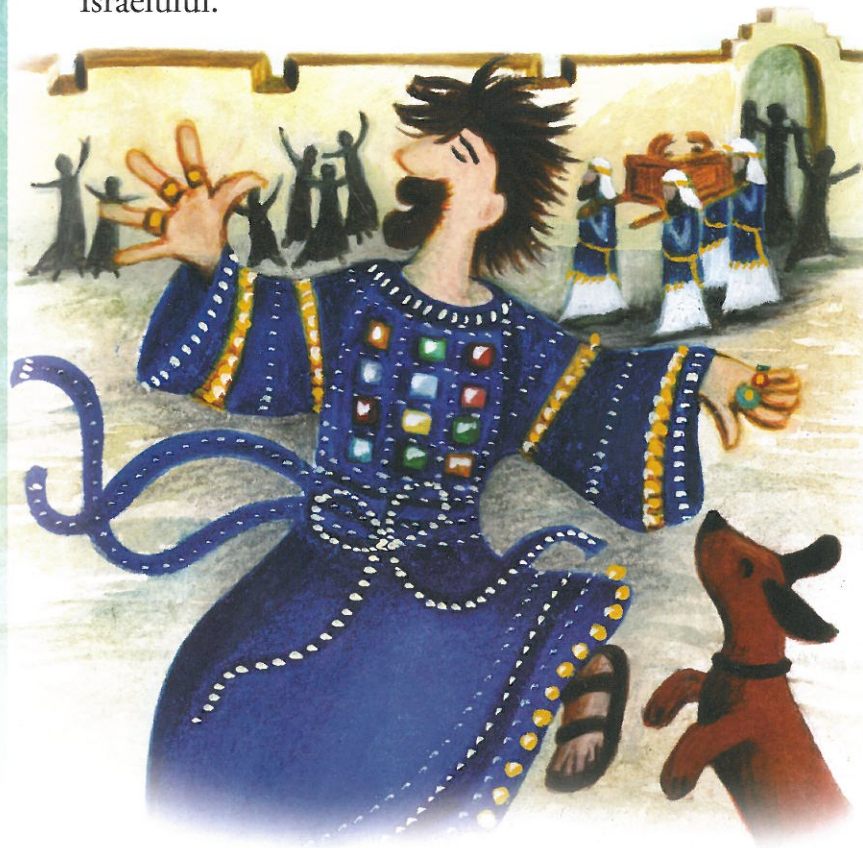
În întâmpinarea Chivotului

David a vrut să aducă Chivotul Legământului în Ierusalim.

A mers în orașul în care Chivotul fusese lăsat mulți ani și a aranjat să fie transportat la Ierusalim.

Toți israeliții erau foarte fericiți, cântau și dansau de bucurie în timp ce Chivotul intra în oraș.

În sfârșit Chivotul revenise în cel mai important oraș al Israelului.

David juca
din răpăneri
înaintea
Domnului.

2 Samuel 6:14

De ce crezi că
David era atât
de bucuros
de sosirea
Chivotului în
Ierusalim?

Împăratul a zis:

„Nu mai este
nimeni din casa
lui Saul, ca să
mă port cu el
cu o bunătațe
ca bunătața lui
Dumnezeu?”

2 Samuel 9:3

*David
și-a ținut
promisiunea
făcută
prietenului
său, Ionatan.
Tu încerci să-ți
ții promisiunile
față de
prietenii tăi?*

David își ține promisiunea

Lui David îi era dor de Ionatan. Demult, îi promisese lui Ionatan că va avea întotdeauna grijă de familia lui.

David a chemat la el pe un servitor bătrân.

„Mai există ceva în viața din familia lui Ionatan?” a întrebat el.

„Da, unul dintre fiii lui” a răspuns servitorul. Numele lui este Mefiboșet. A rămas olog pe când era copil.”

David a poruncit să-l cheme pe Mefiboșet.

„L-am iubit pe tatăl tău, Ionatan, și vreau să-mi arăt bunăvoința față de tine” i-a spus David. „Te rog, vino să locuiești în palatul meu pentru tot restul vieții tale.”

Un împărat bun

David a scris multe cântece în care Îl slăvea pe Dumnezeu. Poți găsi câteva din ele în Biblie, în cartea Psalmilor.

David a condus Israelul timp de patruzeci de ani. A avut mulți copii, iar unul dintre fiii săi, Solomon, a devenit împărat atunci când David a murit.

David i-a dat sfaturi de folos lui Solomon: „Fii un împărat bun! Încrede-te în Domnul și ascultă de legile Lui.”

„Gata îmi este
inima să cânte,
Dumnezeule!
Voi cânta,
voi suna din
instrumentele
mele; aceasta
este slava mea!”

Psalm 108:1

*Crezi că
Solomon a
urmat sfatul
tatălui său?*

„Și, dacă vei
umbla în
căile Mele,
păzind legile și
poruncile Mele,
cum a făcut
David, tatăl
tău, îți voi lungi
zilele.”

1 Împărați 3:14

Ce dar I-ai
cere tu lui
Dumnezeu?

Solomon cere înțelepciune

După ce Solomon a devenit împărat,
într-o noapte, Dumnezeu i-a
vorbit în vis.

„Ce dar ți-ai dori cel mai
mult să primești?” l-a
întrebat Dumnezeu.

„Eu sunt încă tânăr și
domnesc peste un
popor mare” a răs-
puns Solomon. „Te rog
să îmi dai înțelepciune!
Trebuie să fac alegeri bune atunci
când oamenii vin la mine și mă
întreabă ce să facă.”

Dumnezeu a fost bucuros că
Solomon nu i-a cerut aur.

„Te voi face mai înțelept decât a
fost cineva vreodată” i-a promis
Dumnezeu împăratului
Solomon.

Cearta pentru un copil

Într-o zi două femei au adus un copil la palatul lui
Solomon.

„E copilul meu!” a strigat o femeie.

„Nu, nu e al tău – e al meu!” a țipat cealaltă.

Ele se certau atât de tare, încât Solomon a fost nevoit
să strige la ele: „Vă rog să vă opriți! Nici măcar nu
pot să gândesc!”

Solomon trebuia să judece care dintre
cele două femei este adevărata mamă
a acelui bebeluș.

A cugetat mult și profund.

Într-un final, împăratul a porun-
cit: „Chemați pe căpitanul
gărzii mele!”

Dumnezeu
a dat lui
Solomon
înțelepciune,
foarte mare
pricepere și
cunoștințe
multe, ca
nisipul de pe
țărmul mării.

1 Împărați 4:29

Ce crezi că
a făcut apoi
împăratul?

Tot Israelul
a auzit de
hotărârea pe
care o luase
împăratul. Și
s-au temut de
împărat, căci
au văzut că
înțelepciunea
lui Dumnezeu
era în el,
povățuindu-l în
judecățile lui.

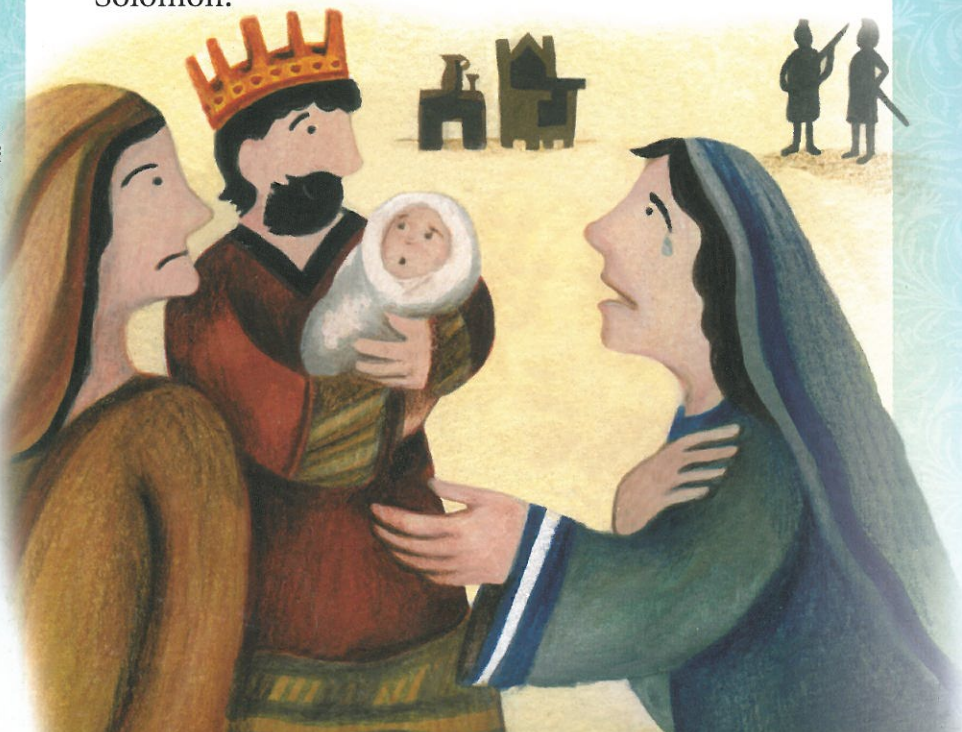
1 Impărați 3:28

De ce Solomon
a amenințat că
va tăia copilul
pe jumătate?

Hotărârea lui Solomon

Căpitanul gărzii a intrat la împăratul Solomon. „Ia acest bebeluș și taie-l pe jumătate!” a ordonat Solomon. „Fiecare femeie să primească o jumătate!” „Nu! Nu! Te rog să nu faci asta!” a plâns una dintre femei. „Te rog să nu-i faci rău copilului! Mai bine dă-i-l acelei femei, decât să îl tai în două.”

De îndată, înțeleptul împărat Solomon a știut că această femeie este mama adevărată a copilului. Ea îl iubea și mai mult decât orice ea voia ca el să trăiască. Ea era cea care avea adevărata dragoste de mamă. Toți au văzut cât de înțelept îl făcuse Dumnezeu pe Solomon.

Solomon construiește un Templu

Împăratul Solomon a construit un Templu minunat, unde poporul său putea să I se închine lui Dumnezeu. Zidarii săi au folosit pietre mari pentru pereții Templului. Ei au adus lemn scump pentru a acoperi pereții și pentru a face mobila.

Chivotul Legământului era așezat înăuntru, într-o cameră fără geamuri, numită „Locul Preasfânt”. Nimeni nu avea voie să intre acolo, în afară de Marele Preot, o dată pe an.

În camera exterioară, exista un altar de aur și zece sfeșnice de aur. Împăratul Solomon a făcut Templul cât se poate de frumos.

„Eu m-am
ridicat în
locul tatălui
meu, David,
și am șezut
pe scaunul
de domnie
al lui Israel,
cum vestise
Domnul, și
am zidit casa
Numelui
Domnului,
Dumnezeul lui
Israel.”

1 Impărați 8:20

Unde era
păstrat
Chivotul
Legământului
înainte de a
se construi
Templul?

„Va locui oare
cu adevărat
Dumnezeu
pe pământ?
Iată că cerurile
și cerurile
cerurilor nu pot
să Te cuprindă,
cu cât mai
puțin casa
aceasta pe care
Ți-am zidit-o
eu!”

1 Împărați 8:27

Îți aduci
aminte ce era
înăuntrul
Chivotului
Legământului?

Templul este terminat

După șapte ani, Templul a fost finalizat. Împăratul Solomon a chemat tot poporul pentru a sărbători. Preoții au cărat Chivotul de aur în Templu. Imediat ce preoții au ieșit din Templu, slava lui Dumnezeu a apărut și a umplut Templu ca un nor uriaș.

„O, Dumnezeul lui Israel, auzi rugăciunile poporului tău” a cerut Solomon. „Ascultă-ne și ajută-ne mereu.”

După aceea, israeliții au avut o petrecere mare care a ținut o săptămână întreagă!

Împărăteasa din Seba și înțeleptul Solomon

Bogățiile împăratului Solomon erau faimoase în toată lumea. El mânca din vase de aur și tronul său era din fildeș. Avea sute de care și mii de cai.

Dar lumea știa și cât era el de înțelept. Oameni din toate colțurile lumii veneau la Solomon ca să-i ceară sfaturi.

Odată, împărăteasa din Seba l-a vizitat pe Solomon. I-a pus multe întrebări grele, iar el i-a răspuns la toate!

„Binecuvântat
să fie Domnul,
Dumnezeul
tău, care a
binevoit să te
pună pe scaunul
de domnie al lui
Israel! Pentru
că Domnul
iubește pentru
totdeauna
pe Israel, de
aceea te-a pus
împărat, ca să
judeci și să faci
dreptate.”

1 Împărați 10:9

A răspuns
Dumnezeu
rugăciunii lui
Solomon de a-l
face înțelept?

Viu este
Domnul,
Dumnezeul
lui Israel, al
cărui slujitor
sunt, că în anii
aceștia nu va fi
nici rouă, nici
ploaie, decât
după cuvântul
meu.

1 Împărați 17:1

Cum l-a ajutat
Dumnezeu pe
Ilie?

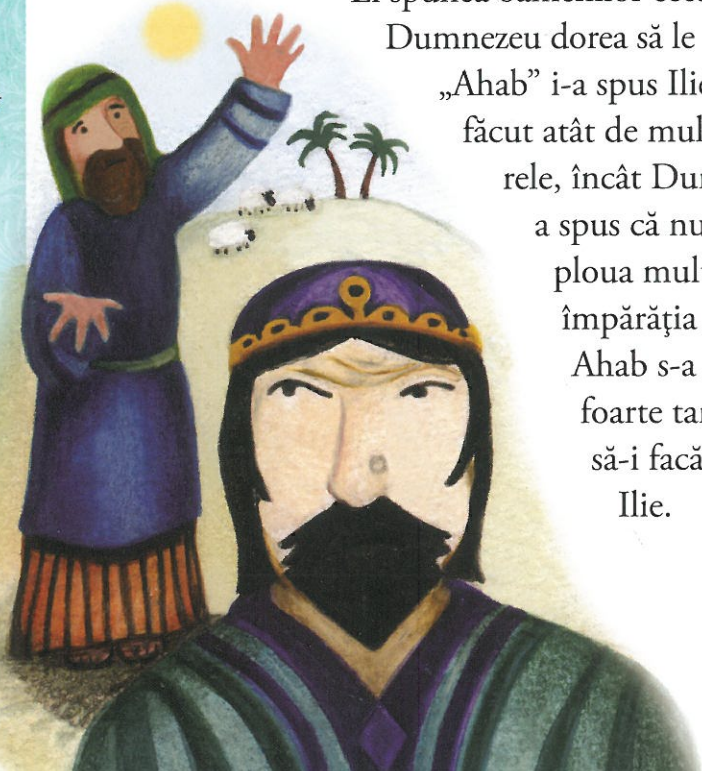
Ahab – împăratul cel rău

După moartea lui Solomon, împărăția lui s-a despărțit în două – Israel și Iuda. Cele două împărății au fost conduse când de împărați buni, când de împărați răi. Ahab a fost cel mai rău împărat dintre toți! El s-a căsătorit cu Izabela, care se ruga unui dumnezeu fals, Baal. Ahab a început și el să se închine lui Baal. I-a construit lui Baal chiar și un templu. Dumnezeu l-a trimis pe Ilie la Ahab. Ilie era unul dintre mesagerii speciali ai lui Dumnezeu, un mare „prooroc”.

El spunea oamenilor ceea ce
Dumnezeu dorea să le transmită.

„Ahab” i-a spus Ilie, „ai
făcut atât de multe lucruri
rele, încât Dumnezeu
a spus că nu va mai
ploua mulți ani în
împărăția ta!”

Ahab s-a înfuriat
foarte tare și a vrut
să-i facă rău lui
Ilie.

Ilie fuge de Ahab

Ilie a fugit de Ahab și s-a dus în deșert. A locuit singur acolo, lângă un pârâu.

Ilie nu avea ce mânca în deșert, așa că s-a rugat:

„Doamne Dumnezeule, dă-mi te rog ceva de mâncare.”

Dumnezeu a trimis la el niște păsări mari și negre, numite corbi. Ele îi aduceau mâncare în ciocurile lor.

Într-o zi, fiindcă nu mai plouase de mult timp, pârâul a secat. Acum Ilie nu mai avea ce bea. Ce putea face?

„Mergi în satul numit Sarepta”
i-a spus Dumnezeu.

„I-am spus unei femei
văduve de acolo să aibă
grijă de tine.”

„Am poruncit
corbilor să
te hrănească
acolo.”

1 Împărați 17:4

Cum s-a brănit
Ilie în deșert?

Căci așa
vorbește
Domnul,
Dumnezeul lui
Israel: 'Făina
din oală nu
va scădea și
untdelemnul
din urcior nu
se va imputina
până în ziua
când va da
Domnul
ploaie pe fața
pământului.'

1 Împărați 17:14

Cum a avut
Dumnezeu
grijă de Ilie,
proorocul
Său?

Ilie și văduva din Sarepta

Când a ajuns în Sarepta, Ilie a văzut o femeie care strângea vreascuri.

„Ai putea să-mi dai apă și niște pâine?” a întrebat el. Femeia a dat din cap în semn că nu are.

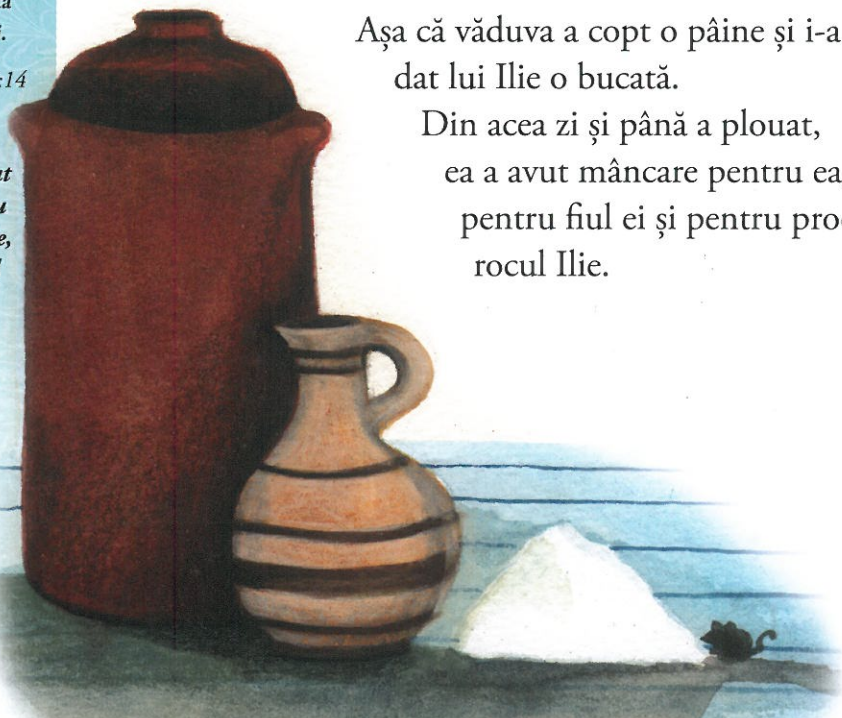
„Nu am pâine, ci doar o mână de făină și un strop de ulei” a spus ea. „Voi aprinde focul și voi face ultima pâine pentru mine și pentru fiul meu. Apoi vom muri de foame.”

„Coace pâinea și dă-mi și mie o bucată!” a spus Ilie.

„Dumnezeu a promis că făina și uleiul tău nu se vor termina până în ziua când va ploua și vom avea din nou recoltă.”

Așa că văduva a copt o pâine și i-a dat lui Ilie o bucată.

Din acea zi și până a plouat, ea a avut mâncare pentru ea, pentru fiul ei și pentru proorocul Ilie.

Viu din nou!

Într-o zi fiul femeii acesteia s-a îmbolnăvit și a murit.

Ea avea inima îndurerată.

„Această femeie m-a ajutat, Doamne” I-a spus Ilie lui Dumnezeu. „De ce ai lăsat ca fiul ei să moară?”

Ilie s-a rugat la Dumnezeu de trei ori: „Te rog să-l readuci la viață pe acest băiat!”

Și băiatul a înviat!

Ilie l-a adus la mama lui.

„Privește” a spus el. „Fiul tău e viu din nou!”

Și femeia a
zis lui Ilie:
„Cunosc acum
că ești un om al
lui Dumnezeu
și cuvântul
Domnului în
gura ta este
adevăr!”

1 Împărați 17:24

Mai știi și alți
oameni din
Biblie care au
înviat?

Abia l-a zărit
Ahab pe Ilie
și i-a zis: „Tu
ești acela care
nenorocеști pe
Israel?”

1 Împărați 18:17

Cine crezi
că a câștigat
întrecerea?

Ahab și Ilie

Au trecut trei ani fără să plouă.

În cele din urmă, Dumnezeu i-a spus lui Ilie: „Mergi din nou la împăratul Ahab.” Așa că proorocul a plecat din casa femeii, înapoi la palatul lui Ahab.

„Tu ești, Ilie” a spus împăratul, „cel ce nenorocеște pe Israel! Sunt uimit că îndrăznești să vii aici. Nu ai făcut decât să aduci suferință împărăției mele.”

„Tu, Ahab, ai adus aceste nenorociri asupra împărăției tale. Dumnezeu v-a pedepsit pe tine și poporul tău. Este doar vina ta că nu a mai plouat!”

Împăratul s-a încruntat. Dar știa că Ilie avea dreptate.

„Hai să facem o întrecere” a continuat Ilie. „Vom afla care dumnezeu este cel adevărat: Baal, dumnezeul tău sau Dumnezeuul meu.”
Ahab a fost de acord.

Întrecerea

„Cheamă-ți oamenii pe muntele Carmel” i-a spus Ilie lui Ahab. „Adu-i și pe proorocii lui Baal.”

S-au întâlnit cu toții pe muntele Carmel pentru a organiza întrecerea. Proorocii împăratului Ahab au alergat încoace și încolo ca să adune pietre pentru construirea altarului dumnezeului lor, Baal.

Ilie a ales câteva pietre ca să-i construiască un altar Dumnezeului său.

Apoi a început întrecerea.

Până când vreți
să schiopătați
de amândouă
picioarele?
Dacă Domnul
este Dumnezeu,
mergeți după
El.

1 Împărați 18:21

Erau acolo
mulți prooroci
ai lui Baal. Au
câștigat ei?

*Dar nu s-a auzit
nici glas, nici
răspuns, nici
semn de luare-
aminte.*

1 Împărați 18:29

*Ce a făcut apoi
Ilie?*

Niciun răspuns!

Proorocii lui Baal au așezat primii jertfele pe altarul lor.

Apoi s-au rugat și au așteptat ca Baal să trimită foc pentru a mistui jertfa lor.

Nu s-a întâmplat nimic!

Proorocii împăratului au strigat către Baal, să trimită foc.

Dar nu s-a aprins niciun foc.

„Rugați-vă mai tare!” a râs Ilie de ei. „Poate că dumnezeul vostru doarme. Sau poate că a ieșit la vânătoare și nu vă aude.”

Ei au strigat din ce în ce mai tare. Dar nu s-a întâmplat nimic. Într-un final ei au renunțat.

Foc din cer

De acum se făcuse seară.

Proorocul lui Dumnezeu, Ilie, a așezat jertfa sa pe altar.

Apoi, a turnat apă peste jertfă, pentru ca aceasta să se aprindă cât mai greu.

„Dumnezeule din cer” s-a rugat el, „trimite foc pe altarul meu!”

Și focul a venit.

A ars jertfa, pietrele și chiar și apa.

Poporul lui Israel a văzut acum că Dumnezeul lui Ilie era adevăratul Dumnezeu, și nu Baal, dumnezeul lui Ahab.

*Domnul este
adevăratul
Dumnezeu!
Domnul este
adevăratul
Dumnezeu!*

1 Împărați 18:39

*Crezi că
împăratul
Ahab a fost
încântat de
ceea ce s-a
întâmplat?*

Iată că se ridică
un mic nor
din mare, ca o
palmă de om.

1 Împărați 18:44

De ce i-a spus
Ilie servitorului
său să
privească spre
mare?

Norișorul

„Uită-te la mare!” i-a spus
Ilie servitorului său. „Spune-mi ce vezi!”

Servitorul s-a întors la el.

„Nu văd nimic.”

Ilie i-a spus: „Uită-te iar!”

Și a făcut așa de șapte ori.
A șaptea oară, servitorul a
anunțat: „Văd un norișor
la orizont. Nu este mai
mare decât o palmă.”

Dumnezeu trimite ploaie

„Bine” a spus Ilie. „Acum mergi și spune-i lui Ahab
că ar face bine să coboare de pe munte. Curând va
ploua atât de tare, că nu va mai putea conduce carul
său.”

În timp ce vorbea, norișorul a crescut mai mare.
Vântul a bățut cu putere și într-un final a început să
plouă. Turna cu găleata! Împăratul Ahab s-a grăbit
spre casă în carul său.

Ilie a alergat chiar și mai repede și a ajuns primul în
oraș.

Și mâna
Domnului a
venit peste Ilie,
care și-a încins
mijlocul și a
alergat înaintea
lui Ahab până
la intrarea în
Izreel.

1 Împărați 18:46

Și-a ținut
Dumnezeu
promisiunea?

Și Cuvântul
Domnului i-a
vorbit astfel:
„Ce faci tu aici,
Ilie?”

1 Împărați 19:9

Dumnezeu a
avut grijă de
prorocul Lui,
când acesta se
afla în pericol.

Ilie hrănit de un înger

Împăratul Ahab și Izabela, soția sa cea îngrozitoare, voiau în continuare să-l omoare pe Ilie. El a trebuit să fugă din nou în deșert. Când a ajuns acolo, s-a simțit atât de obosit și de nefericit, încât s-a întins pe jos și a adormit.

Cineva l-a atins ușor pe umăr.

El a sărit în sus, uimit.

Îl prinseseră soldații lui Ahab?

Nu. Era un înger! Îngerul lui Dumnezeu venise pentru a-i da ceva de mâncare.

După o masă bună, Ilie s-a simțit în putere pentru a pleca mai departe în lunga sa călătorie.

Elisei - un ajutor pentru Ilie

Ilie a auzit o voce blândă vorbindu-i: „Mergi și caută un bărbat pe nume Elisei” i-a spus. „El te va ajuta și va continua misiunea ta după ce nu vei mai fi.”

Dumnezeu i-a spus lui Ilie că nu va mai fi singur.

Ilie a plecat imediat din deșert. Curând l-a găsit pe Elisei, care muncea pe un câmp.

A așezat mantia sa pe umerii tânărului Elisei, ca să-i arate că dorea ca el să-i devină ajutor.

Ilie îmbătrânise. Acum, tânărul său ajutor, Elisei, mergea cu el peste tot.

Elisei a părăsit
boii, a alergat
după Ilie și a
zis: „Lasă-mă
să sărut pe tatăl
meu și pe mama
mea, și te voi
urma.”

1 Împărați 19:20

Crezi că Ilie
era mulțumit
că avea lângă
el o persoană
tânără care să-l
ajute?

„Te-am găsit,
pentru că te-ai
vândut ca să
faci ce este
rău înaintea
Domnului.”

1 Împărați 21:20

Crezi că i-a
fost ușor lui
Ilie să-i spună
împăratului
Ahab că
Dumnezeu îl
va pedepsi?

Ahab fură o vie

Un om, numit Nabot, avea o vie lângă palatul lui Ahab. Împăratul a văzut-o și a vrut să fie a lui.

„Via aceasta aparține familiei mele de mult timp” a spus Nabot. „Nu o vând.” Ahab s-a dus la culcare supărat.

„Ce s-a întâmplat?” a întrebat Izabela. Ahab i-a povestit.

„Dar tu ești împăratul: poți avea orice îți dorești” a spus Izabela.

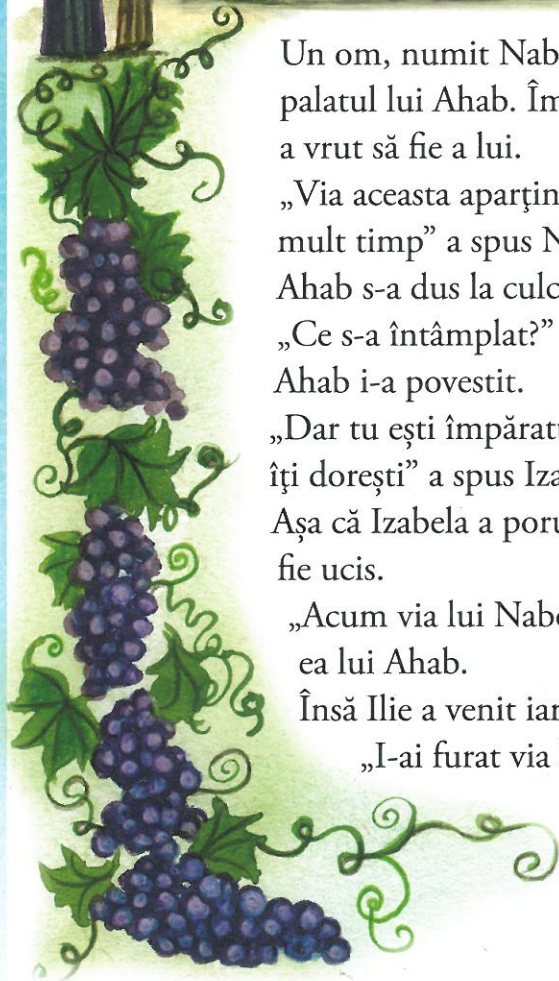
Așa că Izabela a poruncit ca Nabot să fie ucis.

„Acum via lui Nabot este a ta” i-a spus ea lui Ahab.

Însă Ilie a venit iar la Ahab.

„I-ai furat via lui Nabot și l-ai omorât” a zis Ilie.

„Acum vei muri și tu.”

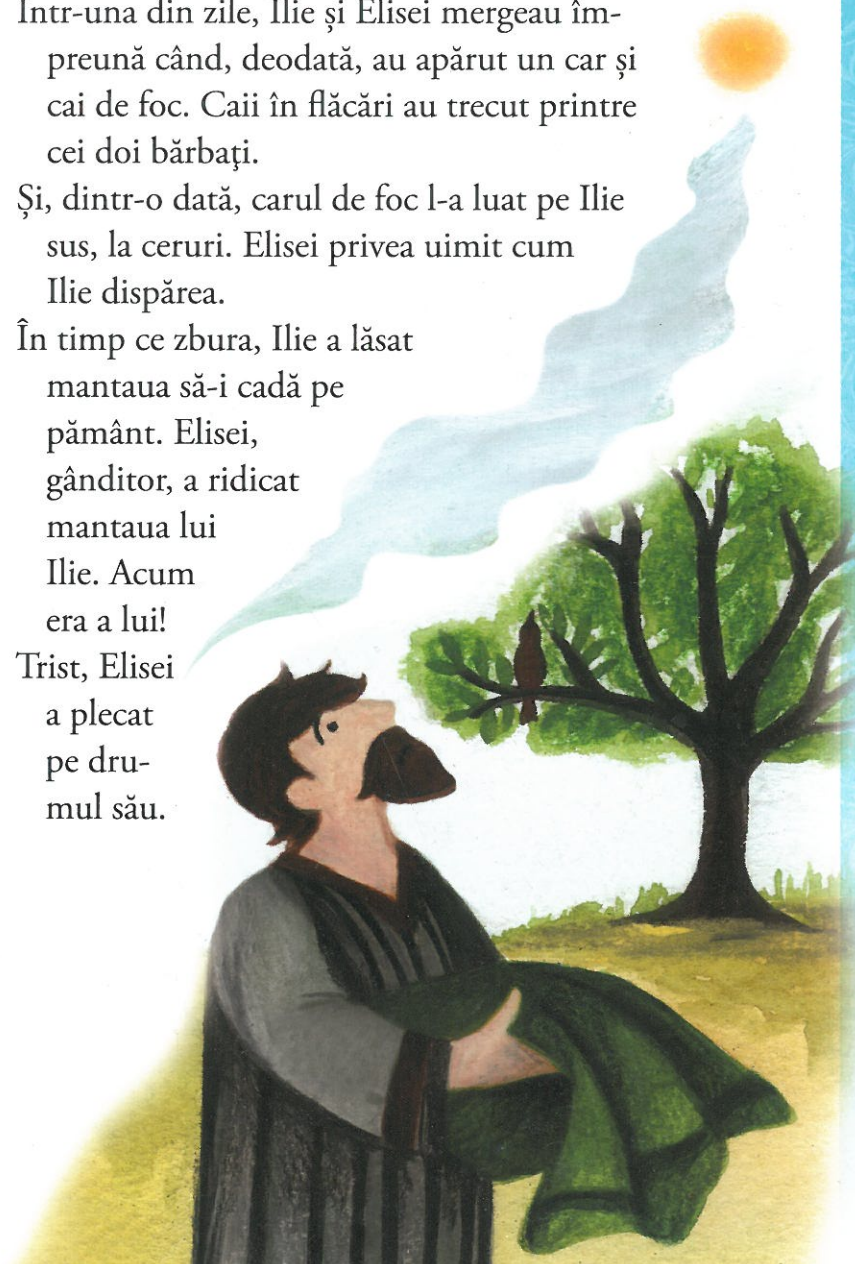
Carul de foc

Într-una din zile, Ilie și Elisei mergeau împreună când, deodată, au apărut un car și cai de foc. Caii în flăcări au trecut printre cei doi bărbați.

Și, dintr-o dată, carul de foc l-a luat pe Ilie sus, la ceruri. Elisei privea uimit cum Ilie dispărea.

În timp ce zbura, Ilie a lăsat mantaua să-i cadă pe pământ. Elisei, gânditor, a ridicat mantaua lui Ilie. Acum era a lui!

Trist, Elisei a plecat pe drumul său.

Ilie s-a înălțat
la cer într-un
vârtej de vânt.

2 Împărați 2:11

Cred că este
înfricoșător să
vezi un car de
foc care apare
de nicăieri.

Apoi s-a dus la
izvorul apelor
și a aruncat sare
în el și a zis:
„Așa vorbește
Domnul:
„Vindec apele
acestea; nu va
mai veni din
ele nici moarte,
nici sterpătură.”

2 Împărați 2:21

Prorocul Elisei
a făcut multe
minuni.

Apa bună de băut

Niște oameni au venit la proorocul Elisei.

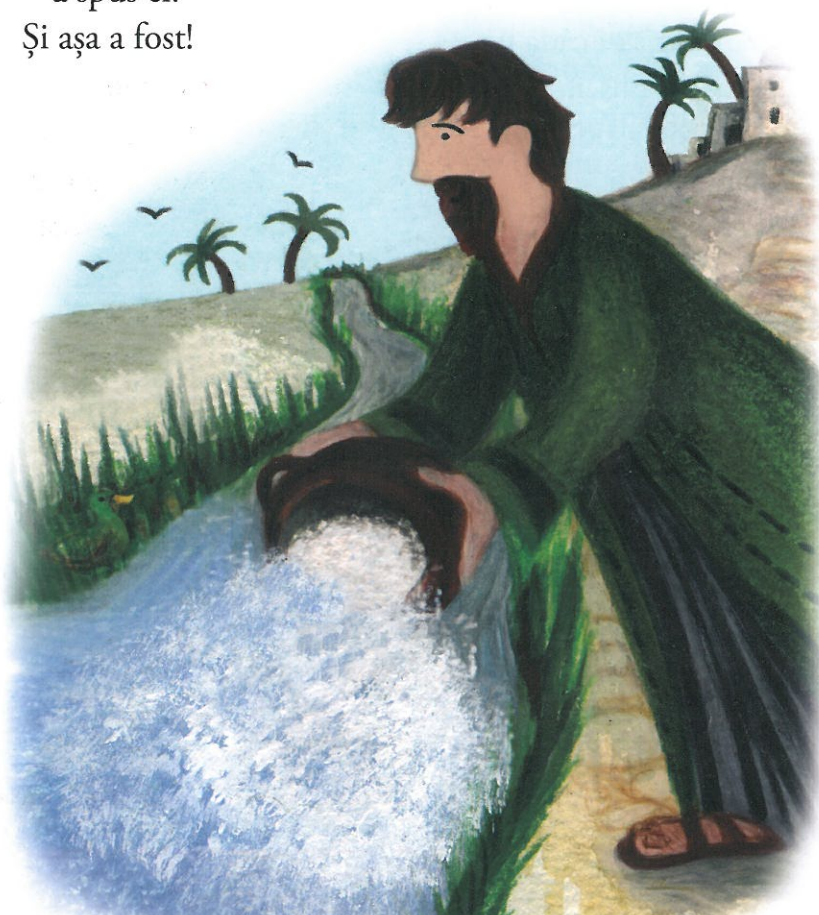
„Noi suntem din orașul Ierihon” i-au spus ei. „Când bem apa de acolo, ne îmbolnăvim. Și ne otrăvește semănăturile.”

„Aduceți-mi un vas cu sare!” a spus Elisei.

Ei i-au dat sarea, iar el a vărsat-o în izvor.

„De acum încolo, pământul va da roade bune din nou” a spus el.

Și așa a fost!

Înmulțirea uleiului

Într-o zi pe când mergea printr-un sat, Elisei a întâlnit o femeie.

„Îi datorez unui om foarte mulți bani!” i-a spus femeia. „Și tot ce am este un vas mic cu ulei de măsline.”

„Du-te și împrumută cât mai multe vase goale pentru ulei” a spus Elisei. „Du-le acasă și toarnă uleiul tău în ele.”

Femeia s-a dus prin tot satul și a împrumutat vase de la prieteni. Curând ea a adunat multe oale, căni, ulcioare, castroane și carafe. Le-a luat pe toate acasă. Femeia a început să toarne uleiul din vasul ei. Ea a turnat și a turnat și a turnat. Uleiul nu se mai termina!

În scurt timp ea a umplut toate vasele din casă.

Femeia a luat toate oalele, cănila, ulcioarele, castroanele și carafele la piață și a vândut uleiul.

În curând, a strâns suficienți bani pentru a-și plăti datoria și i-au mai rămas și pentru a cumpăra mâncare pentru familia ei.

Roaba ta n-are
acasă decât
un vas cu
untdelemn.

2 Împărați 4:2

Cu ajutorul
lui Dumnezeu,
Elisei
a mai făcut
o minune.

„Iată, știu că omul acesta care trece totdeauna pe la noi este un om sfânt al lui Dumnezeu.”

2 Împărați 4:9

Dumnezeu i-a dat un fiu acestei femei bune, după ce ea l-a ajutat pe Elisei.

O cameră pentru Elisei

Deseori Elisei se oprea să ia cina în casa unei femei bogate.

„Acest prooroc este cu adevărat un om al lui Dumnezeu” a spus ea soțului ei. „Să construim o cameră mică pentru el, pe acoperișul casei noastre.”

Într-o zi Elisei i-a spus femeii: „Voi ați făcut atât de multe lucruri bune pentru mine. Aș vrea să fac și eu ceva pentru voi.”

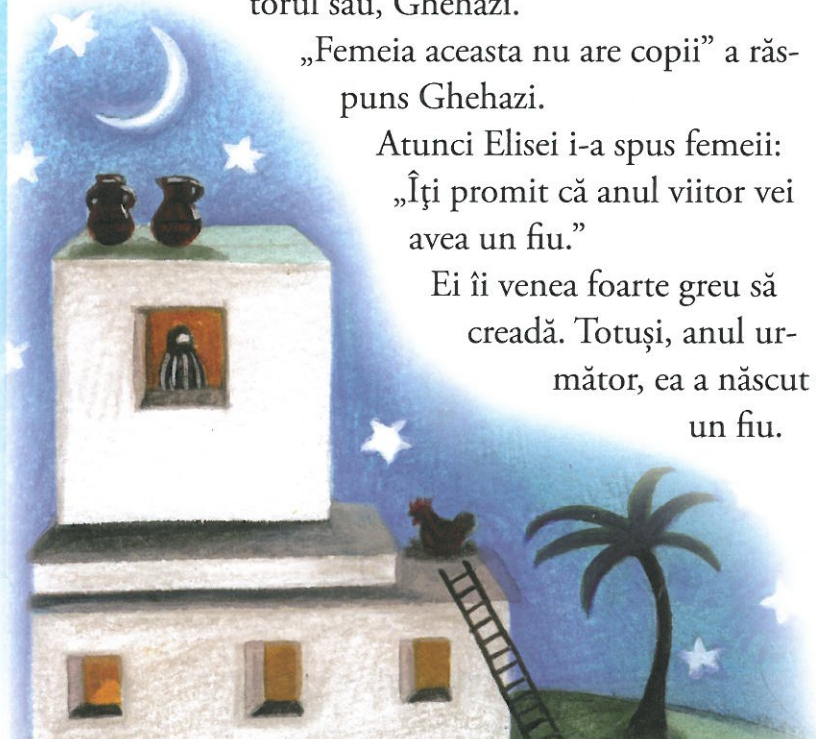
„Îți mulțumim” a spus femeia. „Dar chiar nu avem nevoie de nimic.”

„Ce am putea face pentru ea?” a întrebat Elisei pe slujitorul său, Ghehazi.

„Femeia aceasta nu are copii” a răspuns Ghehazi.

Atunci Elisei i-a spus femeii: „Îți promit că anul viitor vei avea un fiu.”

Ei îi venea foarte greu să creadă. Totuși, anul următor, ea a născut un fiu.

Boala lui Naaman

Naaman era un general important în armată. Dar era bolnav de lepră, o boală de piele îngrozitoare.

Soția lui Naaman avea o tânără servitoare israelită.

„Îmi doresc ca stăpânul meu să-l vadă pe proorocul Elisei” a spus fata. „Sunt sigură că Dumnezeul lui Elisei ar putea să-l ajute.”

Naaman a auzit ce a spus servitoarea.

„Cine este acest Elisei?” a întrebat-o pe fată. „Și cum pot să-l găesc?”

De îndată, Naaman s-a dus să-l vadă pe Elisei.

„Oh, dacă domnul meu ar fi la prorocul acela din Samaria, prorocul l-ar tămădui de lepra lui!”

2 Împărați 5:3

Crezi că Elisei l-a ajutat pe general?

Nu sunt
oare râurile
Damascului,
Abana și
Parpar, mai
bune decât
toate apele lui
Israel?

2 Împărați 5:12

Elisei i-a cerut
lui Naaman un
lucru ciudat:
crezi că va
intra Naaman
în apa cea
murdară?

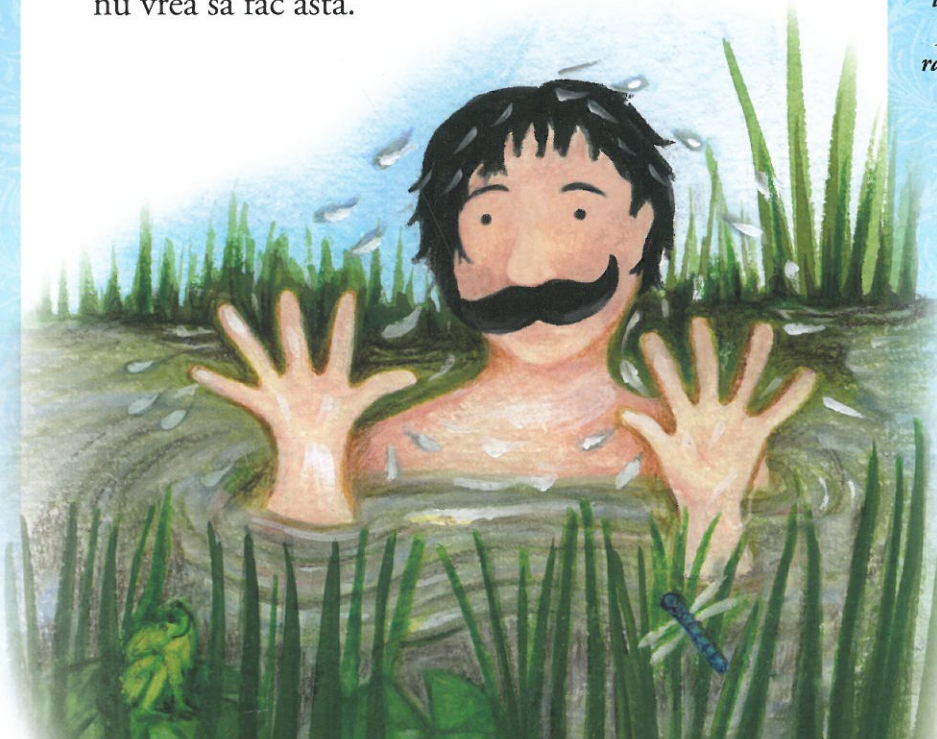
Leacul lui Elisei

Elisei trăia într-o casuță simplă. A fost foarte surprins să-l vadă la ușa sa pe mândrul general Naaman. „Am o boală de piele îngrozitoare” a explicat Naaman. „Servitoarea mi-a spus că tu ai putea să mă ajuți.” Elisei i-a spus că pentru a se vindeca, trebuia ca să se spele de șapte ori în râul Iordan. Lui Naaman i s-a părut ciudat să facă asta. Râul Iordan era un râu murdar și mâlos. Cum ar putea să-l ajute o baie într-o apă murdară? „Stăpâne – trebuie să faci ce spune proorocul!” l-au îndemnat servitorii săi.

Vindecarea lui Naaman

Naaman a hotărât să facă ceea ce îi spusese Elisei. Așa că s-a dus să se scalde în râul Iordan. Naaman s-a scufundat în râu o dată, de două ori, de trei ori... După ce s-a scufundat a șaptea oară, lepra sa a dispărut. Pielea lui Naaman devenise curată și sănătoasă. Dumnezeuul lui Elisei îl vindecase. Naaman s-a întors la Elisei ca să-i mulțumească. „Te rog să accepți aceste daruri de argint și aur din partea mea” a spus el. „Nu, nu primesc răsplată niciodată” a zis Elisei. „Dumnezeu nu vrea să fac asta.”

Naaman a zis:
„Iată, cunosc
acum că nu este
Dumnezeu pe
tot pământul,
decât în Israel.”

2 Împărați 5:15

De ce crezi că
Dumnezeu
nu-i permitea
lui Elisei să
primească
răsplată de la
oameni?

Ezechia s-a rugat astfel: „Doamne, Dumnezeul lui Israel,... Tu ești singurul Dumnezeu al tuturor împărățiilor pământului!”

2 Împărați 19:15

De ce crezi că Templul nu mai fusese folosit?

Ezechia face curățenie în Templu

Când Ezechia a devenit împărat, Templul lui Dumnezeu nu mai fusese folosit de mulți ani. Ezechia a vrut să îl redeschidă.

„Vă rog să faceți curățenie în Casa lui Dumnezeu” le-a spus el preoților.

„Totul este pus în ordine, acum Templul poate fi redeschis” i-au spus ei împăratului după șaisprezece zile.

În ziua următoare, Ezechia s-a dus la Templu pentru a se închina lui Dumnezeu. Cât de fericiți erau oamenii că se puteau ruga iar în Templu!

Sărbătoarea Paștelui

Poporul lui Dumnezeu nu mai sărbătorise Paștele de mulți ani. Acum împăratul Ezechia și-a dorit să țină din nou sărbătoarea Paștelui. A invitat oamenii să vină la Ierusalim pentru a celebra această sărbătoare împreună cu el.

În mod obișnuit, Paștele se sărbătorea în Aprilie. Dar erau atât de multe de făcut, încât împăratul a hotărât să țină sărbătoarea în luna mai.

Paștele a durat șapte zile și a fost plin de cântece, muzică și s-au citit cărțile lui Moise.

Oamenii s-au simțit atât de bine, încât au mai stat o săptămână!

Glasul lor a fost auzit și rugăciunea lor a ajuns până la ceruri, până la locuința sfântă a Domnului.

2 Cronici 30:27

Îți amintești de ce evreii sărbătoreau Paștele?

El a făcut
ce este bine
înaintea
Domnului și
a umblat în
căile tatălui său
David.

2 Cronici 34:2

*Dacă tu ai
fi devenit
împărat în
acele vremuri,
ce ai fi făcut?*

Băiatul Iosia - împărat

Iosia avea doar opt ani când a devenit împărat. Dar el îl iubea pe Dumnezeu și dorea să-I facă pe plac. Poporul israelit nu îngrijise de Templu. Bucăți din zidurile acestuia începuseră să cadă. Așa că Iosia le-a spus lucrătorilor săi să înceapă să repare Templul lui Dumnezeu. Preoții au cântat acompaniați de instrumente, în timp ce muncitorii reparau Templul. Cu toții își doreau ca Templul lui Dumnezeu să devină un loc minunat în care să-i dea slavă lui Dumnezeu.

Iosia ascultă de Legea lui Moise

Marele Preot lucra în Templu. Acolo a descoperit un pergament vechi. A văzut că era o copie a Legii pe care Dumnezeu o dăduse lui Moise. „Priviți, este Legea lui Moise!” a spus Marele Preot împăratului Iosia. „Dați-mi voie să vă citesc din ea.” Iosia a ascultat cu atenție. Nu mai auzise lucrurile acestea niciodată. Acum vedea că poporul său nu ascultase de legile lui Dumnezeu și s-a întristat foarte tare. „Nu e de mirare că am avut atâtea neazuri” i-a spus Iosia Marelui Preot. „Roagă-te pentru țara noastră!” Cât timp a trăit, Iosia a făcut tot ce-i stătea în putere ca poporul său să urmeze legile lui Dumnezeu.

Iosia ... a făcut
ca toți cei ce se
aflau în Israel
să slujească
Domnului,
Dumnezeului
lor. În tot
timpul vieții
lui, nu s-au
abătut de
la Domnul,
Dumnezeul
părinților lor.

2 Cronici 34:33

*Cum a aflat
Iosia despre
legile lui
Dumnezeu
date poporului
Său?*

Au ars Casa
lui Dumnezeu,
au dărâmat
zidurile
Ierusalimului.

2 Cronici 36:19

Crezi că evreii
s-au mai întors
vreodată în
Ierusalim?

Templul în flăcări

Peste poporul lui Dumnezeu au venit timpuri îngrozitoare. Puternicii babilonieni au atacat Ierusalimul.

Au înconjurat orașul, așa că nimeni nu putea intra în Ierusalim să aducă mâncare locuitorilor. Împăratul Zedechia a încercat să fugă, însă babilonienii l-au prins.

După multe luni, armata Babilonului a distrus Ierusalimul și a ars frumosul Templu. Au dărâmat zidurile cetății și au omorât mulți oameni. Pe cei care au rămas în viață, i-au dus în Babilon, să le fie sclavi.

Daniel mănâncă diferit decât babilonienii

După ce Ierusalimul a fost distrus, printre prizonierii duși în Babilon a fost și un tânăr pe nume Daniel. Acolo împăratul Nebucadnețar l-a ales pe Daniel, împreună cu cei trei prieteni ai săi - Șadrac, Meșac și Abed-Nego, - să meargă la o școală specială. Băieților li s-a dat aceeași mâncare și vin pe care le consumau babilonienii în ritualurile lor de slujire a dumnezeilor Babilonului.

„Vă rugăm să nu ne siliți să mâncăm această mâncare” au spus cei patru tineri.

„Dacă slăbiți și vă îmbolnăviți, împăratul mă va pedepsi pe mine” a spus stăpânul lor.

„Dați-ne doar legume și apă timp de zece zile” a spus Daniel. „Vom fi bine, veți vedea!”

În scurt timp, Daniel și prietenii săi au devenit cei mai buni elevi.

Dumnezeu
a dat acestor
patru tineri
știință și
pricepere
pentru tot felul
de scrieri și
înțelepciune.

Daniel 1:17

De ce nu au
vrut Daniel și
prietenii săi să
mănânce ceea
ce li se dăduse?

„Iată,
Dumnezeul
nostru, căruia
Îi slujim, ...
ne va scoate
din mâna ta,
împărate.”

Daniel 3:17

Acești
trei tineri
curajoși erau
în pericol.
I-a protejat
Dumnezeu?

Prietenii lui Daniel refuză să se închine statuii lui Nebucadnețar

Împăratul Nebucadnețar a hotărât să construiască o statuie uriașă.

„Când muzica va cânta” a declarat el, „toți trebuie să se închine în fața statuii. Cei care nu vor face așa, vor fi aruncați într-un foc mare.”

Muzicanții au început să cânte și cu toții s-au aplecat în fața statuii.

Șadrac, Meșac și Abed-Nego au refuzat să facă asta.

„Arătați-mi respect!” a strigat împăratul. „Dacă nu, veți fi aruncați în foc!”

„O împărate, chiar dacă ne aruncați în foc, Dumnezeu ne va proteja” au spus tinerii.

„Nu ne vom închina decât înaintea lui Dumnezeu. Nu ne vom pleca în fața statuii tale!”

Cei trei tineri aruncați în foc

„Faceți ca focul să fie de șapte ori mai puternic” a strigat împăratul mânios. „Apoi aruncați-i în foc pe acești trei bărbați!”

Soldatii s-au supus și i-au aruncat pe tineri în foc. Nebucadnețar privea uimit.

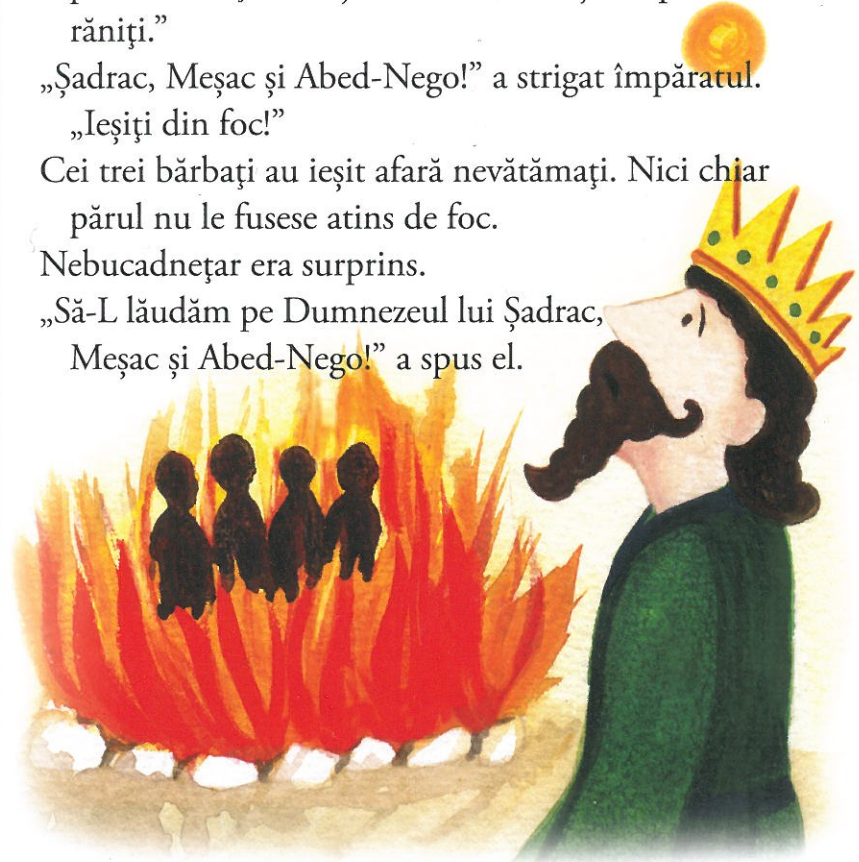
„Am aruncat trei oameni în foc” a spus el. „Acum văd patru bărbați în mijlocul flăcărilor! Și nu par să fie răniți.”

„Șadrac, Meșac și Abed-Nego!” a strigat împăratul. „Ieșiți din foc!”

Cei trei bărbați au ieșit afară nevătămați. Nici chiar părul nu le fusese atins de foc.

Nebucadnețar era surprins.

„Să-L lăudăm pe Dumnezeu lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego!” a spus el.

Nebucadnețar
a luat cuvântul
și a zis:
„Binecuvântat
să fie
Dumnezeul lui
Șadrac, Meșac
și Abed-Nego.”

Daniel 3:28

Cine i-a salvat
pe cei trei
tineri aruncați
în foc?

„Numărat
înseamnă că
Dumnezeu ți-a
numărat zilele
domniei și i-a
pus capăt.”

Daniel 5:26

Cum te-ai
simți dacă ai
vedea o mână
misterioasă
scriind pe
perete?

Mâna misterioasă

După câțiva ani, Belșatar, fiul lui Nebucadnețar, a devenit împăratul Babilonului. Într-o noapte, el a dat o petrecere mare.

„Aduceți paharele de aur pe care le-am luat din Templul din Ierusalim” a poruncit el.

Apoi Belșatar a băut vin din cupele sfinte.

Deodată el a văzut o mână misterioasă care scria într-o limbă străină pe peretele palatului. Belșatar s-a speriat foarte tare.

„Chemați-l pe Daniel!” a spus împărăteasa. „Dumnezeul lui va putea să ne explice ce scrie.”

Daniel a venit repede.

„Dumnezeu spune că nu ești potrivit ca să domnești” a spus Daniel. „Dușmanii tăi vor pune mâna pe împărăția ta.”

În acea noapte, armata persană a capturat Babilonul. Belșatar a fost omorât.

Daniel – un om fără pată

Darius cel Mare devenise împărat. El l-a ales pe Daniel să-i fie sfetnic apropiat.

Ceilalți sfetnici ai împăratului au devenit invidioși pe Daniel. De ce împăratul asculta întotdeauna de Daniel? Au încercat din greu să găsească ceva greșit la Daniel, dar nu au reușit niciodată. Împăratul avea încredere în el în toate situațiile.

În fiecare dimineață, prânz și seara, Daniel se ruga lui Dumnezeu.

Daniel însă
întrecea pe
toate aceste
căpetenii și pe
dregători.

Daniel 6:3

Ce au făcut
sfetnicii
invidioși?

Daniel, de
trei ori pe zi
îngenunchea, se
ruga și lauda pe
Dumnezeul lui.

Daniel 6:10

A încetat
Daniel să se
mai roage lui
Dumnezeu,
după ce a fost
dată legea lui
Darius?

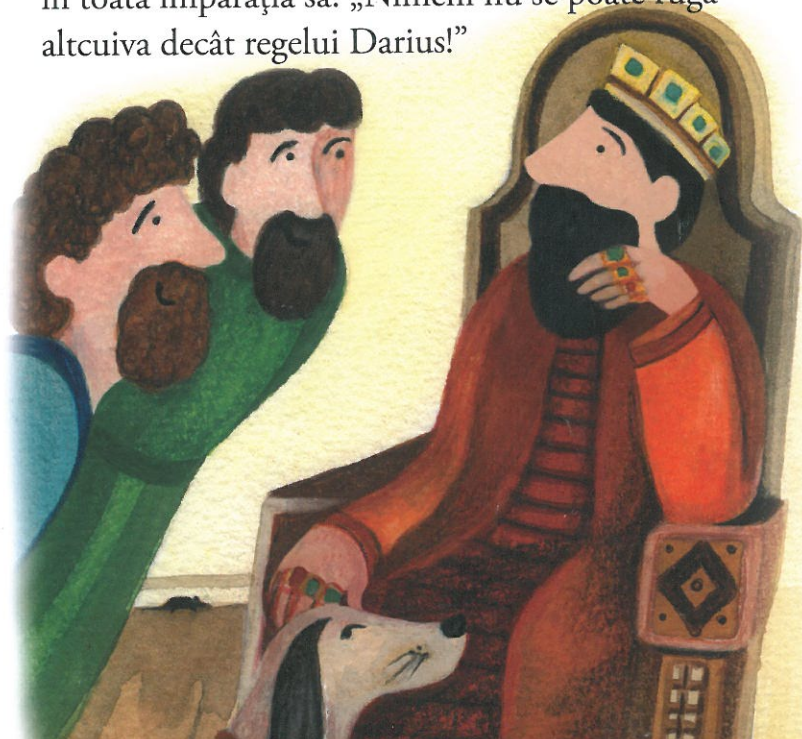
Complotul împotriva lui Daniel

Sfetnicii cei invidioși au pus la cale un complot împotriva lui Daniel.

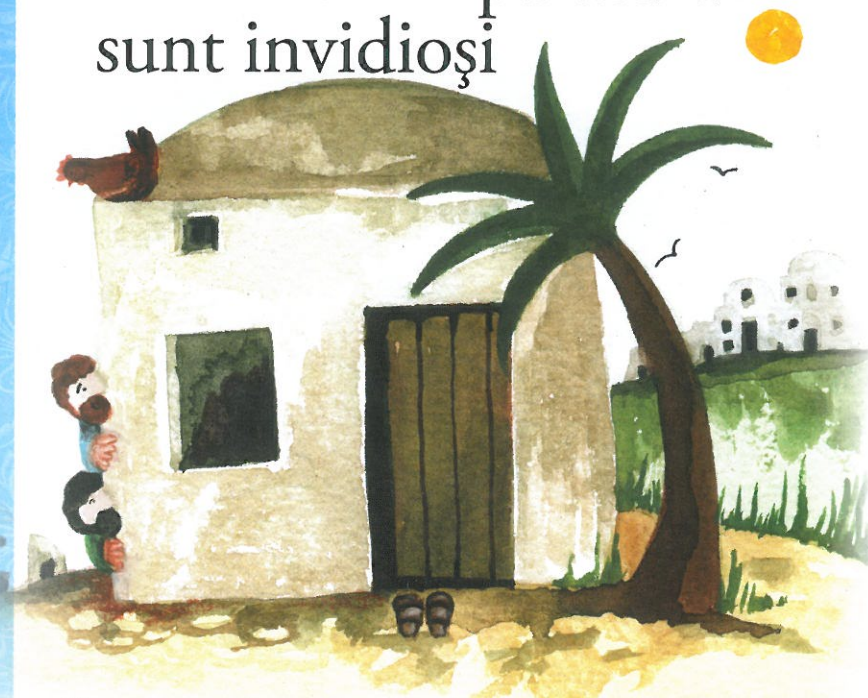
„O împărate Darius” au spus ei, „Doar tu ești înțelept și puternic. Dă o lege nouă care să spună că nimeni nu se poate ruga altcuiva, decât ție. Dacă nu ascultă cineva, să fie aruncat într-o groapă cu lei.”

„Scrieți voi această lege pentru mine” le-a spus Darius sfetnicilor lui.

Apoi trâmbițașii au făcut cunoscută această nouă lege în toată împărăția sa: „Nimeni nu se poate ruga altcuiva decât regelui Darius!”

Sfetnicii împăratului sunt invidioși

Sfetnicii invidioși s-au ascuns lângă casa lui Daniel.

Ei l-au văzut cum îngenunchează și se roagă lui Dumnezeu – cum făcea, de altfel, în fiecare zi.

Ei au alergat imediat la împăratul Darius.

„Daniel nu încetează să se roage Dumnezeului său” au rostit ei printre dinți.

„Vai!” a spus Darius cel Mare. Și i-a părut foarte rău, pentru că îl respecta pe Daniel foarte mult.

„Daniel trebuie să fie aruncat în groapa cu lei” au cerut sfetnicii.

Împăratul a dat o lege necugetată. Acum el trebuie să o respecte.

„Să știi,
împărate, că,
după legea
mezilor și
perșilor, orice
oprire sau
orice poruncă
întărită de
împărat nu
se poate
schimba!”

Daniel 6:15

Credeți că
împăratul a
fost de acord
ca Daniel să
fie aruncat
în groapa
cu lei? Dacă
da, ce părere
aveți despre
împărat?

„Dumnezeul lui
Daniel... este
Dumnezeul cel
viu.”

Daniel 6:26

Crezi că
Dumnezeu
l-a salvat pe
Daniel de la o
moarte sigură?

În groapa cu lei

Soldații lui Darius l-au aruncat pe Daniel în groapa cu lei. Împăratul nu a putut dormi în noaptea aceea. Se gândea la bietul Daniel.

Dimineața Darius a alergat la groapa cu lei.

„Daniel” a strigat el. „Ești bine?”

Spre marea lui mirare, Daniel a răspuns: „Sunt bine.

Nu am nici o zgârietură!”

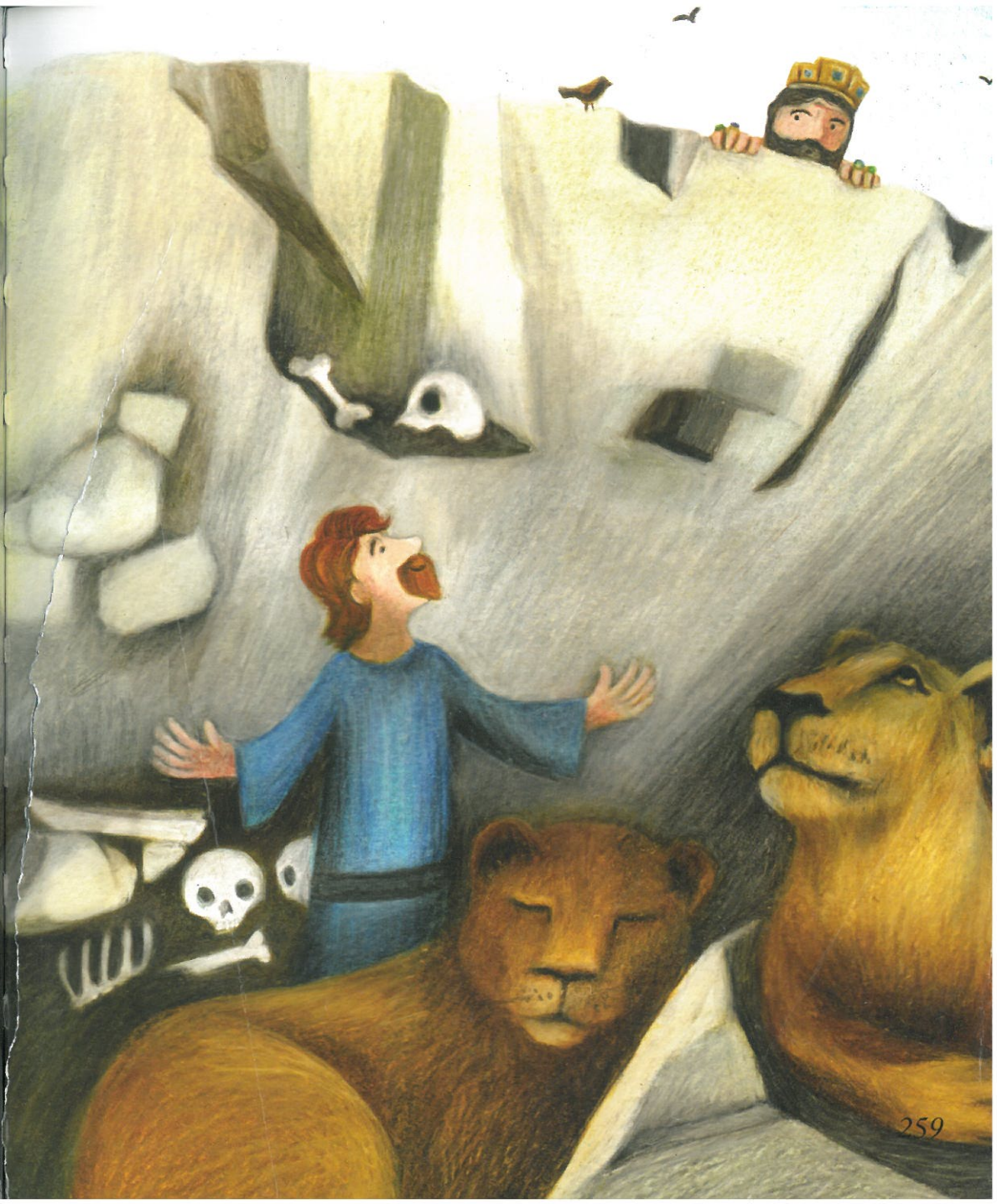
Apoi el i-a explicat că Dumnezeu a trimis un înger să închidă gura leilor.

„Scoateți-l pe Daniel afară!” a strigat Darius.

După ce Daniel a fost eliberat din groapă, Darius a poruncit, „Arestați-i pe acei sfinți netrebnici, care au uneltit împotriva lui Daniel!”

„Începând de astăzi, toți trebuie să respecte pe Dumnezeul lui Daniel” a spus Darius. „El este Dumnezeu cel Viu. El l-a salvat pe Daniel din gura leilor. Aceasta este legea mezilor și perșilor. Ea nu poate fi schimbată!”

Atunci

Pentru iudei
nu era decât
fericire și
bucurie, veselie
și slavă.

Estera 8:16

Deși Estera
trăia într-o
țară străină,
cum a ajutat ea
poporul ei?

Estera își salvează poporul

Estera era o frumoasă fată evreică. Ea era căsătorită cu Ahașveroș, marele împărat al Persiei.

Într-o zi Estera l-a auzit pe un bărbat numit Haman complotând împotriva poporului evreu.

„Voi omorî toți evreii, poporul din care face parte împărăteasa Estera” a spus Haman.

Estera s-a îngrijorat foarte tare, așa că a pus și ea la cale un plan.

La cină ea i-a spus soțului ei, împăratul: „Haman complotază ca să ucidă oamenii din poporul meu.”

Împăratul s-a mâniat tare și a trimis soldați ca să-l aresteze pe Haman.

Estera și-a salvat poporul ei de origine, pe evrei.

Înapoi acasă la Ierusalim

Trecuseră șaptezeci de ani de când poporul lui Dumnezeu fusese luat din Ierusalim. Cyrus cel Mare domnea acum în Babilon.

„Oricine dorește să se întoarcă în Ierusalim, este liber s-o facă” a anunțat el.

Aproape cincizeci de mii de oameni s-au întors în Ierusalim. Cyrus a trimis înapoi și aurul și argintul pe care Nebucadnețar îl furase din Templu.

Când oamenii au ajuns în Ierusalim, au început să reconstruiască Templul.

Dar bătrânii au clătinat din cap cu tristețe. „Nu va mai fi niciodată atât de frumos precum Templul construit de Solomon” au spus ei.

Și tot poporul
scotea mari
strigăte de
bucurie,
lăudând pe
Domnul,
pentru că
puneau
temeliile Casei
Domnului.

Ezra 3:11

De ce au
vrut evreii să
reconstruiască
Templul?

Cum să n-am
fața tristă
când cetatea
în care sunt
mormintele
părinților mei
este nimicită și
porțile ei sunt
arse de foc?

Neemia 2:3

Cu toate că
era împăratul
unei alte țări,
Cirus a vrut
să-l ajute pe
Neemia să
reconstruiască
Ierusalimul.

Reconstruirea Ierusalimului

Un bărbat evreu, pe nume Neemia, era paharnicul împăratului Cyrus.

Neemia i-a întrebat pe câțiva prieteni care fuseseră în Ierusalim: „Au fost reconstruite zidurile cetății?” „Lucrările înaintează greu, iar zidurile sunt încă în ruină” i-au răspuns ei.

Împăratul a observat că Neemia era trist.

„Ce s-a întâmplat?” a întrebat împăratul.

„Maiestatea Ta, sunt trist pentru că frumosul meu oraș este încă în ruină. Dă-mi voie să mă întorc și să mă asigur că reparațiile sunt duse la capăt.

„Bine, îți dau
voie să mergi.”
a spus împăra-
tul.

Pereți subțiri

Neemia a călătorit prin deșert până la Ierusalim.

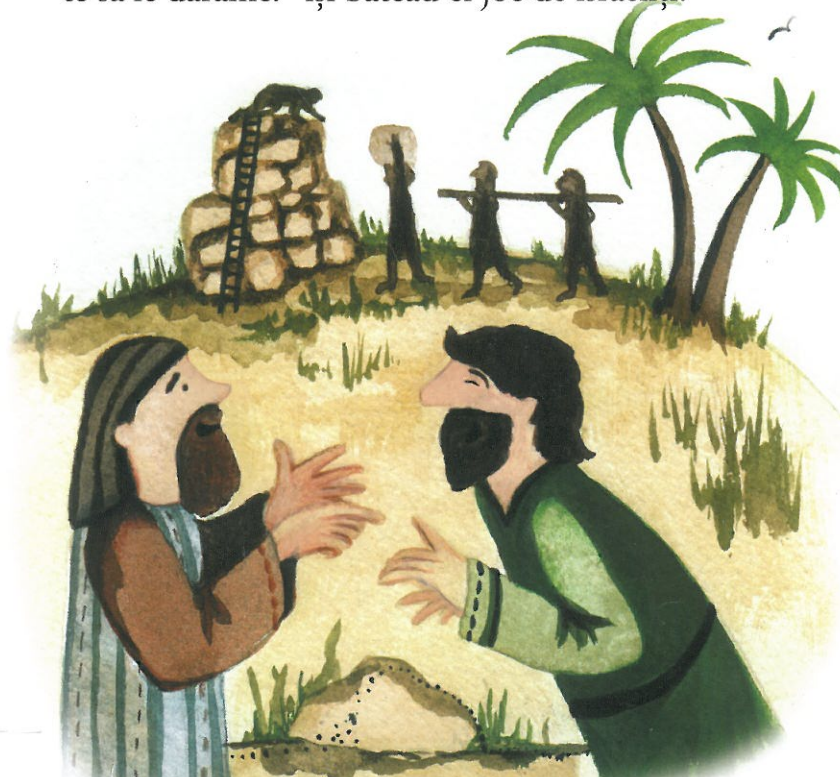
El a văzut că dușmanii lor îi împiedicau pe israeliți să reconstruiască orașul.

„Înainte de toate, trebuie să construim zidurile” a spus Neemia muncitorilor. „În acest fel, îi putem ține departe pe dușmani. Apoi putem să facem restul lucrării. Să începem!”

Poporul a început lucrul.

Dar dușmanii lor râdeau de ei.

„Zidurile acelea sunt atât de subțiri, încât o vulpe poate să le dărâme!” își băteau ei joc de israeliți.

Dacă se va sui,
o vulpe le va
dărâma zidul
lor de piatră.

Neemia 4:3

Crezi că
Neemia va
termina
lucrarea?

*Fiecare din
ei, când lucra,
își avea sabia
încinsă la
mijloc.*

Neemia 4:18

*Crezi că era
foarte greu să
construiești
zidul știind că
dușmanii pot
ataca în orice
clipă?*

Evreii lucrau purtând săbiile cu ei

Evreii continuau să lucreze. De această dată, dușmanii au început să-i atace.

„Purtați armele la voi tot timpul” a poruncit Neemia oamenilor săi.

Jumătate dintre evrei stătea de strajă, iar cealaltă jumătate construia zidurile. Toată lumea purta câte o sabie.

În cincizeci și două de zile ei au terminat de construit zidurile Ierusalimului!

Sărbătoare pentru poporul evreu

Poporul evreu nu mai era prizonierul Babilonului.

Foarte mulți se întorseseră în țara lor.

Ei au terminat de ridicat zidurile Ierusalimului și au construit un Templu nou.

Au adus înapoi vasele de aur și de argint și alte comori furate din vechiul Templu.

Au venit la Templul strălucitor și i-au mulțumit lui Dumnezeu. Acum ei sărbătoreau!

*„Binecuvântat
să fie Numele
Tău cel slăvit,
care este mai
presus de orice
binecuvântare
și de orice
laudă!... Tu,
Doamne,
numai Tu ai
făcut cerurile,
cerurile
cerurilor și
toată oștirea
lor și pământul
cu tot ce este
pe el.”*

Neemia 9:5-6

*Cât de bucuros
era poporul lui
Dumnezeu că
era înapoi, în
țara sa?*

NOUL TESTAMENT

„Binecuvântat
este Domnul,
Dumnezeul lui
Israel, pentru
că a cercetat și a
răscumpărat pe
poporul Său.”

Luca 1:68

Vom afla
mai târziu cum
a pregătit Ioan
calea pentru
Isus.

„Numele lui este Ioan.”

Maria s-a hotărât să o viziteze pe verișoara sa,
Elisabeta.

„Ești cu adevărat binecuvântată” i-a spus Elisabeta,
„pentru că Dumnezeu te-a ales pe tine.”

După câteva luni Elisabeta a născut un fiu.

„Să-l cheme Zaharia, ca pe tatăl său” au spus prietenii.

„Nu” a zis Elisabeta. „Numele lui va fi Ioan.”

Ei l-au întrebat și pe Zaharia. Atunci el a scris:

„Numele lui este Ioan.”

Chiar în clipa aceea Zaharia a putut din nou să
vorbească.

„Dumnezeu ne va trimite pe cineva care
va salva lumea” a spus
Zaharia. „Fiul meu va
pregăti calea pentru
Acesta.”

Visul lui Iosif

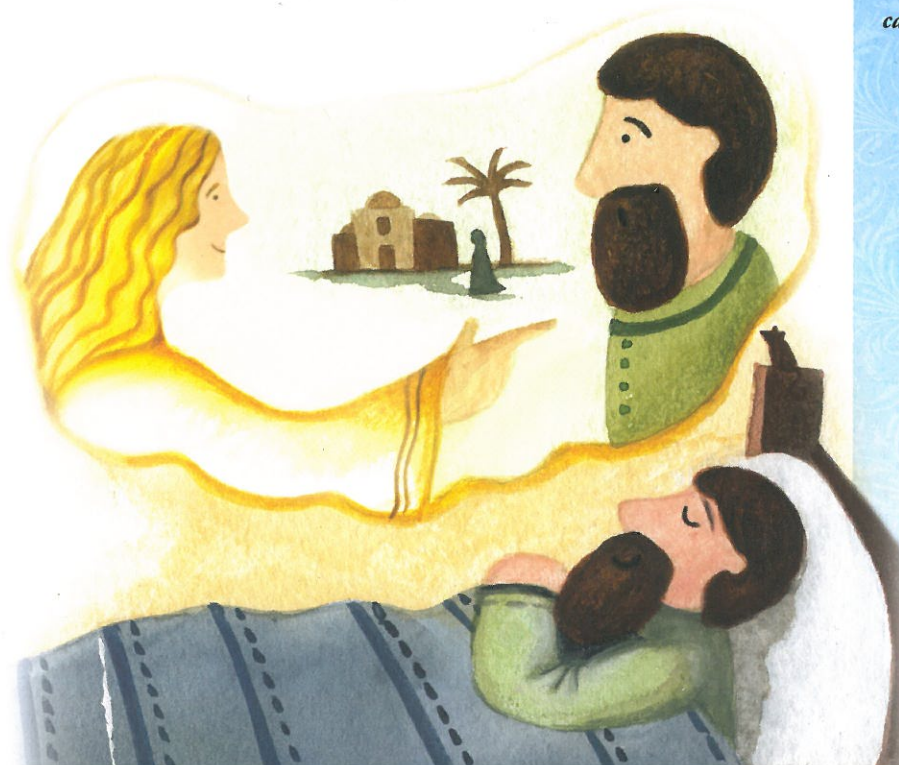
Maria iubea un bărbat blând și bun pe nume Iosif, fiul
tâmplarului din oraș.

La scurt timp după ce îngerul a vizitat-o pe Maria,

Iosif a avut un vis în care un înger îi spunea: „Iosif,
trebuie să ai grijă de Maria. Când fiul ei se va naște,
să-i pui numele «Isus».”

De aceea Maria și Iosif s-au căsătorit în scurt timp.

Cu puțin timp înainte ca Maria să nască, soldații
au făcut un anunț în Nazaret, care spunea: „Toți
oamenii trebuie să meargă în orașul în care s-au
născut, pentru a-și înregistra numele.”

„Maria va naște
un Fiu și-i vei
pune numele
Isus, pentru că
El va mântui pe
poporul Lui de
păcatele sale.”

Matei 1:21

Știi numele
orașului în
care s-a născut
Iosif?

*Iosif s-a suit și
el din Galileea,
din cetatea
Nazaret, ca să se
ducă în Iudeea,
în cetatea lui
David, numită
Betleem,
pentru că era
din casa și din
seminția lui
David.*

Luca 2:4

*Unde au stat
Maria și Iosif
în acea noapte?*

O lungă călătorie

Iosif și Maria au trebuit să călătorească la Betleem, orașul natal al lui Iosif, care se afla la mulți kilometri depărtare.

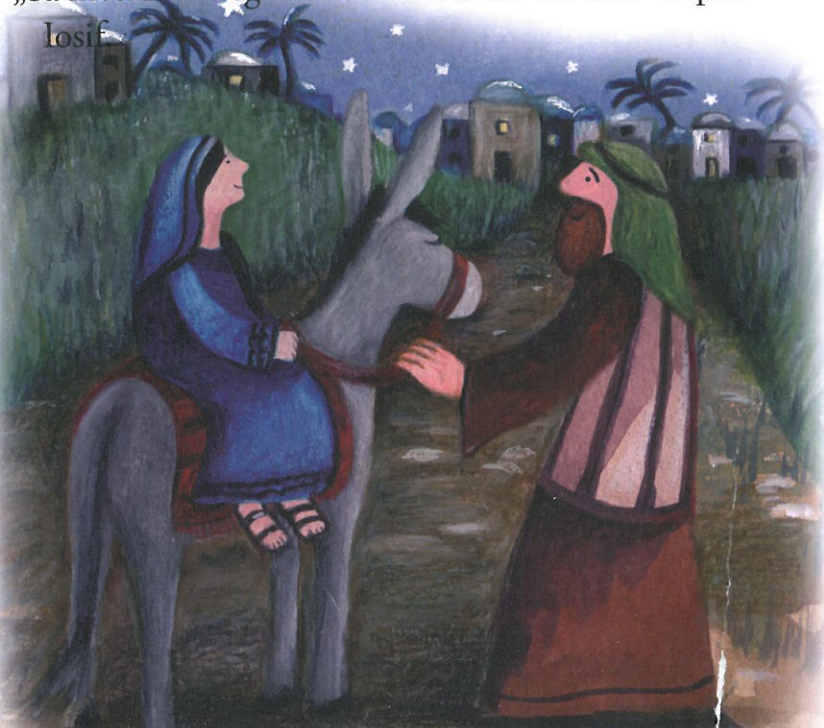
Așa că au pornit într-o călătorie lungă.

Maria mergea călare pe un măgăruș și Iosif alături de ea. Maria se simțea foarte obosită.

Într-un târziu au ajuns în Betleem. Orașul era foarte aglomerat pentru că mulți oameni veniseră să-și înregistreze numele.

„Cum să găsim un loc în care să stăm?” a întrebat Maria.

„Să încercăm să găsim o cameră într-un han” a spus Iosif.

Nicio cameră liberă!

Iosif a găsit un han și a bătut la ușă.

„Ne puteți închiria o cameră?” a întrebat el.

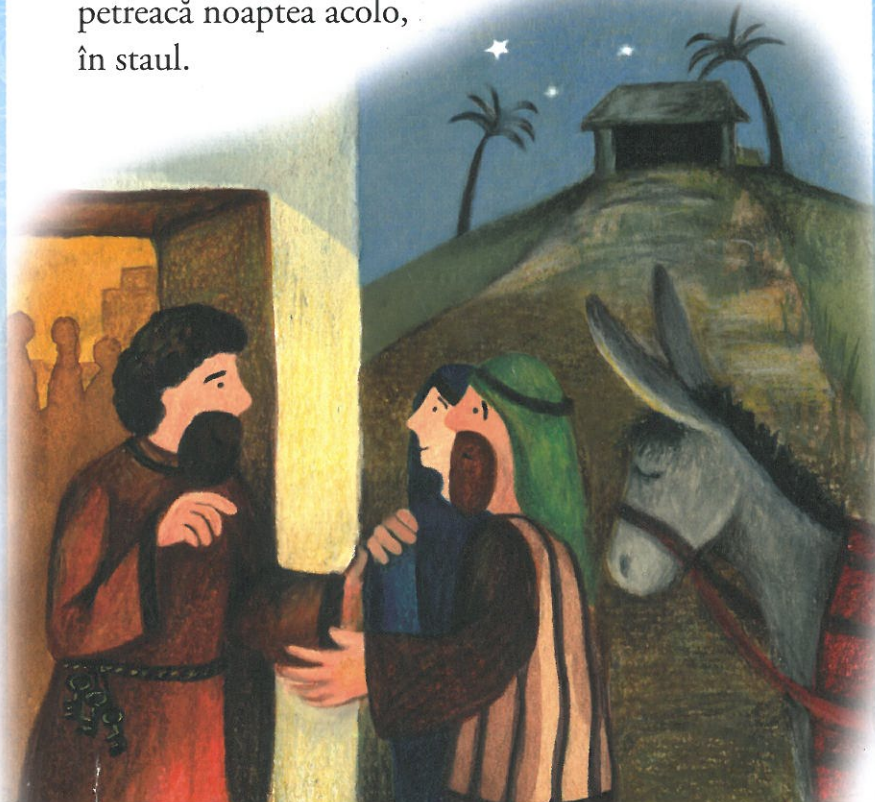
„Nu, îmi pare rău!” a spus hangiu. „Toate camerele sunt ocupate. Nu există niciun pat în care să dormiți în tot orașul.”

Apoi hangiu a văzut chipul dezamăgit al Mariei.

„Am un mic staul unde dorm animalele” a adăugat el.

„Puteți dormi acolo. Mi-e teamă că este tot ce vă pot oferi.”

Oaspeții obosiți au hotărât să petreacă noaptea acolo, în staul.

*Pe când erau
ei acolo, s-a
împlinit vremea
când trebuia să
nască Maria.*

Luca 2:6

*Cum ți se pare
locul în care s-a
născut Isus?*

L-a înfășat în scutece și L-a culcat într-o iesle, pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei.

Luca 2:7

Fiul lui Dumnezeu s-a născut într-un staul!

Nașterea lui Isus

Acolo, în staul, printre măgăruși și vite, s-a născut Fiul preaiubit al Mariei.

Ea l-a privit cu multă dragoste.

Și-a înfășat copilul într-un scutece curat, ca să nu-i fie frig.

„Iosif, nu avem un pătuț pentru copilașul nostru” a spus Maria.

Iosif a așezat paie curate în ieslea în care mâncau animalele.

„Am făcut un pătuț pentru micuțul Isus” a spus el.

Iosif a așezat cu blândețe copilul în iesle.

Isus a adormit repede pe pătuțul de paie.

Astăzi, în
cetatea lui
David, vi s-a
născut un
Mântuitor, care
este Hristos,
Domnul.

Luca 2:11

Cine au fost
primii oameni
care au aflat că
s-a născut Isus?

Mesajul îngerului

Era întuneric peste câmpiile ce înconjurau Betleemul.

Dar păstorii erau încă treji, păzindu-și oile.

Dintr-o dată o lumină puternică a strălucit deasupra lor.

Ei s-au speriat.

„Nu vă temeți!” a spus îngerul. „Aduc vești bune care vor bucura pe toți oamenii.”

Păstorii au ascultat cu uimire.

Păstorii pornesc să-L caute pe Isus

„În noaptea aceasta, împăratul vostru s-a născut în Betleem” le-a spus îngerul. „Îl veți găsi culcat într-o iesle. Mergeți și vedeți cu ochii voștri!”

Dintr-o dată o mulțime de îngeri au umplut cerul cu cântecul lor: „Slavă lui Dumnezeu în locurile preaînalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui.”

Lumina a dispărut iar sunetele s-au stins în noapte.

„O, am văzut îngeri” a spus unul dintre păstori.

„S-a născut un împărat în noaptea asta, aici, în Betleem.”

„Hai să-l găsim!”

Lăsându-și turmele pe dealuri, s-au grăbit spre Betleem pentru a-l căuta pe cel ce se născuse.

Veți găsi un
Prunc înfășat în
scutece și culcat
într-o iesle.

Luca 2:12

Crezi că
păstorii s-au
speriat sau au
fost încântați
de mesajul
îngerilor?

Și păstorii s-au întors, slăvind și laudând pe Dumnezeu pentru toate cele ce au auzit și văzuseră și care erau întocmai cum li se spusese.

Luca 2:20

Ce crezi că le-au povestit păstorii prietenilor lor despre noaptea aceea?

Păstorii au găsit staulul

După puțin timp, păstorii au găsit staulul în care se găsea Isus.

S-au uitat înăuntru și i-au văzut pe Maria, Iosif și pe bebelușul care dormea în iesle.

S-au îngămădit cu toții să se uite la copilaș. Apoi păstorii au ingenuncheat.

Le-au povestit cu însuflețire Mariei și lui Iosif ceea ce le spusese îngerul.

Apoi văzând că Maria era foarte obosită, păstorii s-au strecurat afară și s-au întors la turmele lor.

Maria păstra în inima ei ceea ce păstorii îi spusese.

Un bătrân fericit

Maria și Iosif au mers la Ierusalim pentru a-l duce pe Isus la Templul lui Dumnezeu.

Acolo au întâlnit un bătrân pe nume Simeon.

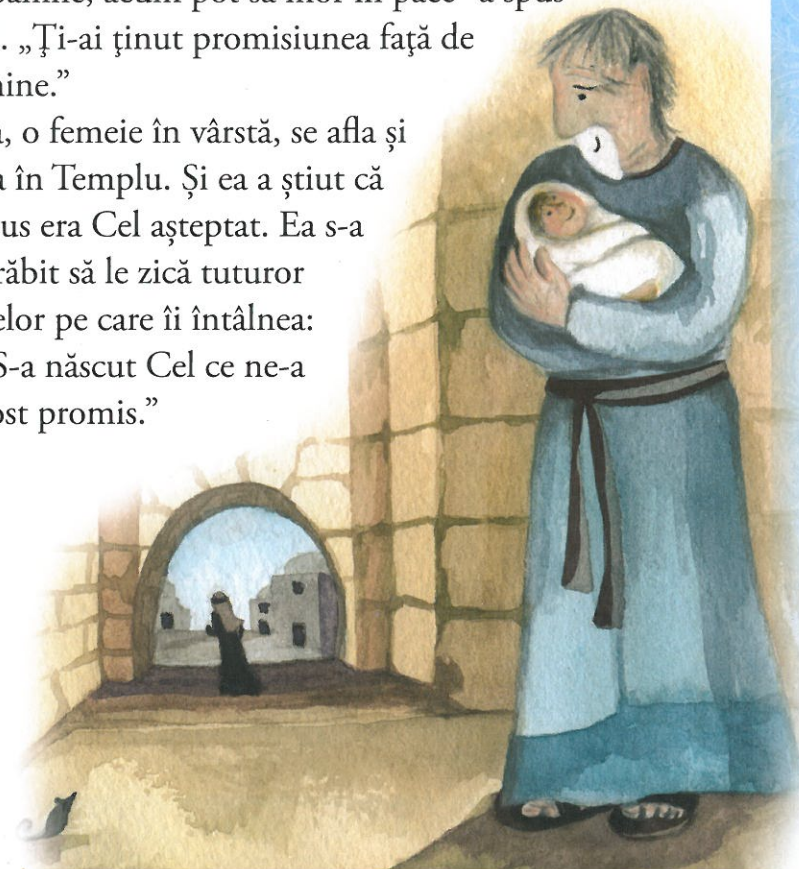
Dumnezeu îi promisese lui Simeon: „Nu vei muri până când nu-L vei vedea pe copilașul care va salva omenirea.”

Când Simeon L-a văzut pe Isus, și-a dat seama că El era cel pe care Dumnezeu Îl promisese.

L-a luat pe Isus în brațele sale și L-a legănat.

„Doamne, acum pot să mor în pace” a spus el. „Ți-ai ținut promisiunea față de mine.”

Ana, o femeie în vârstă, se afla și ea în Templu. Și ea a știut că Isus era Cel așteptat. Ea s-a grăbit să le zică tuturor celor pe care îi întâlnea: „S-a născut Cel ce ne-a fost promis.”

„Căci au văzut ochii mei mântuirea Ta.”

Luca 2:30

Ana și Simeon așteptau să-L vadă pe Cel care avea să salveze omenirea.

*Iată că au venit
niște magi
din Răsărit la
Ierusalim și
au întrebat:
„Unde este
Împăratul de
curând născut
al iudeilor?”*

Matei 2:1-2

*Ce știa Irod
despre noul
împărat?*

O nouă stea

Departe, în est, trăiau niște oameni foarte înțelepți, care studiau stelele.

Într-o noapte, târziu, unul dintre

ei a exclamat: „Nu am mai văzut niciodată *această* stea!”

„Este un semn special” a spus altul. „Înseamnă că s-a născut un împărat.”

„Atunci trebuie să urmărim această stea pentru a-l găsi pe Împărat” au fost cu toții de acord.

Așa că înțelepții au plecat într-o călătorie lungă, urmărind acea stea deosebită.

Traversând deșerturi și ținuturi pustii, dealuri și văi, într-un final înțelepții au sosit la Ierusalim, la palatul împăratului Irod.

Un nou Împărat

„Unde îl putem găsi pe Împăratul abia născut?” l-au întrebat înțelepții pe Irod. „I-am văzut steaua în est și am venit să-L preamărim.”

Când împăratul Irod a auzit acestea, s-a supărat.

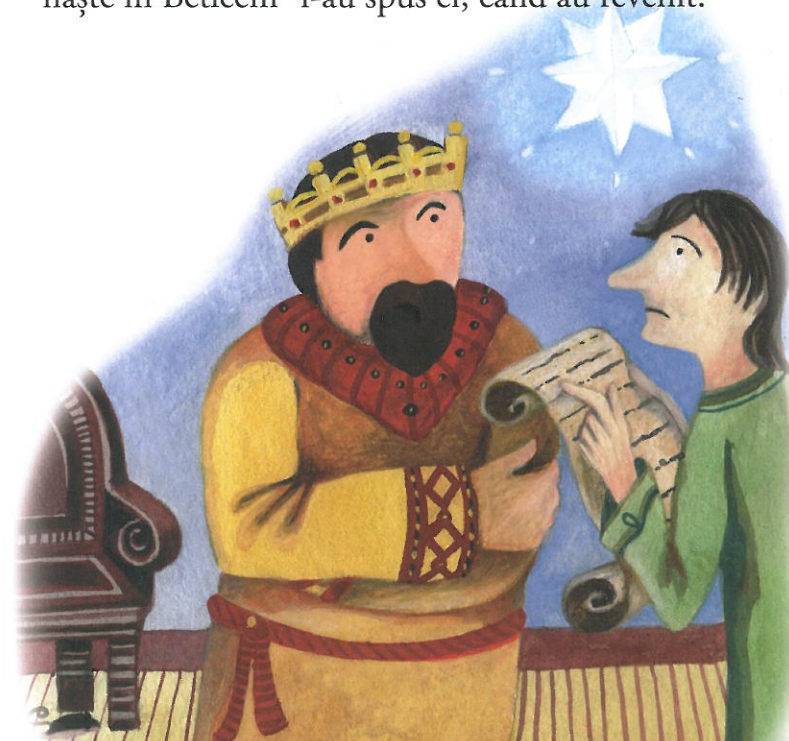
„Eu sunt împăratul” s-a gândit el. „Nu vreau ca alt împărat să-mi ia coroana.”

De aceea Irod i-a chemat pe sfetnicii săi.

„Cunoașteți ceva despre un nou împărat?” i-a întrebat el. „Și dacă știți ceva, unde se va naște el?”

Sfetnicii s-au grăbit să plece ca să cerceteze.

„Cărțile noastre sfinte spun că un nou împărat se va naște în Betleem” i-au spus ei, când au revenit.

*„Căci din
Betleem va ieși
o Căpetenie,
care va fi
Păstorul
poporului Meu
Israel.”*

Matei 2:6

*A fost Irod
bucuros să afle
că s-a născut
Isus?*

*Când a auzit
împăratul Irod
acest lucru, s-a
tulburat mult și
tot Ierusalimul
s-a tulburat
împreună cu el.*

Matei 2:3

*I-a făcut
Irod ceva rău
bebelușului?*

Minciuna lui Irod

Împăratul Irod i-a chemat iar la el pe înțelepți.
„Mergeți să căutați acest copil!” le-a zis el. „Când îl
găsiți, veniți să-mi spuneți unde este. Mi-ar plăcea
mult și mie să merg să-I dau slavă.”

Dar Irod mințea.

El voia să-i facă rău bebelușului. Nu dorea ca altcineva
să devină împărat.

Daruri bogate

Steaua a condus mai departe pașii înțelepților. Mergea
înaintea lor până când s-a oprit deasupra casei în
care se afla Isus.

Înăuntru i-au găsit pe micuțul Isus și pe Maria,
mama sa. Când înțelepții l-au văzu pe Isus, au
îngenuncheat în fața sa.

Aduseseră cu ei daruri bogate: aur, tămâie și mir.
Ei au lăsat jos darurile lor pentru copilăș.

*Când au văzut
ei steaua, n-au
mai putut de
bucurie.*

Matei 2:10

*Înțelepții i-au
adus lui Isus
daruri demne
de un împărat.*

*S-au întors în
țara lor pe un
alt drum.*

Matei 2:12

*Cum L-a
protejat
Dumnezeu pe
Isus?*

Pe un alt drum

În noaptea aceea Dumnezeu i-a
avertizat pe înțelepți într-un
vis.

„Nu vă întoarceți pe la împăratul
Irod!” le-a spus un înger. „Vrea
să-i facă rău copilului.”

Așa că înțelepții s-au întors acasă
pe un alt drum.

Fuga în Egipt

După ce au plecat înțelepții, Iosif a avut și el un vis.
„Trezește-te imediat!” i-a spus un înger.

„Ia-L pe Isus și pe mama sa și fugiți în Egipt. Irod Îl
caută pe copil și vrea să-I facă rău.”

Apoi îngerul a zis: „Stați în Egipt până când vă voi
spune că vă puteți întoarce în siguranță în Nazaret.”

Iosif a trezit-o pe Maria și au plecat spre Egipt,
împreună cu micuțul Isus.

*Atunci, Irod,
când a văzut că
fusesse înșelat
de magi, s-a
mâniat foarte
tare.*

Matei 2:16

*Cum i-a
protejat Iosif
pe Maria și
Isus de planul
lui Irod?*

Iar Pruncul creștea și Se
întărea; era plin
de înțelepciune,
și harul lui
Dumnezeu era
peste El.

Luca 2:40

Isus a învățat
să citească
cărțile Legii pe
care le scrisese
Moise.

Isus creștea plin de înțelepciune

După ce împăratul Irod a murit, Iosif a mai avut un vis. „Puteți să vă întoarceți căci sunteți în siguranță acum” i-a spus Dumnezeu.

Ei au pornit în lunga călătorie către Nazaret, acolo unde Maria și Iosif locuiseră înainte de a se fi născut Isus.

Isus a crescut în Nazaret, alături de Iosif și Maria. Iosif era tâmplar, iar Isus îl ajuta în atelierul său, tăind lemnul cu ferăstrăul și bătând cuie.

La vârsta potrivită, Isus a început să meargă la școală. El era atent la lecții și își amintea tot ce i se spunea. Cât de mândră era de El, mama sa, Maria!

Isus vizitează Ierusalimul

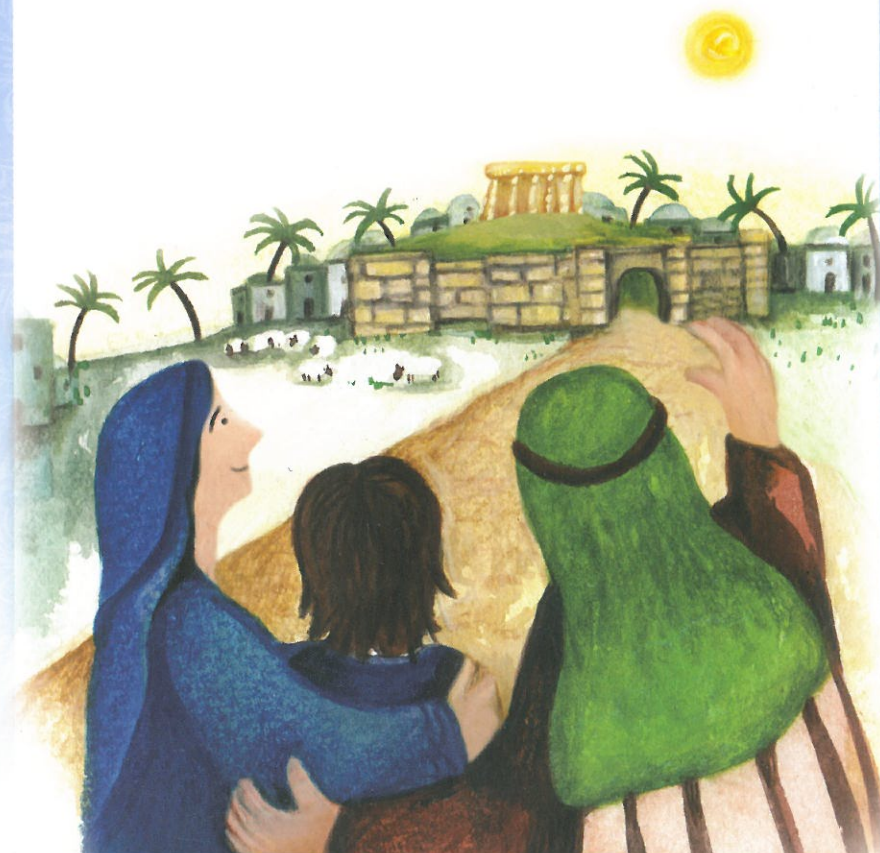
O dată pe an poporul evreu sărbătorea Paștele. Evreilor le plăcea să meargă la Ierusalim, unde era marele Templu.

Când Isus avea doisprezece ani, Maria a spus:

„Anul acesta poți veni cu noi. Ai învățat Legea lui Dumnezeu. A venit momentul să mergi la Templu.”

A fost o călătorie încântătoare către Ierusalim.

Când s-au apropiat de cetate, au putut vedea Templul, strălucind alb și auriu în soare.

Părinții lui
Isus se duceau
la Ierusalim
în fiecare an,
la Praznicul
Paștelor.

Luca 2:41

Reamintiți-vă
sărbătoarea
Paștelui,
descrisă la
pagina 129!

Pe când se întorceau acasă, băiatul Isus a rămas în Ierusalim. Părinții Lui n-au băgat de seamă lucrul acesta.

Luca 2:43

Unde ar fi putut Maria și Iosif să-L găsească pe Isus?

În Casa lui Dumnezeu

Când au sosit la Ierusalim, Maria, Iosif și Isus au mers la Templu pentru a se ruga și a se închina lui Dumnezeu. „Aceasta este Casa lui Dumnezeu, Tatăl Meu ceresc” s-a gândit Isus.

În Templu, El a cunoscut oameni și preoți înțelepți. Mai curând decât și-ar fi dorit, ei au trebuit să se întoarcă pe lungul drum către Nazaret. Maria nu-L văzuse pe Isus toată ziua.

Se părea că nimeni nu-L văzuse pe Isus de când plecaseră din Ierusalim.

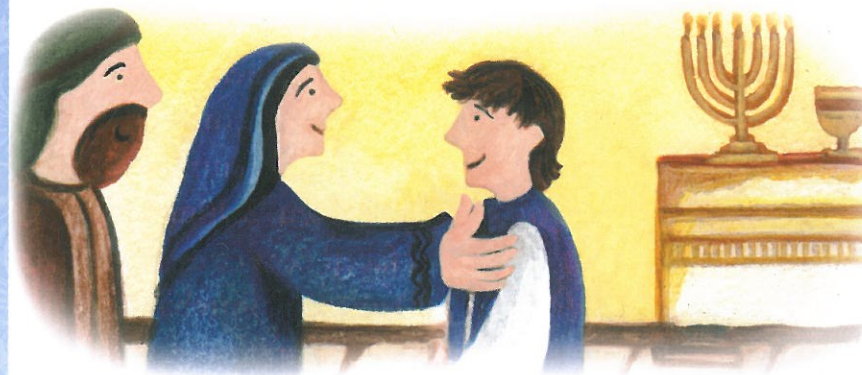
Maria și Iosif erau destul de îngrijorați.

„Trebuie să ne întoarcem” a zis Iosif.

Așa că s-au întors la Ierusalim. Dar tot nu L-au găsit pe Isus.

Maria Îl găsește pe Isus la Templu

„Mai este doar un loc în care să-L căutăm pe Isus” a zis Maria într-un sfârșit „în Templu.”

Acolo, așa cum Maria bănuise, L-au găsit pe Isus. Acesta îi întâlnise iar pe înțelepți și pe preoți și le punea întrebări.

Bătrânii erau uimiți să vadă că acest băiat cunoștea atât de multe despre Legea lui Dumnezeu.

„Te-am căutat peste tot” a spus Maria. „Am fost foarte îngrijorați.”

„A trebuit să vin în casa Tatălui Meu, să învăț lucrurile pe care trebuie să le știu” a spus Isus.

Apoi Isus a pornit la drum împreună cu Maria și Iosif.

Toți care-L auzeau rămăneau uimiți de priceperea și răspunsurile Lui.

Luca 2:47

Cum interpretați răspunsul pe care l-a dat Isus Mariei?

După cum este
scris în cartea
cuvintelor
prorocului
Isaia: „Iată
glasul celui ce
strigă în pustie:
„Pregătiți calea
Domnului,
neteziți-I
cărările.”

Luca 3:4

Când Ioan
s-a născut, un
înger le-a spus
părinților lui
că el îi va ajuta
pe oameni să
se întoarcă la
Dumnezeu.

Ioan, vărul lui Isus

Vărul lui Isus, Ioan, era diferit de ceilalți oameni.

Locuia în deșert și se îmbrăca cu haine făcute din
păr aspru de cămilă. Mânca ceea ce găsea în deșert:
miere sălbatică și lăcuste.

Dumnezeu i-a dat lui Ioan o misiune specială.

Ioan le spunea oamenilor:

„Faceți multe lucruri rele
și nu trăiți așa cum vrea
Dumnezeu. Schimbați-vă
și faceți ceea ce este bine!”
Oamenii îl întrebau:

„Cum putem să ne
schimbăm?”

„Aveți două cămăși?” le-a
răspuns Ioan. „Dacă da,
dați una din ele cuiva
care nu are niciuna!”

Ioan botează mulți oameni

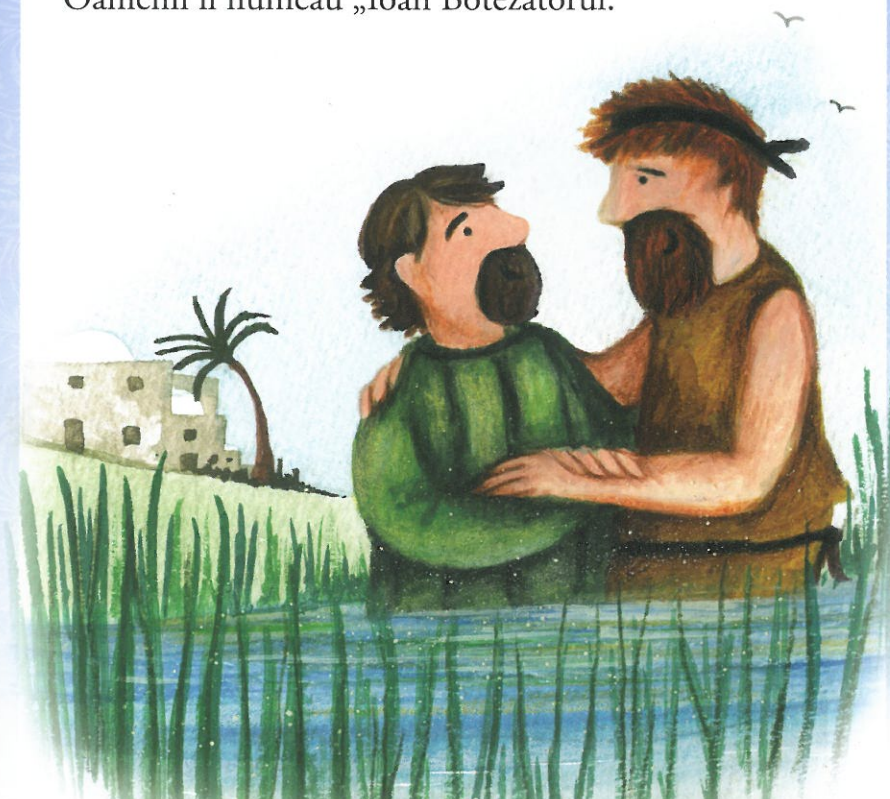
Mulțimi mari de oameni veneau să-l asculte pe Ioan.

„Dumnezeu vrea să vă ierte greșelile” le spunea Ioan.

„Fiți botezați! În felul acesta puteți să aveți o viață
nouă.”

Multor oameni le părea rău pentru că făcuseră lucruri
rele. Pe aceștia, Ioan îi boteza în râul Iordan. El îi
scufunda în apă. Când ieșeau din apă, ei se simțeau
ca și cum ar fi fost născuți din nou.

Oamenii îl numeau „Ioan Botezătorul.”

Astfel
propovăduia
Ioan norodului
Evangelia
și-i dădea încă
multe alte
îndemnuri.

Luca 3:18

De ce veneau
atât de mulți
oameni să îl
asculte pe Ioan?

Și îndată,
când ieșea Isus
din apă, el a
văzut cerurile
deschise
și Duhul
coborându-Se
peste El ca un
porumbel.

Marcu 1:10

A cui a fost
vocea Celui ce
a vorbit după
ce Isus a fost
botezat?

Isus este botezat

Câțiva oameni au venit să-l întrebe pe Ioan: „Ești tu cel pe care Dumnezeu l-a trimis pentru a ne salva?” „Va veni cineva cu mult mai puternic decât mine” a spus Ioan. „Eu nu sunt vrednic nici măcar să-i dezleg curelele sandalelor.”

Curând după aceea, Isus a venit la Ioan.

„Te rog să mă botezi” a zis Isus.

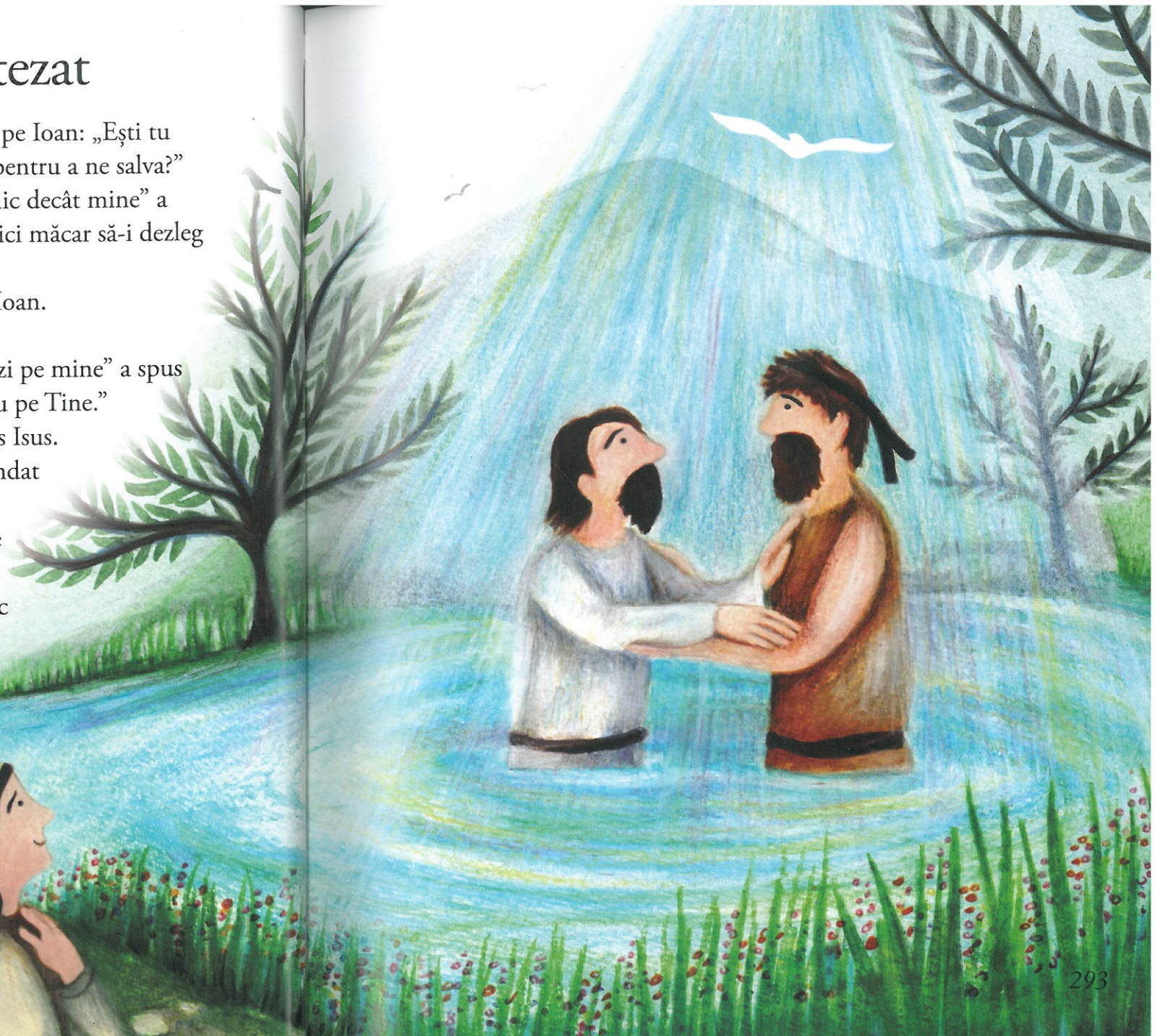
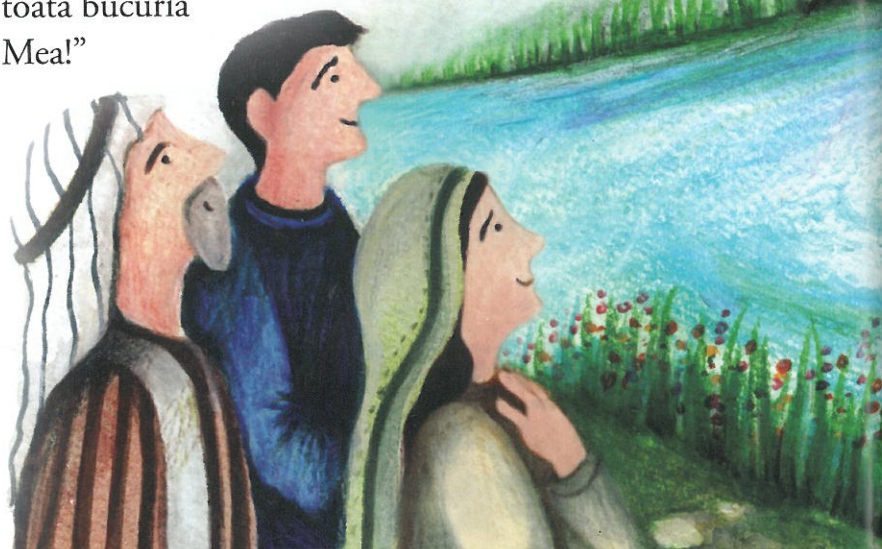
„Dar Isuse, Tu ar trebui să mă botezi pe mine” a spus

Ioan. „Nu ar trebui să Te botez eu pe Tine.”

„Asta dorește Dumnezeu” a răspuns Isus.

Așa că Ioan a acceptat. El l-a scufundat pe Isus în apele râului Iordan.

Când Isus a ieșit de sub apă, o voce din ceruri a spus: „Tu ești Fiul Meu preaiubit, în Tine Îmi găsesc toată bucuria Mea!”

Atunci, Isus
a fost dus
de Duhul în
pustie, ca să
fie ispitit de
Diavolul.

Matei 4:1

Isus era obosit
și înfometat
atunci când
diavolul a
venit să-l
încearcă.

Ispitirea lui Isus

După ce Isus a fost botezat, El a mers în deșert.
Timp de patruzeci de zile și nopți, El nu a mâncat
nimic.

După aceea, diavolul a venit la El.

„Dacă ești cu adevărat Fiul lui Dumnezeu, transformă
aceste pietre în pâine” a spus diavolul.

Isus a răspuns: „Dumnezeu spune că
nu trăim numai mâncând
pâine. Trăim
urmând cuvintele
pe care ni le
spune El.”

O altă încercare

După aceea, diavolul L-a dus pe
Isus pe acoperișul Templului,
în Ierusalim.

„Sari!” I-a spus diavolul. „În felul
acesta toți vor vedea că Tu ești
Fiul lui Dumnezeu. Îngerii lui
Dumnezeu nu Te vor lăsa să Te
rănești.”

Isus a răspuns: „Nu trebuie să-L punem la încercare pe
Dumnezeu în felul acesta!”

„De asemenea,
este scris”, a
zis Isus: „Să
nu ispitești
pe Domnul,
Dumnezeul
tău.”

Matei 4:7

L-a lăsat
diavolul de
această dată în
pace pe Isus?

„Căci este scris:
‘Domnului,
Dumnezeului
tău să te închini
și numai Lui
să-I slujești.’”

Matei 4:10

*Ai simțit
vreodată că
diavolul te-a
ispitit să faci
lucruri rele?*

„Pleacă de aici, Satana!”

Diavolul a încercat a treia oară să-L ispitească pe Isus. El L-a luat pe Isus pe un munte înalt. Din vârful, se puteau vedea toate împărățiile pământului.

„Te voi face împărat peste toate aceste împărății, dacă vei îngenunchea înaintea mea și mi te vei închina” a spus diavolul.

Isus a răspuns: „Pleacă de aici, Satana!”

În sfârșit diavolul a renunțat și a plecat.

Isus vindecă mulți bolnavi

În cele mai multe din cetățile lor, evreii aveau locuri speciale în care să se roage. Aceste clădiri se numesc sinagogi.

Odată oamenii din Capernaum L-au rugat pe Isus să vorbească în sinagoga lor. După aceea, un pescar pe nume Simon Petru, L-a invitat pe Isus la el acasă.

Soacra lui Simon Petru era bolnavă. Isus a mers lângă patul ei și aplecându-se către ea, a vindecat-o. Ea s-a simțit bine, s-a ridicat și a gătit pentru Isus și prietenii săi.

În seara aceea mulți alți oameni bolnavi au venit la Isus și L-au rugat să-i vindece. El a ajutat pe fiecare în parte.

*La asfințitul
soarelui, toți
cei ce aveau
bolnavi atinși
de felurite boli
îi aduceau la
El. El Își punea
măinile peste
fiecare din ei
și-i vindeca.*

Luca 4:40

*Isus era
întotdeauna
gata să-i ajute
pe oameni.*

Dar El le-a
zis: „Trebuie
să vestesc
Evanghelia
Împărăției lui
Dumnezeu și
în alte cetăți,
fiindcă pentru
aceasta am fost
trimis.”

Luca 4:43

Cum a ajutat
Isus pescarii să
prindă pește?

Isus își alege un grup de prieteni

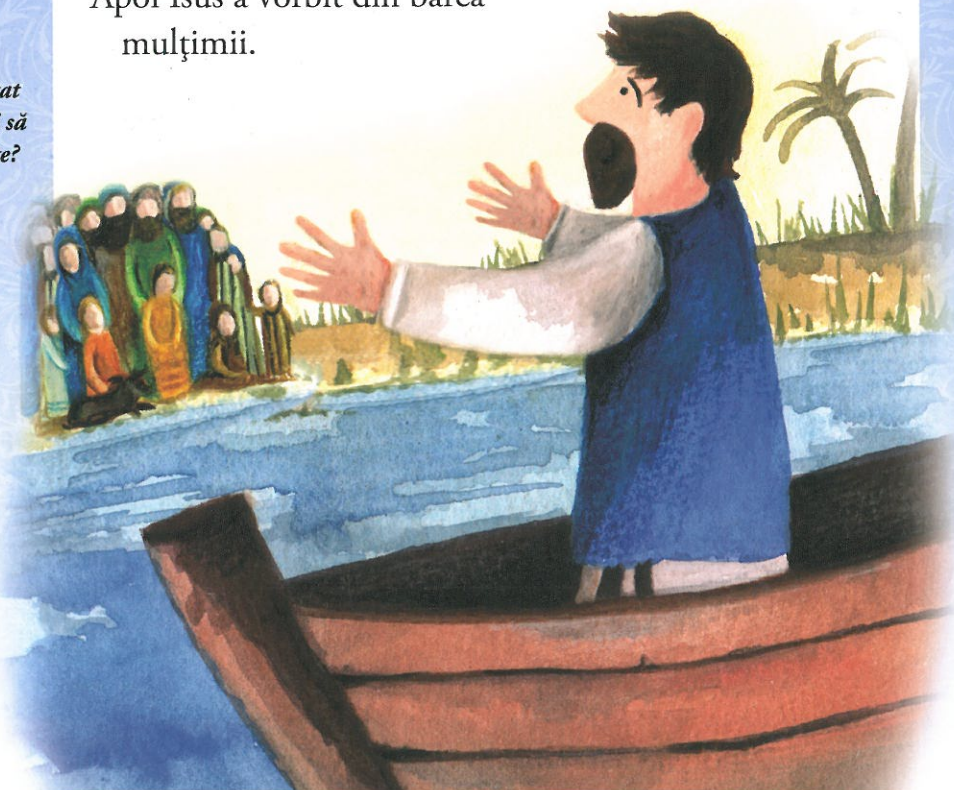
Într-o zi Isus stătea pe malul Mării Galileea. Mulțimi
de oameni se îmbulzeau în jurul Lui, ascultând
pildele sale minunate.

Isus a observat că pe mal erau două bărci. Pescarii își
spălau plasele.

Isus s-a urcat în barca lui Simon.

„Împinge barca la o distanță mică de țărm” l-a rugat
Isus.

Apoi Isus a vorbit din barcă
mulțimii.

O mulțime de pești

Când a terminat de predicat, Isus i-a spus lui Simon:

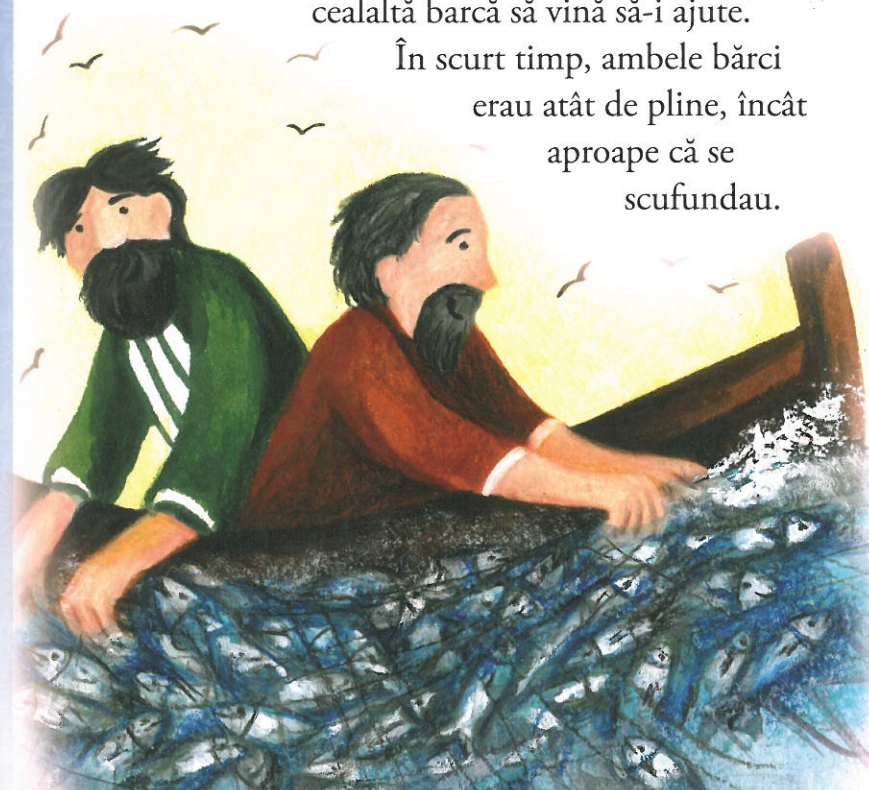
„Vâsliți spre apă adâncă. Apoi aruncați plasele, ca să
puteți prinde mulți pești.”

„Dar, Doamne” a răspuns Simon, „am muncit din
greu toată noaptea - și nu am prins niciun pește.
Totuși, pentru că spui asta, vom lăsa din nou plasele
în apă.”

De data aceasta, plasele pescarilor erau atât de
încărcate cu pești, încât au început să se rupă.

Bărbații i-au chemat pe prietenii lor din
cealaltă barcă să vină să-i ajute.

În scurt timp, ambele bărci
erau atât de pline, încât
aproape că se
scufundau.

Fiindcă îl
apucase spaima
pe el și pe toți
cei ce erau cu
el din pricina
pescuirii pe
care o făcuseră.

Luca 5:9

Isus a făcut
multe miracole
în rândul
oamenilor.

Atunci, Isus a zis lui Simon:
„Nu te teme;
de acum încolo
vei fi pescar de oameni.”

Luca 5:10

Știi că uneori
oamenii îi
mai numesc
și „apostoli”
pe ucenicii lui
Isus?

Pescari de oameni

Simon, Andrei, fratele său și prietenii lor pescari, Iacov și Ioan, au fost uimiți să vadă atât de mulți pești.

Simon a îngenuncheat în fața lui Isus.

„Pleacă de la mine, Doamne! Sunt păcătos” a spus Simon.

„Nu-ți fie teamă!” i-a spus Isus. „De acum înainte vei fi pescar de oameni.”

Așa că pescarii și-au tras bărcile pe mal, au lăsat toate și L-au urmat pe Isus.

Ei au devenit primii prieteni ai lui Isus, ucenicii Săi.

Vameșul Matei

Oamenilor nu le plăceau vameșii. Ei înșelau oamenii și le luau mulți bani.

Într-o zi Isus a văzut un vameș, numit Matei, lucrând la biroul său.

„Urmează-mă!” l-a chemat Isus.

Imediat Matei s-a ridicat, a lăsat deoparte treaba și banii și L-a urmat pe Isus. El a devenit unul din ucenicii lui Isus.

Cei doisprezece ucenici erau: Petru (numele nou pe care i l-a dat Isus lui Simon), Andrei (fratele lui Petru), Iacov și fratele său Ioan, Filip, Bartolomeu, Toma, Matei, un alt bărbat pe nume Iacov, Tadeu, Simon și Iuda Iscarioteanul.

„N-am venit
să chem la
pocăință pe cei
neprihăniți, ci
pe cei păcătoși.”

Luca 5:32

Isus a ales
doisprezece
ucenici – așa
cum erau și
doisprezece
triburi în
Israel.

*El Și-a arătat
slava Sa, și
ucenicii Lui au
crezut în El.*

Ioan 2:11

*Lui Isus îi
făcea plăcere să
mănânce și să
bea împreună
cu prietenii
Lui.*

Apa transformată în vin la nunta din Cana

Într-o zi un om l-a invitat pe Isus la nunta sa, care avea loc în satul numit Cana. Maria, mama lui Isus, a mers și ea, și au mers și ucenicii lui Isus.

Toți mâncau și beau la nuntă. În scurt timp, ei au băut tot vinul.

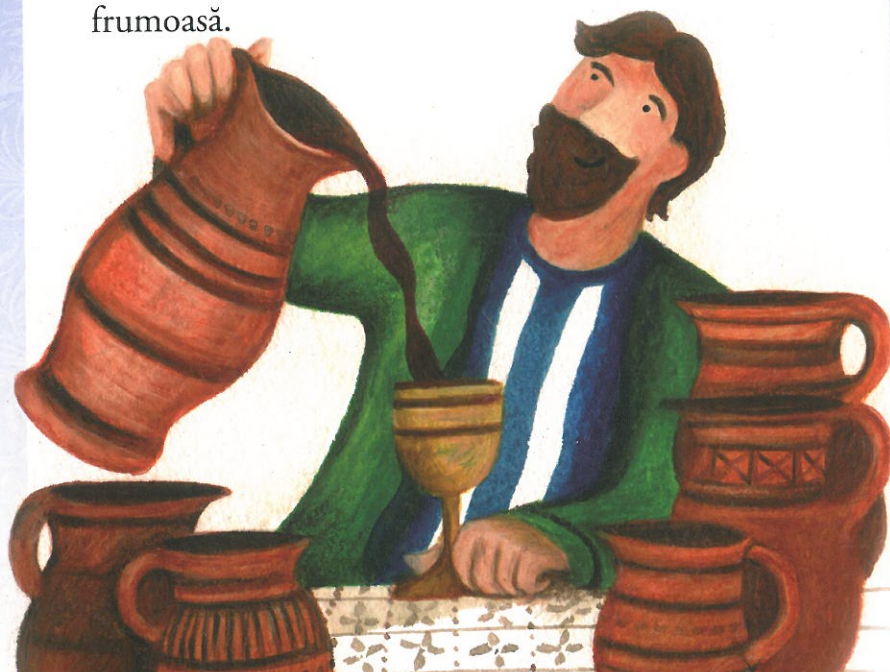
„Umpleți cu apă cele șase vase mari de vin!” a zis Isus.

Oamenii au făcut așa cum le spusese Isus.

Într-o clipă, apa a fost transformată în vin.

„Este cel mai bun vin pe care l-am gustat vreodată!” au spus bărbaii.

Isus a vrut ca petrecerea de nuntă să fie cât se poate de frumoasă.

Născut din nou!

Un bărbat pe nume Nicodim l-a vizitat în secret pe Isus, târziu într-o noapte.

„Învățătorule, cred că Tu ai venit de la Dumnezeu” a spus Nicodim.

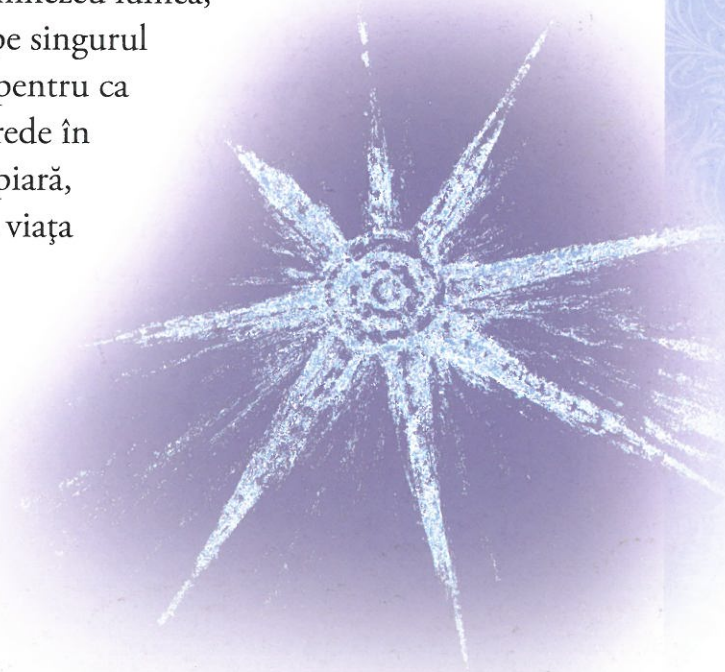
„Dacă vrei să intri în Împărăția lui Dumnezeu” a răspuns Isus, „trebuie să te naști din nou.”

„Cum poate un om matur să se nască din nou?” a întrebat Nicodim.

„Aceasta este un alt fel de naștere” a spus Isus. „Este ca și cum te-ai naște într-o viață nouă.”

„Te rog să-mi explici” a zis Nicodim.

Isus a spus: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.”

*„Pentru ca
oricine crede în
El să nu piară,
ci să aibă viață
veșnică.”*

Ioan 3:15

*De ce crezi că
L-a vizitat în
secret Nicodim
pe Isus?*

„Dar oricui va
bea din apa pe
care i-o voi da
Eu în veac nu-i
va fi sete.”

Ioan 4:14

Locuitorii
Samariei
se numeau
„samariteni”.
Evreii și
samaritenii nu
aveau niciun
fel de legături
unii cu alții.

Apa vie

Isus era obosit. Era în Samaria și se odihnea lângă o
fântână când a venit o femeie cu un vas să ia apă.

„Te rog, dă-mi să beau” i-a zis Isus.

Ea l-a privit surprinsă.

„De obicei voi, evreii, nu vorbiți cu noi, samaritenii” a
spus ea.

„Dacă ai fi știut cine sunt” a spus Isus, „mi-ai fi cerut
apă vie.”

„Apă vie?” a repetat ea. „Ce este aia? Nu ai nici măcar
găleată, cum ai putea să-mi dai apă?”

„După ce bei apă din fântână, îți va fi iar sete” a
răspuns Isus. „Dar dacă vei bea din apa pe care ți-o
dau Eu, nu-ți va mai fi sete niciodată.”

„Atunci dă-mi să beau din ea!”

a spus ea.

Femeia a fost uimită de ceea
ce îi spusese Isus.

Și-a chemat prietenii
să vină și să-L
cunoască.

Vindecarea unui băiat bolnav

Un slujbaș împărătesc din Capernaum l-a rugat pe Isus
să-l ajute.

„Băiețelul meu e foarte bolnav și ar putea muri” a spus
el. „Te rog, vino să-l vindeci până nu e prea târziu!”

„Întoarce-te acasă” a zis Isus. „Fiul tău a fost vindecat!”
Bărbatul acesta l-a crezut pe Isus și a pornit către casă.

Pe când se apropia de casă, servitorii s-au grăbit să-l
întâmpine.

„Stăpâne, avem o veste grozavă!” au spus
ei, zâmbind. „Fiul tău și-a revenit!”

Bucuros, tatăl a întrebat: „Când a
început să se simtă mai bine?”

„Pe la ora unu, ieri după-
amiază” au spus ei.

Acela era exact momentul

în care Isus îi
spusese că fiul său
era vindecat!

Și a crezut el și
toată casa lui.

Ioan 4:53

Slujbașul
împărătesc
crezuse cu
adevărat că
Isus îl va ajuta.

Când le-a văzut credința, Isus a zis: „Omule, păcatele îți sunt iertate!”...

Luca 5:20

Imaginează-ți cum ar fi dacă cineva ar face o gaură în acoperișul casei tale și ar coborî pe acolo un bolnav!

Coborât prin acoperiș!

Un bărbat care nu putea merge voia să fie vindecat de

Isus. Așa că, patru din prietenii săi l-au dus pe o targă la casa în care Isus îi învăța pe oameni.

Când aceștia au văzut mulțimea de oameni care era adunată acolo, au ridicat targa pe acoperișul plat al casei. Apoi, au făcut o spărtură în acoperiș și au coborât targa în fața lui Isus.

Ridică-te în picioare!

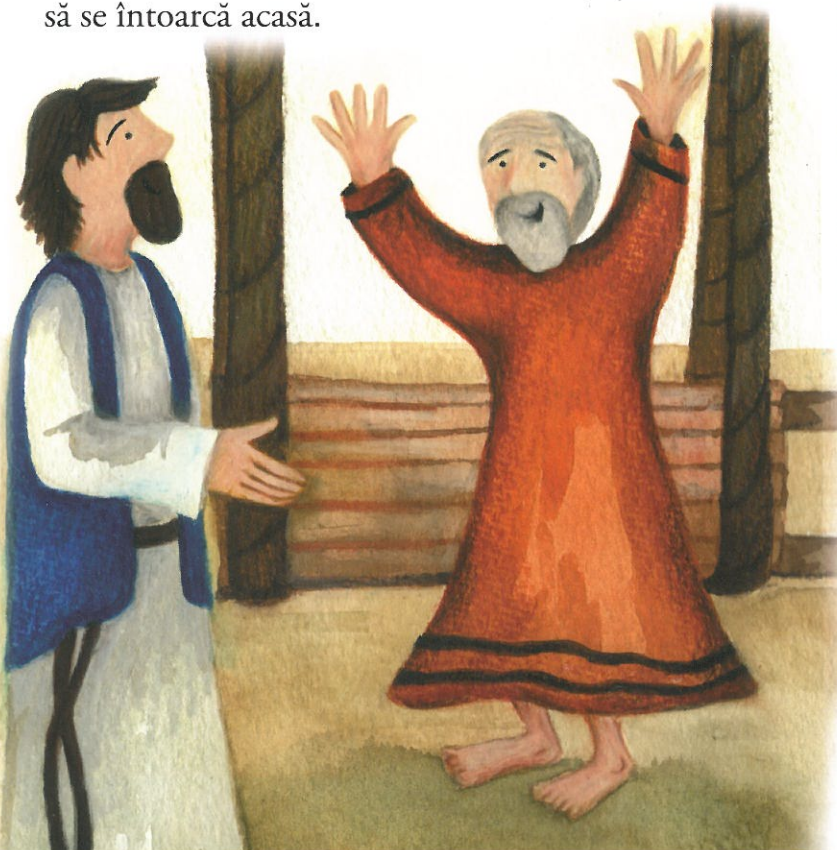
Isus i-a spus bărbatului: „Îți iert păcatele.”

Câțiva din conducătorii religioși au spus: „Cine se crede el? Doar Dumnezeu poate ierta păcatele.”

„Ce este mai greu: să ierți păcate sau să vindeci o boală?” a întrebat Isus. „Eu le pot face pe amândouă.”

Apoi Isus i-a spus bărbatului: „Ridică-te în picioare! Ești vindecat.”

Bărbatul a sărit în picioare, și-a luat targa și s-a grăbit să se întoarcă acasă.

Toți au rămas uimiți și slăveau pe Dumnezeu.

Luca 5:26

Crezi că prietenii acestui bărbat au crezut că Isus poate să-l vindece?

*Ferice de cei cu
inima curată,
câci ei vor vedea
pe Dumnezeu!*

Matei 5:8

*Uneori,
oamenii
numesc aceste
învățăături
date de Isus
„Predica de pe
munte”.*

Predica de pe Munte

Deseori Isus se ducea pe dealurile din jurul Mării Galileea. Într-o zi o mulțime de oameni L-au urmat ca să-I asculte învățăturile și povestirile. Isus le-a vorbit despre lucrurile bune pe care ni le dă Dumnezeu.

„Dumnezeu îi binecuvântează pe cei care cred doar în El” a spus El. „Dumnezeu îi binecuvântează pe cei umili.”

„Sunt fericiți aceia care vor să facă voia lui Dumnezeu.”

„Iartă-i pe ceilalți și vei fi și tu iertat.”

„Cei care caută pacea se vor numi copiii lui Dumnezeu.”

„Fiți fericiți: veți avea o răsplătă mare în Ceruri.”

Opriți răul!

De multe ori, Isus folosea ca exemplu obiecte din viața de zi cu zi pentru ca oamenii să înțeleagă mai ușor învățătura Sa.

„Sunteți ca sarea pe care o punem în mâncare, ca ea să nu se strice” a spus El. „Voi faceți ca lumea creată de Dumnezeu să nu se strice.”

„Dumnezeu spune: «Să nu ucizi». Dar este rău, de asemenea, să devii atât de mânios încât să vrei să omori pe cineva.”

„Dumnezeu spune: «Iubește-ți dușmanul și arată bunătate celor care îți fac rău.»”

*„Tot așa să
lumineze și
lumina voastră
înaintea
oamenilor, ca ei
să vadă faptele
voastre bune și
să slăvească pe
Tatăl vostru,
care este în
ceruri.”*

Matei 5:16

*Isus a dorit să
ne arate cum să
trăim vieți mai
bune.*

*Ferice de cei cu
inima curată,
căci ei vor vedea
pe Dumnezeu!*

Matei 5:8

*Uneori,
oamenii
numesc aceste
învățăături
date de Isus
„Predica de pe
munte”.*

Predica de pe Munte

Deseori Isus se ducea pe dealurile din jurul Mării Galileea. Într-o zi o mulțime de oameni L-au urmat ca să-I asculte învățăturile și povestirile. Isus le-a vorbit despre lucrurile bune pe care ni le dă Dumnezeu.

„Dumnezeu îi binecuvântează pe cei care cred doar în El” a spus El. „Dumnezeu îi binecuvântează pe cei umili.”

„Sunt fericiți aceia care vor să facă voia lui Dumnezeu.”

„Iartă-i pe ceilalți și vei fi și tu iertat.”

„Cei care caută pacea se vor numi copiii lui Dumnezeu.”

„Fiți fericiți: veți avea o răsplată mare în Ceruri.”

Opriți răul!

De multe ori, Isus folosea ca exemplu obiecte din viața de zi cu zi pentru ca oamenii să înțeleagă mai ușor învățătura Sa.

„Sunteți ca sarea pe care o punem în mâncare, ca ea să nu se strice” a spus El. „Voi faceți ca lumea creată de Dumnezeu să nu se strice.”

„Dumnezeu spune: «Să nu ucizi». Dar este rău, de asemenea, să devii atât de mânios încât să vrei să omori pe cineva.”

„Dumnezeu spune: «Iubește-ți dușmanul și arată bunătate celor care îți fac rău.»”

*„Tot așa să
lumineze și
lumina voastră
înaintea
oamenilor, ca ei
să vadă faptele
voastre bune și
să slăvească pe
Tatăl vostru,
care este în
ceruri.”*

Matei 5:16

*Isus a dorit să
ne arate cum să
trăim vieți mai
bune.*

„Când vă rugați, să nu bolborosiți aceleași vorbe, ca păgânii.”

Matei 6:7

Deseori,
această
rugăciune
este numită
„rugăciunea
Domnească”.

Rugăciunea Tatăl nostru

Unul din prietenii lui Isus L-au întrebat: „Doamne, cum ar trebui să ne rugăm?”

Atunci Isus i-a învățat cum să se roage.

„Când vrei să te rogi lui Dumnezeu, mergi într-un loc liniștit. El știe exact de ceea ce tu ai nevoie. În felul acesta ar trebui să vă rugați Lui:

«Tatăl nostru care ești în ceruri!
Sfințească-se Numele Tău;
vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta,
precum în cer și pe pământ.
Pâinea noastră cea de toate zilele
dă-ne-o nouă astăzi
și ne iartă nouă greșelile noastre,
precum și noi iertăm greșiților noștri
și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne
de cel rău. Căci a Ta este Împărăția
și puterea și slava în veci.»»

Isus Își trimite ucenicii în lume

Isus i-a trimis pe cei doisprezece ucenici ai Săi să transmită oamenilor învățătura Sa.

De asemenea, le-a dat puterea de a vindeca bolnavii.

Puteau chiar și să învie oamenii din morți!

Isus le-a spus: „Nu toți oamenii vă vor primi cu bunătațe. Nu luați cu voi niciun ban, nici mâncare, nici haine.”

„Dumnezeu hrănește și vrăbiile – iar voi sunteți mult mai importanți decât vrăbiile. Așa că puteți fi siguri că Dumnezeu vă va da orice aveți nevoie.”

Ei au plecat
și au mers
din sat în sat,
propovăduind
Evanghelia
și săvârșind
pretutindeni
tămăduiri.

Luca 9:6

Crezi că toți
oamenii au
fost bucuroși
să asculte
învățătura
ucenicilor?
De ce?

De ce-Mi ziceți:
„Doamne,
Doamne! și nu
faceți ce spun
Eu?”

Luca 6:46

Ce s-a
întâmpat cu
cele două case?

Doi constructori de case

Isus a spus această povestire:

Odată doi oameni au hotărât să-și construiască fiecare câte o casă.

Primul, a găsit un loc nisipos, pe unde trecea un râu.

„Este un loc grozav pentru casa mea!” a spus el.

Așa că a început să-și construiască casa pe nisip.

În scurt timp el a terminat.

Cel de-al doilea om a căutat cel mai

bun loc pentru casa sa. A găsit

niște stânci solide care erau

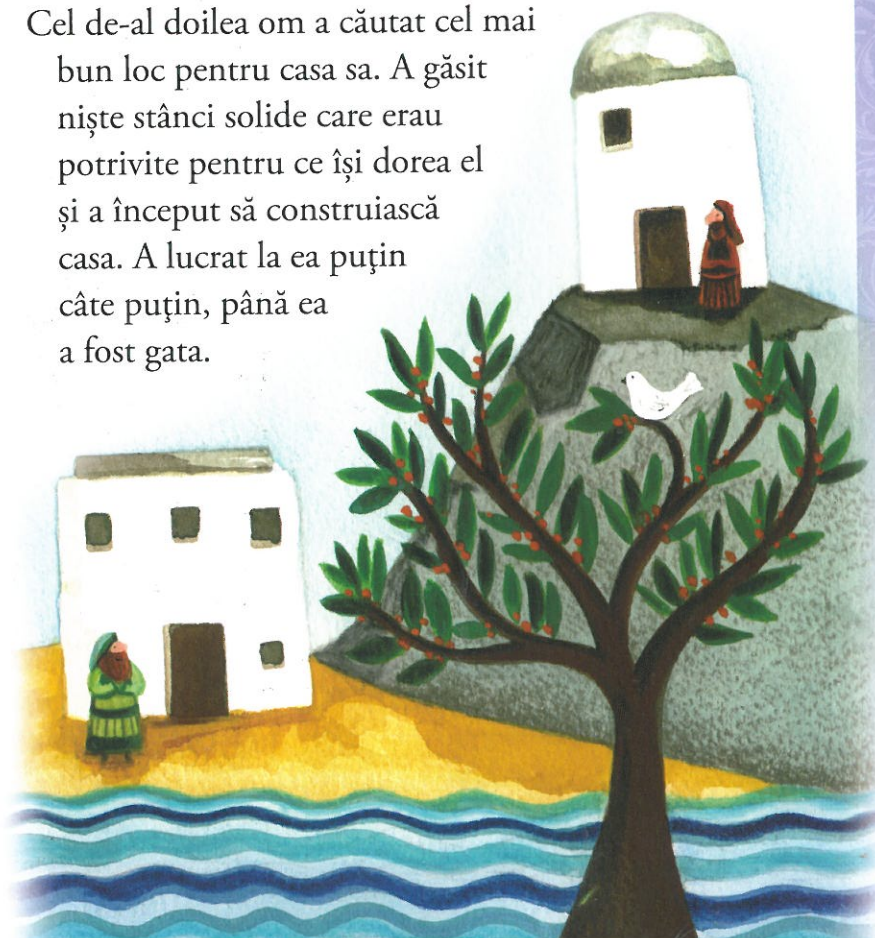
potrivite pentru ce își dorea el

și a început să construiască

casa. A lucrat la ea puțin

câte puțin, până ea

a fost gata.

Casa construită pe nisip

Dintr-o dată, au apărut nori negri. Ploaia cădea, vântul sufla, fulgerele luminau, iar tunetul bubuia.

Casa primului om s-a prăbușit!

Cel care construise casa pe nisip nu a mai rămas cu nimic!

Dar, în ciuda ploii, cea de-a doua casă a rămas în picioare pe stâncă.

„Dar cine aude
și nu face se
asemănă cu
un om care a
zidit o casă pe
pământ, fără
temelie.”

Luca 6:49

Cum crezi
că s-a simțit
cel care-și
construise casa
pe nisip?

„Vedeți și
păziți-vă de
orice fel de
lăcomie de
bani.”

Luca 12:15

Crezi că
oamenii sunt
mai importanți
decât banii?
De ce?

Lăcomia de bani

Iată o altă povestire spusă de Isus.

Într-un an un fermier a avut o recoltă atât de bună, încât el a devenit foarte bogat.

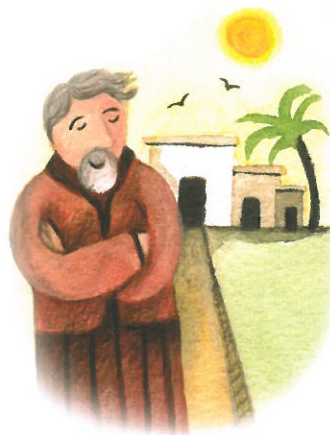
Hambarele lui erau pline, așa că el voia să construiască altele mai mari. Fermierul s-a gândit că are atât de mulți bani, încât nu trebuia să se mai îngrijoreze niciodată de nimic.

Dar Dumnezeu l-a avertizat:

„Ești un neghiob! În seara aceasta vei muri și ce se va alege de toți banii tăi?

Isus a explicat celor ce-l ascultau: „Nu pierdeți timp îngrijorându-vă de bani, haine sau mâncare. Păsările nu cultivă și nici nu își construiesc

hambare. Cu toate astea, Dumnezeu le dă mâncare. Nu sunteți voi cu mult mai de preț pentru Dumnezeu decât sunt păsările?

Semințele

Isus a spus multe povestiri care să ne transmită învățătură. Iată o altă povestire.

Un fermier a ieșit să semene. Unele din semințe au căzut pe cărare. Pe acestea, oamenii le-au călcat și păsările le-au ciugulit.

Alte semințe au căzut pe un pământ stâncos. Plantele au început să crească, dar nu era suficient pământ pentru a hrăni rădăcinile, așa că mlădițele verzi s-au uscat repede.

Alte semințe au căzut între buruieni. Buruienile erau prea mari, așa că plântuțele au murit.

Alte semințe au căzut pe un pământ bun și roditor. Plantele au crescut înalte și viguroase. La vremea secerișului, fermierul a adunat de o sută de ori mai mult decât plantase.

Apoi a zis:
„Cine are
urechi de auzit
să audă.”

Marcu 4:9

Povestirile lui
Isus – care ne
dau învățătură
– sunt numite
„pilde”.

„Semănătorul
seamănă
Cuvântul.”

Marcu 4:14

*Deseori după
ce spunea o
pildă, Isus
o explica
ucenicilor Săi.*

Mesajul lui Dumnezeu

Ucenicii L-au întrebat pe Isus care este înțelesul povestirii despre fermierul care a semănat semințe. „Semințele reprezintă cuvintele lui Dumnezeu” a explicat Isus. „Unele din mesajele lui Dumnezeu ajung la inimi închise și diavolul le fură imediat.” „Alte mesaje ale lui Dumnezeu ajung la inimă dar oamenii sunt superficiali. Oamenii cred un timp, dar mai târziu își pierd interesul.” „Inimile unor oameni sunt ca niște petice de pământ pline de buruieni – apar alte lucruri care înăbușă adevărul lui Dumnezeu.” „Dar alți oameni sunt ca un pământ roditor. Ei ascultă și cred Cuvântul lui Dumnezeu. Mesajul Lui crește în inimile lor și dă naștere la lucruri bune.”

Furtuna năpraznică

Isus se afla împreună cu ucenii Săi lângă marea Galileei. El povestise câteva din pildele Sale minunate.

Mulți oameni veniseră să-L asculte.

Când s-a lăsat seara, Isus le-a spus prietenilor Săi:

„Să trecem pe malul celălalt al mării!”

Așa că Isus și ucenicii Săi și-au luat rămas bun de la oamenii care Îl ascultaseră și s-au suit în barca lor.

Au pornit să traverseze marea.

Isus se simțea foarte obosit. Și-a lăsat capul pe o pernă și a adormit.

Dintr-o dată, un vânt puternic a început să sufle dinspre dealuri. Barca a fost prinsă într-o furtună năpraznică.

*S-a stărnit o
mare furtună
de vânt, care
arunca valurile
în corabie, așa
că mai că se
umplea corabia.*

Marcu 4:37

*Creză că s-a
răsturnat
barca lor?*

„Cine este
Acesta de Îl
ascultă chiar
și vântul, și
marea?”

Marcu 4:41

Isus a arătat că
putea stăpâni
natura.

Oprirea furtunii

Ploaia cădea din abundență. Valurile azvârleau barca încoace și încolo. Ucenicii erau speriați.

Însă Isus dormea în continuare.

Ucenicii L-au trezit.

„Învățătorule!” au strigat ei. „Te rugăm, fă ceva ca să ne salvezi – ne vom îneca cu toții!”

Isus s-a ridicat.

„Opriti-vă!” a poruncit El vântului și valurilor.

În acel moment, vântul s-a oprit și valurile s-au potolit. Era iar liniște.

„De ce v-ați speriat?” a întrebat Isus. „Sunt alături de voi. Aveți încredere în Mine!”

*Iair s-a aruncat
la picioarele lui
Isus și L-a rugat
să vină până la
el acasă.*

Luca 8:41

*Iair era
fruntașul
sinagogii din
Capernaum.*

Fetița lui Iair

Un bărbat pe nume Iair locuia pe malul mării Galileii.

Într-o zi, fetița lui s-a trezit din somn simțindu-se foarte rău.

Iair era îngrijorat.

El știa ca Isus vindeca oamenii, așa că s-a dus să-L caute.

„Te rog să vii să o vezi pe fetița mea, L-a rugat Iair.

„Vin îndată” a spus Isus.

Vești rele

Ei au plecat împreună. Apoi Iair a văzut un om strecurându-se prin mulțime.

„Nu-L mai deranja pe Isus” a spus mesagerul. „Fetița ta a murit.”

„Nu-ți fie teamă!” i-a spus cu blândețe Isus lui Iair.

„Doar crede în Mine!”

Isus a mers mai departe împreună cu Iair.

A intrat în casa lui Iair, luând cu el doar pe prietenii săi apropiați: Iacov, Petru și Ioan.

*Isus a zis: „Nu
te teme; crede
numai și va fi
tămăduită.”*

Luca 8:50

*Putea oare Isus
să o ajute pe
fîica lui Iair?*

*Părinții ei au
rămas uimiți.*

Luca 8:56

*Isus i-a spus
lui Iair și soției
lui să aibă
credință că
fetița lor se va
face bine.*

Trezește-te!

Imediat ce au intrat în casă, au auzit multe plânsete și bocete.

„Vă rog să plecați!” a spus Isus oamenilor care făceau toată zarva aceea. „Fetița nu este moartă, ci doarme.”

Ei au râs de El.

Isus le-a spus să iasă din casă, iar apoi l-a urmat pe Iair în camera unde fetița era culcată.

Isus a luat cu blândețe mâna ei în mâinile Sale.

„Draga mea, trezește-te!” a spus El.

Fetița a deschis ochii. Apoi s-a ridicat și s-a uitat împrejur.

„Adu-i ceva de mâncare fetei tale” a spus Isus.

În scurt timp fetița s-a simțit din ce în ce mai bine.

O mulțime de oameni fără mâncare

Isus era obosit, așa că a mers pe un deal ca să se odihnească. A văzut adunându-se o mulțime de oameni și i s-a făcut milă de ei.

Isus își așeza mâinile peste toți cei ce erau bolnavi și le vorbea. Ei se vindeau imediat. Puteau vedea, puteau merge și alerga din nou! Cu toții plecau, mulțumindu-I lui Dumnezeu.

După aceea, Isus s-a așezat pe jos și a început să le spună oamenilor câteva din povestirile Sale minunate.

Ziua s-a scurs și soarele a început să apună.

Acum oamenii se simțeau obosiți și flămânzi. Nu-și aduseseră mâncare cu ei și nu se găsea nimic prin împrejurimi.

*Isus a văzut o
gloată mare,
I s-a făcut
milă de ea și a
vindecat pe cei
bolnavi.*

Matei 14:14

*Unde au găsit
ei suficientă
mâncare ca
să-și potolească
foamea?*

Dar ei l-au
zis: „N-avem
aici decât cinci
pâini și doi
pești.”

Matei 14:17

Cum ar putea
cinci pâini și
doi pești să
fie îndeajuns
pentru a hrăni
o mulțime de
oameni?

Masa de prânz a unui băiat

„Învățătorule” au spus ucenicii. „N-ar fi bine să-i
trimitem pe oameni în satele vecine pentru a-și
cumpăra pâine?

„Nu! Noi trebuie să-i hrănim chiar aici” a zis Isus.
Așa că prietenii lui Isus au mers printre oameni
întrebându-i: „Are cineva mâncare la el?”

Toți au clătinat capetele.

„Am o pâine mică” a spus un băiat. „Și doi peștișori.

Isus poate să-i mănânce.”

Un ucenic l-a condus pe băiat la Isus.

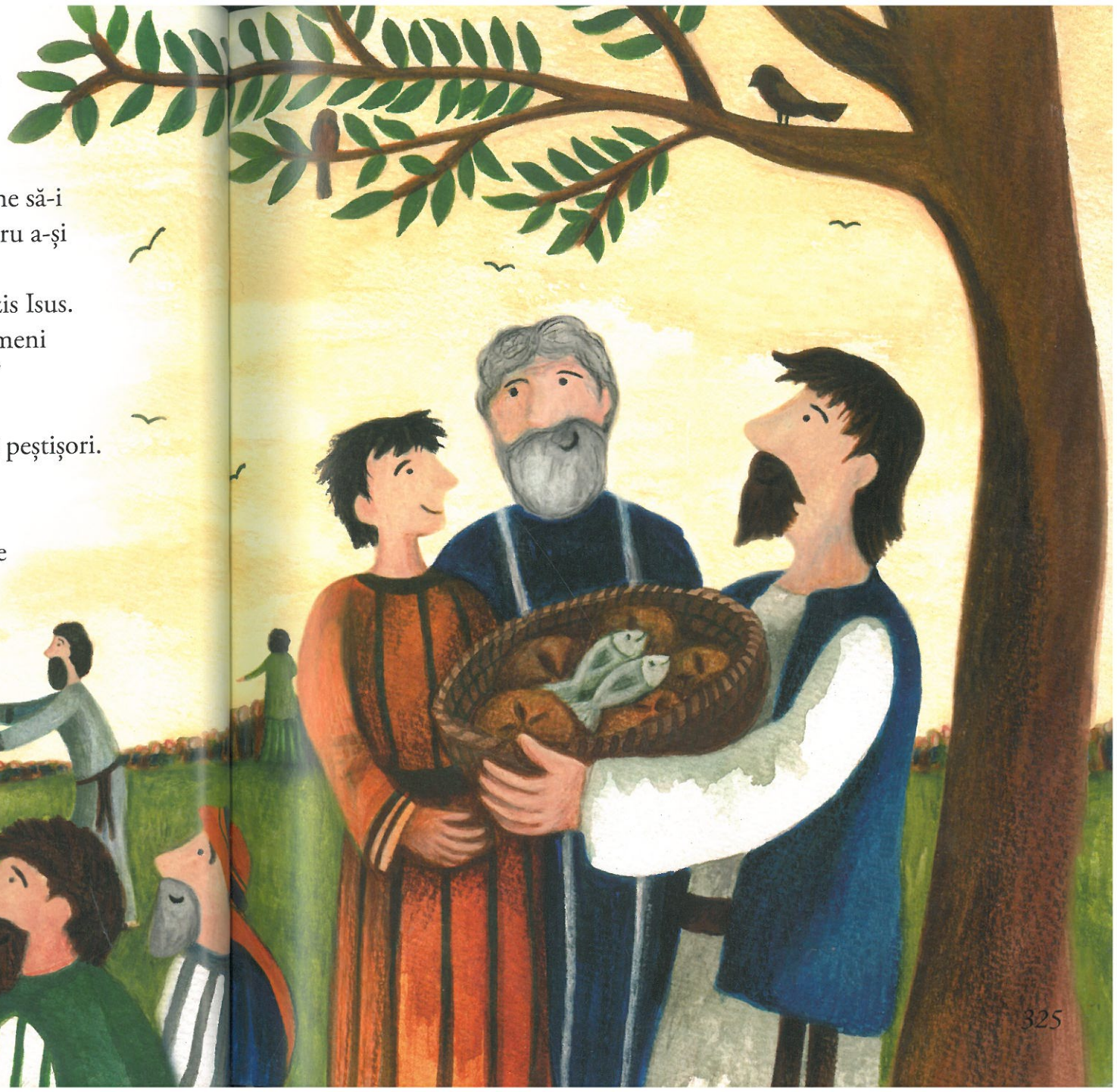
„Învățătorule” a spus el. „Uite un băiat care
are cinci pâini și doi pești.”

Isus a zâmbit la băiat și i-a luat coșul.

„Spuneți-le tuturor să se așeze”

a spus Isus prietenilor

Săi.

*Isus Și-a ridicat
ochii spre cer,
a binecuvântat,
a frânt pâinile
și le-a dat
ucenicilor, iar
ei le-au împărțit
noroadelor.*

Matei 14:19

*Ce crezi că i-a
spus băiatul
mamei sale
când a ajuns
acasă?*

Hrană pentru toată mulțimea

Isus a luat pâinile din coșul băiatului, le-a frânt și le-a binecuvântat. Apoi a dat pâinea prietenilor Săi. După aceea, Isus a împărțit peștii în bucăți și le-a dat prietenilor Lui.

Ucenicii au început să împartă mâncare mulțimii.

Isus a continuat să rupă pâinea și peștii și să le ofere oamenilor.

Mai mult de cinci mii de oameni erau pe acel deal și aveau cu toții mâncare suficientă.

Când au terminau de mâncat cu toții, Isus i-a rugat pe prietenii Săi să strângă resturile. Au adunat douăsprezece coșuri cu resturi. Isus a făcut un miracol!

Mergând pe apă

Isus a mers singur pe un munte pentru a se ruga.

Ucenicii L-au așteptat o vreme, dar El nu a venit.

Atunci ei s-au urcat în barcă și au navigat către Capernaum.

Dintr-o dată s-a stârnit o furtună.

Ucenicii au văzut pe cineva mergând pe apa mării. Era o nălucă? Ei se simțeau foarte speriați.

Era Isus! El i-a strigat.

„Dacă ești Tu cu adevărat”, a spus Petru, „ajută-mă și pe mine să merg pe apă.”

„Vino!” i-a zis Isus.

Petru a început să meargă pe apă. Dar după câțiva pași, el s-a speriat și a început să se scufunde.

Isus a întins mâna către el și l-a ridicat.

S-au urcat amândoi în barcă, apoi furtuna s-a oprit.

*„Puțin
credinciosule,
pentru ce te-ai
îndoit?”*

Matei 14:31

*De ce nu a
putut Petru să
înainteze mai
mult pe apă?*

*Când s-a uitat,
a fost rămăduit
și a văzut
toate lucrurile
deslușit.*

Marcu 8:25

*Isus l-a
vindecat pe
acest bărbat
în apropierea
satului numit
Betsaida.*

Vindecarea orbului

Niște oameni au adus la Isus un orb.

„Te rugăm redă-i vederea! I-au spus ei.

Isus a pus puțină salivă pe ochii omului, apoi i-a acoperit ochii cu mâinile Sale.

Și-a retras apoi mâinile și l-a întrebat: „Acum poți vedea?”

„Da. Pot vedea umbre” a spus omul. „Dar oamenii arată ca niște copaci care umblă!”

Isus și-a pus iar mâinile pe ochii omului. De data aceasta, el putea vedea totul cu claritate.

Pilda Bunului Samaritean

Iată una dintre cele mai iubite pilde ale lui Isus.

Odată un om trebuia să călătorească din Ierusalim

la Ierihon, pe un drum singuratic ce trecea printre munți. Câțiva hoți i-au furat tot ce avea și l-au bătut.

Apoi au fugit, lăsându-l căzut pe jos și rănit.

Un preot călătorea spre Ierusalim. Când l-a văzut pe om întins pe jos, s-a dus pe partea cealaltă a drumului și a mers mai departe.

Apoi a trecut un om care lucra în Templu. De îndată ce l-a văzut pe omul rănit, a traversat drumul și a mers și el mai departe.

*Un învățător al
Legii s-a sculat
să ispitească pe
Isus și l-a zis:
„Învățătorule,
ce să fac ca să
moștenesc viața
veșnică?”*

Luca 10:25

*Această
povestire
este numită
„pilda bunului
samaritean”.*

„Du-te de fă și
tu la fel”, i-a zis
Isus.

Luca 10:37

Crezi că Isus
vrea să-i
ajutăm doar
pe cei pe care îi
cunoaștem?

Adevăratul prieten

Un al treilea om a trecut pe acolo. Era un străin din
ținutul Samariei.

El s-a oprit și a bandajat rănila omului. Apoi l-a ajutat
să urce pe măgarul său și l-a dus la un han.

„Ai grijă de prietenul meu” i-a spus el hangiuului.

„Dă-i tot ce are nevoie.”

„Care dintre cei trei
bărbați s-a comportat ca
un prieten adevărat cu cel
ce fusese jefuit și rănit?” a
întrebat Isus.

„Străinul” a răspuns
cineva.

„Da, străinul a făcut voia
lui Dumnezeu.”

Marta și Maria

Isus avea prieteni care locuiau în satul numit Betania.

Erau două surori, Maria și Marta și fratele lor, Lazăr.

Într-o zi Isus a venit să-i viziteze. Marta a început să
pregătească o masă specială pentru El.

Ea a rugat-o pe sora ei să o ajute, dar Maria dorea să
stea să-L asculte pe Isus.

Marta s-a supărat destul de
tare pe Maria că nu o
ajuta.

„Spune-i surorii mele să-
mi dea o mână de ajutor
la gătit” a spus Marta.

Dar Isus a răspuns:

„Să înveți despre
Dumnezeu
este cel mai
important
lucru.”

„Maria și-a
ales partea cea
bună, care nu i
se va lua.”

Luca 10:42

Te-ai fi supărat
și tu pe Maria,
cum a făcut
Marta?

„Eu sunt
înviearea și viața.
Cine crede în
Mine, chiar
dacă ar fi murit,
va trăi.”

Ioan 11:25

A sosit Isus
prea târziu ca
să-l mai ajute
pe Lazăr?

Moartea lui Lazăr

Într-o zi Lazăr s-a îmbolnăvit.
Martei și Mariei le-a fost teamă că ar putea muri.

Așa că I-au trimis un mesaj lui Isus.

„Te rugăm, vino să-l vindeci pe Lazăr, este grav
bolnav!” au transmis ele.

Dar Isus nu s-a grăbit să vină.

După câteva zile, le-a spus ucenicilor Săi: „Să mergem
acasă la Lazăr.”

Când Isus a ajuns în Betania, Lazăr era deja mort.

„Dacă ai fi fost aici, Lazăr nu ar fi murit” a spus Marta.

„Dar chiar și acum, va învia dacă îi vei porunci Tu.”

Înviearea lui Lazăr

„Duceți-mă la mormântul lui Lazăr” a spus Isus.
O piatră mare bloca intrarea în mormânt.

„Dați piatra la o parte!” a spus Isus.

Apoi, a strigat: „Lazăr, ieși afară din mormânt!”

Și Lazăr a apărut afară din mormânt.

Oamenii erau uimiți, dar și puțin speriați.

Isus a spus: „Dați-i jos hainele de îngropăciune!”

Lazăr s-a întors acasă împreună cu surorile sale.

Erau toți atât de fericiți!

Isus plângea.
Atunci iudeii au
zis: „Iată cât îl
iubea de mult!”

Ioan 11:35-36

De ce oare nu
s-a grăbit Isus
să meargă
în Betania,
ca să-l vindece
pe Lazăr?

„Credința ta
te-a mântuit.”

Luca 17:19

*Îți amintești
întotdeauna
să-I mulțumești
lui Dumnezeu
pentru tot ce
a făcut pentru
tine?*

Un om recunoscător

Odată zece oameni cu o boală îngrozitoare de piele, numită lepră, au venit la Isus.

Ei L-au rugat: „Stăpâne, ai milă de noi!”

„Mergeți și arătați-vă preoților” a spus Isus.

Pe când mergeau ei către preoți, pielea lor s-a vindecat.

Unul dintre ei a alergat înapoi la Isus.

„Slavă lui Dumnezeu! Sunt vindecat complet”
a spus el.

„Am vindecat zece oameni” a spus
Isus. „Unde sunt ceilalți? Tu ești
singurul care s-a întors să-Mi
mulțumească.”

Femeia gârbovă

Era o femeie al cărei spate era aplecat tare mult, de mulți ani. Ea nu mai putea sta dreaptă.

Într-o zi ea a mers la sinagoga în care Isus îi învăța pe oameni. El s-a întristat când a văzut cât de mult suferea femeia.

„Spatele tău este vindecat complet” a spus Isus femeii. Imediat ce a spus aceste lucruri, ea a fost în stare să-și îndrepte spatele.

Era atât de fericită! Ea I-a mulțumit lui Dumnezeu.

Norodul se
bucura de
toate lucrurile
minunate pe
care le făcea El.

Luca 13:17

*Isus a
vindecat-o
pe femeie
gârbovă în
ziua Sabatului.
Unii credeau
că este greșit să
faci așa ceva în
ziua de odihnă.*

„Tot așa, nu
este voia Tatălui
vostru din
ceruri să piară
unul măcar din
acești micuți.”

Matei 18:14

De ce s-a
bucurat
păstorul atât
de mult?

Oaia pierdută

Iată o altă povestire mult iubită pe care Isus a spus-o oamenilor.

Era odată un păstor bun care avea o sută de oi. Le știa pe fiecare după numele lor și le iubea pe toate.

Într-o noapte a observat că dispăruse o oaie. Păstorul a plecat imediat să o caute.

După un timp el a găsit-o. El a adus oaia pierdută acasă, purtând-o pe umerii săi puternici.

Păstorul i-a chemat pe prietenii săi.

„Bucurați-vă!” a zis el. „Am găsit oaia pierdută.”

Isus a spus: „Eu sunt precum păstorul cel bun. Îmi pasă de oamenii pierduți.”

Moneda pierdută

Iată o altă povestire a lui Isus, cu un înțeles ascuns. O femeie avea zece monede de argint, dar a pierdut prin casă una din ele.

Ea a măturat podeaua cu grijă, căutând în fiecare colțișor și în fiecare crăpătură.

Într-un final a găsit moneda pierdută!

A fost atât de fericită că a găsit moneda, încât le-a chemat pe prietenele sale, să sărbătorească împreună cu ea.

„Tot așa,
vă spun că
este bucurie
înaintea
îngerilor lui
Dumnezeu
pentru un
singur păcătos
care se
pocăiește.”

Luca 15:10

Ce însemnătate
are pentru
femeie găsirea
monezii de
argint?

*Cel mai tânăr
din fii a zis
tatălui său:
„Tată, dă-mi
partea de
avere ce mi se
cuvine.”*

Luca 15:12

*Ce părere ai
despre fiul care
cere moștenirea
și pleacă în
lume?*

Pilda fiului risipitor

Isus a mai spus și această povestire minunată.
Odată era un fermier bogat care avea doi fii.
Într-o zi mezinul s-a dus la tatăl său. „Dă-mi partea
mea de moștenire din averea ta” a spus băiatul.
„Apoi voi putea pleca în lumea largă.”
Tatăl s-a întristat. Lui îi plăcea să-i aibă alături pe fiii
săi.

Dar i-a dat fiului său mai mic partea lui de bani.
Băiatul a plecat de acasă
și s-a dus într-o țară
îndepărtată. Acolo el
și-a cheltuit averea pe
distracții!

Regretul fiului risipitor

Într-o zi fiul cel tânăr a rămas fără bani.
Nu era ușor să-și găsească de muncă și nu avea ce să
mănânce.
El a mers la un fermier. „Dă-mi ceva de mâncare” a
spus el. „Voi munci din greu pentru tine.”
„Poți să te ocupi de porcii mei” a spus fermierul.
Așa că el a stat cu porcii murdari și lacomi.
După un timp, el a început să se gândească la familia
sa de acasă. „Cât de neghiob am fost!” și-a spus el.
„Sunt atât de mulți oameni care lucrează
pentru tatăl meu. Ei au mâncare
câtă vor. Iar eu, aici, poftesc
la mâncarea porcilor! Mă
voi întoarce acasă și
voi spune: „Tată, nu
merit să mai fiu
numit fiul tău.
Îmi dai voie să
muncesc pentru
tine ca să-mi
pot cumpăra
mâncare?”

*Și s-a sculat și
a plecat la tatăl
său.*

Luca 15:20

*Crezi că tatăl
său l-a primit
înapoi?*

Isus a zis: „Tot așa, vă spun că va fi mai multă bucurie în cer pentru un singur păcătos care se pocăiește, decât pentru nouăzeci și nouă de oameni neprihăniți, care n-au nevoie de pocăință.”

Luca 15:7

Dumnezeu este întotdeauna gata să ne ierte.

Întoarcerea fiului risipitor

Așa că fiul a pornit în lunga călătorie către casă. Când încă era departe, tatăl său l-a văzut și a alergat bucuros spre el. El și-a îmbrățișat și și-a sărutat fiul. Fiul a început să spună cu regret: „Tată, îmi pare rău...” Tatăl său s-a bucurat. „Fiul meu s-a întors acasă!” a strigat el. „Aduceți cele mai bune haine pentru el! Aduceți-i pantofii cei frumoși! Puneți de mâncare pentru toți! Am crezut că fiul meu a murit – dar el s-a întors acasă. A fost pierdut – acum a fost găsit. Ce petrecere frumoasă vom avea cu toții!”

Fratele mânios

Fratele cel mare s-a întors acasă după ce a terminat munca la câmp. El a auzit muzică și bucurie. „Dăm o petrecere pentru fratele tău mai mic” i-a spus un servitor. „Întotdeauna am fost un fiu bun și am muncit din greu” s-a plâns fratele cel mare tatălui său. „Tu nu ai dat niciodată o petrecere pentru mine! Fratele meu ți-a cheltuit banii. Acum el s-a întors acasă, iar tu petreci!” „Nu te mânia” a spus tatăl. „Tot ce am este al tău!”

„Acest frate al tău era mort și a înviat, era pierdut și a fost găsit.”

Luca 15:32

De ce a fost atât de mânios fratele cel mare?

Isus a spus:
„Adevărat vă
spun că oricine
nu va primi
Împărăția lui
Dumnezeu ca
un copilăș cu
niciun chip nu
va intra în ea.”

Luca 18:17

*Lui Isus îi sunt
foarte dragi
copiii.*

Isus iubește copiii

Într-o zi câteva mame și-au adus copiii la Isus. Ucenicii săi au început să-i alunge.

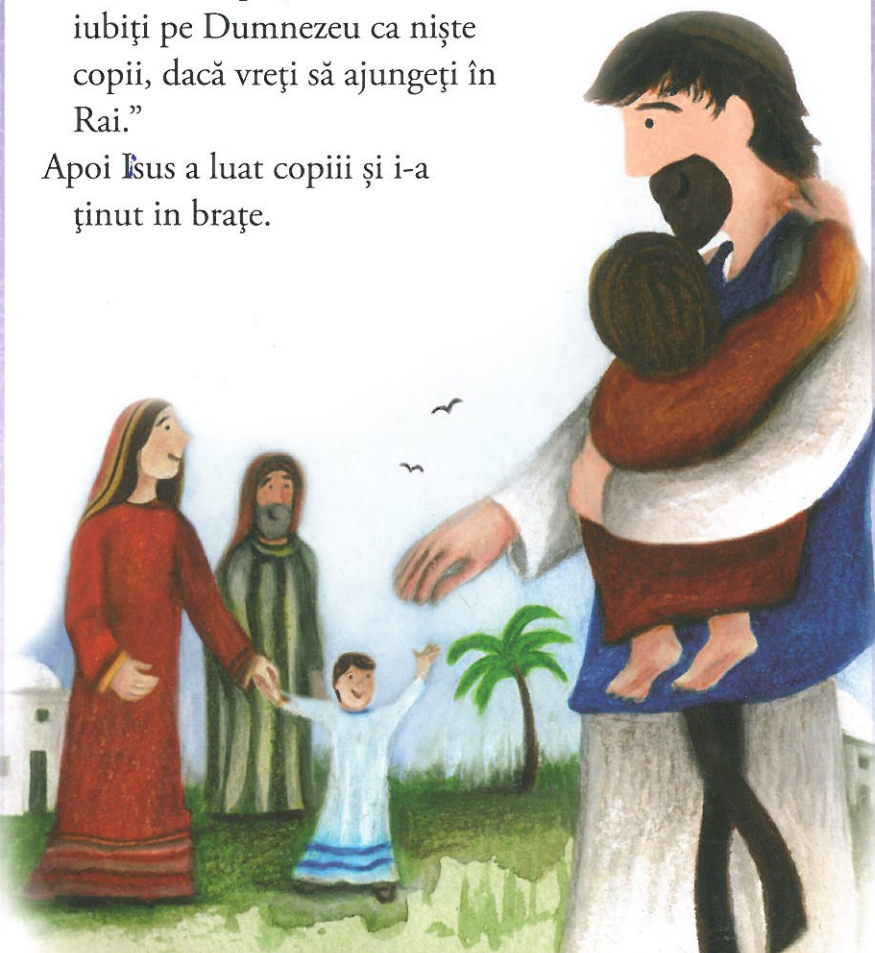
„Isus este foarte obosit” au spus ei. „Nu Îl mai deranjați cu copiii voștri!”

Isus a auzit ce spuneau ucenicii lui.

„Lăsați copiii să vină la Mine!” a spus

El. „Nu îi opriți! Trebuie să-L iubiți pe Dumnezeu ca niște copii, dacă vreți să ajungeți în Rai.”

Apoi Isus a luat copiii și i-a ținut în brațe.

Bartimeu își recapătă vederea

Un orb pe nume Bartimeu locuia lângă orașul Ierihon.

A auzit că vine Isus și știa că acesta vindeca oamenii. Așa că Bartimeu s-a așezat pe marginea drumului și striga: „Isuse, ai milă de mine!”

Oamenii din jurul lui s-au enervat. „Taci din gură, Bartimeu!” au spus ei.

El a strigat și mai tare: „Te rog, Isuse, ajută-mă!” Isus l-a auzit.

„Ce vrei de la mine?” l-a întrebat Isus.

„Învățătorule, fă-mă să văd!”

„Capătă-ți vederea!” a spus

Isus. „Credința ta te-a vindecat.”

Din acea clipă,
Bartimeu putea
vedea perfect!

Tot norodul,
când a văzut
cele întâmplate,
a dat laudă lui
Dumnezeu.

Luca 18:43

*A crezut oare
Bartimeu că
Isus îl poate
vindeca?*

Mai-marele
vameșilor, pe
nume Zacheu,
era un om
bogat.

Luca 19:2

De ce crezi
că s-a urcat
Zacheu în
copac?

Zacheu în copac

În Ierihon trăia un om pe nume Zacheu.
El era șeful vameșilor. Zacheu se îmbogățise pentru că
lua de la oameni mai mulți bani decât trebuia.
„Este un hoț!” spuneau oamenii. Nimeni nu îl plăcea.
Isus a venit în Ierihon și toată lumea a ieșit în stradă
să-L vadă.

Și Zacheu a vrut să-L vadă pe Isus, dar era foarte
scund.

El s-a urcat într-un dud și s-a așezat pe o creangă foarte
sus. Acum putea să-L vadă și el pe Isus!

O mare schimbare

Zacheu a fost foarte uimit
să vadă că, atunci când Isus
a ajuns lângă pomul în care
el se afla, Isus s-a oprit.

„Zacheu” a strigat Isus, „coboră!”

Vreau să merg la tine acasă în seara asta.”

Lui Zacheu nu-i venea să creadă. El s-a dat jos din dud
în grabă.

După ce l-a cunoscut pe Isus, Zacheu s-a schimbat.

A devenit un om bun.

„Voi dărui săracilor jumătate din banii mei” a spus
Zacheu. „Voi îndrepta tot răul pe care
l-am făcut.”

„Dumnezeu este atât de bucuros pentru că ești gata să
începi o viață nouă” a spus Isus.

„Pentru că Fiul
omului a venit
să caute și să
mântuiască ce
era pierdut.”

Luca 19:10

Isus le oferă
oamenilor
posibilitatea de
a începe o viață
nouă, dacă vin
la El.

„Tot ce a fost
scris prin
proroci despre
Fiul omului se
va împlini.
după ce-L vor
bate cu nuiile,
Îl vor omori,
dar a treia zi va
învia.”

Luca 18:31,33

Curând vom
afla ce a vrut
Isus să spună.

Ultimul Paște al lui Isus

Venise momentul pentru marea sărbătoare numită Paște.

Isus s-a hotărât să meargă la Ierusalim împreună cu cei doisprezece ucenici ai Săi.

Pe drum Isus le-a spus prietenilor Săi: „În Ierusalim voi fi batjocorit și omorât. Dar după trei zile, voi învia din morți.”

Ucenicii nu au înțeles despre ce le vorbea Isus.

Un măgaruș

Când au ajuns lângă Betania, care este chiar lângă Ierusalim, Isus a trimis înainte pe doi din prietenii Săi.

„Mergeți în satul următor” le-a spus El. „Veți găsi un măgar legat. Nimeni nu l-a încălecat vreodată. Dezlegați-l și aduceți-l la mine. Dacă vă întreabă cineva ce faceți, spuneți-i: «Domnul are nevoie de acest măgaruș».”

Cei doi ucenici au găsit cu ușurință măgarușul. L-au dezlegat și l-au adus la Isus. Câțiva din prietenii lui Isus și-au așezat mantiile pe spatele măgarului.

Domnul are
trebuință de el.

Luca 19:34

Ce i-au adus
cei doi prieteni
lui Isus?

„Binecuvântat
este Împăratul
care vine
în Numele
Domnului!”

Luca 19:38

Cum a fost
primit Isus la
intrarea în
Ierusalim?

Intrarea în Ierusalim

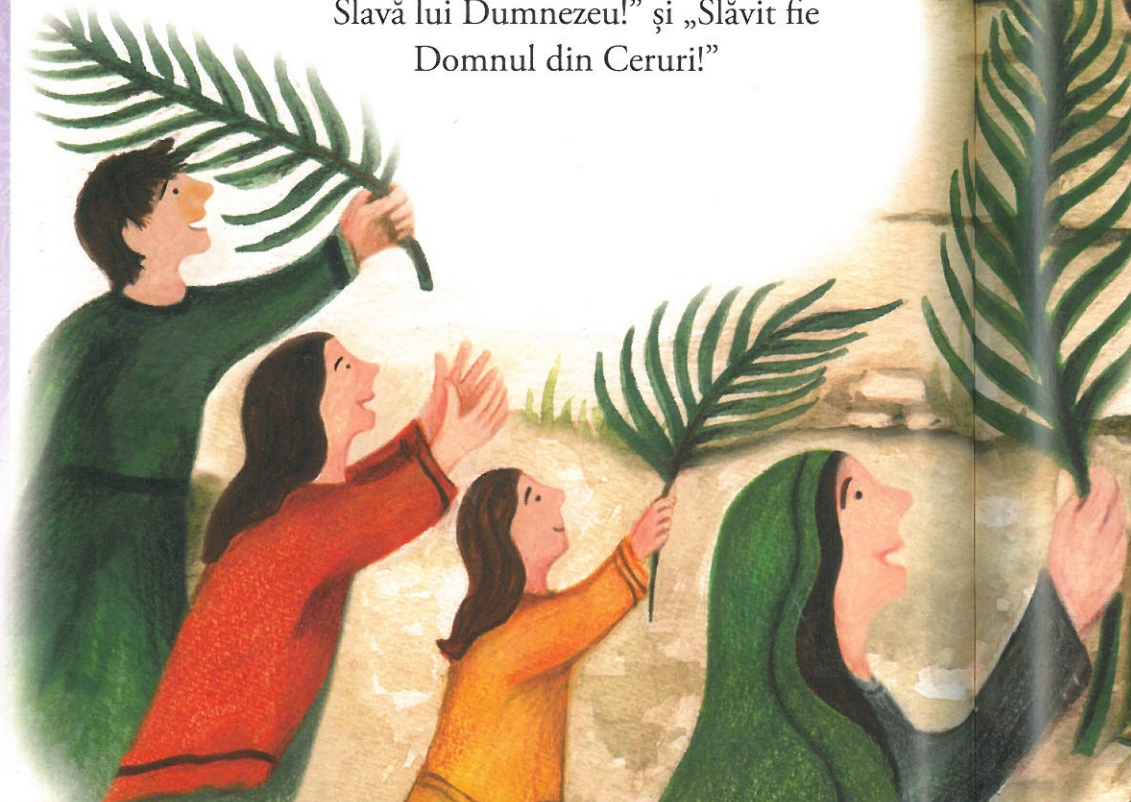
Isus a încălecat pe măgăruș și a intrat astfel în Ierusalim. Drumul era plin de oameni care veniseră la Ierusalim pentru marea sărbătoare a Paștelui. Când mulțimile de oameni L-au văzut pe Isus venind, s-au simțit din ce în ce mai exaltate. Unii L-au întâmpinat pe Isus ca pe un împărat, aruncându-și mantiile pe jos, înaintea Lui.

Alții tăiau ramuri de palmier și le așezau pe jos.

Toți oamenii strigau de bucurie.

În scurt timp, cu toții Îl slăveau cântând: „Osana!

Slavă lui Dumnezeu!” și „Slăvit fie
Domnul din Ceruri!”

„Ce vreți să-mi
dați, și-L voi
da în mâinile
voastre?”

Matei 26:15

De ce crezi că
Iuda l-a trădat
pe Isus?

Complotul preoților și trădarea lui Iuda

Câțiva din preoții ce serveau în Templu Îl urau pe Isus.

Ei complotau să-L omoare.

Iuda Iscarioteanul, unul
din ucenicii lui Isus,
a mers să-l vadă pe
Marele Preot.

„Dacă mă plătești bine”
a spus el, „îți voi arăta
unde Îl poți găsi și aresta
cu ușurință pe Isus.”

Preoții au fost încântați
să-L prindă pe Isus. I-au
promis lui Iuda treizeci
de monede de argint.

Iuda a așteptat
momentul cel mai
bun ca să-L dea
pe Isus în
mâinile lor.

Isus se mânie

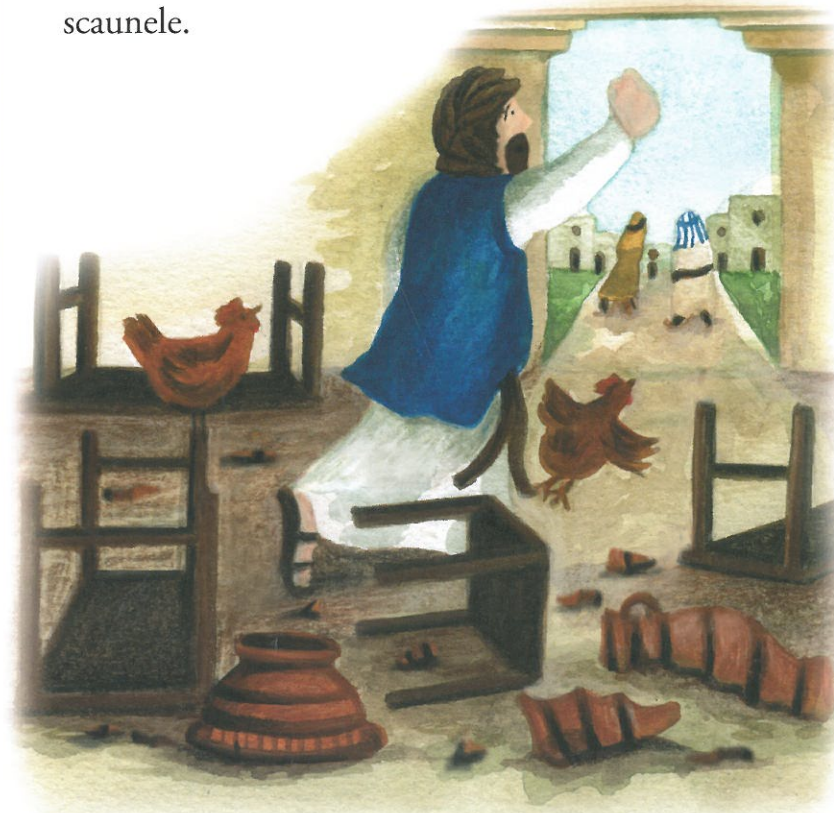
Când au ajuns în Ierusalim, Isus și ucenicii Lui s-au
dus mai întâi la Templu.

Isus a văzut că mulți negustori aveau așezate acolo
mesele lor. Ei vindeau diverse lucruri și schimbau
bani.

Isus s-a mâniat foarte tare.

„Ați transformat Templul lui Dumnezeu într-o peșteră
de tâlhari!” a strigat El.

Isus i-a alungat din Templu pe cei care cumpărau
și vindeau. Le-a dărâmat mesele și le-a răsturnat
scaunele.

„Casa Mea se
va chema o casă
de rugăciune
pentru toate
neamurile. Dar
voi ați făcut din
ea o peșteră de
tâlhari.”

Marcu 11:17

Te-a surprins
faptul că Isus
s-a mâniat
pe oamenii
aceștia?

„Căci am fost
flămând și
Mi-ați dat de
mâncat; Mi-a
fost sete și Mi-
ați dat de băut;
am fost străin și
M-ați primit.”

Matei 25:35

Isus le spune
ucenicilor
despre
Împărăția lui
Dumnezeu.

Cine va intra în Împărăția lui Dumnezeu

Într-o zi Isus le-a spus ucenicilor săi cine va face parte din Împărăția Sa.

„Eu voi reveni pe pământ în slavă. Toți vor sta în fața mea. Eu voi fi ca un păstor și voi separa oile de capre. Voi spune oilor: «Intrați în Împărăția mea! Când Mi-a fost foame, Mi-ați dat de mâncare. Când Mi-a fost sete, Mi-ați dat de băut. Când am venit ca un străin, M-ați invitat în casele voastre. Iar când am fost bolnav sau în închisoare, ați venit să Mă vizitați.»”

„Ei vor spune: «Doamne, când Ți-am făcut toate aceste lucruri?»”

„Iar Eu voi spune: «Când ați avut grijă de toți acei oameni sărmani, a fost ca și cum ați avut grijă de Mine.»”

Vasul cu mir

Într-o seară ucenicii lui Isus din Betania au gătit o cină specială pentru El.

Maria a venit cu un vas cu mir scump. Ea a spart vasul și a turnat mirul pe picioarele lui Isus.

Apoi I-a șters picioarele cu părul ei lung.

Iuda Iscarioteanul a fost revoltat.

„Învățătorule!” a spus el. „Un vas așa de mare cu mir ar fi trebuit vândut. Am fi putut folosi banii pentru a ajuta mulți oameni săraci.”

„Nu spune nimic rău despre ce a făcut Maria” a zis Isus. „Ea și-a arătat dragostea față de Mine într-un mod minunat.”

„Adevărat
vă spun că,
oriunde va fi
propovăduită
Evangelia
aceasta, în toată
lumea, se va
spune și ce a
făcut femeia
aceasta, spre
pomenirea ei.”

Matei 26:13

De ce era
Iuda atât de
revoltat?

Isus a spus:
„Vă spun că, de
acum încolo, nu
voi mai mânca
Paștele până la
împlinirea lor
în Împărăția lui
Dumnezeu.”

Luca 22:16

Isus a
sărbătorit
Paștele
împreună cu
prietenii Săi.

Sărbătorirea Paștelui

A sosit și ziua marei sărbători. Isus dorea să sărbătorească Paștele împreună cu cei doisprezece ucenici ai Săi.

Ucenicii L-au întrebat unde să pregătească masa.

„Duceți-vă până la marginea orașului. Veți vedea

un om cărând un vas mare cu apă” a spus Isus.

„Urmați-l până acasă la el, apoi să-i ziceți: «Te rog să ne arăți camera pe care ai pregătit-o pentru Învățător.» El vă va arăta o cameră care este deja pregătită pentru Paște.”

Ucenicii au făcut precum le-a spus Isus. Mai târziu Isus și ceilalți au venit la masă.

Spălarea picioarelor

Când s-au adunat cu toții Isus i-a întrebat pe prietenii săi: „Cine este mai mare: stăpânul sau robul?”

Ei au spus: „Stăpânul, desigur!”

„Ei bine, eu sunt stăpânul acestui ospăț” a spus Isus.

„Dar sunt și robul vostru.”

Apoi a luat un lighean cu apă și a spălat picioarele ucenicilor săi. Apoi le-a șters cu un prosop.

„Eu, Domnul vostru, v-am spălat picioarele” a spus Isus, continuând: „Asemenea și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora”.

Isus a spus:
„Pentru că
Eu v-am dat o
pildă, ca și voi
să faceți cum
am făcut Eu.”

Ioan 13:15

În țările despre
care vorbește
Biblia, gazda
întotdeauna
pregătea apă
pentru a spăla
picioarele
oaspeților săi.

Isus a spus: „Să
vă iubiți unii pe
alții; cum v-am
iubit Eu, așa să
vă iubiți și voi
unii pe alții.”

Ioan 13:34

Cu cine crezi
că urma să se
întâlnească
Iuda?

Iubiți-vă unii pe alții

În timp ce luau masa, Isus a zis: „Unul dintre voi care luați
masa cu Mine, Mă va da în mâna celor ce Mă urăsc.”

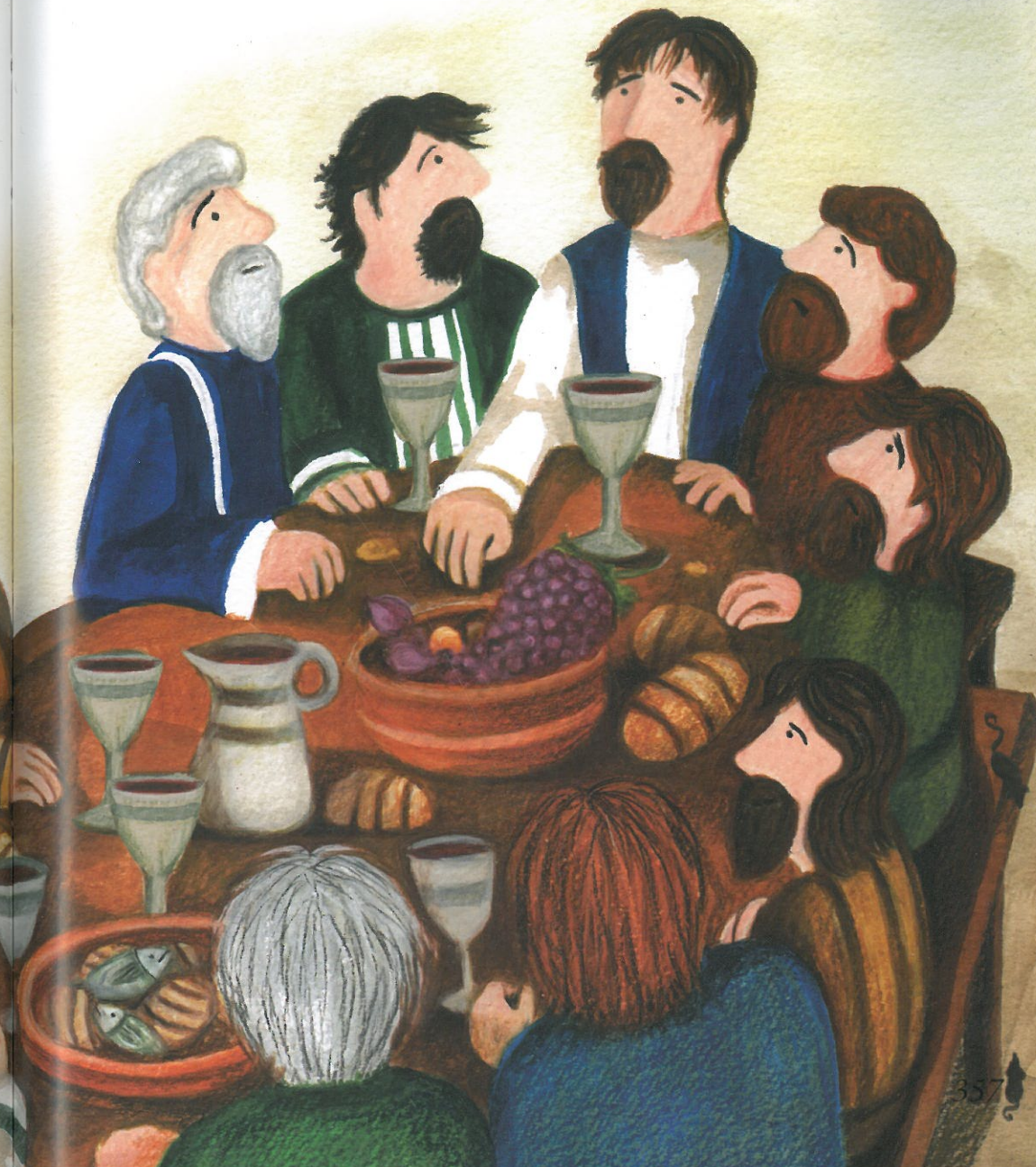
Ucenicii s-au speriat.

„Isuse, cu siguranță nu sunt eu acela!” a spus unul dintre ei.

„Mă refer la cineva care înmoaie bucata de pâine în aceeași
farfurie cu Mine” a spus El.

În clipa aceea, Iuda s-a strecurat afară. El uneltea împotriva
lui Isus.

„Iubiți-vă unii pe alții, așa cum v-am iubit Eu”
a spus Isus ucenicilor Săi.

*Apoi a luat
pâine ... a
frânt-o și le-a
dat-o zicând:
„Acesta este
trupul Meu,
care se dă
pentru voi.”*

Luca 22:19

*Creștinii
împart pâinea
și vinul într-o
întâlnire
numită
comuniune,
în amintirea
vieții și morții
lui Isus.*

Pâine și vin

Isus a luat o pâine. I-a mulțumit lui Dumnezeu pentru ea, apoi a frânt-o și a dat câte o bucată fiecarui ucenic al Său.

Isus a spus: „Luați pâinea aceasta și mâncați!
Eu sunt pâinea. Eu îmi dau trupul
pentru voi toți.”

Apoi Isus a luat un pahar cu
vin. I-a mulțumit lui
Dumnezeu pentru el.

Pe urmă Isus a dat paharul
ucenicilor săi. „Beți din
vinul acesta!” a spus el.
„Îmi dau viața pentru
toți.”

Ucenicii au băut vinul.

Isus i-a zis: „Eu
sunt Calea,
Adevărul și
Viața.”

Ioan 14:6

Ce crezi că
urma să se
întâmpile?

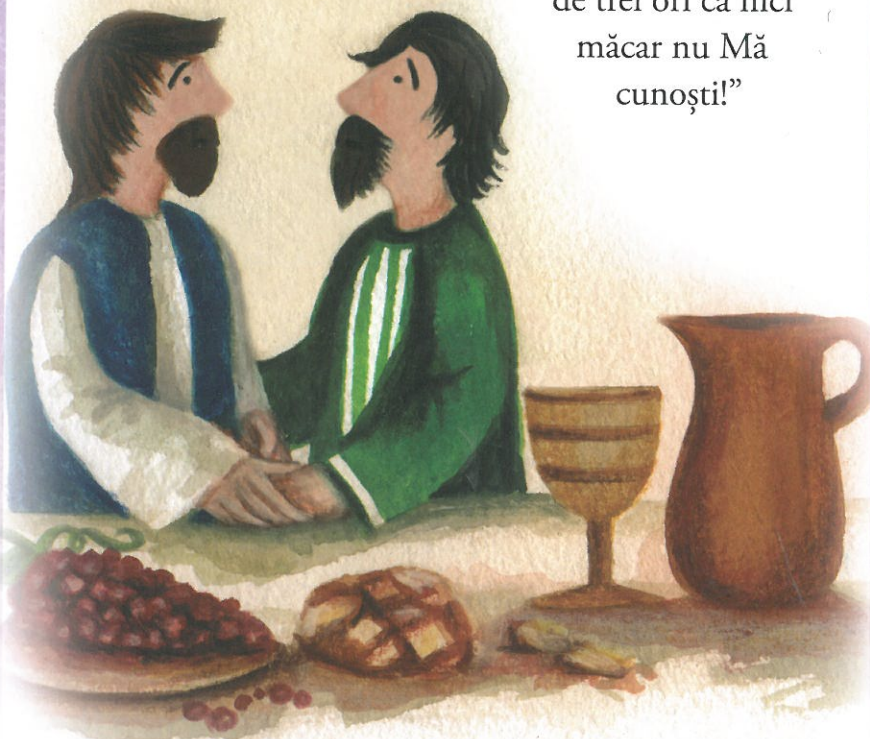
Dorința lui Petru

„Te iubesc atât de
mult încât aș fi în
stare să mor pentru
Tine!” a declarat Petru
lui Isus.

Isus a dat din cap cu
tristețe.

„Petru! Înainte să
cânte cocoșul mâine
dimineață, vei spune
de trei ori că nici
măcar nu Mă
cunoști!”

În grădina Ghetsimani

După cină Isus i-a dus pe ucenicii Săi în afara orașului.
El i-a condus într-o grădină care se numea

Ghetsimani, aflată pe muntele
Măslinilor.

„Așteptați-Mă aici” a
zis Isus. „Vreau să
Mă rog singur. Stați
treji și rugați-vă!”

Isus a ales trei dintre
ucenicii Săi, pe Petru,
Iacov și Ioan, ca să se
roage cu El.

Isus le-a
zis atunci:
„Sufletul Meu
este cuprins
de o întristare
de moarte;
rămâneți aici
și vegheați
împună cu
Mine.”

Matei 26:38

Isus știa că
Iuda Îl trădase.
El se simțea
foarte trist.

Isus a zis: „Iată
că a venit
ceasul ca Fiul
omului să fie
dat în mâinile
păcătoșilor.”

Matei 26:45

Cum s-a simțit
Isus când
i-a găsit pe
ucenicii Săi
dormind?

Ucenicii au adormit

Isus s-a dus puțin mai departe în grădină.

El a îngenuncheat ca să se roage. Îi era frică
de ceea ce urma să se întâmple.

„Tată, nu Mă lăsa să trec prin asta!” s-a rugat El.

„Dar nu contează ceea ce vreau Eu, contează ceea ce
vrei Tu. Fie ca toate să se întâmple așa cum dorești
Tu.”

Isus s-a întors la cei trei ucenici. Ei dormeau.

„Petru!” a spus Isus, trezindu-l.

„De ce dormi? Nu ai putut să
te rogi împreună cu Mine nici
măcar o oră? Stai treaz și
roagă-te!”

Isus s-a dus din nou să se roage
singur. Dar ucenicii au
adormit din nou.

Isus i-a zis:
„Iudo, cu o
sărutare vinzi
tu pe Fiul
omului?”

Luca 22:48

De ce l-a
sărutat Iuda
pe Isus?

Sărutul lui Iuda

„Treziți-vă!” a strigat Isus la ucenicii Săi. „Iată că vine cel care mă va da în mâinile potrivnicilor mei!”

Iuda conducea câțiva bărbați care aveau săbii, bețe și felinare.

„Omul pe care Îl voi săruta este cel pe care trebuie să Îl arestați” a spus el preoților.

Iuda s-a apropiat de Isus și l-a sărutat.

„Învățătorule!” a spus el.

În felul acesta, cei care erau cu Iuda au știut că acesta este Isus.

Gărzile L-au prins pe Isus și L-au luat prizonier.

Părăsit de toți!

Petru era furios! El a luat o sabie și a tăiat urechea servitorului Marelui Preot.

„Petru, aruncă sabia aceea!” i-a spus Isus.

Apoi Isus a vindecat urechea omului.

„Ați venit după Mine ca după un hoț” a spus Isus acelor oameni. „De ce nu M-ați arestat atunci când învățam oamenii în Templu?”

Toți ucenicii au fugit de acolo pentru că erau foarte speriați.

Isus a zis
preoților celor
mai de seamă:
„Acesta este
ceasul vostru
și puterea
întinericului.”

Luca 22:53

Isus a rămas
singur în fața
potrivnicilor
Săi.

Petru a ieșit
afară și a plâns
cu amar.

Luca 22:62

Petru era unul
din cei mai
îndrăzneți
ucenici ai lui
Isus. De ce
a spus el că nu
Îl cunoaște
pe Isus?

Petru aude cocoșul

Gărzile L-au dus pe Isus în casa Marelui Preot.

Petru i-a urmărit.

În timp ce Îl interogau pe Isus înăuntru, Petru aștepta în curte.

O servitoare a spus: „Cred că l-am văzut pe acel om cu Isus.”

Petru era speriat.

„Nu! Nici măcar nu Îl cunosc” a spus el.

Un bărbat s-a uitat și el la Petru și a spus: „Da, acesta este unul din ucenicii lui Isus.”

„Vă spun sincer, nu sunt!” a spus Petru.

Al treilea om a zis: „El este sigur unul din oamenii lui Isus.”

„Nu am nimic în comun cu Isus!” a strigat Petru.

În timp ce vorbea, gărzile L-au condus pe Isus prin curte.

Isus s-a uitat la Petru.

Un cocoș a cântat!

Apoi Petru și-a amintit ce i-a spus Isus: „Înainte să cânte cocoșul, de trei ori vei spune că nu Mă cunoști.”

În fața Marelui Preot

Isus stătea în fața Marelui Preot, care chemase și alți preoți.

„Ești tu Împăratul trimis de Dumnezeu?” a întrebat Marele Preot. „Ești tu Fiul lui Dumnezeu?”

„Da” a răspuns Isus, „Eu sunt.”

„Ați auzit?” au strigat plini de mânie preoții. „El spune că este Fiul lui Dumnezeu!”

Cu toții se gândeau că Isus trebuie să moară.

Gărzile și-au bătut joc de El, L-au scuipat și L-au lovit.

„Vă spun că de
acum încolo
veți vedea pe
Fiul omului
șezând la
dreapta puterii
lui Dumnezeu
și venind pe
norii cerului.”

Matei 26:64

Mai târziu Isus
a suferit și mai
mult.

*Isus i-a spus
lui Pilat: „Eu
pentru aceasta
M-am născut
și am venit în
lume, ca să
mărturisesc
despre adevăr.”*

Ioan 18:37

*Preoții nu
aveau voie să-L
omoare pe Isus;
numai Pilat
putea s-o facă.*

Întrebarea lui Pilat

Soldații L-au dus pe Isus la Pilat din Pont, guvernatorul roman.

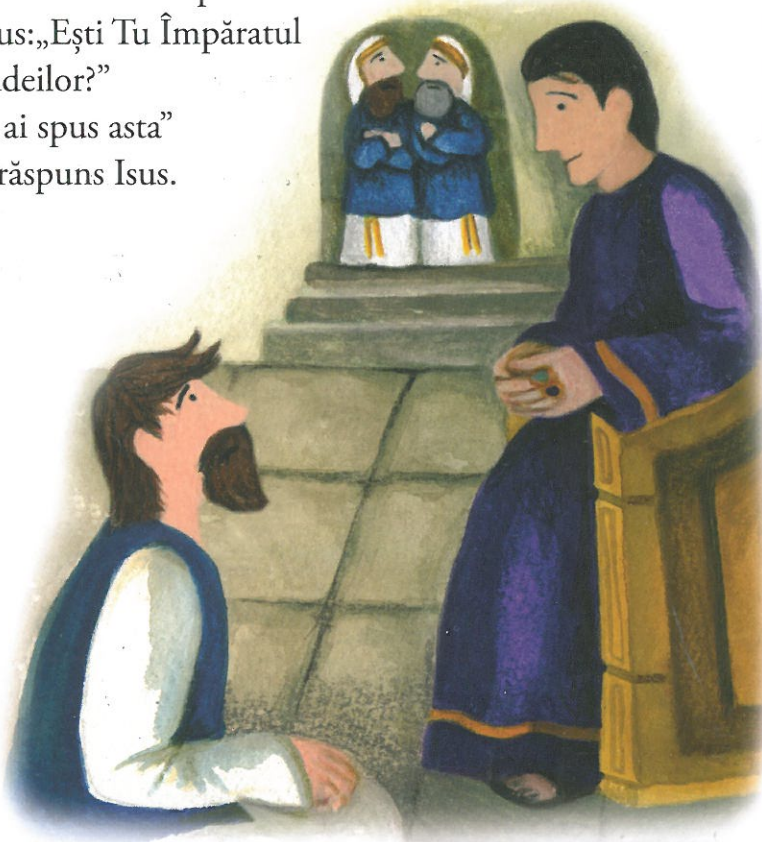
„Acest om, Isus, este cauza multor probleme” i-au spus preoții lui Pilat. „El spune chiar că este Împăratul Iudeilor. Ar trebui să-L omori!”

Pilat l-a cercetat pe Isus cu atenție.

„Nu găsesc nici o vină la El” a spus Pilat când a terminat.

Apoi L-a întrebat pe Isus: „Ești Tu Împăratul Iudeilor?”

„Tu ai spus asta” a răspuns Isus.

Judecarea lui Isus

Pilat L-a trimis pe Isus la împăratul Irod.

Irod i-a vorbit lui Isus, dar acesta nu-i răspundea.

Într-un final Irod a renunțat. Soldații lui și-au bătut joc de Isus, apoi L-au trimis înapoi la Pilat.

„Acest om nu a făcut nimic pentru care merită să moară” a spus Pilat.

În fiecare an, de Paște, Pilat elibera un prizonier.

„Pe cine să eliberez: pe Isus sau pe ucigașul Baraba?” a întrebat Pilat mulțimea.

„Baraba! Eliberează-l pe Baraba!” au strigat ei.

„Și cu Isus ce să fac?” a întrebat Pilat.

„Să fie crucificat!” au urlat cu toții.

Pilat a cerut un vas cu apă. În fața tuturor el și-a spălat mâinile.

„Faceți cum vreți! Luați-L și crucificați-L! Dar să nu dați vina pe mine pentru moartea Lui.”

*Atunci, Pilat,
L-a dat în
măinile lor, ca
să fie răstignit.*

Ioan 19:16

*Crezi că Pilat
a fost drept sau
laș?*

„Am păcătuit”,
a spus Iuda,
„căci am
vândut sânge
nevinovat.”

Matei 27:4

Îți poți
imagina cât
de vinovat s-a
simțit Iuda?

Ce s-a întâmplat cu Iuda?

Lui Iuda i-a părut îngrozitor de rău pentru ceea ce a făcut.

El a dus înapoi preoților cei treizeci de arginți pentru vânzarea lui Isus.

„Nu vreau banii voștri!” a spus el. „Am greșit. L-am trădat pe Domnul.”

Preoții au râs.

„Asta e. Acum este prea târziu!”

Iuda a aruncat banii pe jos. Era atât de trist că L-a trădat pe Isus încât și-a luat propria viață.

Răstignirea lui Isus

Într-un final soldații romani L-au scos pe Isus și L-au dus afară din Ierusalim. L-au forțat să urce un deal cărând o cruce grea de lemn.

Când Isus s-a împiedicat, ei au pus un bărbat din mulțime să ducă crucea pentru El.

Pe deal ei L-au pironit pe Isus pe cruce. Au mai crucificat și doi tâlhari, de o parte și de alta a lui Isus.

„Să-Ți aduci aminte de mine!” L-a rugat unul din tâlhari pe Isus.

„Astăzi vei fi cu mine în Rai” i-a răspuns Isus.

Pilat le-a zis soldaților să pună un semn deasupra capului lui Isus. Pe el scria: „Isus din Nazaret, împăratul iudeilor.”

Isus zicea:
„Tată, iartă-i,
căci nu știu ce
fac!”

Luca 23:34

De ce crezi că
Isus l-a spus
unuia dintre
tâlhari că va fi
în Rai cu El?

Isus a strigat cu glas tare: „Tată, în mâinile Tale Îmi încredințez duhul!”

Luca 23:46

De ce crezi că cerul s-a întunecat?

Isus moare pe cruce

Familia lui Isus și ucenicii Săi stăteau triști în apropierea crucii.

„Să ai grijă de Maria, mama mea, ca de propria ta mamă” i-a spus Isus prietenului său Ioan.

Isus se simțea foarte singur în timpul suferinței Sale.

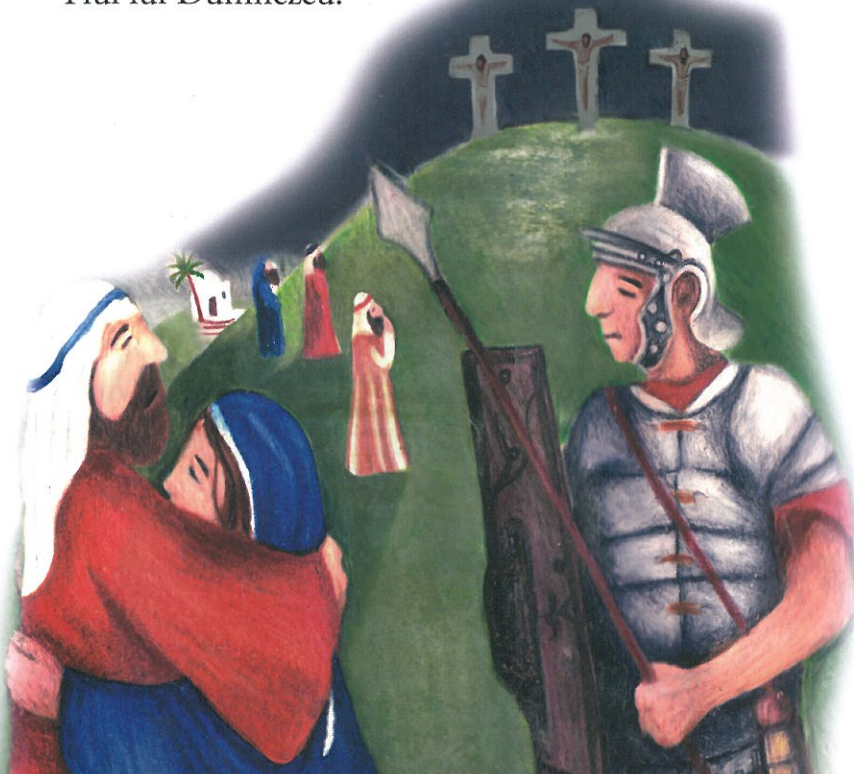
„Dumnezeule, de ce M-ai părăsit?” a întrebat El.

Cerul s-a întunecat de la amiază până la seara.

„S-a sfârșit!” a strigat Isus.

Apoi Isus a murit.

Un căpitan roman a spus: „Acesta a fost cu adevărat Fiul lui Dumnezeu!”

Cererea lui Iosif

După ce Isus a murit, un om bun pe nume Iosif, s-a dus la Pilat.

„Acum Isus e mort” a spus el. „Dă-mi trupul Lui, să am grijă de El.”

Pilat a încuviințat: „Poți să-L iei!”

Așadar Iosif a luat trupul lui Isus și L-a înfășurat într-o pânză. Apoi L-a așezat într-un mormânt săpat în piatră. La sfârșit, Iosif a rostogolit o piatră mare ca să închidă mormântul, astfel încât nimeni să nu poată intra și ieși din mormânt.

Doi soldați romani au stat de pază la intrarea în mormânt.

Maria Magdalena și Maria, mama lui Iose se uitau unde-L puneau.

Marcu 15:47

Cine a luat trupul lui Isus de la Pilat și ce a făcut cu El?

Cuvintele
acestea li
se păreau
apostolilor
basme și nu le
credeau.

Luca 24:11

Ce s-a întâm-
plat cu trupul
lui Isus?

Mormântul gol

Duminică dimineața, devreme, pe când era încă
întuneric, Maria Magdalena împreună cu celelalte
femei care Îl slujiseră pe Isus, s-au dus la mormântul
Lui.

Pe Maria Magdalena Isus o vindecase pe când
El predica în Galileea. Maria s-a dus
la mormântul lui Isus cu mir ca să
ungă trupul lui Isus.

Ea a fost uimită să vadă că piatra
mare de la intrare în mormânt
fusesse rostogolită. Dar nu
vedea trupul lui Isus!

Maria Magdalena și celelalte
femei au mers la ucenicii lui
Isus și le-au spus:

„Au luat trupul lui Isus.”

„Nu L-am
mai găsit!”

*Căci tot nu
pricepeau că,
după Scriptură,
Isus trebuia
să învieze din
morți.*

Ioan 20:9

*De ce credeau
acum Petru și
Ioan că Isus
a înviat din
morți?*

Isus a înviat!

Petru și Ioan erau foarte îngrijorați. Ei au hotărât să vadă aceasta cu ochii lor și au alergat la mormânt.

Ioan a ajuns primul, s-a aplecat la intrare și s-a uitat atent înăuntru.

Petru a ajuns și el și a intrat direct în peșteră. Însă trupul nu era acolo!

Pânza în care fusese înfășurat trupul lui Isus era acolo. Pentru o clipă Petru și Ioan au crezut că Isus a înviat din morți.

Isus se arată Mariei

Petru și Ioan s-au întors la Ierusalim.

Maria a rămas lângă mormânt, plângând.

Ea a aruncat din nou o privire în mormânt. Printre lacrimi a văzut doi îngeri.

„De ce plângi?” au întrebat-o ei.

„Au luat trupul lui Isus” a răspuns ea. „Și nu știu unde este.”

Maria s-a întors și L-a văzut pe Isus stând acolo – dar ea nu L-a recunoscut.

„De ce plângi?” a întrebat-o Isus.

„Pe cine cauți?”

Maria a crezut că acela era grădinarul și i-a spus: „Dacă ai luat trupul lui Isus, spune-mi unde L-ai pus.”

Isus a spus: „Maria!”

Într-o clipă Maria a văzut că

Acela era Isus.

„Învățătorule!” a zis ea.

*Maria
Magdalena s-a
dus și a vestit
ucenicilor
că a văzut pe
Domnul.*

Ioan 20:18

*Cum L-a
recunoscut
Maria
Magdalena
pe Isus?*

Isus le-a
rălcuit, în toate
Scripturile, ce
era cu privire
la El.

Luca 24:27

De ce crezi că
acești ucenici
ai lui Isus nu
au cezut că El
este viu din
nou?

Doi ucenici triști

Doi ucenici ai lui Isus mergeau spre Emaus, un sat aflat lângă Ierusalim. Ei auziseră niște ucenici spunând că L-au văzut pe Isus înviat, dar ei doi credeau în continuare că Isus era mort.

Dintr-o dată un străin a apărut pe drum și li s-a alăturat. Era Isus, dar bărbaii nu L-au recunoscut. „Despre ce vorbiți?” i-a întrebat Isus.

Unul din ei a spus: „Dacă întrebi asta, cred că ești singura persoană care nu a auzit ce s-a întâmplat în Ierusalim.”

„Ce s-a întâmplat?” a întrebat Isus.

„Isus din Nazaret a fost omorât... Niște femei ne-au uimit spunând că nu au găsit trupul lui Isus când s-au dus la mormântul Lui, în dimineața asta.”

Un „străin” la cină

Când se apropiau de sat, unul din bărbai a spus străinului: „Stai cu noi. E seară și în curând se va întuneca.”

Așa că Isus a rămas cu ei la cină. El I-a mulțumit lui Dumnezeu pentru mâncare. Apoi a frânt pâinea și a dat câte o bucată fiecărui bărbat.

Cei doi ucenici au înțeles atunci că străinul era Isus! În acea clipă, El a dispărut.

„Era Isus!” a spus unul din ei. „Nu te-ai simțit bucuros când El ne vorbea în timp ce mergeam pe drum împreună?”

Ei s-au ridicat și au plecat în grabă spre Ierusalim. I-au găsit pe cei unsprezece ucenici ai lui Isus.

„Este adevărat!” au spus ei. „Isus este într-adevăr viu! L-am văzut cu ochii noștri!”

Atunci li s-au
deschis ochii și
L-au cunoscut.

Luca 24:31

Când L-au
recunoscut
acești ucenici
pe Isus?

Isus i-a zis lui
Simon Petru:
„Paște oițele
Mele.”

Ioan 21:16

Cine era
străinul
de pe mal?

„Străinul” de pe malul mării

Petru împreună cu alți ucenici au mers iar la pescuit.

Ei au pescuit toată noaptea, dar nu au prins nimic.

La răsărit au văzut pe cineva stând pe mal.

„Cum a mers pescuitul?” a strigat străinul.

„Nu am prins nimic!”

„Aruncați mrejele pe partea cealaltă
a bărcii” le-a sugerat străinul.

Ei au făcut așa și imediat mrejele erau
așa de pline cu pești încât nu
reúseau să le tragă în barcă.

„Este Isus!” a strigat Ioan.

Petru era așa de bucurios să-L vadă
pe Isus încât a înotat până la
mal.

Isus a gătit pește pe foc pentru ei.

Isus a zis:
„Duceți-vă și
faceți ucenici
din toate
neamurile.”

Matei 28:19

De ce a spus
Isus că va
fi mereu cu
ucenicii Săi?

După patruzeci de zile de la Înviere

După patruzeci de zile de la Paște, ucenicii lui Isus se aflau într-o casă din Ierusalim. Dintr-o dată Isus a apărut în mijlocul camerei. La început ei toți s-au speriat.

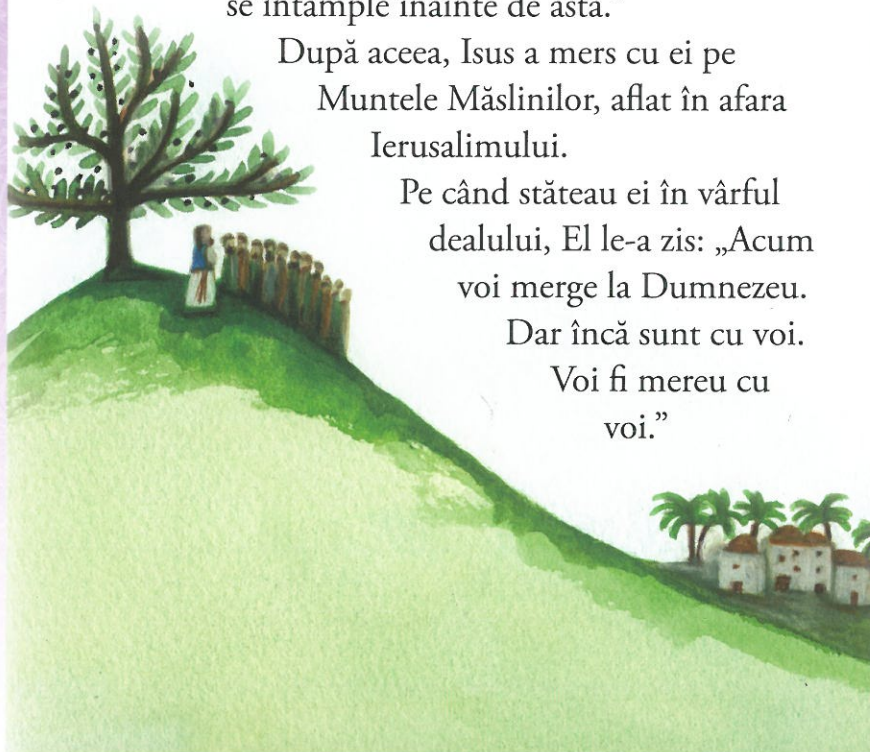
„Nu vă fie frică!” a spus Isus. „Oamenii m-au omorât, dar Dumnezeu m-a readus la viață.”

„Vei deveni acum împăratul întregii lumi?” au întrebat ucenicii.

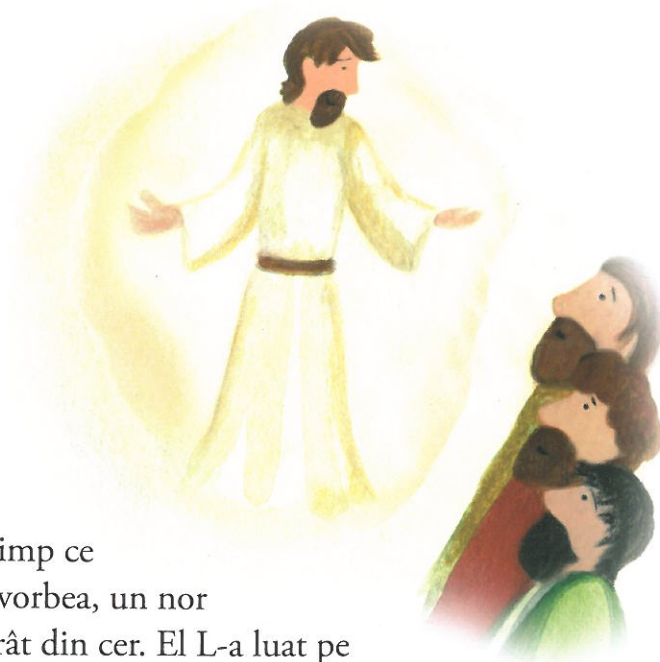
„Nu, nu încă!” a spus Isus. „Multe trebuie să se întâmple înainte de asta.”

După aceea, Isus a mers cu ei pe Muntele Măslinilor, aflat în afara Ierusalimului.

Pe când stăteau ei în vârful dealului, El le-a zis: „Acum voi merge la Dumnezeu. Dar încă sunt cu voi. Voi fi mereu cu voi.”

Isus Se înalță

Apoi în timp ce Isus le vorbea, un nor a coborât din cer. El L-a luat pe Isus.

Când norul a dispărut, ucenicii nu L-au mai văzut pe Isus.

Ei stăteau și se uitau la cer.

Dintr-o dată au apărut doi îngeri.

„De ce stați și vă uitați la cer?” au întrebat îngerii. „Isus este cu Dumnezeu în Rai. Într-o zi Se va întoarce. Acum faceți ce v-a spus El.”

Astfel ucenicii s-au întors în Ierusalim foarte bucuroși. Ei s-au dus la Templu și I-au mulțumit lui Dumnezeu pentru tot ce se întâmplase.

Isus a spus:
„Voi veți primi
o putere, când
Se va coborî
Duhul Sfânt
peste voi.”

Faptele Apostolilor
1:8

Înainte să Se
înalțe, Isus le-a
spus ucenicilor
să ducă
mesajul Lui în
toate colțurile
lumii.

*Credința în El
a dat omului
acestuia o
tămăduire
deplină.*

*Faptele Apostolilor
3:16*

*Ucenicii au
continuat să
vindece oameni
și să facă
miracole.*

Vindecarea celui ce nu putea merge

În Ierusalim trăia un om care fusese invalid toată viața.
În fiecare zi prietenii lui îl cărau la poarta Templului.

El stătea acolo și cerșea.

Într-o dimineață Petru și Ioan au trecut pe lângă el, în
drumul lor spre Templu, unde mergeau să se roage.

„Îmi puteți da niște bănuți?” i-a întrebat el.

„Nu am nici un ban” a spus Petru. „Dar pot să-ți dau
ceva mai valoros. În numele lui Isus, ridică-te și
umblă!”

Într-o clipă omul s-a ridicat și a slăvit pe Dumnezeu.

Toți care au văzut asta, au
fost uimiți.

Arestarea lui Petru și Ioan

Preoții i-au

arestat pe Petru

și pe Ioan pentru că

predicau despre Isus. I-au

aruncat pe amândoi în

închisoare. Dar după ce i-au

interogat, preoții le-au dat

drumul. Să vindeci oamenii nu

era împotriva legii!

Însă le-au spus lui Petru și lui Ioan: „Nu mai predicați
despre Isus.”

Petru și Ioan au răspuns: „Isus ne-a spus să predicăm.

Să ascultăm oare de oameni sau de Dumnezeu?”

*Petru și Ioan
au spus: „Noi
nu putem să nu
vorbit despre
ce am văzut și
am auzit.”*

*Faptele Apostolilor
4:20*

*Crezi că ei
încet să ma
predice despre
Isus?*

Filip a
propovăduit pe
Isus.

Faptele Apostolilor
8:35

După ce
oamenii
credeau în
Isus, ucenicii îi
botezau.

Filip botează un african

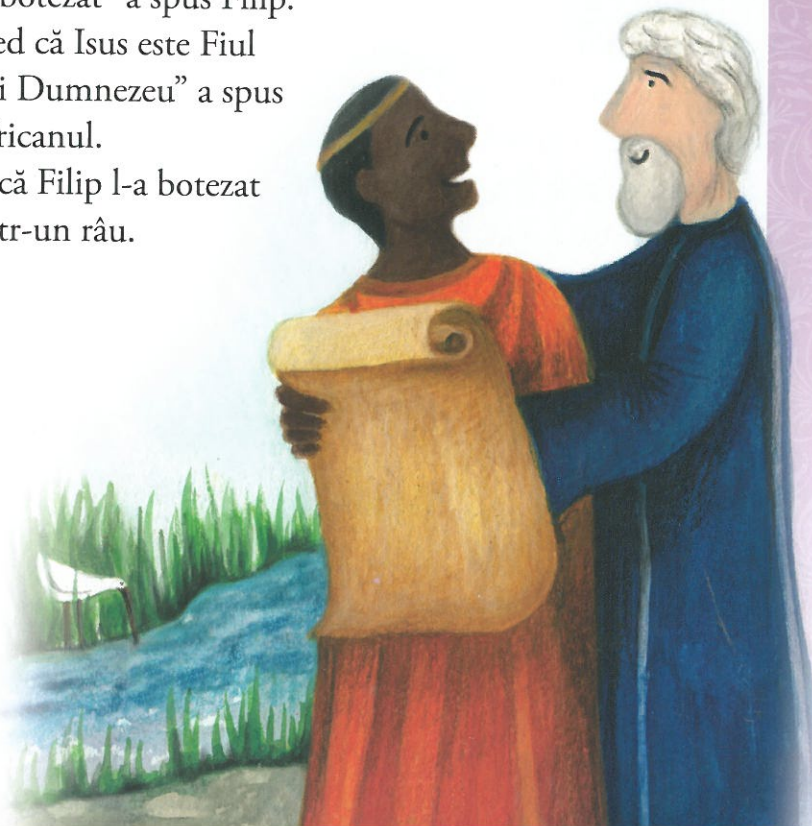
Oriunde se duceau, ucenicii vorbeau despre Isus. Într-o zi pe când se afla pe un drum, Filip a întâlnit un om din Africa mergând într-un car. Omul citea din Biblie, dar părea confuz pentru că nu înțelegea ceea ce citea.

Filip i-a explicat Scripturile și i-a vorbit despre Isus. „Cum aş putea să fiu botezat?” a întrebat omul.

„Dacă crezi cu adevărat, poţi fi botezat” a spus Filip.

„Cred că Isus este Fiul lui Dumnezeu” a spus africanul.

Aşa că Filip l-a botezat într-un râu.

Saul Îl întâlneşte pe Isus

În Ierusalim trăia un evreu pe nume Saul. El îi ura pe ucenicii lui Isus.

Saul a vrut să meargă la Damasc, ca să caute credincioşi şi să-i aresteze. A luat cu el câţiva soldaţi pentru a-l ajuta.

În timp ce era pe drum, dintr-o dată, o lumină puternică a strălucit în jurul lui. S-a auzit o voce spunând: „Saul, eu sunt Isus. De ce vrei să-mi faci rău?”

Saul a căzut la pământ. Orbise!

„Ce trebuie să fac, Doamne?” a întrebat Saul plin de frică.

„Du-te la Damasc şi ţi se va spune ce să faci” a spus Domnul.

„Saul, Saul,
pentru ce Mă
prigoneşti?”

Faptele Apostolilor
9:4

De ce s-a
înfricoşat Saul
în drum spre
Damasc?

Și îndată a început să propovăduiască în sinagogi că Isus este Fiul lui Dumnezeu.

Faptele Apostolilor 9:20

Cum a avut Anania curaj să se vadă cu Saul, știind că Saul îi aresta pe credincioși?

Saul devine Pavel

În Damasc locuia un credincios pe nume Anania.

„Du-te la o casă pe strada Dreaptă!” i-a spus

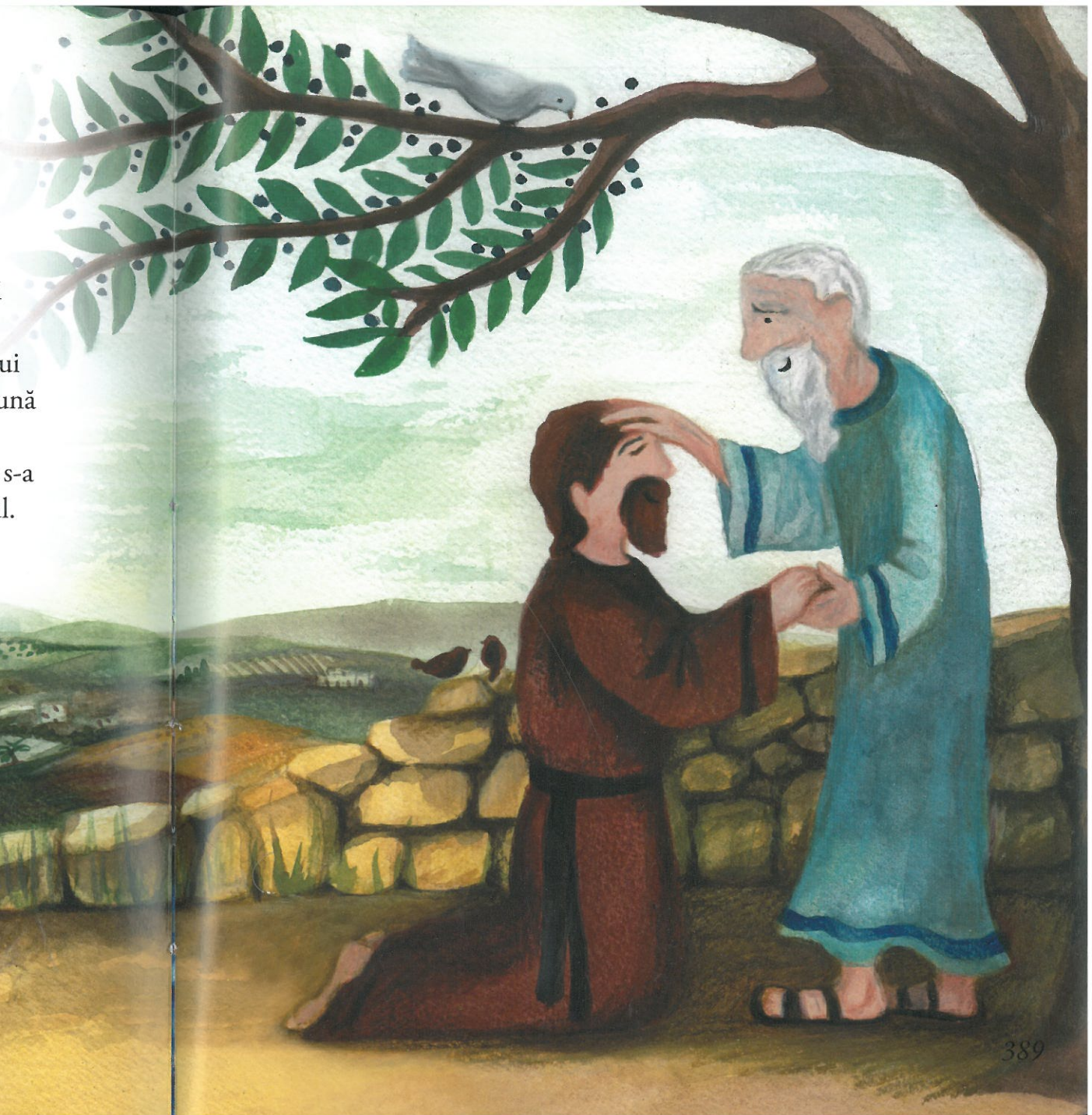
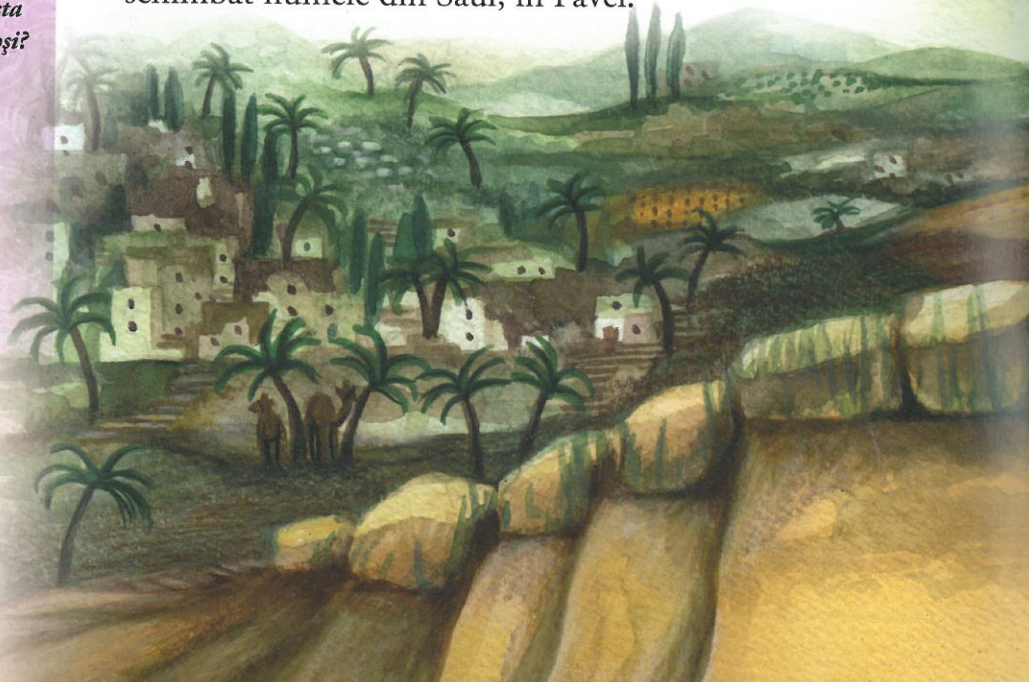
Dumnezeu lui Anania. „Acolo vei găsi un om pe nume Saul. Vreau să-l ajuți.”

„Dar mi-e frică!” a spus Anania. „Acest om, Saul, îi arestează pe ucenicii lui Isus!”

„Acum este un om schimbat” i-a spus Dumnezeu lui Anania. „L-am ales pe Saul să spună vestea cea bună despre Isus!”

Așa că Anania s-a dus să-l găsească pe Saul. Anania s-a rugat cu el și Dumnezeu i-a redat vederea lui Saul.

Din acel moment, Saul l-a urmat pe Isus. El i-a schimbat numele din Saul, în Pavel!

Deci Petru
era păzit în
temniță, și
Biserica nu
înceta să înalțe
rugăciuni către
Dumnezeu
pentru el.

Faptele Apostolilor
12:5

Încearcă să-ți
amintești și
alte momente
în care îngerii
i-au ajutat pe
ucenici.

Petru este eliberat din lanțuri

Acum împăratul Irod începuse să-i prigonească pe cei ce credeau în Isus. Îl omorâse pe Iacov, fratele lui Ioan și-l aruncase în temniță pe Petru, pe care plănuia să-l omoare.

Credincioșii se rugau cu ardoare pentru Petru.

Era noaptea de dinaintea execuției. Petru dormea în temniță, legat cu lanțuri și păzit de mai mulți soldați.

Un înger a apărut și l-a trezit pe Petru.

„Scoală-te repede!” a spus îngerul.

Lanțurile au căzut de pe brațele lui Petru.

„Îmbracă-te acum și vino după mine!” a zis îngerul.

Un înger îl scoate pe Petru din temniță

Îngerul l-a condus pe Petru afară, la porțile temniței, care s-au deschis singure! Apoi îngerul a dispărut. Petru s-a grăbit să ajungă la casa în care credincioșii se rugau. El a bătut la ușă. O fată pe nume Roda a venit să răspundă. Când i-a auzit vocea, ea a alergat înapoi în casă, strigând: „Petru e aici!” „Imposibil” au spus ucenicii. „Trebuie să fie îngerul lui!”

Dar Petru a continuat să bată până când, într-un final, ei i-au deschis și el a intrat.

Petru a zis:
„Acum văd
cu adevărat
că Domnul
a trimis pe
îngerul Său și
m-a scăpat din
mâna lui Irod.”

Faptele Apostolilor
12:11

Cum crezi că
s-a simțit Petru
când bătea la
ușa ucenicilor?

„Ca să vă
întoarceți de la
aceste lucruri
deșarte la
Dumnezeul cel
viu, care a făcut
cerul, pământul
și marea și tot
ce este în ele.”

Faptele Apostolilor
14:15

*Pavel și
Barnaba
au lucrat ca
misionari,
ducând vestea
cea bună
oamenilor din
alte țări.*

Călătoriile lui Pavel

Un credincios pe nume Barnaba, l-a rugat pe Pavel să-l ajute să predice oamenilor vestea cea bună. Ei au vizitat orașe din Cipru și Turcia, vorbindu-le oamenilor despre Isus.

Când Pavel și Barnaba predica, deseori evreii care nu credeau în Isus, se supărau pe ei.

Acolo unde exista un grup de oameni care credea în Isus, Pavel și Barnaba puneau bazele unei mici biserici. Mai târziu, ei reveneau pentru a-i încuraja pe noii credincioși.

Credința temnicherului

Pavel a mai luat un prieten, pe Sila, în călătoriile sale. Într-un oraș numit Filipi, oamenii s-au înfuriat din cauza învățăturilor lor. Cei ce conduceau orașul i-au prins pe Pavel și pe Sila, i-au bătut și i-au aruncat în temniță. Ei au petrecut noaptea acolo, cântând și rugându-se.

Pe la miezul nopții, pământul a început să se cutremure.

Ușile s-au deschis și lanțurile prizonierilor au căzut.

Când temnicherul a văzut porțile temniței deschise larg, s-a gândit că prizonierii au scăpat. Ar fi fost în mare încurcătură dacă i-ar fi lăsat să scape, așa că și-a luat sabia ca să se sinucidă.

„Nu-ți face rău!” a strigat Pavel la el. „Suntem cu toții aici!”

Temnicherul a îngenunchat în fața lui Pavel și a lui Sila. „Ce pot face ca să fiu mântuit?” a întrebat el.

*Pavel și Sila
i-au răspuns:
„Crede în
Domnul Isus și
vei fi mântuit.”*

Faptele Apostolilor
16:31

*După ce a
crezut în Isus,
temnicherul a
fost botezat.*

*Cuvântul
Domnului se
întărea și se
răspândea cu
putere.*

*Faptele Apostolilor
19:20*

*Pavel s-a dus
în sinagoga
din Efes și le-a
vorbit evreilor
despre Isus.
Pe cine a
supărat el?*

Supărarea meșteșugarilor din Efes

Pavel a predicat într-un oraș mare numit Efes. Mulți oameni de acolo au început să creadă în Isus. Oamenii din Efes obișnuiau să se închine zeiței Diana. Ei cumpărau statui de argint ale Dianei pentru a se ruga înaintea lor acasă. Însă când oamenii deveneau creștini, ei nu mai aveau nevoie de aceste statuete. Așa că meșteșugarii care făceau aceste statui au rămas fără muncă.

„Noi pierdem bani din cauza predicilor lui Pavel” au spus ei. „Să scăpăm de el.”

Revolta meșteșugarilor

De aceea meșteșugarii care făceau statuete au pornit o revoltă.

„Diana este măreață!” au strigat ei.

„Să punem mâna pe Pavel și pe prietenii săi!”

„Această revoltă ne va crea tuturor probleme!” a spus mai marele orașului.

„Calmați-vă cu toții și plecați acasă.”

Revolta s-a oprit. Pavel a reușit să plece din oraș în siguranță.

*Căci prin
har ați fost
mântuiți, prin
credință. Și
aceasta nu vine
de la voi, ci
este darul lui
Dumnezeu.*

Efeseni 2:8

*Mulți oameni
care participau
la această
revoltă nu
știau nici
măcar de ce
sunt acolo!*

„Și acum
sunt dat în
judecată pentru
nădejdea
făgăduinței pe
care a făcut-o
Dumnezeu
părinților
noștri.”

Faptele Apostolilor
26:6

Ce crezi că i s-a
întâmplat lui
Pavel la Roma?

Pavel judecat la Roma

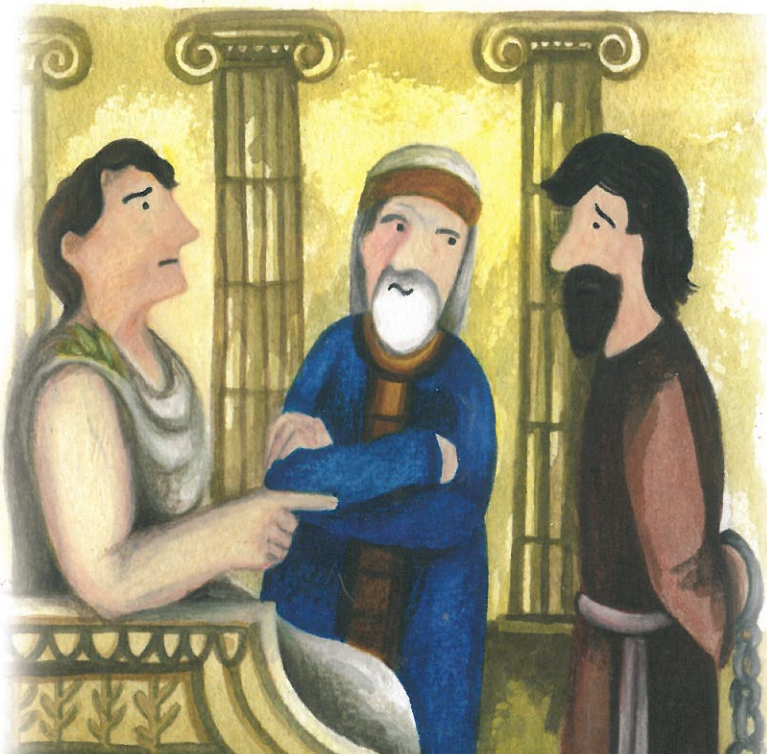
După multe călătorii, Pavel s-a întors la Ierusalim. Soldații romani l-au arestat acolo, în Templu.

„Pavel este un scandalagiu” i-a spus Marele Preot lui Festus, guvernatorul roman.

„Vrei să fii judecat în Ierusalim?” l-a întrebat Festus pe Pavel.

„Nu!” a spus Pavel. „Eu sunt roman. Am dreptul să fiu judecat de către împăratul roman, Cezar.”

De aceea, Festus l-a trimis pe Pavel în marele oraș Roma, pentru a fi judecat.

Pe mare spre Roma

Pavel era pe o corabie, în drum spre Roma. În scurtă vreme, au apărut nori negri de furtună.

Era o perioadă a anului nepotrivită pentru o călătorie lungă. Dar totuși căpitanul a pornit pe mare. Furtuna a devenit mai aprigă și vântul a împins corabia departe de cursul ei.

Timp de mai multe zile, echipajul s-a luptat din greu să împiedice nava să se scufunde.

Un înger i-a apărut lui Pavel.

„Dumnezeu va proteja pe fiecare din cei ce se află la bordul acestei nave” i-a spus îngerul.

Pavel s-a ridicat
și le-a spus
oamenilor:
„Dumnezeu
va avea grijă ca
niciunul din voi
să nu piară.”

Faptele Apostolilor
27:22,24

Crezi că s-a
adeverit
promisiunea
îngerului?

„Deseori
am fost în
primejdii
pe râuri, în
primejdii
în cetăți, în
primejdii pe
mare.”

2 Corinteni 11:26

Crezi că
oamenii
bolnavi de pe
insulă vor avea
încredere în
Pavel și vor
veni la el să-i
vindece?

Naufragiul

După două săptămâni, cei de pe corabie au văzut o insulă. Valurile mari au izbit corabia de stânci.

Corabia a început să se rupă în bucăți.

Dar așa cum promisese Dumnezeu lui Pavel, toți au ajuns în siguranță pe mal. Ei au aprins un foc pe plajă pentru a se încălzi. Pavel a strâns și el lemne de foc.

Deodată un șarpe s-a târât dintre vreascuri și l-a mușcat pe Pavel.

„Cred că acesta este un om foarte rău!” au strigat oamenii. „A fost salvat de la naufragiu, dar acum a fost mușcat de acest șarpe.”

Pavel a ridicat mâna și a scuturat șarpele. Era nevătămat. Dumnezeu a avut grijă de el din nou.

„Pavel primea
pe toți care
veneau să-l
vadă și învăța
pe oameni cele
privitoare la
Domnul Isus
Hristos.”

2 C Faptele Apostolilor
28:30-31

Cum L-a slujit
b Pavel pe Isus?
ins
în
I
ve

În sfârșit, Pavel la Roma!

Primăvara următoare căpitanul a găsit o altă corabie.

Acum puteau să-și continue călătoria spre Roma.

Într-un final ei au debarcat în Italia, iar soldații au dus prizonierii în orașul Roma.

Câțiva ucenici ai lui Isus care trăiau la Roma au venit să-l întâmpine pe Pavel.

Pavel a trăit în Roma timp de doi ani, însă nu îi era permis să iasă din casă. Gărzile îl păzeau tot timpul. Dar el nu a încetat să spună oamenilor vestea cea bună despre Isus.

